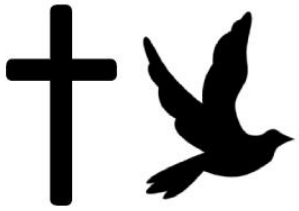

Evanjeliá a Skutky Apoštolov

Table of Contents

Matúšovo Evanjelium	1
Markovo Evanjelium	21
Lukášovo Evanjelium	34
Jánovo Evanjelium	56
Skutky Apoštolov	72

Matúš

KAPITOLA 1

1 Kniha pokolenia Ježiša Krista, syna Dávidovho, syna Abrahámovho.
2 Abrahám splodil Izáka; a Izák splodil Jakoba; A Jakob splodil Judáša a jeho bratov.
3 Judáš splodil Fáresa a Záru z Thamaru; a Phares splodil Esrom; a Esrom splodil Arama;
4 Aram splodil Aminadaba; a Aminadab splodila Naassona; a Naasson splodil Lososa;
5 A Losos splodil Booz z Rachab; a Booz splodil Obeda z Rút; a Obed splodil Izaiho;
6 Izai splodil kráľa Dávida; A kráľ Dávid splodil Šalamúna z nej, ktorá bola Uriášovou manželkou.
7 A Šalamún splodil Roboáma; a Roboam splodil Abiu; a Abia splodila Asu;
8 A Aza splodil Jozafata; a Jozafat splodil Jorama; a Joram splodil Oziáša;
9 Oziáš splodil Joatáma; a Joatám splodil Achaza; A Achaz splodil Ezechiáša;
10 Ezechiáš splodil Manassesa; a Manasses splodil Amona; A Amon splodil Joziáša;
11 A Joziáš splodil Jechoniáša a jeho bratov v čase, keď ich odviedli do Babylona.
12 Keď ich priviedli do Babylona, Jechonias splodil Salatiela. a Salatiel splodil Zorobábela;
13 Zorobábel splodil Abiuda; a Abiud splodil Eliakima; a Eliakim splodil Azora;
14 Azor splodil Sadoka; a Sadoc splodil Achima; a Achim splodil Eliuda;
15 A Eliud splodil Eleazára; a Eleazár splodil Mattana; a Mattan splodil Jakoba;
16 A Jakob splodil Jozefa, manžela Márie, z ktorej sa narodil Ježiš, zvaný Kristus.
17 Všetkých pokolení od Abraháma po Dávida je teda štrnásť pokolení; a od Dávida až po zavlečenie do Babylona je štrnásť pokolení; a od zavlečenia do Babylona ku Kristovi je štrnásť pokolení.
18 Narodenie Ježiša Krista bolo takto: Keď bola jeho matka Mária zasnúbená s Jozefom, skôr ako sa zišli, bola nájdená s dieťaťom z Ducha Svätého.
19 Potom Jozef, jej manžel, bol spravodlivým mužom a nechcel z nej robiť verejný príklad, a preto ju chcel tajne prepustiť.
20 Ale kým premýšľal o týchto veciach, hľa, anjel Pánov sa mu zjavil vo sne a povedal: Jozef, syn Dávidov, neboj sa vziať si Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo, je Ducha Svätého.
21 Porodí syna a dáš mu meno JEŽIŠ, lebo on zachráni svoj ľud od hriechov.
22 Toto všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo bolo povedané od Pána skrze proroka, ktorý povedal:
23 Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel, čo v preklade znamená Boh s nami.
24 Potom Jozef prebudený zo spánku urobil, ako mu prikázal Pánov anjel, a vzal si svoju manželku.
25 A nepoznal ju, kým neporodila svojho prvorodeného syna, a nazval jeho meno JEŽIŠ.

KAPITOLA 2

1 Keď sa Ježiš narodil v judejskom Betleheme za dní kráľa Herodesa, hľa, prišli mudrci od východu do Jeruzalema,
2 Hovorí: Kde je ten narodený kráľ židovský? lebo sme videli jeho hviezdu na východe a prišli sme sa mu pokloniť.
3 Keď to počul kráľ Herodes, znepokojil sa a s ním celý Jeruzalem.
4 A keď zhromaždil všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu, spýtal sa ich, kde sa má narodiť Kristus.
5 Povedali mu: V judejskom Betleheme, lebo tak je napísané skrze proroka:
6 A ty Betlehem, v judskej krajine, nie si najmenší medzi judskými kniežatami, lebo z teba vyjde vladár, ktorý bude vládnuť môjmu ľudu, Izraelu.
7 Vtedy Herodes, keď tajne zavolal mudrcov, sa ich usilovne pýtal, kedy sa hviezda ukázala.
8 Potom ich poslal do Betlehema a povedal: Choďte a usilovne hľadajte dieťa. a keď ho nájdete, oznámte mi to, aby som sa mu tiež mohol prísť pokloniť.
9 Keď počuli kráľa, odišli. a hľa, hviezda, ktorú videli na východe, išla pred nimi, až prišla a nezastala nad miestom, kde bolo dieťa.
10 Keď uvideli hviezdu, zaradovali sa nesmierne veľkou radosťou.
11 A keď vošli do domu, uvideli dieťa s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu, a keď otvorili svoje poklady, dali mu dary; zlato, kadidlo a myrha.
12 A keď ich Boh vo sne varoval, aby sa nevracali k Herodesovi, odišli do svojej krajiny inou cestou.
13 A keď odišli, hľa, anjel Pánov sa zjavil Jozefovi vo sne a povedal: Vstaň, vezmi dieťa a jeho matku a uteč do Egypta a buď tam, kým ti nedám slovo. Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zničil.
14 Keď vstal, vzal v noci dieťa a jeho matku a odišiel do Egypta.
15 A bol tam až do Herodesovej smrti, aby sa splnilo, čo bolo povedané o Pánovi skrze proroka, ktorý povedal: Z Egypta som povolal svojho syna.
16 Keď Herodes videl, že sa mu posmievajú mudrcom, veľmi sa rozhneval, poslal a pobil všetky deti, ktoré boli v Betleheme a na všetkých jeho končinách, vo veku od dvoch rokov a menej, podľa čas, na ktorý sa usilovne pýtal mudrcov.
17 Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremy:
18 V Ráme bolo počuť hlas, nárek, plač a veľký smútok: Ráchel plače nad svojimi deťmi a nedala sa utešiť, pretože ich niet.
19 Ale keď zomrel Herodes, hľa, anjel Pánov sa zjavil vo sne Jozefovi v Egypte,
20 Reč: Vstaň, vezmi dieťa a jeho matku a choď do izraelskej krajiny, lebo zomreli tí, ktorí sa usilovali o život dieťatka.
21 On vstal, vzal dieťa a jeho matku a prišiel do izraelskej krajiny.
22 Keď sa však dopočul, že Archelaos kraľuje v Judsku v mieste svojho otca Herodesa, bál sa tam ísť, no keď ho vo sne varoval Boh, odišiel do končín Galiley.
23 A on prišiel a býval v meste zvanom Nazaret, aby sa splnilo, čo bolo povedané skrze prorokov, že sa bude volať Nazaretský.

KAPITOLA 3

1V tých dňoch prišiel Ján Krstiteľ a kázal na judskej púšti,
2 A povedal: Čiňte pokánie, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské.
3 Lebo toto je ten, o ktorom hovoril prorok Izaiáš: Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!
4 A ten istý Ján mal svoje rúcho z ťavej srsti a kožený opasok okolo svojich bedier; a jeho mäsom boli kobylky a poľný med.
5 Potom k nemu vyšiel Jeruzalem a celá Judea a celé okolie Jordánu,
6 Dali sa mu pokrstiť v Jordáne a vyznávali svoje hriechy.
7 Ale keď videl, že mnohí z farizejov a saducejov prichádzajú k jeho krstu, povedal im: Plemeno vreteníc, kto vás varoval, aby ste utiekli pred prichádzajúcim hnevom?
8 Prinášajte teda ovocie vhodné na pokánie:
9 A nemyslite si, aby ste v sebe nepovedali: Otcom máme Abraháma, lebo vám hovorím, že Boh môže z týchto kameňov vzbudiť Abrahámovi deti.
10 A teraz je aj sekera priložená ku koreňu stromov, a preto každý strom, ktorý neprináša dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa.
11 Ja vás krstím vodou na pokánie, ale ten, ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého topánky nie som hodný obuť: on vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom.
12 Ktorý má v ruke vejár, dôkladne očistí svoju podlahu a nazbiera svoju pšenicu do sýpky; ale plevy spáli neuhasiteľným ohňom.
13 Vtedy prichádza Ježiš z Galiley k Jordánu k Jánovi, aby sa mu dal pokrstiť.
14 Ale Ján mu zakázal a povedal: Potrebujem, aby som sa dal pokrstiť tebe, a ty ideš ku mne?
15 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Nechaj teraz, lebo tak sa nám prislúcha naplniť všetku spravodlivosť. Potom ho trpel.
16 A Ježiš, keď bol pokrstený, vyšiel hneď z vody, a hľa, otvorilo sa mu nebo a videl Ducha Božieho zostupovať ako holubicu a svietiť na neho.
17 A hľa, hlas z neba, ktorý hovoril: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.

KAPITOLA 4

1 Potom bol Ježiš vyvedený Duchom na púšť, aby bol pokúšaný od diabla.
2 A keď sa postil štyridsať dní a štyridsať nocí, bol potom hladný.
3 Keď k nemu prišiel pokušiteľ, povedal: Ak si Boží Syn, rozkáž, aby sa z týchto kameňov stal chlieb.
4 On však odpovedal: Je napísané: Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z Božích úst.
5 Potom ho diabol vezme hore do svätého mesta a postaví ho na vrchol chrámu,
6 A povedal mu: Ak si Boží Syn, vrhni sa dolu, lebo je napísané: Svojim anjelom dá o tebe príkaz a na rukách ťa budú nosiť, aby si si niekedy nerozbil nohu. proti kameňu.
7 Ježiš mu povedal: Opäť je napísané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha!
8 Opäť ho diabol vezme na nesmierny vysoký vrch a ukáže mu všetky kráľovstvá sveta a ich slávu;
9 A povedal mu: Toto všetko ti dám, ak padneš a budeš sa mi klaňať.
10 Vtedy mu povedal Ježiš: Odíď odtiaľto, Satan, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.
11 Potom ho diabol opustil a hľa, anjeli prišli a posluhovali mu.
12 Keď Ježiš počul, že Jána uvrhli do väzenia, odišiel do Galiley;
13 Keď opustil Nazaret, prišiel a usadil sa v Kafarnaume, ktoré je na pobreží mora, na hraniciach Zabulonu a Neftalimu.
14 Aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš:
15 Krajina Zabulon a krajina Neftalim, pri ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov;
16 Ľud, ktorý sedel v tme, videl veľké svetlo; a tým, ktorí sedeli v kraji a v tieni smrti, vyviera svetlo.
17 Odvtedy začal Ježiš kázať a hovoriť: Čiňte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.
18 Keď Ježiš kráčal pri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volal Peter, a jeho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora, lebo boli rybári.
19 A on im povedal: Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.
20 A oni hneď opustili svoje siete a išli za ním.
21 A odtiaľ odchádzal a videl ďalších dvoch bratov, Jakuba, syna Zebedeovho, a jeho brata Jána, ako na lodi s otcom Zebedeom opravujú siete. a on ich zavolal.
22 Hneď opustili loď a svojho otca a išli za ním.
23 A Ježiš chodil po celej Galilei, učil v ich synagógach a hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval všetky neduhy a všetky neduhy medzi ľudom.
24 A jeho sláva sa rozšírila po celej Sýrii a privádzali k nemu všetkých chorých, ktorí boli zajatí rôznymi chorobami a mukami, a posadnutých démonmi, bláznivých a ochrnutých; a on ich uzdravil.
25 Išli za ním veľké zástupy ľudu z Galiley, z Dekapolisu, z Jeruzalema, z Judska a spoza Jordánska.

KAPITOLA 5

1 Keď videl zástupy, vystúpil na vrch, a keď bol usadený, pristúpili k nemu jeho učeníci.
2 A on otvoril ústa, učil ich a hovoril:
3 Blahoslavení chudobní duchom, lebo ich je kráľovstvo nebeské.
4 Blahoslavení smútiaci, lebo oni budú potešení.
5 Blahoslavení tichí, lebo oni zdedia zem.
6 Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.
7 Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.
8 Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha.
9 Blahoslavení tí, čo šíria pokoj, lebo ich budú volať Božími deťmi.
10 Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je kráľovstvo nebeské.
11 Blahoslavení ste, keď vás budú ľudia hanobiť a prenasledovať a pre mňa falošne hovoriť o vás všetko zlé.
12 Radujte sa a veseľte sa, lebo veľká je vaša odmena v nebi, lebo tak prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami.

13 Vy ste soľ zeme, ale ak soľ stratila chuť, čím bude osolená? odteraz nie je na nič, len byť vyhodený von a pošliapaný ľuďmi.
14 Vy ste svetlo sveta. Mesto, ktoré leží na kopci, sa nedá skryť.
15 Ani sviečku nezapaľujú a nestavajú pod nádobu, ale na svietnik; a dáva svetlo všetkým, ktorí sú v dome.
16 Nech tak svieti vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli vaše dobré skutky a oslavovali vášho Otca, ktorý je na nebesiach.
17 Nemyslite si, že som prišiel zrušiť zákon alebo prorokov; neprišiel som zrušiť, ale naplniť.
18 Veru, hovorím vám: Kým sa nepominie nebo a zem, nepominie ani jediné písmeno alebo jediná čiarka zo zákona, kým sa všetko nesplní.
19 Kto teda poruší jedno z týchto najmenších prikázaní a bude tak učiť ľudí, bude v nebeskom kráľovstve vyhlásený za najmenšieho; ale ktokoľvek bude konať a učiť ich, bude v nebeskom kráľovstve vyhlásený za veľkého.
20 Lebo vám hovorím, že ak vaša spravodlivosť nebude väčšia ako spravodlivosť zákonníkov a farizejov, v žiadnom prípade nevojdete do nebeského kráľovstva.
21 Počuli ste, že odpradávna hovorili: Nezabiješ! a ktokoľvek zabije, bude v nebezpečenstve súdu:
22 Ale ja vám hovorím, že každý, kto sa hnevá na svojho brata bez príčiny, bude v nebezpečenstve súdu; a kto by povedal svojmu bratovi: Rača, bude v nebezpečenstve rady, ale kto by povedal: Ty blázon bude v nebezpečenstve pekelného ohňa.
23 Ak teda prinesieš svoj dar na oltár a tam si spomenieš, čo má tvoj brat proti tebe;
24 Nechaj tam svoj dar pred oltárom a choď; najprv sa zmier so svojím bratom a potom príď a obetuj svoj dar.
25 Rýchlo sa dohodni so svojím protivníkom, kým mu budeš v ceste; aby ťa niekedy protivník nevydal sudcovi a sudca ťa nevydal úradníkovi a ty by si uvrhol do väzenia.
26 Veru, hovorím ti: Nevyjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš do posledného haliera.
27 Počuli ste, že odpradávna bolo povedané: Nescudzoložíš!
28 Ale ja vám hovorím, že každý, kto hľadí na ženu s túžbou po nej, už s ňou scudzoložil vo svojom srdci.
29 A ak ťa pohoršuje tvoje pravé oko, vylúp ho a odhoď od seba, lebo je pre teba užitočné, aby zahynul jeden z tvojich údov, a nie aby bolo celé tvoje telo uvrhnuté do pekla.
30 A ak ťa pohoršuje tvoja pravica, odtni ju a odhoď od seba, lebo je pre teba užitočné, aby zahynul jeden z tvojich údov, a nie aby bolo celé tvoje telo uvrhnuté do pekla.
31 Bolo povedané: Každý, kto prepustí svoju manželku, nech jej dá list o rozvode.
32 Ale ja vám hovorím, že ktokoľvek prepustí svoju manželku okrem smilstva, privádza ju k cudzoložstvu, a kto si vezme za ženu prepustenú, cudzoloží.
33 Znova ste počuli, že odpradávna bolo povedané: Nebudeš prisahať, ale splníš Pánovi svoje prísahy.
34 Ale ja vám hovorím: Vôbec neprisahajte; ani nebom; lebo je to Boží trón:
35 Ani pri zemi; lebo je to podnož jeho nôh, ani pri Jeruzaleme; lebo je to mesto veľkého Kráľa.
36 Ani nebudeš prisahať na svoju hlavu, lebo nemôžeš urobiť ani jeden vlas bielym alebo čiernym.
37 Ale vaše rozprávanie nech je: Áno, áno; Nie, nie, lebo čokoľvek je viac ako toto, prichádza zlo.
38 Počuli ste, že bolo povedané: Oko za oko a zub za zub.
39 Ale ja vám hovorím: Nebráňte sa zlému, ale kto by vás uderil po pravom líci, nastavte mu aj druhé.
40 A ak ťa niekto bude žalovať pred zákonom a vezme ti kabát, nech má aj tvoj plášť.
41 A kto by ťa nútil ísť míľu, choď s ním dve.
42 Tomu, kto ťa prosí, daj, a od toho, kto si chce od teba požičiavať, sa neodvracaj.
43 Počuli ste, že bolo povedané: Milovať budeš svojho blížneho a nenávidieť svojho nepriateľa.
44 Ale ja vám hovorím: Milujte svojich nepriateľov, žehnajte tým, ktorí vás preklínajú, robte dobre tým, ktorí vás nenávidia, a modlite sa za tých, ktorí vás zneužívajú a prenasledujú;
45 Aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach, lebo on dáva svojmu slnku vychádzať na zlých i na dobrých a posiela dážď na spravodlivých i nespravodlivých.
46 Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu máte? ani mýtnici nie sú to isté?
47 A ak zdravíte iba svojich bratov, čo robíte viac ako ostatní? či to tak nie sú ani mýtnici?
48 Buďte teda dokonalí, ako je dokonalý váš Otec, ktorý je na nebesiach.

KAPITOLA 6

1 Dávajte si pozor, aby ste nedávali svoje almužny pred ľuďmi, aby vás videli, inak nemáte odmenu u svojho Otca, ktorý je na nebesiach.
2 Preto keď dávaš svoju almužnu, netrúb pred sebou, ako to robia pokrytci v synagógach a na uliciach, aby mali ľudskú slávu. Veru, hovorím vám: Majú svoju odmenu.
3 Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí tvoja pravica.
4 Aby tvoja almužna bola v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, ťa odmení otvorene.
5 A keď sa budeš modliť, nebudeš ako pokrytci, lebo sa radi modlia stojaci v synagógach a na rohoch ulíc, aby ich ľudia videli. Veru, hovorím vám: Majú svoju odmenu.
6 Ale ty, keď sa modlíš, vojdi do svojej komôrky, a keď zatvoríš dvere, modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti; a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, ti odplatí otvorene.
7 Ale keď sa modlíte, neopakujte márne, ako to robia pohania, lebo si myslia, že budú vypočutí pre svoje mnohé reči.
8 Nebuďte teda ako oni, lebo váš Otec vie, čo potrebujete, skôr ako by ste ho prosili.
9 Modlite sa teda takto: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje.
10 Príď kráľovstvo tvoje. Buď vôľa tvoja ako v nebi, tak aj na zemi.
11 Chlieb náš každodenný daj nám dnes.
12 A odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom.
13 A neuveď nás do pokušenia, ale zbav nás zlého, lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Amen.
14 Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí vám aj váš nebeský Otec.

15 Ale ak vy neodpustíte ľuďom ich poklesky, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky.
16 Navyše, keď sa postíte, nebuďte smutní ako pokrytci, lebo si znetvorujú tvár, aby sa ľuďom zdalo, že sa postia. Veru, hovorím vám: Majú svoju odmenu.
17 Ale ty, keď budeš najrýchlejší, pomaž si hlavu a umy si tvár;
18 Aby si sa nezjavil ľuďom, aby si sa postil, ale svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti, a tvoj Otec, ktorý vidí v skrytosti, ťa odplatí otvorene.
19 Nezhromažďujte si poklady na zemi, kde ich kazí mol a hrdza a kde sa zlodeji predierajú a kradnú.
20 Ale zhromažďujte si poklady v nebi, kde ich nekazí ani mol, ani hrdza a kde sa zlodeji nepredierajú ani nekradnú.
21 Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.
22 Svetlom tela je oko; ak je teda tvoje oko jednoduché, celé tvoje telo bude plné svetla.
23 Ale ak je tvoje oko zlé, celé tvoje telo bude plné tmy. Ak je teda svetlo, ktoré je v tebe, tmou, aká veľká je tá tma!
24 Nikto nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať; inak sa bude jedného držať a druhým pohŕda. Nemôžete slúžiť Bohu a mamone.
25 Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, čo budete jesť a čo budete piť; ani za svoje telo, čo si oblečiete. Či nie je život viac ako mäso a telo ako odev?
26 Hľa, nebeské vtáctvo, lebo nesejú, nežnú ani nezhromažďujú do stodôl; no váš nebeský Otec ich živí. Či nie ste oveľa lepší ako oni?
27 Kto z vás premýšľaním môže pridať jeden lakeť k svojej postave?
28 A prečo si myslíte o rúchu? Zvážte poľné ľalie, ako rastú; nepracujú, ani nepradia:
29 A predsa vám hovorím, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol odetý ako jeden z nich.
30 Prečo teda, ak Boh tak oblieka poľnú trávu, ktorá je dnes a zajtra je hodená do pece, či vás neoblečie oveľa viac, vy maloverní?
31 Nepremýšľajte teda a hovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa budeme obliekať?
32 (Lebo po tom všetkom hľadajú pohania.) lebo váš nebeský Otec vie, že toto všetko potrebujete.
33 Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť; a všetky tieto veci vám budú pridané.
34 Nemysli teda na zajtrajšok, lebo zajtrajšok bude myslieť na svoje veci. Tomu dňu stačí jeho zlo.

KAPITOLA 7

1 Nesúďte, aby ste neboli súdení.
2 Lebo akým súdom budete súdiť, takým budete súdení, a akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.
3 A prečo vidíš smietku, ktorá je v oku svojho brata, a brvno, ktoré je vo svojom vlastnom oku, nevidíš?
4 Alebo ako povieš svojmu bratovi: Dovoľ, aby som ti vytiahol smietku z oka? a hľa, trám je v tvojom vlastnom oku?
5 Pokrytec, vyhoď najprv brvno zo svojho oka; a potom budeš jasne vidieť, aby si vyhodil smietku z oka svojho brata.
6 Nedávajte, čo je sväté, psom, ani nehádžte svoje perly pred svine, aby ich nepošliapali nohami a neobrátili sa a neroztrhali vás.
7 Proste a bude vám dané; hľadajte a nájdete; klopte a otvoria vám:
8 Lebo každý, kto prosí, dostáva; a kto hľadá, nájde; a tomu, kto klope, bude otvorené.
9 Alebo aký je medzi vami človek, ktorému dá kameň, keď si jeho syn vypýta chlieb?
10 Alebo ak si vypýta rybu, dá mu hada?
11 Ak teda vy, keďže ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá váš Otec, ktorý je na nebesiach, dobré veci tým, čo ho prosia?
12 Preto všetko, čo chcete, aby vám ľudia robili, robte aj vy im, lebo to je zákon a proroci.
13 Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká je brána a široká cesta, ktorá vedie do zatratenia, a mnoho je tých, ktorí ňou vchádzajú.
14 Lebo tesná je brána a úzka cesta, ktorá vedie do života, a málo je tých, ktorí ju nachádzajú.
15 Dajte si pozor na falošných prorokov, ktorí k vám prichádzajú v ovčom rúchu, ale vo vnútri sú dravými vlkmi.
16 Po ovocí ich poznáte. Zbierajú ľudia hrozno z tŕnia alebo figy z bodliakov?
17 Tak každý dobrý strom rodí dobré ovocie; ale skazený strom rodí zlé ovocie.
18 Dobrý strom nemôže rodiť zlé ovocie a zlý strom nemôže rodiť dobré ovocie.
19 Každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa.
20 Preto ich poznáte po ich ovocí.
21 Nie každý, kto mi hovorí: Pane, Pane, vojde do kráľovstva nebeského; ale ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach.
22 Mnohí mi v ten deň povedia: Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? a v tvojom mene vyháňali démonov? a v tvojom mene vykonal mnoho divov?
23 A vtedy im vyznám: Nikdy som vás nepoznal: odíďte odo mňa, vy, čo páchate neprávosť.
24 Preto každého, kto počúva tieto moje slová a robí ich, prirovnám ho k múdremu mužovi, ktorý si postavil dom na skale.
25 A spustil sa dážď a prišli záplavy a zavial vietor a udrel na ten dom; a nespadol, lebo bol založený na skale.
26 A každý, kto počúva tieto moje slová a neplní ich, bude prirovnaný k hlúpemu mužovi, ktorý si postavil dom na piesku.
27 A spustil sa dážď a prišli záplavy a zavial vietor a udrel na ten dom; a padol: a veľký bol jeho pád.
28 A stalo sa, keď Ježiš skončil tieto reči, ľudia žasli nad jeho učením:
29 Učil ich totiž ako ten, kto má moc, a nie ako zákonníci.

KAPITOLA 8

1 Keď zostúpil z vrchu, išli za ním veľké zástupy.
2 A hľa, prišiel malomocný, klaňal sa mu a hovoril: Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.
3 Ježiš vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: Chcem! buď čistý. A hneď bolo jeho malomocenstvo očistené.
4 A Ježiš mu povedal: Hľaď, aby si to nikomu nepovedal; ale choď, ukáž sa kňazovi a obetuj dar, ktorý prikázal Mojžiš, na svedectvo im.
5 A keď Ježiš vošiel do Kafarnauma, prišiel k nemu stotník a prosil ho:

6 A povedal: Pane, môj sluha leží doma ochrnutý a veľmi mučený.
7 A Ježiš mu povedal: Prídem a uzdravím ho.
8 Stotník odpovedal: Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu, ale povedz len slovo a môj sluha bude uzdravený.
9 Lebo som muž pod mocou a mám pod sebou vojakov. a inému: Poď, a príde; a môjmu služobníkovi: Urob toto, a on to urobí.
10 Keď to Ježiš počul, začudoval sa a povedal tým, ktorí ho nasledovali: Veru, hovorím vám, nenašiel som takú veľkú vieru, nie v Izraeli.
11 A hovorím vám, že mnohí prídu od východu a západu a sadnú si s Abrahámom, Izákom a Jakubom v kráľovstve nebeskom.
12 Ale synovia kráľovstva budú vyhodení von do tmy, tam bude plač a škrípanie zubami.
13 A Ježiš povedal stotníkovi: Choď! a ako si uveril, nech sa ti stane. A jeho sluha bol uzdravený v tú istú hodinu.
14 Keď Ježiš vošiel do Petrovho domu, videl matku svojej ženy ležať a mala horúčku.
15 A dotkol sa jej ruky a horúčka ju opustila, a ona vstala a posluhovala im.
16 Keď bol večer, priviedli k nemu mnohých posadnutých démonmi a on svojím slovom vyháňal duchov a všetkých chorých uzdravoval.
17 Aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš, ktorý povedal: On vzal na seba naše slabosti a niesol naše choroby.
18 Keď Ježiš videl okolo seba veľké zástupy, prikázal odísť na druhý breh.
19 Tu prišiel istý zákonník a povedal mu: Učiteľ, pôjdem za tebou, kamkoľvek pôjdeš.
20 A Ježiš mu povedal: Líšky majú nory a nebeské vtáky hniezda; ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.
21 Iný z jeho učeníkov mu povedal: Pane, dovoľ mi najprv ísť a pochovať svojho otca.
22 Ale Ježiš mu povedal: Nasleduj ma! a nech mŕtvi pochovávajú svojich mŕtvych.
23 A keď nastúpil na loď, nasledovali ho jeho učeníci.
24 A hľa, na mori sa strhla veľká búrka, takže loď bola pokrytá vlnami, ale on spal.
25 Pristúpili k nemu jeho učeníci, zobudili ho a povedali: Pane, zachráň nás, hynieme.
26 A on im povedal: Prečo sa bojíte, vy maloverní? Potom vstal a pohrozil vetrom a moru; a nastal veľký kľud.
27 Ale muži sa divili a hovorili: Čo je to za človeka, že ho poslúchajú aj vetry a more!
28 A keď prišiel na druhú stranu do krajiny Gergesénov, stretli sa s ním dvaja posadnutí démonmi, ktorí vychádzali z hrobov takí strašní, že nikto nemohol prejsť tou cestou.
29 A hľa, kričali a hovorili: Čo máme s tebou, Ježišu, Syn Boží? Prišiel si sem, aby si nás trápil pred časom?
30 A ďaleko od nich bolo stádo mnohých svíň, ktoré sa páslo.
31 A tak ho diabli prosili: Ak nás vyháňaš, dovoľ nám odísť do stáda svíň.
32 A povedal im: Choďte! A keď vyšli, vošli do stáda svíň, a hľa, celé stádo svíň prudko bežalo dolu strmým miestom do mora a zahynulo vo vodách.
33 A tí, čo ich strážili, utiekli a odišli do mesta a rozpovedali všetko, čo sa stalo posadnutým diablom.
34 A hľa, celé mesto vyšlo Ježišovi v ústrety, a keď ho uvideli, prosili ho, aby odišiel z ich končín.

KAPITOLA 9

1 Nastúpil na loď, preplavil sa a prišiel do svojho mesta.
2 A hľa, priviedli k nemu ochrnutého muža, ležiaceho na lôžku, a keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému; Synu, buď dobrej mysle; odpustia sa ti hriechy.
3 A hľa, niektorí zo zákonníkov si povedali: Tento sa rúha.
4 Ježiš poznal ich myšlienky a povedal: Prečo si myslíte zlé vo svojich srdciach?
5 Lebo či je ľahšie povedať: Odpúšťajú sa ti hriechy; alebo povedať: Vstaň a choď?
6 Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy (potom hovorí ochrnutému): Vstaň, vezmi si lôžko a choď do svojho domu.
7 A on vstal a odišiel do svojho domu.
8 Ale keď to videli zástupy, divili sa a oslavovali Boha, ktorý dal ľuďom takú moc.
9 Keď Ježiš odtiaľ odchádzal, uvidel muža menom Matúš sedieť na colnici a povedal mu: Nasleduj ma! A on vstal a nasledoval ho.
10 A stalo sa, keď Ježiš sedel za stolom v dome, hľa, mnohí mýtnici a hriešnici prišli a posadili sa s ním a jeho učeníkmi.
11 Keď to videli farizeji, povedali jeho učeníkom: Prečo jedáva váš Majster s mýtnikmi a hriešnikmi?
12 Ale keď to Ježiš počul, povedal im: Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí.
13 Ale choďte a naučte sa, čo to znamená: Zmilujem sa a nie obetu, lebo som neprišiel volať spravodlivých, ale hriešnikov k pokániu.
14 Vtedy k nemu pristúpili Jánovi učeníci a povedali: Prečo sa my a farizeji často postíme, ale tvoji učeníci sa nepostia?
15 A Ježiš im povedal: Môžu svadobníci smútiť, kým je s nimi ženích? ale prídu dni, keď im ženícha vezmú, a vtedy sa budú postiť.
16 Nikto neprikladá kus nového súkna k starému rúchu, lebo to, čo sa vkladá, aby ho zaplnilo, berie z rúcha, a roztrhnutie sa ešte zhorší.
17 Ani nové víno nenalievajú do starých fliaš, lebo sa fľaše rozbijú, víno vytečie a fľaše sa pokazia, ale nové víno nalejú do nových fliaš a oboje zostane zachované.
18 Kým im to hovoril, hľa, prišiel akýsi knieža, poklonil sa mu a povedal: Moja dcéra je už mŕtva, ale poď a polož na ňu svoju ruku a ožije.
19 Ježiš vstal a išiel za ním i jeho učeníci.
20 A hľa, žena, ktorá bola dvanásť rokov chorá na krv, prišla za ním a dotkla sa lemu jeho rúcha.
21 Povedala si totiž v sebe: Ak sa len dotknem jeho rúcha, budem zdravá.
22 Ale Ježiš sa k nemu otočil, a keď ju uvidel, povedal: Dcéra, utešuj sa! tvoja viera ťa uzdravila. A žena bola uzdravená od tej hodiny.
23 Keď Ježiš vošiel do domu predstaveného a videl, ako speváci a ľud robia hluk,
24 Povedal im: Dajte miesto, lebo slúžka nezomrela, ale spí. A smiali sa mu na pohŕdanie.
25 Ale keď bol ľud vyhnaný, vošiel dnu, vzal ju za ruku a slúžka vstala.

26 A povesť o tom prenikla do celej tej krajiny.
27 A keď Ježiš odtiaľ odišiel, išli za ním dvaja slepci a kričali a hovorili: Syn Dávidov, zmiluj sa nad nami!
28 A keď vošiel do domu, pristúpili k nemu slepci a Ježiš im povedal: Veríte, že to môžem urobiť? Povedali mu: Áno, Pane.
29 Potom sa dotkol ich očí a povedal: Nech sa vám stane podľa vašej viery.
30 A otvorili sa im oči; A Ježiš im prísne prikázal a povedal: Hľaďte, aby to nikto nevedel.
31 Ale oni, keď odišli, šírili jeho povesť po celej tej krajine.
32 Keď vychádzali, hľa, priviedli k nemu nemého muža posadnutého diablom.
33 A keď bol diabol vyhnaný, nemý prehovoril a zástupy sa divili a hovorili: V Izraeli sa to ešte nikdy nestalo.
34 Ale farizeji povedali: On vyháňa démonov skrze knieža diablov.
35 A Ježiš chodil po všetkých mestách a dedinách, učil v ich synagógach a hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každú chorobu a každú chorobu medzi ľuďmi.
36 Ale keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo omdleli a rozpŕchli sa ako ovce bez pastiera.
37 Potom povedal svojim učeníkom: Žatvy je naozaj veľa, ale robotníkov málo;
38 Modlite sa teda Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.

KAPITOLA 10

1 A keď zavolal k sebe svojich dvanástich učeníkov, dal im moc proti nečistým duchom, aby ich vyháňali a uzdravovali všetky neduhy a všetky choroby.
2 Toto sú mená dvanástich apoštolov; Prvý, Šimon, ktorý sa volá Peter, a Ondrej, jeho brat; Jakub, syn Zebedejov, a jeho brat Ján;
3 Filip a Bartolomej; Tomáš a mýtnik Matúš; Jakub, syn Alfeov, a Lebbaeus, ktorého priezvisko bolo Tadeáš;
4 Šimon Kanaánec a Judáš Iškariotský, ktorí ho tiež zradili.
5 Týchto dvanástich poslal Ježiš a prikázal im: Nechoďte na cestu pohanov a do žiadneho samaritánskeho mesta nevchádzajte.
6 Ale radšej choďte k strateným ovciam z domu Izraela.
7 A ako pôjdete, kážte a hovorte: Priblížilo sa nebeské kráľovstvo.
8 Chorých uzdravujte, malomocných očisťujte, mŕtvych krieste, démonov vyháňajte, zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.
9 Nedávajte si do mešcov ani zlato, ani striebro, ani meď,
10 Ani mešec na cestu, ani dva kabáty, ani topánky, ani palice, lebo robotník je hodný svojho mäsa.
11 A do ktoréhokoľvek mesta alebo mestečka vojdete, spýtajte sa, kto je toho hoden; a zostaň tam, kým odtiaľ neodídeš.
12 A keď vojdete do domu, pozdravte ho.
13 A ak je dom hoden, nech príde naň váš pokoj, ak však nie je hoden, nech sa váš pokoj vráti k vám.
14 A kto by vás neprijal ani nepočul vaše slová, keď budete vychádzať z toho domu alebo mesta, straste si prach zo svojich nôh.
15 Veru, hovorím vám: Krajine Sodoma a Gomora bude v deň súdu znesiteľnejšie ako tomu mestu.
16 Hľa, posielam vás ako ovce medzi vlkov; buďte teda múdri ako hady a neškodní ako holubice.
17 Ale majte sa na pozore pred ľuďmi, lebo vás budú vydávať súdom a budú vás bičovať vo svojich synagógach;
18 A budete predvedení pred vladárov a kráľov kvôli mne, na svedectvo proti nim a pohanom.
19 Ale keď vás vydajú, nemyslite na to, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú istú hodinu vám bude dané, čo budete hovoriť.
20 Lebo nie vy hovoríte, ale Duch vášho Otca, ktorý hovorí vo vás.
21 A brat vydá na smrť brata a otec dieťa, a deti povstanú proti svojim rodičom a usmrtia ich.
22 A všetci vás budú nenávidieť pre moje meno, ale kto vytrvá až do konca, bude spasený.
23 Ale keď vás budú prenasledovať v tomto meste, utečte do iného, lebo veru, hovorím vám, neprejdete cez mestá Izraela, kým nepríde Syn človeka.
24 Učeník nie je nad svojho pána ani sluha nad svojho pána.
25 Učeníkovi stačí, aby bol ako jeho pán a sluha ako jeho pán. Ak pána domu nazvali Belzebubom, o čo skôr ich budú volať z jeho domu?
26 Nebojte sa ich teda, lebo nič nie je zakryté, čo by sa nemalo odhaliť; a skrytý, to sa nedozvie.
27 Čo vám hovorím vo tme, hovorte vo svetle, a čo počujete v ušiach, kážte na strechách.
28 A nebojte sa tých, čo zabíjajú telo, ale dušu zabiť nemôžu, ale bojte sa toho, ktorý môže aj dušu i telo zahubiť v pekle.
29 Nepredávajú sa dva vrabce za halier? a jeden z nich nepadne na zem bez vášho Otca.
30 Ale všetky vlasy na tvojej hlave sú spočítané.
31 Nebojte sa teda, ste cennejší ako mnohé vrabce.
32 Kto ma teda vyzná pred ľuďmi, toho vyznám aj ja pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach.
33 Kto ma však zaprie pred ľuďmi, toho aj ja zapriem pred svojím Otcom, ktorý je na nebesiach.
34 Nemyslite si, že som prišiel zoslať pokoj na zem; neprišiel som zoslať pokoj, ale meč.
35 Lebo som prišiel postaviť muža proti jeho otcovi a dcéru proti jej matke a nevestu proti svojej svokre.
36 A nepriateľmi človeka budú jeho domáci.
37 Kto miluje otca alebo matku viac ako mňa, nie je ma hoden, a kto miluje syna alebo dcéru viac ako mňa, nie je ma hodný.
38 A kto neberie svoj kríž a nejde za mnou, nie je ma hoden.
39 Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.
40 Kto vás prijíma, mňa prijíma, a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal.
41 Kto prijme proroka v mene proroka, dostane prorokovu odmenu; a kto prijme spravodlivého v mene spravodlivého, dostane odmenu spravodlivého.
42 A ktokoľvek by dal piť jednému z týchto maličkých pohár studenej vody len v mene učeníka, veru, hovorím vám, v žiadnom prípade nepríde o svoju odmenu.

KAPITOLA 11

1 A stalo sa, keď Ježiš prestal prikazovať svojim dvanástim učeníkom, odišiel odtiaľ učiť a kázať v ich mestách.
2 Keď Ján počul vo väzení o Kristových skutkoch, poslal dvoch zo svojich učeníkov,
3 A povedal mu: Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme hľadať iného?
4 Ježiš odpovedal a riekol im: Choďte a zvestujte Jánovi znova to, čo počujete a vidíte.
5 Slepí vidia a chromí chodia, malomocní sú očisťovaní a hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa hlása evanjelium.
6 A blahoslavený je ten, kto sa na mne nepohorší.
7 A keď odchádzali, začal Ježiš hovoriť zástupom o Jánovi: Čo ste vyšli na púšť vidieť? Trstina otrasená vetrom?
8 Ale čo ste vyšli vidieť? Muž oblečený v mäkkom rúchu? hľa, tí, čo nosia mäkké rúcho, sú v kráľovských domoch.
9 Ale čo ste vyšli vidieť? Prorok? áno, hovorím vám, a viac ako prorok.
10 Lebo toto je ten, o ktorom je napísané: Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou, ktorý ti pripraví cestu pred tebou.
11 Veru, hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo žien, nepovstal väčší ako Ján Krstiteľ, hoci ten, kto je menší v nebeskom kráľovstve, je väčší ako on.
12 A od dní Jána Krstiteľa až doteraz nebeské kráľovstvo trpí násilím a násilníci sa ho zmocňujú.
13 Lebo všetci proroci a zákon prorokovali až po Jána.
14 A ak to prijmete, toto je Eliáš, ktorý mal prísť.
15 Kto má uši na počúvanie, nech počuje.
16 Ale k čomu prirovnám toto pokolenie? Je to ako s deťmi, ktoré sedia na trhoch a volajú na svojich druhov,
17 A povedali: Hádali sme vám, a netancovali ste; smútili sme nad vami, a vy ste nenariekali.
18 Lebo prišiel Ján, nejedol ani nepil, a hovoria: Má diabla.
19 Prišiel Syn človeka, je a pije, a hovoria: Hľa, človek pažravý a pijan vína, priateľ mýtnikov a hriešnikov. Ale múdrosť je ospravedlnená od svojich detí.
20 Potom začal karhať mestá, v ktorých sa diala väčšina jeho mocných skutkov, pretože nečinili pokánie.
21 Beda ti, Chorazin! beda ti, Betsaida! lebo keby sa v Týre a Sidone diali mocné skutky, ktoré sa diali vo vás, dávno by sa boli kajali vo vrecovine a popole.
22 Ale ja vám hovorím: Týru a Sidonu bude v deň súdu znesiteľnejšie ako vám.
23 A ty, Kafarnaum, ktorý si vyvýšený do neba, budeš znesený dolu do pekla, lebo keby sa v Sodome diali tie mocné skutky, ktoré sa diali v tebe, bola by zostala až do dnešného dňa.
24 Ale ja vám hovorím, že zemi Sodoma bude v deň súdu znesiteľnejšie ako tebe.
25 V tom čase Ježiš odpovedal a riekol: Ďakujem ti, Otče, Pane neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich maličkým.
26 Aj tak, Otče, lebo tak sa ti to zdalo dobré.
27 Všetko mi je odovzdané od môjho Otca, a nikto nepozná Syna, iba Otec; ani nikto nepozná Otca, iba Syn a ten, komu to Syn zjaví.
28 Poďte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vám dám odpočinok.
29 Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa; lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie svojim dušiam.
30 Lebo moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.

KAPITOLA 12

1 V tom čase išiel Ježiš v sobotu cez obilie; A jeho učeníci boli hladní a začali trhať klasy a jesť.
2 Ale keď to videli farizeji, povedali mu: Hľa, tvoji učeníci robia to, čo nie je dovolené robiť v sobotu.
3 Ale on im povedal: Nečítali ste, čo urobil Dávid, keď bol hladný, a tí, čo boli s ním;
4 Ako vošiel do Božieho domu a jedol chleby predloženia, čo nesmelo jesť ani jemu, ani tým, ktorí boli s ním, ale iba kňazom?
5 Alebo ste nečítali v zákone, že v sobotu kňazi v chráme poškvrnia sobotu a sú bezúhonní?
6 Ale ja vám hovorím, že na tomto mieste je väčší ako chrám.
7 Keby ste však vedeli, čo to znamená, zľutujem sa, a nie obetujem, neboli by ste odsudzovali nevinných.
8 Lebo Syn človeka je pánom aj nad sobotným dňom.
9 A keď odtiaľ odišiel, vošiel do ich synagógy.
10 A hľa, bol tam muž, ktorý mal uschnutú ruku. A pýtali sa ho a riekli: Či je dovolené v sobotu uzdravovať? aby ho mohli obviniť.
11 A on im povedal: Kto bude medzi vami človek, ktorý bude mať jednu ovcu, a ak spadne v sobotu do jamy, či sa jej nechytí a nevyzdvihne?
12 O koľko je teda človek lepší ako ovca? Preto je dovolené dobre robiť v sobotu.
13 Potom povedal mužovi: Vystri ruku! A roztiahol to; a bol obnovený celý, ako druhý.
14 Potom vyšli farizeji a poradili sa proti nemu, ako by ho mohli zahubiť.
15 Ale keď sa to Ježiš dozvedel, vzdialil sa odtiaľ a išli za ním veľké zástupy a on ich všetkých uzdravil.
16 A prikázal im, aby ho neoznamovali:
17 Aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš, ktorý povedal:
18 Hľa, môj služobník, ktorého som si vyvolil; môj milý, v ktorom má moja duša zaľúbenie, vložím naňho svojho ducha a vynesie súd pohanom.
19 Nebude sa namáhať ani plakať; ani nikto nepočuje jeho hlas na uliciach.
20 Nalomenú trstinu nedolomí a dymiaci ľan neuhasí, kým nevynesie súd k víťazstvu.
21 A v jeho mene budú dúfať pohania.
22 Vtedy mu priviedli posadnutého diablom, slepého a nemého, a uzdravil ho, takže slepý aj nemý hovoril aj videl.
23 A všetok ľud bol ohromený a hovoril: Či nie je toto syn Dávidov?
24 Ale keď to počuli farizeji, povedali: Tento nevyháňa démonov, ale Belzebubom, kniežaťom diablov.
25 A Ježiš poznal ich myšlienky a povedal im: Každé kráľovstvo rozdelené proti sebe je spustošené; a každé mesto alebo dom rozdelený proti sebe neobstojí.
26 A ak satan vyháňa satana, je rozdelený sám proti sebe; ako potom obstojí jeho kráľovstvo?
27 A ak ja Belzebubom vyháňam démonov, kým ich vyháňajú vaše deti? preto budú vašimi sudcami.

28 Ale ak ja Duchom Božím vyháňam démonov, potom k vám prišlo kráľovstvo Božie.
29 Alebo ako môže niekto vojsť do domu silného muža a ukradnúť jeho majetok, ak toho siláka najprv nezviaže? a potom mu skazí dom.
30 Kto nie je so mnou, je proti mne; a kto nezhromažďuje so mnou, rozptyľuje sa.
31 Preto vám hovorím: Všetok hriech a rúhanie bude ľuďom odpustené, ale rúhanie proti Duchu Svätému nebude ľuďom odpustené.
32 A ktokoľvek by povedal slovo proti Synovi človeka, bude mu odpustené, ale ktokoľvek by povedal slovo proti Duchu Svätému, nebude mu odpustené ani v tomto svete, ani v budúcom.
33 Buď urobte strom dobrým a jeho ovocie dobrým; alebo pokazte strom a pokazte jeho ovocie, lebo strom sa pozná po ovocí.
34 Pokolenie vreteníc, ako môžete, keď ste zlí, hovoriť dobré veci? lebo ústa hovoria z plnosti srdca.
35 Dobrý človek z dobrého pokladu srdca vynáša dobré veci a zlý človek zo zlého pokladu vynáša zlé.
36 Ale ja vám hovorím, že z každého planého slova, ktoré ľudia povedia, sa budú zodpovedať v deň súdu.
37 Lebo podľa svojich slov budeš ospravedlnený a podľa svojich slov budeš odsúdený.
38 Vtedy odpovedali niektorí zo zákonníkov a farizejov a riekli: Učiteľu, videli by sme znamenie od teba.
39 Ale on odpovedal a riekol im: Zlé a cudzoložné pokolenie hľadá znamenie; a nebude jej dané znamenie, iba znamenie proroka Jonáša:
40 Lebo ako bol Jonáš tri dni a tri noci v bruchu veľryby; tak bude Syn človeka tri dni a tri noci v srdci zeme.
41 Muži z Ninive povstanú na súde s týmto pokolením a odsúdia ho, pretože činili pokánie na Jonášovo kázanie; a hľa, je tu väčší ako Jonáš.
42 Kráľovná juhu povstane na súde s týmto pokolením a odsúdi ho, lebo prišla z najvzdialenejších končín zeme počuť Šalamúnovu múdrosť; a hľa, tu je väčší ako Šalamún.
43 Keď nečistý duch vyjde z človeka, chodí po suchých miestach a hľadá odpočinok, ale nenachádza.
44 Potom povedal: Vrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel; a keď príde, nájde ho prázdny, pozametaný a ozdobený.
45 Potom ide a vezme si so sebou sedem iných duchov, horších od seba, a vojdú dnu a budú tam bývať. A posledný stav toho človeka je horší ako prvý. Tak bude aj tomuto zlému pokoleniu.
46 Kým sa ešte rozprával s ľudom, hľa, vonku stála jeho matka a jeho bratia a chceli sa s ním rozprávať.
47 Vtedy mu niekto povedal: Hľa, tvoja matka a tvoji bratia stoja vonku a chcú sa s tebou rozprávať.
48 Ale on odpovedal a povedal tomu, ktorý mu to povedal: Kto je moja matka? a kto sú moji bratia?
49 Vystrel ruku na svojich učeníkov a povedal: Hľa, moja matka a moji bratia!
50 Lebo ktokoľvek by činil vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach, to je môj brat i sestra i matka.

KAPITOLA 13

1 V ten istý deň vyšiel Ježiš z domu a sadol si pri mori.
2 A zhromaždili sa k nemu veľké zástupy, takže vošiel na loď a posadil sa; a celý zástup stál na brehu.
3 A veľa im hovoril v podobenstvách a hovoril: Hľa, rozsievač vyšiel siať;
4 A keď zasial, pri ceste padlo nejaké semeno a prileteli vtáci a zožrali ich.
5 Niektorí padli na kamenisté miesta, kde nemali veľa zeme, a hneď vyrástli, pretože nemali hlbinu zeme.
6 A keď vyšlo slnko, spálili sa; a pretože nemali koreňa, vyschli.
7 A niektorí padli do tŕnia; a tŕne vyskočili a udusili ich.
8 Iné však padli do dobrej zeme a priniesli ovocie, niektoré stonásobné, iné šesťdesiatnásobné a iné tridsaťnásobné.
9 Kto má uši na počúvanie, nech počúva!
10 Tu pristúpili učeníci a povedali mu: Prečo im hovoríš v podobenstvách?
11 Odpovedal a riekol im: Pretože vám je dané poznať tajomstvá nebeského kráľovstva, ale im to nie je dané.
12 Lebo kto má, tomu bude dané a bude mať hojnosť, ale kto nemá, tomu bude odňaté aj to, čo má.
13 Preto im hovorím v podobenstvách, lebo vidia, nevidia; a počujúc nepočujú ani nerozumejú.
14 A na nich sa splnilo Izaiášovo proroctvo, ktoré hovorí: Počúvaním budete počuť, a nepochopíte; a uvidíte, uvidíte a neuvidíte:
15 Lebo srdce tohto ľudu zhrublo a ich uši počujú a oči majú zatvorené; aby niekedy nevideli svojimi očami a nepočuli ušami a nerozumeli srdcom a neobrátili sa a neuzdravil by som ich.
16 Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, a vaše uši, že počujú.
17 Veru, hovorím vám, že mnohí proroci a spravodliví chceli vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli; a počuť to, čo počujete, a nepočuli ste.
18 Počujte teda podobenstvo o rozsievačovi.
19 Keď niekto počuje slovo o kráľovstve a nerozumie mu, prichádza ten zlý a chytá, čo bolo zasiate do jeho srdca. To je ten, ktorý prijal semeno vedľa cesty.
20 Ale ten, kto prijal semeno na kamenné miesta, je ten, kto počúva slovo a s radosťou ho prijíma;
21 Ale nezakorenil sa v sebe, ale chvíľu vydrží, lebo keď príde súženie alebo prenasledovanie pre slovo, pohoršuje sa.
22 Ten, kto dostal semeno medzi tŕnie, je ten, kto počúva slovo; a starostlivosť tohto sveta a klamstvo bohatstva udusia slovo, a stane sa neplodným.
23 Ale ten, kto dostal semeno do dobrej zeme, je ten, kto počúva slovo a rozumie mu; ktorá tiež prináša ovocie a rodí, niektoré stonásobné, iné šesťdesiatnásobné, iné tridsaťnásobné.
24 Iné podobenstvo im predložil a povedal: Nebeské kráľovstvo je prirovnané k mužovi, ktorý zasial dobré semeno na svojom poli.
25 Ale kým ľudia spali, prišiel jeho nepriateľ, nasial kúkoľ medzi pšenicu a odišiel.
26 Ale keď vyskočila čepeľ a priniesla ovocie, objavil sa aj kúkoľ.
27 Sluhovia hospodárovi pristúpili a povedali mu: Pane, nezasial si dobré semeno na svojom poli? odkiaľ má kúkoľ?
28 Povedal im: To urobil nepriateľ. Sluhovia mu povedali: Či teda pôjdeme a pozbierame ich?

29 Ale on povedal: Nie; aby ste, kým zbierate kúkoľ, nevykoreňovali s ním aj pšenicu.
30 Nechajte oboje spolu rásť až do žatvy a v čase žatvy poviem žencom: Zhromaždite najprv kúkoľ a zviažte ho do snopov, aby ste ho spálili, ale pšenicu zhromaždite do mojej stodoly.
31 Iné podobenstvo im predložil a povedal: Nebeské kráľovstvo je podobné horčičnému zrnu, ktoré človek vzal a zasial na svojom poli.
32 Ktoré je síce najmenšie zo všetkých semien, ale keď vyrastie, je najväčšie medzi bylinami a je z neho strom, takže nebeské vtáctvo prilietava a býva v jeho konároch.
33 Iné podobenstvo im povedal; Nebeské kráľovstvo je podobné kvasu, ktorý žena vzala a zakryla v troch mierach múky, až všetko vykyslo.
34 Toto všetko hovoril Ježiš zástupu v podobenstvách; a bez podobenstva im nehovoril:
35 aby sa splnilo, čo povedal prorok: Otvorím svoje ústa v podobenstvách; Vyslovím veci, ktoré boli od založenia sveta utajené.
36 Potom Ježiš prepustil zástup a vošiel do domu. A pristúpili k nemu jeho učeníci a povedali: Povedz nám podobenstvo o kúkoľi poľa!
37 Odpovedal a riekol im: Ten, kto seje dobré semeno, je Syn človeka;
38 Pole je svet; dobré semeno sú deti kráľovstva; ale kúkoľ sú synmi toho zlého;
39 Nepriateľ, ktorý ich zasial, je diabol; žatva je koniec sveta; a ženci sú anjeli.
40 Preto sa kúkoľ zbiera a páli v ohni; tak bude aj na konci tohto sveta.
41 Syn človeka pošle svojich anjelov a tí vyzbierajú z jeho kráľovstva všetky pohoršenia a neprávosti;
42 A hodí ich do ohnivej pece; tam bude kvílenie a škrípanie zubami.
43 Vtedy zažiaria spravodliví ako slnko v kráľovstve svojho Otca. Kto má uši na počúvanie, nech počuje.
44 Opäť, kráľovstvo nebeské je podobné pokladu ukrytému v poli; to, čo človek nájde, ukryje a od radosti z toho ide a predá všetko, čo má, a kúpi to pole.
45 Opäť, kráľovstvo nebeské je podobné obchodníkovi, ktorý hľadá dobré perly:
46 Ktorý, keď našiel jednu drahocennú perlu, išiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.
47 Opäť, kráľovstvo nebeské je podobné sieti, ktorá bola hodená do mora a zhromaždená všetkého druhu.
48 Keď sa naplnilo, pritiahli na breh, posadili sa a dobré nazbierali do nádob, ale zlé zahodili.
49 Tak bude na konci sveta: vyjdú anjeli a oddelia zlých od spravodlivých,
50 A hodí ich do ohnivej pece; tam bude kvílenie a škrípanie zubami.
51 Ježiš im povedal: Porozumeli ste všetkému tomuto? Povedali mu: Áno, Pane.
52 Potom im povedal: Preto každý zákonník, ktorý je poučený o kráľovstve nebeskom, je podobný mužovi, ktorý je hospodárom, ktorý vynáša zo svojho pokladu veci nové i staré.
53 A stalo sa, že keď Ježiš dokončil tieto podobenstvá, odišiel odtiaľ.
54 A keď prišiel do svojej krajiny, učil ich v ich synagóge tak, že žasli a povedali: Odkiaľ má tento túto múdrosť a tieto mocné skutky?
55 Či to nie je syn tesára? nevolá sa jeho matka Mária? a jeho bratia Jakub, Jozes, Šimon a Júda?
56 A jeho sestry, či nie sú všetky s nami? Odkiaľ má teda tento človek všetky tieto veci?
57 A pohoršili sa na ňom. Ale Ježiš im povedal: Prorok nie je bez cti, iba vo svojej vlasti a vo svojom dome.
58 A neurobil tam veľa mocných skutkov pre ich neveru.

KAPITOLA 14

1 V tom čase sa tetrarcha Herodes dopočul o Ježišovej sláve,
2 A povedal svojim sluhom: Toto je Ján Krstiteľ; vstal z mŕtvych; a preto sa v ňom zjavujú mocné skutky.
3 Herodes totiž chytil Jána, zviazal ho a dal do väzenia pre Herodiadu, manželku svojho brata Filipa.
4 Lebo Ján mu povedal: Nie je dovolené, aby si ju mal.
5 A keď ho chcel usmrtiť, bál sa zástupu, lebo ho považovali za proroka.
6 Keď sa však oslavovali Herodesove narodeniny, dcéra Herodiady pred nimi tancovala a páčila sa Herodesovi.
7 Nato s prísahou sľúbil, že jej dá, o čo bude prosiť.
8 A ona, predtým, ako bola poučená o svojej matke, povedala: Daj mi sem hlavu Jána Krstiteľa na nabíjačke.
9 Kráľ sa zľutoval, ale pre prísahu a pre tých, ktorí s ním sedeli pri stole, rozkázal, aby jej dali.
10 Potom poslal a sťal Jána vo väzení.
11 A jeho hlava bola prinesená na mise a daná dievčaťu, a ona ju priniesla svojej matke.
12 Prišli jeho učeníci, vzali telo, pochovali ho a odišli a oznámili to Ježišovi.
13 Keď sa to Ježiš dopočul, odišiel odtiaľ loďou na pusté miesto oddelene, a keď sa to ľud dopočul, išiel za ním pešo z miest.
14 A Ježiš vyšiel a videl veľký zástup, bol im ľúto a uzdravoval ich chorých.
15 A keď sa zvečerilo, pristúpili k nemu jeho učeníci a povedali: Toto je pusté miesto a čas sa už minul; rozpustite zástupy, aby vošli do dedín a kúpili si potraviny.
16 Ale Ježiš im povedal: Nemusia odchádzať; dajte im jesť.
17 Povedali mu: Máme tu iba päť chlebov a dve ryby.
18 Povedal: Prineste mi ich sem!
19 A prikázal zástupom, aby si sadli na trávu, vzal tých päť chlebov a dve ryby, vzhliadol k nebu, požehnal, lámal a dával chleby svojim učeníkom a učeníci zástupu. .
20 A všetci jedli a nasýtili sa a nazbierali z úlomkov, ktoré zostali, dvanásť plných košov.
21 A tých, čo jedli, bolo okolo päťtisíc mužov okrem žien a detí.
22 A Ježiš hneď prinútil svojich učeníkov, aby nastúpili na loď a išli pred ním na druhý breh, kým on prepustí zástupy.
23 A keď rozpustil zástupy, vystúpil na vrch, aby sa oddelene modlil, a keď sa zvečerilo, bol tam sám.
24 Ale loď už bola uprostred mora zmietaná vlnami, lebo vietor bol opačný.
25 A pri štvrtej nočnej stráži šiel k nim Ježiš kráčajúc po mori.
26 Keď ho učeníci videli kráčať po mori, zľakli sa a hovorili: Je to duch; a kričali od strachu.

27 Ale Ježiš k nim hneď prehovoril a povedal: Dúfajte! to som ja; neboj sa.
28 Peter mu odpovedal a riekol: Pane, ak si to ty, rozkáž mi, aby som prišiel k tebe po vode.
29 A on povedal: Poď! A keď Peter zostúpil z lode, kráčal po vode, aby išiel k Ježišovi.
30 Ale keď videl búrlivý vietor, bál sa; a začal sa topiť a zvolal: Pane, zachráň ma!
31 A Ježiš hneď vystrel ruku, chytil ho a povedal mu: Ó, maloverný, prečo si pochyboval?
32 A keď vstúpili na loď, vietor prestal.
33 Vtedy prišli tí, čo boli na lodi, klaňali sa mu a hovorili: Naozaj si Boží Syn.
34 A keď prešli, prišli do krajiny Genezaret.
35 A keď sa o ňom muži toho miesta dozvedeli, rozoslali do celej tej okolitej krajiny a priviedli k nemu všetkých chorých;
36 A prosil ho, aby sa mohli dotknúť len lemu jeho rúcha, a všetci, ktorých sa dotkli, boli úplne zdraví.

KAPITOLA 15

1 Vtedy prišli k Ježišovi zákonníci a farizeji, ktorí boli z Jeruzalema, a povedali:
2 Prečo tvoji učeníci prestupujú tradíciu starších? lebo si neumývajú ruky, keď jedia chlieb.
3 Ale on odpovedal a riekol im: Prečo aj vy prestupujete prikázanie Božie svojou tradíciou?
4 Lebo Boh prikázal a povedal: Cti svojho otca i matku, a kto zlorečí otcovi alebo matke, nech zomrie!
5 Vy však hovoríte: Ktokoľvek povie svojmu otcovi alebo svojej matke: Dar je to, čím by som ti mohol prospieť;
6 A necti svojho otca ani matku, bude slobodný. Takto ste svojím podaniam zrušili prikázanie Božie.
7 Pokrytci, dobre o vás Izaiáš prorokoval, keď povedal:
8 Tento ľud sa ku mne približuje svojimi ústami a ctí ma svojimi perami; ale ich srdce je odo mňa ďaleko.
9 Nadarmo ma však uctievajú a učia ľudské prikázania.
10 A zavolal zástup a povedal im: Počujte a pochopte!
11 Nie to, čo vchádza do úst, poškvrňuje človeka; ale čo vychádza z úst, to poškvrňuje človeka.
12 Vtedy prišli jeho učeníci a povedali mu: Vieš, že sa farizeji pohoršili, keď počuli túto reč?
13 Ale on odpovedal a riekol: Každá rastlina, ktorú môj nebeský Otec nezasadil, bude vykorenená.
14 Nechajte ich, sú slepými vodcami slepých. A ak slepý vedie slepého, obaja padnú do priekopy.
15 Vtedy odpovedal Peter a riekol mu: Povedz nám toto podobenstvo!
16 A Ježiš povedal: Aj vy ste ešte nechápaví?
17 Či ešte nerozumiete, že všetko, čo vchádza do úst, ide do brucha a vyhodí sa von?
18 Ale to, čo vychádza z úst, vychádza zo srdca; a poškvrňujú človeka.
19Lebo zo srdca vychádzajú zlé myšlienky, vraždy, cudzoložstvá, smilstvá, krádeže, krivé svedectvá, rúhania.
20 Toto sú veci, ktoré poškvrňujú človeka, ale jesť neumytými rukami človeka nepoškvrňuje.
21 Potom Ježiš odtiaľ odišiel a odišiel do oblasti Týru a Sidonu.
22 A hľa, z tých istých končín vyšla žena z Kanaánu a kričala k nemu a hovorila: Zmiluj sa nado mnou, Pane, Syn Dávidov! moja dcéra je veľmi sužovaná diablom.
23 Ale on jej neodpovedal ani slovo. A pristúpili jeho učeníci a prosili ho: Pošli ju preč! lebo ona volá za nami.
24 On však odpovedal: Nie som poslaný, iba k strateným ovciam z domu Izraela.
25 Potom prišla, poklonila sa mu a povedala: Pane, pomôž mi!
26 Ale on odpovedal a riekol: Nie je vhodné brať chlieb deťom a hádzať ho psom.
27 A ona povedala: Pravda, Pane, ale psy jedia omrvinky, ktoré padajú zo stola ich pánov.
28 Vtedy jej odpovedal Ježiš: Ó, žena, veľká je tvoja viera, nech sa ti stane, ako chceš. A jej dcéra bola od tej hodiny uzdravená.
29 Ježiš odtiaľ odišiel a priblížil sa ku Galilejskému moru. a vyšiel na vrch a sadol si tam.
30 A prišli k nemu veľké zástupy, ktoré mali so sebou chromých, slepých, nemých, zmrzačených a mnohých iných a zvrhli ich k Ježišovým nohám; a uzdravil ich:
31 Až sa čudoval zástup, keď videli nemých hovoriť, zmrzačených, že sú zdraví, chromých chodiť a slepých vidieť, a oslavovali Boha Izraela.
32 Potom si Ježiš zavolal svojich učeníkov a povedal: Ľutujem zástup, pretože sú so mnou už tri dni a nemajú čo jesť, a nepošlem ich preč postiť sa, aby neomdleli na ceste.
33 A jeho učeníci mu povedali: Odkiaľ máme mať na púšti toľko chleba, aby sme nasýtili taký veľký zástup?
34 A Ježiš im povedal: Koľko máte chlebov? A oni povedali: Sedem a niekoľko rybičiek.
35 A zástupom prikázal, aby si sadli na zem.
36 Potom vzal tých sedem chlebov a ryby, vzdával vďaky, lámal ich a dával svojim učeníkom a učeníci zástupu.
37 Všetci jedli a nasýtili sa a nazbierali z rozlámaného mäsa, ktoré zostalo, sedem plných košov.
38 A tých, ktorí jedli, bolo štyri tisíce mužov okrem žien a detí.
39 Potom prepustil zástup, vzal loď a prišiel do oblasti Magdaly.

KAPITOLA 16

1 Prišli aj farizeji so saducejmi a pokúšajúci ho prosili, aby im ukázal znamenie z neba.
2 On odpovedal a riekol im: Keď sa zvečerí, hovoríte: Bude pekné počasie, lebo nebo je červené.
3 A ráno bude dnes zlé počasie, lebo obloha je červená a klesajúca. Ó, pokrytci, môžete rozoznať tvár neba; ale či nedokážete rozoznať znamenia čias?
4 Zlé a cudzoložné pokolenie hľadá znamenie; a nebude jej dané znamenie, iba znamenie proroka Jonáša. A on ich nechal a odišiel.
5 A keď jeho učeníci prišli na druhý breh, zabudli si vziať chlieb.
6 Vtedy im Ježiš povedal: Dávajte si pozor a chráňte sa kvasu farizejov a saducejov.
7 A uvažovali medzi sebou a hovorili: Je to preto, že sme si nevzali chleba.
8 Čo keď Ježiš zbadal, povedal im: Ó, maloverní, prečo sa domýšľate, že ste nepriniesli chlieb?

9 Či ešte nerozumiete, ani sa nepamätáte na päť chlebov z päťtisíc a koľko košov ste nazbierali?
10 Ani sedem chlebov zo štyroch tisíc a koľko košov ste nazbierali?
11 Ako to, že nerozumiete, že som vám to nehovoril o chlebe, aby ste sa mali na pozore pred kvasom farizejov a saducejov?
12 Vtedy pochopili, že im prikázal, aby sa nevystrájali kvasu chleba, ale učenia farizejov a saducejov.
13 Keď Ježiš prišiel do krajov Cézarey Filipovej, spýtal sa svojich učeníkov: Za koho ma ľudia pokladajú, že som Syn človeka?
14 A oni povedali: Niektorí hovoria, že si Ján Krstiteľ, iní, Eliáš; a iní, Jeremiáš alebo jeden z prorokov.
15 On im povedal: Ale za koho ma vy považujete?
16 A Šimon Peter odpovedal a riekol: Ty si Kristus, Syn Boha živého.
17 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Blažený si, Šimon Barjona, lebo telo a krv ti to nezjavilo, ale môj Otec, ktorý je na nebesiach.
18 A tiež ti hovorím, že ty si Peter a na tejto skale postavím svoju cirkev; a pekelné brány ju nepremôžu.
19 A dám ti kľúče od nebeského kráľovstva, a čo zviažeš na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažeš na zemi, bude rozviazané v nebi.
20 Potom prikázal svojim učeníkom, aby nikomu nehovorili, že on je Ježiš Kristus.
21 Odvtedy začal Ježiš svojim učeníkom ukazovať, ako musí ísť do Jeruzalema a veľa trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov a byť zabitý a na tretí deň vstať z mŕtvych.
22 Vtedy ho vzal Peter a začal ho karhať: Nech je od teba ďaleko, Pane, toto sa ti nestane.
23 On sa však obrátil a povedal Petrovi: Choď za mnou, satan, pohoršuješ sa mi, lebo nechutnáš Božiemu, ale ľudskému.
24 Vtedy povedal Ježiš svojim učeníkom: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.
25 Lebo kto si zachráni život, stratí ho, a kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho.
26 Veď čo osoží človeku, keď získa celý svet a stratí svoju dušu? alebo čo dá človek za svoju dušu?
27 Lebo Syn človeka príde v sláve svojho Otca so svojimi anjelmi; a potom odplatí každému podľa jeho skutkov.
28 Veru, hovorím vám: Niektorí tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia Syna človeka prichádzať vo svojom kráľovstve.

KAPITOLA 17

1Po šiestich dňoch vzal Ježiš Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich oddelene na vysoký vrch,
2 A premenil sa pred nimi, a jeho tvár žiarila ako slnko a jeho rúcho bolo biele ako svetlo.
3 A hľa, zjavil sa im Mojžiš a Eliáš, ktorí s ním hovorili.
4 Vtedy odpovedal Peter a riekol Ježišovi: Pane, dobre nám je tu byť. Ak chceš, urobme tu tri príbytky; jeden pre teba, jeden pre Mojžiša a jeden pre Eliáša.
5 Kým ešte hovoril, hľa, jasný oblak ich zatienil, a hľa, hlas z oblaku hovoril: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počuj ho.
6 Keď to učeníci počuli, padli na tvár a veľmi sa báli.
7 Ježiš pristúpil, dotkol sa ich a povedal: Vstaňte a nebojte sa!
8 A keď pozdvihli svoje oči, nevideli nikoho, iba Ježiša.
9 Keď zostupovali z vrchu, Ježiš im prikázal a povedal: Nikomu nehovorte o tom videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.
10 Jeho učeníci sa ho opýtali: Prečo teda zákonníci hovoria, že najprv musí prísť Eliáš?
11 A Ježiš odpovedal a riekol im: Eliáš naozaj prvý príde a všetko obnoví.
12 Ale ja vám hovorím, že Eliáš už prišiel a oni ho nepoznali, ale urobili mu, čo chceli. Podobne bude od nich trpieť aj Syn človeka.
13 Vtedy učeníci pochopili, že im hovoril o Jánovi Krstiteľovi.
14 A keď prišli k zástupu, prišiel k nemu istý muž, kľakol si k nemu a povedal:
15 Pane, zmiluj sa nad mojím synom, lebo je šialený a utrápený, lebo často padá do ohňa a často do vody.
16 A priviedol som ho k tvojim učeníkom, ale nemohli ho uzdraviť.
17 Ježiš odpovedal a riekol: Ó, neveriace a prevrátené pokolenie, dokedy budem s vami? dokedy ťa budem trpieť? priveď ho sem ku mne.
18 A Ježiš pokarhal diabla; a odišiel od neho. A dieťa bolo uzdravené od tej hodiny.
19 Vtedy pristúpili učeníci k Ježišovi oddelene a povedali: Prečo sme ho nemohli vyhnať my?
20 A Ježiš im povedal: Pre vašu neveru, lebo veru, hovorím vám: Ak budete mať vieru ako horčičné zrnko, povedzte tomuto vrchu: Prejdi tadiaľto; a odstráni; a nič vám nebude nemožné.
21 Tento druh však nevychádza, ale modlitbou a pôstom.
22 A kým zostali v Galilei, Ježiš im povedal: Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí.
23 A zabijú ho a na tretí deň vstane z mŕtvych. A bolo im to nesmierne ľúto.
24 A keď prišli do Kafarnauma, prišli k Petrovi tí, čo dostávali poplatky, a povedali: Či váš pán neplatí poplatky?
25 On hovorí: Áno. A keď vošiel do domu, Ježiš mu zabránil a povedal: Čo myslíš, Šimon? od koho berú králi zeme zvyk alebo daň? svojich vlastných detí, alebo cudzích?
26 Peter mu povedal: Z cudzincov. Ježiš mu povedal: Potom sú deti slobodné.
27 Aby sme ich nepohoršili, choď k moru, hoď udicu a vezmi rybu, ktorá vypláva ako prvá; a keď mu otvoríš ústa, nájdeš kúsok peňazí: vezmi a daj im za mňa a za teba.

KAPITOLA 18

1 V tom čase prišli k Ježišovi učeníci a pýtali sa: Kto je najväčší v nebeskom kráľovstve?
2 A Ježiš zavolal k sebe malé dieťa a postavil ho medzi nich,
3 A povedal: Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako malé deti, nevojdete do kráľovstva nebeského.
4 Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve.
5 A kto prijme jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.

6 Ale kto by urazil jedného z týchto maličkých, ktorí veria vo mňa, pre toho by bolo lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a utopili ho v hlbinách mora.
7 Beda svetu pre pohoršenia! lebo musí prísť k pohoršeniam; ale beda tomu človeku, skrze ktorého prichádza pohoršenie!
8 Ak ťa teda pohoršuje tvoja ruka alebo noha, odtni ich a odhoď od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zastavený alebo zmrzačený, ako mať dve ruky alebo nohy a byť uvrhnutý do večného ohňa.
9 A ak ťa pohoršuje tvoje oko, vylúp ho a odhoď od seba: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života s jedným okom, ako keby si mal mať dve oči, aby si bol uvrhnutý do pekelného ohňa.
10 Hľaďte, aby ste neopovrhli ani jedným z týchto maličkých; lebo vám hovorím, že ich anjeli v nebi stále hľadia na tvár môjho Otca, ktorý je na nebesiach.
11 Lebo Syn človeka prišiel zachrániť, čo bolo stratené.
12 Ako myslíš? Ak má niekto sto oviec a jedna z nich zablúdi, či neopustí tých deväťdesiatdeväť a nejde do vrchov a nehľadá zablúdenú?
13 A ak ju nájde, veru, hovorím vám, viac sa raduje z tej ovce ako z deväťdesiatich deviatich, ktoré nezablúdili.
14 Tak ani nie je vôľa vášho Otca, ktorý je na nebesiach, aby zahynul jeden z týchto maličkých.
15 A ak sa tvoj brat previní proti tebe, choď a povedz mu o jeho vine medzi tebou a ním samotným; ak ťa počuje, získal si svojho brata.
16 Ale ak ťa nebude počuť, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby sa v ústach dvoch alebo troch svedkov potvrdilo každé slovo.
17 A ak ich zanedbá vypočuť, povedzte to cirkvi; ak však zanedbáva vypočutie cirkvi, nech je vám ako pohan a mýtnik.
18 Veru, hovorím vám: Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čo rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi.
19 Opäť vám hovorím, že ak sa dvaja z vás zhodnú na zemi o čokoľvek, o čo budú prosiť, stane sa im to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach.
20 Lebo kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi.
21 Vtedy k nemu pristúpil Peter a povedal: Pane, koľkokrát sa môj brat prehreší proti mne, a ja mu odpustím? až sedemkrát?
22 Ježiš mu povedal: Nehovorím ti, až sedemkrát, ale až sedemdesiatkrát sedem.
23 Preto je nebeské kráľovstvo prirovnané k istému kráľovi, ktorý chce brať ohľad na svojich služobníkov.
24 A keď začal počítať, priniesli mu jedného, ktorý mu bol dlžný desaťtisíc talentov.
25 Ale keďže nemal zaplatiť, jeho pán rozkázal predať jeho i jeho ženu, deti a všetko, čo mal, a zaplatiť.
26 Sluha padol, klaňal sa mu a hovoril: Pane, maj so mnou trpezlivosť a všetko ti zaplatím.
27 Vtedy sa pán toho sluhu zľutoval, prepustil ho a odpustil mu dlh.
28 Ten istý sluha vyšiel a našiel jedného zo svojich spolusluhov, ktorý mu bol dlžný sto denárov, a on naňho položil ruky, chytil ho pod hrdlo a povedal: Zaplať mi, čo si dlžný.
29 A jeho spolusluhobník padol k jeho nohám a prosil ho: Maj so mnou trpezlivosť a všetko ti zaplatím.
30 A nechcel, ale odišiel a uvrhol ho do väzenia, kým nezaplatí dlh.
31 Keď jeho spolusluhovia videli, čo sa stalo, veľmi sa zľutovali a prišli a oznámili svojmu pánovi všetko, čo sa stalo.
32 Potom mu jeho pán zavolal: Ó, zlý sluha, odpustil som ti celý dlh, pretože si ma chcel.
33 Nemal si sa aj ty zľutovať nad svojím spolusluhom, ako som sa ja zľutoval nad tebou?
34 A jeho pán sa rozhneval a vydal ho mučiteľom, kým nezaplatí všetko, čo mu patrí.
35 Podobne urobí aj môj nebeský Otec vám, ak zo srdca neodpustíte každý svojmu bratovi ich previnenia.

KAPITOLA 19

1 A stalo sa, že keď Ježiš dokončil tieto slová, odišiel z Galiley a prišiel do judských končín za Jordánom;
2 Išli za ním veľké zástupy; a tam ich uzdravil.
3 Pristúpili k nemu aj farizeji, pokúšali ho a hovorili mu: Smie muž prepustiť svoju manželku z akéhokoľvek dôvodu?
4 On odpovedal a riekol im: Či ste nečítali, že ten, ktorý ich stvoril na počiatku, stvoril ich ako muža a ženu,
5 A povedal: Preto opustí muž otca i matku a priľne k svojej manželke, a budú dvaja jedným telom?
6 Preto už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje.
7 Povedali mu: Prečo potom Mojžiš prikázal dať rozlukový list a prepustiť ju?
8 Povedal im: Mojžiš vám pre tvrdosť vášho srdca dovolil prepustiť vaše ženy, ale od začiatku to tak nebolo.
9 A hovorím vám: Ktokoľvek prepustí svoju manželku, ak to nie je pre smilstvo, a ožení sa s inou, cudzoloží, a kto si vezme prepustenú, cudzoloží.
10 Jeho učeníci mu povedali: Ak je to tak s mužom s jeho manželkou, nie je dobré oženiť sa.
11 Ale on im povedal: Všetci ľudia nemôžu prijať toto slovo, iba tí, ktorým je dané.
12 Lebo sú niektorí eunuchovia, ktorí sa tak narodili z lona svojej matky, a sú niektorí eunuchovia, ktorí sa stali eunuchmi ľudí, a sú eunuchovia, ktorí sa urobili eunuchmi pre nebeské kráľovstvo. Kto to môže prijať, nech to prijme.
13 Vtedy mu priniesli malé deti, aby na ne vložil ruky a modlil sa, a učeníci ich karhali.
14 Ale Ježiš povedal: Nechajte deti a nebráňte im prichádzať ku mne, lebo takých je kráľovstvo nebeské.
15 A položil na nich ruky a odišiel odtiaľ.
16 A hľa, jeden prišiel a povedal mu: Dobrý Majstre, čo dobré mám robiť, aby som mal večný život?
17 On mu povedal: Prečo ma nazývaš dobrým? niet dobrého, iba jedného, to jest Boha, ale ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania.
18 On mu povedal: Ktorý? Ježiš povedal: Nezabiješ, nezcudzoložíš, nepokradneš, nevydáš krivé svedectvo,
19 Cti svojho otca a svoju matku a milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.
20 Mládenec mu povedal: Toto všetko som zachovával od svojej mladosti. Čo mi ešte chýba?

21 Ježiš mu povedal: Ak chceš byť dokonalý, choď a predaj, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi a príď a nasleduj ma.
22 Ale keď mládenec počul tú reč, odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok.
23 Vtedy povedal Ježiš svojim učeníkom: Veru, hovorím vám, že bohatý len ťažko vojde do kráľovstva nebeského.
24 A znova vám hovorím: Ľahšie je ťave prejsť uchom ihly, ako boháčovi vojsť do kráľovstva Božieho.
25 Keď to počuli jeho učeníci, veľmi sa čudovali a hovorili: Kto teda môže byť spasený?
26 Ale Ježiš ich zazrel a povedal im: U ľudí je to nemožné; ale u Boha je všetko možné.
27 Vtedy odpovedal Peter a riekol mu: Hľa, my sme všetko opustili a išli sme za tebou; čo teda budeme mať?
28 A Ježiš im povedal: Veru, hovorím vám, že vy, ktorí ste ma nasledovali, pri znovuzrodení, keď Syn človeka zasadne na trón svojej slávy, aj vy budete sedieť na dvanástich trónoch, súdiť dvanásť kmeňov Izrael.
29 A každý, kto pre moje meno opustil domy alebo bratov alebo sestry, alebo otca alebo matku alebo manželku alebo deti alebo pozemky, stonásobne dostane a zdedí večný život.
30 Ale mnohí prví budú poslední; a poslední budú prví.

KAPITOLA 20

1 Lebo nebeské kráľovstvo je podobné mužovi, ktorý je hospodárom, ktorý vyšiel skoro ráno najať robotníkov do svojej vinice.
2 A keď sa dohodol s robotníkmi na groši na deň, poslal ich do svojej vinice.
3 A vyšiel okolo tretej hodiny a videl iných nečinne stáť na trhu,
4 A povedal im; Choďte aj vy do vinice, a čo je správne, dám vám. A išli svojou cestou.
5 Znova vyšiel okolo šiestej a deviatej hodiny a urobil to isté.
6 A okolo jedenástej hodiny vyšiel a našiel iných nečinných a povedal im: Prečo tu stojíte celý deň nečinne?
7 Povedali mu: Pretože nás nikto nenajal. Povedal im: Choďte aj vy do vinice; a čokoľvek je správne, to dostanete.
8 Keď bol večer, povedal pán vinice svojmu správcovi: Zavolaj robotníkov a daj im mzdu, počnúc od posledných po prvých.
9 A keď prišli okolo jedenástej najatí, dostali každý po groši.
10 Ale keď prišli prví, domnievali sa, že mali dostať viac; a podobne dostali každý groš.
11 A keď to dostali, reptali na správcu domu:
12 Hovoriac: Títo poslední pracovali iba jednu hodinu a ty si ich vyrovnal nám, ktorí sme niesli bremeno a horúčavu dňa.
13 On však jednému z nich odpovedal: Priateľu, nerobím ti zle.
14 Vezmi, čo je tvoje, a choď, aj tomuto poslednému dám, ako tebe.
15 Či mi nie je dovolené robiť so svojimi, čo chcem? Či je tvoje oko zlé, lebo ja som dobrý?
16 Tak poslední budú prví a prví poslední, lebo mnohí budú povolaní, ale málo vyvolených.
17 A Ježiš vystupujúci do Jeruzalema oddelil cestu dvanástim učeníkom a povedal im:
18 Hľa, ideme hore do Jeruzalema; a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom a odsúdia ho na smrť,
19 A vydá ho pohanom, aby ho posmievali, bičovali a ukrižovali, a tretieho dňa vstane z mŕtvych.
20 Vtedy k nemu prišla matka Zebedejových synov so svojimi synmi, klaňala sa mu a prosila o niečo od neho.
21 A on jej povedal: Čo chceš? Povedala mu: Daj, aby títo moji dvaja synovia sedeli, jeden po tvojej pravici a druhý po ľavej strane, v tvojom kráľovstve.
22 Ale Ježiš odpovedal a riekol: Neviete, čo žiadate. Či môžete piť z kalicha, ktorý ja budem piť, a byť pokrstení krstom, ktorým som ja pokrstený? Povedali mu: Môžeme.
23 A povedal im: Naozaj budete piť z môjho kalicha a budete pokrstení krstom, ktorým som ja pokrstený; daný tým, pre ktorých je pripravený od môjho Otca.
24 A keď to počuli desiati, rozhorčili sa na oboch bratov.
25 Ale Ježiš si ich zavolal a povedal: Viete, že kniežatá pohanov panujú nad nimi a tí, ktorí sú veľkí, majú nad nimi moc.
26 Ale medzi vami to tak nebude, ale kto chce byť medzi vami veľký, nech je vaším služobníkom;
27 A kto chce byť medzi vami hlavným, nech je vaším služobníkom.
28 Tak ako aj Syn človeka neprišiel, aby mu slúžili, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.
29 A keď odchádzali z Jericha, nasledoval ho veľký zástup.
30 A hľa, dvaja slepci sediaci pri ceste, keď počuli, že Ježiš ide tadiaľ, skríkli a vraveli: Zmiluj sa nad nami, Pane, Syn Dávidov.
31 A zástup ich karhal, že mali mlčať, ale oni ešte viac kričali: Zmiluj sa nad nami, Pane, Syn Dávidov!
32 A Ježiš zastal, zavolal ich a povedal: Čo chcete, aby som vám urobil?
33 Hovoria mu: Pane, nech sa nám otvoria oči.
34 Ježiš sa nad nimi zľutoval a dotkol sa ich očí, a ich oči hneď videli a išli za ním.

KAPITOLA 21

1 Keď sa priblížili k Jeruzalemu a prišli do Betfage, na Olivovú horu, poslal Ježiš dvoch učeníkov,
2 Povedz im: Choďte do dediny oproti vám a hneď nájdete priviazanú oslicu a osliatko s ňou. Rozviažte ich a priveďte ku mne.
3 A keby vám niekto povedal, že by ste mali, poviete: Pán ich potrebuje; a hneď ich pošle.
4 Toto všetko sa stalo, aby sa splnilo, čo povedal prorok:
5 Povedzte dcére Siona: Hľa, tvoj kráľ prichádza k tebe, tichý, sediaci na oslici a osliatku, žriebäti.
6 Učeníci odišli a urobili, ako im Ježiš prikázal,
7 Priviedli osla a osliatko, obliekli si ich rúcho a posadili ho na ne.
8 A veľmi veľký zástup rozprestrel svoje rúcha na cestu; iní rúbali konáre zo stromov a slamovali ich do cesty.
9 A zástupy, ktoré išli pred nimi a za nimi, kričali a hovorili: Hosanna Synovi Dávidovmu! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom; Hosanna na výsostiach.
10 A keď prišiel do Jeruzalema, celé mesto sa pohnevalo a hovorilo: Kto je to?

11 A zástup povedal: Toto je Ježiš, prorok z galilejského Nazareta.
12 A Ježiš vošiel do chrámu Božieho a vyhnal všetkých, čo predávali a kupovali v chráme, a poprevracal stoly peňazomencov a stoly predávajúcich holubov,
13 A povedal im: Je napísané: Môj dom sa bude volať domom modlitby; ale vy ste z nej urobili brloh zlodejov.
14 A slepí a chromí prišli k nemu do chrámu; a on ich uzdravil.
15 A keď veľkňazi a zákonníci videli tie podivuhodné veci, ktoré robil, a deti, ktoré kričali v chráme a hovorili: Hosanna Synovi Dávidovmu! boli veľmi nespokojní,
16 A povedal mu: Počuješ, čo títo hovoria? A Ježiš im povedal: Áno; Či ste nikdy nečítali: Z úst nemluvniat a dojčiat si chvály dokonale?
17 Nechal ich a vyšiel z mesta do Betánie. a ubytoval sa tam.
18 Keď sa ráno vracal do mesta, bol hladný.
19 A keď uvidel na ceste figovník, prišiel k nemu a nenašiel na ňom nič, iba lístie a povedal mu: Nech na tebe odteraz nerastie ovocie naveky! A figovník zakrátko vyschol.
20 Keď to učeníci videli, žasli a hovorili: Ako skoro ten figovník vyschol!
21 Ježiš im odpovedal a riekol: Veru, hovorím vám: Ak máte vieru a nepochybujete, nielenže urobíte to, čo sa robí s figovníkom, ale aj keď poviete tomuto vrchu: Odíď! a budeš hodený do mora; urobí sa to.
22 A všetko, o čo budete prosiť v modlitbe s vierou, dostanete.
23 A keď vošiel do chrámu, pristúpili k nemu veľkňazi a starší ľudu, keď učil, a povedali: Akou mocou to robíš? a kto ti dal túto moc?
24 A Ježiš odpovedal a riekol im: Aj ja sa vás opýtam na jednu vec, ktorú keď mi poviete, podobne aj ja vám poviem, akou mocou tieto veci robím.
25 Odkiaľ bol Jánov krst? z neba, alebo z ľudí? A uvažovali medzi sebou a hovorili: Ak povieme: Z neba; povie nám: Prečo ste mu teda neuverili?
26 Ale ak povieme: O ľuďoch; bojíme sa ľudí; lebo všetci považujú Jána za proroka.
27 Oni odpovedali Ježišovi a riekli: Nevieme. A on im povedal: Ani ja vám nepoviem, akou mocou robím tieto veci.
28 Ale čo si myslíš ty? Istý muž mal dvoch synov; a prišiel k prvému a povedal: Synu, choď dnes pracovať do mojej vinice.
29 Odpovedal a riekol: Nechcem, ale potom sa kajal a odišiel.
30 A prišiel k druhému a povedal to isté. A on odpovedal a riekol: Idem, pane, a nešiel.
31 Ktorý z nich dvoch splnil vôľu jeho otca? Povedali mu: Prvý. Ježiš im povedal: Veru, hovorím vám, že mýtnici a smilnice idú pred vami do kráľovstva Božieho.
32 Lebo Ján prišiel k vám po ceste spravodlivosti, a neverili ste mu, ale mýtnici a neviestky mu uverili, a vy, keď ste to videli, nerobili ste potom pokánie, aby ste mu uverili.
33 Počujte iné podobenstvo: Bol istý hospodár, ktorý vysadil vinicu, ohradil ju dookola, vykopal v nej lis, postavil vežu, prenajal ju vinohradníkom a odišiel do ďalekej krajiny.
34 A keď sa priblížil čas ovocia, poslal svojich sluhov k vinohradníkom, aby dostali jeho ovocie.
35 A vinohradníci vzali jeho sluhov, jedného zbili, druhého zabili a ďalšieho ukameňovali.
36 Opäť poslal iných sluhov, viac ako tých prvých, a urobili s nimi podobne.
37 Nakoniec k nim poslal svojho syna so slovami: Môjho syna budú mať v úcte.
38 Keď však vinohradníci uvideli syna, povedali si: Toto je dedič; poďme, zabijme ho a chopme sa jeho dedičstva.
39 Chytili ho, vyhodili z vinice a zabili.
40 Keď teda príde pán vinice, čo urobí tým vinohradníkom?
41 Povedali mu: Nešťastne zničí tých zlých a svoju vinicu prenajme iným vinohradníkom, ktorí mu budú prinášať ovocie vo svojich časoch.
42 Ježiš im povedal: Či ste nikdy nečítali v písmach: Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, stal sa uholnou hlavou.
43 Preto vám hovorím: Kráľovstvo Božie vám bude odňaté a dané národu, ktorý bude prinášať jeho ovocie.
44 A kto padne na tento kameň, rozbije sa, ale na koho padne, toho rozdrví na prach.
45 Keď veľkňazi a farizeji počuli jeho podobenstvá, pochopili, že o nich hovorí.
46 Ale keď naňho chceli vztiahnuť ruky, báli sa zástupu, lebo ho považovali za proroka.

KAPITOLA 22

1 A Ježiš odpovedal a znova k nim hovoril v podobenstvách a povedal:
2 Nebeské kráľovstvo je podobné kráľovi, ktorý oženil svojho syna,
3 A poslal svojich sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu, a nechceli prísť.
4 Opäť poslal iných sluhov so slovami: Povedzte pozvaným: Hľa, pripravil som si večeru: moje voly a môj dobytok sú zabité a všetko je pripravené: poďte na svadbu.
5 Ale oni to odľahčili a odišli, jeden na jeho farmu, druhý za jeho tovarom.
6 Zvyšok vzal jeho sluhov, úpenlivo ich prosil a zabil.
7 Ale keď sa to kráľ dopočul, rozhneval sa a poslal svoje vojská, zničil tých vrahov a vypálil ich mesto.
8 Potom povedal svojim sluhom: Svadba je pripravená, ale pozvaní neboli hodní.
9 Choďte teda na cesty a kohokoľvek nájdete, prihláste sa k svadbe.
10 Sluhovia teda vyšli na cesty a zhromaždili všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých, a svadba bola vybavená hosťami.
11 Keď kráľ vošiel pozrieť hostí, videl tam muža, ktorý nemal na sebe svadobné rúcho.
12 A on mu povedal: Priateľu, ako si sem prišiel a nemáš svadobné rúcho? A onemel.
13 Vtedy povedal kráľ sluhom: Zviažte mu ruky a nohy, vezmite ho a vyhoďte ho von do tmy. tam bude plač a škrípanie zubami.
14 Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.
15 Potom odišli farizeji a poradili sa, ako by ho mohli zamotať do jeho reči.
16 A poslali k nemu svojich učeníkov s herodiánmi so slovami: Učiteľ, vieme, že si pravdivý a pravdivo učíš

ceste Božej a nestaráš sa o nikoho, lebo neberieš ohľad na osobu ľudí.
17 Povedz nám teda: Čo si myslíš? Je dovolené dávať cézarovi daň alebo nie?
18 Ale Ježiš spoznal ich neprávosť a povedal: Prečo ma pokúšate, pokrytci?
19 Ukáž mi tribúny. A priniesli mu groš.
20 A povedal im: Čí je tento obraz a nápis?
21 Povedali mu: Cisárovo. Potom im povedal: Dávajte teda cisárovi, čo je cisárovo; a Bohu veci, ktoré sú Božie.
22 Keď počuli tieto slová, začudovali sa, opustili ho a odišli.
23 V ten istý deň prišli k nemu saduceji, ktorí hovoria, že niet zmŕtvychvstania, a pýtali sa ho:
24 Mojžiš povedal: Majstre, povedal: Ak niekto zomrie bez detí, jeho brat si vezme jeho ženu a vzbudí svojmu bratovi semeno.
25 A bolo s nami sedem bratov, a prvý, keď si vzal ženu, zomrel, a keďže nemal potomka, zanechal svoju ženu bratovi.
26 Podobne aj druhý a tretí až po siedmy.
27 A naposledy zomrela aj žena.
28 Čí bude teda pri vzkriesení žena zo siedmich? lebo všetci ju mali.
29 Ježiš odpovedal a riekol im: Bloudíte, nepoznáte písma ani moc Božiu.
30 Lebo pri vzkriesení sa ani neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli Boží v nebi.
31 Ale čo sa týka vzkriesenia mŕtvych, nečítali ste to, čo vám bolo povedané od Boha:
32 Ja som Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba? Boh nie je Bohom mŕtvych, ale živých.
33 A keď to počuli zástupy, žasli nad jeho učením.
34 Ale keď sa farizeji dopočuli, že umlčal saducejov, zhromaždili sa.
35 Potom sa ho jeden z nich, zákonník, spýtal, pokúšal ho a povedal:
36 Majstre, ktoré je veľké prikázanie v zákone?
37 Ježiš mu povedal: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou mysľou.
38 Toto je prvé a veľké prikázanie.
39 A druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého.
40 Na týchto dvoch prikázaniach visí celý zákon a proroci.
41 Keď sa farizeji zhromaždili, Ježiš sa ich opýtal:
42 Hovoriac: Čo si myslíte o Kristovi? čí je to syn? Povedali mu: Syn Dávidov.
43 Povedal im: Ako ho teda Dávid v duchu nazýva Pánom, keď hovorí:
44 Hospodin povedal môjmu Pánovi: Sadni si po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh?
45 Ak ho teda Dávid nazýva Pánom, ako je potom jeho synom?
46 A nikto mu nedokázal odpovedať ani slovo, ani sa ho od toho dňa nikto neodvážil klásť ďalšie otázky.

KAPITOLA 23

1 Potom povedal Ježiš zástupu a jeho učeníkom:
2 Hovoriac: Zákonníci a farizeji sedia na Mojžišovom stolci:
3 Preto všetko, čo vám prikážu, zachovávajte, zachovávajte a robte; ale nerobte podľa ich skutkov, lebo hovoria a nerobia.
4 Viažu totiž ťažké bremená a ťažké bremená a kladú ich na plecia ľudí; ale oni sami nimi nepohnú ani jedným prstom.
5 Ale všetky svoje skutky robia, aby ich ľudia videli: rozširujú svoje ochranné štíty a zväčšujú okraje svojich šiat,
6 A milujte najvyššie miestnosti na sviatky a popredné miesta v synagógach,
7 A pozdravy na trhoch a na volanie ľudí, Rabbi, Rabbi.
8 Ale nedávajte sa volať Rabbi, lebo jeden je váš Majster, Kristus; a vy všetci ste bratia.
9 A nikoho nenazývajte svojím otcom na zemi, lebo jeden je váš Otec, ktorý je na nebesiach.
10 Ani sa nedávajte volať majstrami, lebo jeden je váš Majster, Kristus.
11 Ale ten, kto je medzi vami najväčší, bude vaším služobníkom.
12 A kto sa povyšuje, bude ponížený; a kto sa poníži, bude povýšený.
13 Ale beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! lebo zatvárate kráľovstvo nebeské pred ľuďmi, lebo sami nevchádzate, ani nedovoľujete vojsť tým, ktorí vchádzajú.
14 Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! lebo hltáte domy vdov a pod zámienkou sa dlho modlíte, preto dostanete väčšie zatratenie.
15 Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! lebo obchádzate more a zem, aby ste urobili jedného prozelytu, a keď sa stane, urobíte z neho dieťa pekla dvojnásobne viac, ako ste vy sami.
16 Beda vám, slepí vodcovia, ktorí hovoríte: Kto by prisahal na chrám, nič to nie je; ale kto by prisahal na chrámové zlato, je dlžníkom!
17 Blázni a slepci, lebo čo je väčšie, zlato, alebo chrám, ktorý posvätcuje zlato?
18 A kto by prisahal na oltár, nič to nie je; ale ktokoľvek prisahá na dar, ktorý je na ňom, je vinný.
19 Blázni a slepci, lebo čo je väčšie, dar, alebo oltár, ktorý posvätcuje dar?
20 Kto teda prisahá na oltár, prisahá naň i na všetko, čo je na ňom.
21 A kto prisahá na chrám, prisahá naň i na toho, kto v ňom býva.
22 A kto prisahá na nebo, prisahá na Boží trón a na toho, kto na ňom sedí.
23 Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! lebo platíte desiatok z mäty, anízu a rasce a vynechali ste závažnejšie veci zákona, súd, milosrdenstvo a vieru.
24 Slepí vodcovia, čo napínate komára a prehĺtate ťavu.
25 Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! Lebo čistíte vonkajšok pohára a taniera, ale vnútri sú plné vydierania a prebytku.
26 Slepý farizeus, očisti najprv to, čo je v pohári a pod tanierom, aby bol čistý aj ich vonkajšok.
27 Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! Lebo ste podobní obieleným hrobom, ktoré sa síce navonok zdajú krásne, ale vo vnútri sú plné kostí mŕtvych a všetkej nečistoty.

28 Tak aj vy sa navonok javíte ľuďom ako spravodliví, ale vo vnútri ste plní pokrytectva a neprávosti.
29 Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! lebo staviate hroby prorokov a zdobíte hroby spravodlivých,
30 A povedzte: Keby sme boli boli za dní našich otcov, neboli by sme s nimi účasťou na krvi prorokov.
31 Preto si sami sebe buďte svedkami, že ste synmi tých, ktorí zabíjali prorokov.
32 Naplňte teda mieru svojich otcov.
33 Hady, vretečie pokolenie, ako môžete uniknúť pekelnému zatrateniu?
34 Preto, hľa, posielam k vám prorokov, mudrcov a zákonníkov; a niektorých z nich zabijete a ukrižujete; a niektorých z nich budete bičovať vo svojich synagógach a prenasledovať ich z mesta do mesta.
35 aby na vás prišla všetka spravodlivá krv vyliata na zemi, od krvi spravodlivého Ábela až po krv Zachariáša, syna Barachiášovho, ktorého ste zabili medzi chrámom a oltárom.
36 Veru, hovorím vám: Všetky tieto veci prídu na toto pokolenie.
37 Ó, Jeruzalem, Jeruzalem, ty, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ ich, ktorí sú k tebe poslaní, koľko ráz by som chcel zhromaždiť tvoje deti, ako sliepka zhromažďuje svoje kurčatá pod svoje krídla, a nechceli ste!
38 Hľa, váš dom vám zostáva pustý.
39 Lebo hovorím vám: Odteraz ma neuvidíte, kým nepoviete: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.

KAPITOLA 24

1 Ježiš vyšiel a odišiel z chrámu a prišli k nemu jeho učeníci, aby mu ukázali chrámové stavby.
2 A Ježiš im povedal: Nevidíte všetky tieto veci? veru, hovorím vám: Nezostane tu kameň na kameni, ktorý by nebol zvrhnutý.
3 A keď sedel na Olivovom vrchu, pristúpili k nemu učeníci súkromne a povedali: Povedz nám, kedy to bude? a čo bude znamením tvojho príchodu a konca sveta?
4 A Ježiš odpovedal a riekol im: Hľaďte, aby vás nikto nezviedol.
5 Lebo mnohí prídu v mojom mene a budú hovoriť: Ja som Kristus; a zvedie mnohých.
6 A budete počuť o vojnách a chýry o vojnách, hľaďte, aby ste sa netrápili, lebo toto všetko sa musí stať, ale ešte nie je koniec.
7 Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu a na rôznych miestach bude hlad, mor a zemetrasenie.
8 Toto všetko je počiatok smútku.
9 Potom vás vydajú na súženie a zabijú vás a všetky národy vás budú nenávidieť pre moje meno.
10 A vtedy sa mnohí pohoršia a budú sa navzájom zrádzať a navzájom sa nenávidieť.
11 A povstane mnoho falošných prorokov a zvedú mnohých.
12 A pretože sa rozmnoží neprávosť, vychladne láska mnohých.
13 Ale kto vytrvá až do konca, ten bude spasený.
14 A toto evanjelium o kráľovstve bude kázané po celom svete na svedectvo všetkým národom; a potom príde koniec.
15 Keď teda uvidíte ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, stáť na svätom mieste (kto číta, nech pochopí!)
16 Potom tí, čo budú v Judsku, nech utečú do hôr.
17 Ten, kto je na streche, nech nezostupuje nič zo svojho domu.
18 Ani ten, kto je na poli, nech sa nevracia späť, aby si vzal šaty.
19 A beda tehotným a tým, čo kojia v tých dňoch!
20 Modlite sa, aby váš útek nebol v zime ani v sobotu.
21 Lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz, ani už nebude.
22 A ak sa tie dni neskrátia, nebude zachránené žiadne telo, ale pre vyvolených sa tie dni skrátia.
23 Ak by vám teda niekto povedal: Hľa, tu je Kristus alebo tam; ver tomu, že nie.
24 Lebo povstanú falošní Kristovi a falošní proroci a budú robiť veľké znamenia a zázraky; natoľko, že ak by to bolo možné, oklamali samotných vyvolených.
25 Hľa, už som vám to povedal.
26 Preto ak vám povedia: Hľa, je na púšti; nevychádzajte. Hľa, je v tajných komnatách; ver tomu, že nie.
27 Lebo ako blesk vychádza od východu a svieti až na západ; taký bude aj príchod Syna človeka.
28 Lebo kdekoľvek je mŕtvola, tam sa zhromaždia aj orly.
29 Hneď po súžení tých dní sa slnko zatmie a mesiac nevydá svoje svetlo, hviezdy budú padať z neba a nebeské mocnosti sa budú chvieť.
30 A vtedy sa zjaví znamenie Syna človeka na nebi a vtedy budú smútiť všetky kmene zeme a uvidia Syna človeka prichádzať na nebeských oblakoch s mocou a veľkou slávou.
31 A on pošle svojich anjelov s veľkým zvukom trúby a oni zhromaždia jeho vyvolených zo štyroch vetrov, od jedného konca neba po druhý.
32 Teraz sa naučte podobenstvo o figovníku; Keď jeho ratolesť ešte zmäkne a vydá lístie, viete, že sa blíži leto.
33 Tak aj vy, keď uvidíte všetky tieto veci, vedzte, že je blízko, predo dvermi.
34 Veru, hovorím vám: Toto pokolenie nepominie, kým sa toto všetko nesplní.
35 Nebo a zem sa pominú, ale moje slová nepominú.
36 Ale o tom dni a hodine nevie nikto, ani nebeskí anjeli, iba môj Otec.
37 Ale ako boli dni Noeho, taký bude aj príchod Syna človeka.
38 Lebo ako v dňoch, ktoré boli pred potopou, jedli a pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Noe vošiel do korábu,
39 A nevedel, kým neprišla potopa a všetkých vzala; taký bude aj príchod Syna človeka.
40 Vtedy budú dvaja na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.
41 Dve ženy budú mlieť v mlyne; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.
42 Bdejte teda, lebo neviete, v ktorú hodinu príde váš Pán.
43 Ale vedzte, že keby hospodár vedel, v ktorej stráži príde zlodej, bdel by a nedal by rozbiť svoj dom.
44 Preto aj vy buďte pripravení, lebo v hodinu, o ktorej sa nenazdáte, príde Syn človeka.
45 Kto je teda verný a múdry sluha, ktorého jeho pán ustanovil za vládcu nad svojou domácnosťou, aby im dával pokrm v pravý čas?

46 Blahoslavený sluha, ktorého jeho pán, keď príde, nájde tak robiť.
47 Veru, hovorím vám, že ho ustanoví vládcom nad všetkým svojim majetkom.
48 Ale ak si ten zlý sluha povie vo svojom srdci: Môj pán odkladá svoj príchod;
49 A začne biť svojich spolusluhov a jesť a piť s opilcami;
50 Pán toho sluhu príde v deň, keď ho nebude hľadať, a v hodinu, o ktorej nevie,
51 A rozseknú ho a pridelia mu podiel s pokrytcami; tam bude plač a škrípanie zubami.

KAPITOLA 25

1 Potom bude kráľovstvo nebeské prirovnané k desiatim pannám, ktoré vzali svoje lampy a vyšli v ústrety ženíchovi.
2 A päť z nich bolo múdrych a päť nerozumných.
3 Nerozumní si vzali lampy a nevzali si so sebou olej.
4 Ale múdri nabrali olej do svojich nádob so svojimi lampami.
5 Kým sa ženích zdržiaval, všetci driemali a spali.
6 A o polnoci sa ozval výkrik: Hľa, ženích prichádza; vyjdite mu v ústrety.
7 Potom všetky tie panny vstali a upravili svoje lampy.
8 A blázni povedali múdrym: Dajte nám zo svojho oleja; lebo naše lampy zhasli.
9 Ale múdri odpovedali: Nie; aby nebolo dosť pre nás a pre vás, ale choďte radšej k tým, čo predávajú, a kupujte si.
10 Keď išli nakupovať, prišiel ženích; a tí, čo boli pripravení, vošli s ním na svadbu. A dvere sa zatvorili.
11 Potom prišli aj ostatné panny a povedali: Pane, Pane, otvor nám!
12 Ale on odpovedal a riekol: Veru, hovorím vám, nepoznám vás.
13 Bdejte teda, lebo neviete dňa ani hodiny, kedy príde Syn človeka.
14 Lebo nebeské kráľovstvo je ako človek putujúci do ďalekej krajiny, ktorý si zavolal svojich sluhov a odovzdal im svoj majetok.
15 Jednému dal päť talentov, inému dva a ďalšiemu jeden; každému podľa jeho viacerých schopností; a hneď sa vydal na cestu.
16 Potom ten, čo dostal päť talentov, odišiel, obchodoval s tými a vyrobil im ďalších päť talentov.
17 A podobne ten, kto dostal dve, získal aj ďalšie dve.
18 Ale ten, čo jeden dostal, išiel kopať do zeme a schoval peniaze svojho pána.
19 Po dlhom čase prichádza pán tých sluhov a počíta s nimi.
20 A tak prišiel ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť a povedal: Pane, päť talentov si mi odovzdal.
21 Jeho pán mu povedal: Dobre, dobrý a verný sluha, bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohými; vojdi do radosti svojho pána.
22 Prišiel aj ten, čo dostal dva talenty, a povedal: Pane, dva talenty si mi odovzdal.
23 Jeho pán mu povedal: Dobre, dobrý a verný sluha; nad málom si bol verný, ustanovím ťa nad mnohými vecami: vojdi do radosti svojho pána.
24 Vtedy prišiel ten, čo dostal jeden talent, a povedal: Pane, vedel som o tebe, že si tvrdý muž, ktorý žneš, kde si nesial, a zbieraš, kde si nesýpal.
25 A bál som sa a išiel som a ukryl tvoj talent v zemi.
26 Jeho pán mu odpovedal: Ty zlý a lenivý sluha, ty si vedel, že žnem, kde som nezasial, a zbieram, kde som neslámal.
27 Mal si teda dať moje peniaze výmenníkom, a keď som prišiel, mal som dostať svoje s úžerou.
28 Vezmite teda od neho talent a dajte ho tomu, kto má desať talentov.
29 Lebo každému, kto má, bude dané a bude mať hojnosť, ale tomu, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má.
30 A neužitočného sluhu vyhoďte von do tmy, tam bude plač a škrípanie zubami.
31 Keď príde Syn človeka vo svojej sláve a všetci svätí anjeli s ním, vtedy zasadne na trón svojej slávy.
32 A pred ním budú zhromaždené všetky národy a on ich oddelí jeden od druhého, ako pastier oddeľuje svoje ovce od kôz.
33 Ovce si postaví na pravú ruku, ale kozy na ľavú.
34 Vtedy povie Kráľ tým po svojej pravici: Poďte, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od založenia sveta.
35 Lebo som bol hladný, a dali ste mi jesť, bol som smädný, a dali ste mi piť, bol som cudzinec, a prijali ste ma.
36 Nahý, a obliekli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste ku mne.
37 Vtedy mu spravodliví odpovedia: Pane, kedy sme ťa videli hladného a nakŕmili sme ťa? alebo smädný a dal ti piť?
38 Kedy sme ťa videli ako cudzinca a prijali sme ťa? alebo nahý a oblečený?
39 Alebo kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?
40 A Kráľ odpovie a povie im: Veru, hovorím vám, nakoľko ste to urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste to urobili.
41 Vtedy povie aj tým po ľavej strane: Odíďte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, pripraveného diablovi a jeho anjelom.
42 Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť, bol som smädný a nedali ste mi piť.
43 Bol som cudzincom, a neprijali ste ma, nahý, a neobliekli ste ma, bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.
44 Vtedy mu aj oni odpovedia: Pane, kedy sme ťa videli hladného alebo smädného alebo ako cudzinca alebo nahého alebo chorého alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?
45 Potom im odpovie: Veru, hovorím vám, nakoľko ste to neurobili jednému z týchto najmenších, mne ste to neurobili.
46 A títo pôjdu do večného trápenia, ale spravodliví do večného života.

KAPITOLA 26

1 A stalo sa, keď Ježiš dokončil všetky tieto slová, povedal svojim učeníkom:
2 Viete, že po dvoch dňoch je Veľká noc a Syn človeka je vydaný, aby bol ukrižovaný.
3 Potom sa zhromaždili veľkňazi, zákonníci a starší ľudu do paláca veľkňaza, ktorý sa volal Kaifáš,
4 A radili sa, že by mohli chytiť Ježiša lsťou a zabiť ho.

5 Ale oni povedali: Nie vo sviatok, aby nebol medzi ľudom vrava.
6 Keď bol Ježiš v Betánii, v dome Šimona Malomocného,
7 Pristúpila k nemu žena, ktorá mala alabastrovú nádobu s veľmi vzácnou masťou, a keď sedel pri mäse, vyliala mu ju na hlavu.
8 Ale keď to videli jeho učeníci, nahnevali sa a povedali: Načo je to plytvanie?
9 Lebo táto masť sa mohla draho predať a dať chudobným.
10 Keď to Ježiš pochopil, povedal im: Prečo trápite ženu? lebo na mne vykonala dobré dielo.
11 Lebo chudobných máte vždy so sebou; ale mňa nemáte vždy.
12 Lebo tým, že vyliala túto masť na moje telo, urobila to na môj pohreb.
13 Veru, hovorím vám: Kdekoľvek sa bude kázať toto evanjelium po celom svete, tam bude aj toto, čo urobila táto žena, povedané na jej pamiatku.
14 Potom jeden z dvanástich, nazývaný Judáš Iškariotský, odišiel k veľkňazom,
15 A povedal im: Čo mi dáte, a ja vám ho vydám? A uzavreli s ním zmluvu na tridsať strieborných.
16 A odvtedy hľadal príležitosť, aby ho zradil.
17 V prvý deň sviatku nekvasených chlebov prišli učeníci k Ježišovi a povedali mu: Kde chceš, aby sme ti pripravili veľkonočného baránka?
18 A on povedal: Choďte do mesta k takému mužovi a povedzte mu: Majster hovorí: Môj čas je blízko. Budem sláviť Veľkú noc v tvojom dome so svojimi učeníkmi.
19 A učeníci urobili, ako im Ježiš prikázal; a pripravili Veľkú noc.
20 Keď bol večer, posadil sa s dvanástimi.
21 A keď jedli, povedal: Veru, hovorím vám, že jeden z vás ma zradí.
22 A oni boli veľmi zarmútení a začali mu každý hovoriť: Pane, som to ja?
23 On odpovedal a riekol: Kto so mnou namočí ruku do misy, ten ma zradí.
24 Syn človeka ide, ako je o ňom napísané, ale beda tomu človeku, ktorý Syna človeka zrádza! bolo by dobré pre toho muža, keby sa nebol narodil.
25 Vtedy odpovedal Judáš, ktorý ho zradil: Učiteľ, som to ja? Povedal mu: Ty si povedal.
26 A keď jedli, Ježiš vzal chlieb, dobrorečil, lámal a dával učeníkom a povedal: Vezmite, jedzte! toto je moje telo.
27 Potom vzal kalich, vzdal vďaky a dal im ho so slovami: Pite z neho všetci!
28 Lebo toto je moja krv Nového zákona, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.
29 Ale hovorím vám, že odteraz nebudem piť z tohto plodu viniča až do toho dňa, keď ho budem s vami piť nový v kráľovstve svojho Otca.
30 A keď zaspievali chválospev, vyšli na Olivovú horu.
31 Vtedy im Ježiš povedal: Všetci sa tejto noci pohoršíte na mne, lebo je napísané: Udriem pastiera a ovce stáda sa rozpŕchnu.
32 Ale keď vstanem z mŕtvych, predídem vás do Galiley.
33 Peter odpovedal a riekol mu: Aj keď sa všetci ľudia pohoršia kvôli tebe, ja sa nikdy nepohorším.
34 Ježiš mu povedal: Veru, hovorím ti, že tejto noci, kým kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš.
35 Peter mu povedal: Aj keby som mal zomrieť s tebou, nezapriem ťa. Podobne hovorili aj všetci učeníci.
36 Potom prišiel Ježiš s nimi na miesto, ktoré sa volá Getsemane, a povedal učeníkom: Sadnite si tu, kým odídem a pomodlím sa tamto.
37 A vzal so sebou Petra a dvoch Zebedejových synov a začal byť zarmútený a veľmi ťažký.
38 Potom im povedal: Moja duša je veľmi zarmútená až na smrť. Zostaňte tu a bdejte so mnou.
39 A odišiel trochu ďalej, padol na tvár a modlil sa: Ó, môj Otče, ak je možné, nech ma minie tento kalich, no nie ako ja chcem, ale ako ty chceš.
40 A prišiel k učeníkom a našiel ich spať a povedal Petrovi: Čo ste nemohli so mnou bdieť jednu hodinu?
41 Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia: Duch je síce ochotný, ale telo je slabé.
42 Zas odišiel po druhý raz a modlil sa: Otče môj, ak ma tento kalich neminie, ak ho nevypijem, nech sa stane tvoja vôľa.
43 A prišiel a našiel ich opäť spať, lebo ich oči boli ťažké.
44 A nechal ich a zase odišiel a modlil sa tretí raz tými istými slovami.
45 Potom prišiel k svojim učeníkom a povedal im: Teraz spite a odpočívajte! Hľa, priblížila sa hodina a Syn človeka je vydaný do rúk hriešnikov.
46 Vstaň, poďme, hľa, blízko je ten, ktorý ma zrádza.
47 A kým ešte hovoril, hľa, prišiel Judáš, jeden z dvanástich, as ním veľký zástup s mečmi a kyjmi od veľkňazov a starších ľudu.
48 Ten, ktorý ho zradil, im dal znamenie: Koho pobozkám, to je on.
49 A hneď prišiel k Ježišovi a povedal: Buď pozdravený, majstre! a pobozkal ho.
50 A Ježiš mu povedal: Priateľu, načo si prišiel? Potom pristúpili, položili ruky na Ježiša a vzali ho.
51 A hľa, jeden z tých, čo boli s Ježišom, vystrel ruku, vytasil meč a udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho.
52 Vtedy mu povedal Ježiš: Zlož svoj meč na jeho miesto, lebo všetci, ktorí berú meč, mečom zahynú.
53 Myslíš si, že sa teraz nemôžem modliť k svojmu Otcovi a on mi hneď dá viac ako dvanásť légií anjelov?
54 Ale ako sa teda naplnia Písma, že to tak musí byť?
55 V tú istú hodinu povedal Ježiš zástupom: Vyšli ste ako na zlodeja s mečmi a kyjmi, aby ste ma chytili? Každý deň som sedával s vami a učil v chráme, a nezmocnili ste sa ma.
56 Ale to všetko sa stalo, aby sa naplnili písma prorokov. Potom ho všetci učeníci opustili a utiekli.
57 A tí, čo chytili Ježiša, odviedli ho k veľkňazovi Kajfášovi, kde sa zhromaždili zákonníci a starší.
58 Ale Peter ho zďaleka nasledoval do veľkňazovho paláca, vošiel a posadil sa so sluhami, aby videl koniec.
59 Veľkňazi a starší a celá veľrada hľadali falošné svedectvo proti Ježišovi, aby ho vydali na smrť.
60 Ale nenašli, aj keď prišlo mnoho falošných svedkov, ale nenašli. Nakoniec prišli dvaja falošní svedkovia,
61 A povedal: Tento povedal: Môžem zboriť chrám Boží a postaviť ho za tri dni.
62 Najvyšší kňaz vstal a povedal mu: Nič neodpovedáš? čo títo svedčia proti tebe?
63 Ale Ježiš mlčal. A najvyšší kňaz odpovedal a riekol mu: Zaprisahávam ťa na Boha živého, aby si nám povedal, či si ty Kristus, Syn Boží.

64 Ježiš mu povedal: Povedal si: no ja vám hovorím, odteraz uvidíte Syna človeka sedieť na pravici moci a prichádzať na nebeských oblakoch.
65 Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: Rúhal sa; čo ešte potrebujeme svedkov? hľa, teraz ste počuli jeho rúhanie.
66 Čo si myslíte? Oni odpovedali a povedali: Je vinný smrťou.
67 Potom mu napľuli do tváre a udreli ho; a iní ho bili dlaňami,
68 Hovoriac: Prorokuj nám, Kriste, kto je ten, ktorý ťa udrel?
69 Peter sedel vonku v paláci a prišla k nemu dievka a povedala: Aj ty si bol s Ježišom Galilejským.
70 On však pred všetkými zaprel a povedal: Neviem, čo hovoríš.
71 A keď vyšiel na verandu, uvidela ho iná slúžka a povedala tým, ktorí tam boli: Tento bol tiež s Ježišom Nazaretským.
72 A opäť zaprel s prísahou: Nepoznám toho človeka.
73 A po chvíli prišli k nemu tí, ktorí tam stáli, a povedali Petrovi: Iste aj ty si jeden z nich; lebo tvoja reč ťa prezrádza.
74 Vtedy sa začal preklínať a prisahať a hovoril: Nepoznám toho človeka. A hneď aj kohút.
75 A Peter si spomenul na Ježišovo slovo, ktoré mu povedalo: Skôr ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš. A vyšiel von a horko plakal.

KAPITOLA 27

1 Keď bolo ráno, všetci veľkňazi a starší ľudu sa radili proti Ježišovi, aby ho vydali na smrť:
2 A keď ho zviazali, odviedli ho a vydali vladárovi Pontskému Pilátovi.
3 Keď Judáš, ktorý ho zradil, videl, že je odsúdený, urobil pokánie a vrátil tých tridsať strieborných veľkňazom a starším,
4 Hovoriac: Zhrešil som tým, že som zradil nevinnú krv. A oni povedali: Čo je nám do toho? vidis sa na to.
5 Potom zhodil strieborné v chráme a odišiel a išiel a obesil sa.
6 Veľkňazi vzali strieborné a povedali: Nie je dovolené vkladať ich do pokladnice, lebo je to cena krvi.
7 A poradili sa a kúpili za nich hrnčiarovo pole, aby tam pochovávali cudzincov.
8 Preto sa to pole nazývalo Pole krvi až do tohoto dňa.
9 Vtedy sa splnilo, čo povedal prorok Jeremy: A vzali tridsať strieborných, cenu toho, ktorého si cenili oni zo synov Izraelových.
10 A dal ich za hrnčiarske pole, ako ma určil Pán.
11 Ježiš sa postavil pred vladára a vladár sa ho spýtal: Si kráľ židovský? A Ježiš mu povedal: Ty hovoríš.
12 A keď ho obvinili veľkňazi a starší, nič neodpovedal.
13 Vtedy mu povedal Pilát: Nepočuješ, koľko vecí svedčia proti tebe?
14 A on mu odpovedal, že nikdy ani slovo; natoľko, že sa guvernér veľmi čudoval.
15 Na tú slávnosť miestodržiteľ zvykol prepustiť ľudu väzňa, ktorého chceli.
16 Vtedy mali významného väzňa, zvaného Barabáš.
17 Keď sa teda zhromaždili, Pilát im povedal: Koho chcete, aby som vám prepustil? Barabáš, alebo Ježiš, ktorý sa volá Kristus?
18 Lebo vedel, že ho vydali zo závisti.
19 Keď sa posadil na súdnu stolicu, poslala k nemu jeho žena a povedala: Nemajte nič do činenia s tým spravodlivým, lebo som dnes vo sne preňho veľa vytrpela.
20 Ale veľkňazi a starší nahovorili zástup, aby požiadali Barabáša a zabili Ježiša.
21 Vladár odpovedal a riekol im: Či chcete z tých dvoch, ktorých vám prepustím? Povedali: Barabáš.
22 Pilát im povedal: Čo teda urobím s Ježišom, ktorý sa volá Kristus? Všetci mu povedali: Nech je ukrižovaný!
23 A vladár povedal: Prečo, čo zlého urobil? Ale oni ešte viac kričali a hovorili: Nech je ukrižovaný!
24 Keď Pilát videl, že nemôže nič premôcť, ale že je skôr vrava, vzal vodu, umyl si ruky pred zástupom a povedal: Som nevinný od krvi tohto spravodlivého.
25 Vtedy odpovedal všetok ľud a riekol: Jeho krv na nás a na naše deti.
26 Potom im prepustil Barabáša, a keď zbičoval Ježiša, vydal ho, aby ho ukrižovali.
27 Potom vladárovi vojaci vzali Ježiša do spoločnej sály a zhromaždili k nemu celú tlupu vojakov.
28 Vyzliekli ho a obliekli do šarlátového rúcha.
29 A keď upleteli tŕňovú korunu, položili mu ju na hlavu a do pravej ruky mu dali trstinu, sklonili pred ním kolená a posmievali sa mu: Zdravas, kráľ židovský!
30 Napľuli na neho, vzali trstinu a bili ho po hlave.
31 A potom sa mu posmievali, vyzliekli z neho rúcho, obliekli ho do jeho vlastného rúcha a odviedli ho, aby ho ukrižovali.
32 A keď vyšli, našli muža z Cyrény, menom Šimon, ktorého prinútili niesť jeho kríž.
33 A keď prišli na miesto zvané Golgota, to jest miesto lebky,
34 Dali mu piť ocot zmiešaný so žlčou, a keď ho ochutnal, nechcel piť.
35 A ukrižovali ho a rozdelili si jeho rúcho losovaním, aby sa splnilo, čo povedal prorok: Rozdelili si moje rúcho a o môj odev losovali.
36 A sediac tam ho pozorovali;
37 A nad jeho hlavu vyvesil jeho napísané obvinenie: TOTO JE JEŽIŠ, KRÁĽ ŽIDOV.
38 Potom boli s ním ukrižovaní dvaja zlodeji, jeden sprava a druhý zľava.
39 A tí, čo išli okolo, ho zlorečili a krútili hlavami,
40 A povediac: Ty, ktorý zboríš chrám a postavíš ho za tri dni, zachráň sa! Ak si Boží Syn, zostúp z kríža.
41 Podobne sa mu posmievali aj veľkňazi so zákonníkmi a staršími:
42 Iných zachraňoval; sám sa nemôže zachrániť. Ak je to kráľ Izraela, nech teraz zostúpi z kríža a my mu uveríme.
43 Dúfal v Boha; nech ho teraz vyslobodí, ak ho chce, lebo povedal: Ja som Boží Syn.
44 Aj zlodeji, ktorí boli s ním ukrižovaní, hodili to isté do jeho zubov.
45 Od šiestej hodiny bola tma po celej krajine až do deviatej hodiny.
46 A okolo deviatej hodiny Ježiš zvolal mocným hlasom: Éli, Éli, lama sabachtani? to znamená: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?

47 Niektorí z tých, čo tam stáli, keď to počuli, povedali: Tento volá Eliáša.
48 A jeden z nich hneď pribehol, vzal špongiu, naplnil ju octom, položil na trstinu a dal mu piť.
49 Ostatní povedali: Nechaj, uvidíme, či ho Eliáš príde zachrániť.
50 Keď Ježiš znova zvolal mocným hlasom, vydal ducha.
51 A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dve časti od vrchu až po spodok; a zem sa triasla a skaly sa trhali;
52 A hroby sa otvorili; a povstalo mnoho tiel zosnulých svätých,
53 A vyšiel z hrobov po svojom vzkriesení a vošiel do svätého mesta a ukázal sa mnohým.
54 A keď stotník a tí, ktorí boli s ním, hľadiac na Ježiša, videli zemetrasenie a to, čo sa stalo, veľmi sa báli a povedali: Toto bol naozaj Syn Boží.
55 A mnoho žien tam zďaleka hľadelo, ktoré nasledovali Ježiša z Galiley a posluhovali mu.
56 Medzi nimi bola Mária Magdaléna a Mária, matka Jakuba a Jozesa, a matka Zebedejových detí.
57 Keď bol večer, prišiel bohatý muž z Arimatie, menom Jozef, ktorý bol tiež Ježišovým učeníkom.
58 Išiel k Pilátovi a vyprosil si Ježišovo telo. Potom Pilát prikázal vydať telo.
59 A keď Jozef vzal telo, zavinul ho do čistého plátna,
60 A položil ho do svojho nového hrobu, ktorý si bol vytesal v skale, a privalil veľký kameň ku dverám hrobu a odišiel.
61 A tam bola Mária Magdaléna a druhá Mária, ktoré sedeli oproti hrobu.
62 Na druhý deň, ktorý nasledoval po dni prípravy, sa veľkňazi a farizeji zišli k Pilátovi,
63 Hovoriac: Pane, pamätáme si, že ten podvodník povedal, kým ešte žil: Po troch dňoch vstanem.
64 Prikáž teda, aby bol hrob zaistený až do tretieho dňa, aby jeho učeníci neprišli v noci a neukradli ho a nepovedali ľudu: Vstal z mŕtvych, takže posledný omyl bude horší ako prvý.
65 Pilát im povedal: Máte stráž, choďte, dbajte na to, ako môžete.
66 Išli teda a zabezpečili hrob, zapečatili kameň a postavili stráž.

KAPITOLA 28

1 Na konci soboty, keď začalo svitať v prvý deň týždňa, prišla Mária Magdaléna a druhá Mária, aby videli hrob.
2 A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba, prišiel, odvalil kameň od dverí a sadol si naň.
3 Jeho tvár bola ako blesk a jeho rúcho biele ako sneh.
4 Zo strachu pred ním sa strážcovia otriasli a stali sa mŕtvymi.
5 Anjel odpovedal a riekol ženám: Nebojte sa, lebo viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný.
6 Niet ho tu, lebo vstal z mŕtvych, ako povedal. Poďte, pozrite sa na miesto, kde ležal Pán.
7 Choďte rýchlo a povedzte jeho učeníkom, že vstal z mŕtvych; a hľa, ide pred tebou do Galiley; tam ho uvidíte: hľa, povedal som vám.
8 A so strachom a veľkou radosťou rýchlo odišli od hrobu; a bežal oznámiť svojim učeníkom.
9 A keď to išli povedať jeho učeníkom, hľa, Ježiš im vyšiel v ústrety a povedal: Zdravím vás! A oni prišli, držali ho za nohy a klaňali sa mu.
10 Vtedy im Ježiš povedal: Nebojte sa, choďte, povedzte mojim bratom, že idú do Galiley, a tam ma uvidia.
11 Keď odišli, hľa, niektorí zo stráže prišli do mesta a ukázali veľkňazom všetko, čo sa stalo.
12 A keď sa zhromaždili so staršími a poradili sa, dali vojakom veľké peniaze,
13 Hovoriac: Povedzte: Jeho učeníci prišli v noci a ukradli ho, kým sme my spali.
14 A ak sa to donesie vladárovi do uší, presvedčíme ho a zaistíme vás.
15 Vzali teda peniaze a urobili, ako boli naučení, a tento výrok sa bežne hovorí medzi Židmi až dodnes.
16 Potom odišlo jedenásť učeníkov do Galiley na vrch, kam ich Ježiš ustanovil.
17 Keď ho videli, klaňali sa mu, ale niektorí pochybovali.
18 A Ježiš prišiel a prehovoril k nim a povedal: Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.
19 Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.
20 Učte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal, a hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta. Amen.

Evanjelium podľa Marka

KAPITOLA 1

1 Začiatok evanjelia Ježiša Krista, Syna Božieho;
2 Ako je napísané v prorokoch: Hľa, ja posielam svojho posla pred tvojou tvárou, ktorý pripraví tvoju cestu pred tebou.
3 Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!
4 Ján krstil na púšti a kázal krst pokánia na odpustenie hriechov.
5 A vyšla k nemu celá judská krajina i Jeruzalemčania a všetci sa mu dali pokrstiť v rieke Jordán, vyznávajúc svoje hriechy.
6 A Ján bol oblečený do ťavej srsti a okolo bedier mal kožený pás. a jedol kobylky a poľný med;
7 A kázal a hovoril: Po mne ide mocnejší ako ja, ktorého remienok na obuvi nie som hoden zohnúť sa a rozopnúť.
8 Ja som vás síce krstil vodou, ale on vás bude krstiť Duchom Svätým.
9 A stalo sa v tých dňoch, že Ježiš prišiel z galilejského Nazareta a bol pokrstený od Jána v Jordáne.
10 A hneď, ako vystupoval z vody, videl otvorené nebo a Ducha ako holubicu zostupujúceho na neho.
11 A z neba zaznel hlas: Ty si môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie.
12 A hneď ho Duch ženie na púšť.
13 A bol tam na púšti štyridsať dní, pokúšaný Satanom; a bol s divými zvieratami; a anjeli mu posluhovali.
14 Keď bol Ján uväznený, prišiel Ježiš do Galiley a hlásal evanjelium o Božom kráľovstve,
15 A povedal: Naplnil sa čas a priblížilo sa kráľovstvo Božie: čiňte pokánie a verte evanjeliu.
16 Keď sa prechádzal popri Galilejskom mori, videl Šimona a jeho brata Ondreja vrhať sieť do mora, lebo boli rybármi.
17 A Ježiš im povedal: Poďte za mnou a urobím z vás rybárov ľudí.
18 A hneď opustili svoje siete a išli za ním.
19 A keď odišiel trochu ďalej, uvidel Jakuba, syna Zebedejovho, a jeho brata Jána, ktorí tiež boli na lodi a opravovali siete.
20 A hneď ich zavolal, a oni nechali svojho otca Zebedea na lodi s nájomníkmi a išli za ním.
21 A vošli do Kafarnauma; a hneď v sabatný deň vošiel do synagógy a učil.
22 A žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako ten, kto má moc, a nie ako zákonníci.
23 A v ich synagóge bol muž s nečistým duchom; a vykríkol,
24 Hovoriac: Nechaj nás! čo máme s tebou, Ježiš Nazaretský? prišiel si nás zničiť? Viem, kto si, Svätý Boží.
25 Ježiš ho pokarhal a povedal: Mlč a vyjdi z neho!
26 A keď ho nečistý duch roztrhal a zvolal veľkým hlasom, vyšiel z neho.
27 A všetci sa čudovali, že sa medzi sebou pýtali: Čo je to? čo je to za nové učenie? lebo mocne rozkazuje aj nečistým duchom, a poslúchajú ho.
28 A hneď sa rozniesla jeho sláva po celom okolí Galiley.
29 A hneď, keď vyšli zo synagógy, vošli do domu Šimona a Ondreja s Jakubom a Jánom.
30 Ale matka Šimonovej ženy mala horúčku a oni mu o nej povedali.
31 Prišiel, vzal ju za ruku a zdvihol. a hneď ju opustila horúčka a posluhovala im.
32 A večer, keď slnko zapadlo, priniesli k nemu všetkých chorých a posadnutých démonmi.
33 A celé mesto sa zhromaždilo pri dverách.
34 A uzdravil mnohých chorých na rôzne choroby a vyhnal mnohých démonov; a nedali démonom hovoriť, lebo ho poznali.
35 A ráno, keď dlho pred dňom vstal, vyšiel von a odišiel na osamelé miesto a tam sa modlil.
36 A Šimon a tí, čo boli s ním, išli za ním.
37 A keď ho našli, povedali mu: Všetci ťa hľadajú.
38 A povedal im: Poďme do ďalších miest, aby som aj tam kázal, lebo preto som vyšiel.
39 A kázal v ich synagógach po celej Galilei a vyháňal démonov.
40 A prišiel k nemu malomocný, prosil ho, kľakol si k nemu a povedal mu: Ak chceš, môžeš ma očistiť.
41 A Ježiš, pohnutý súcitom, vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal mu: Chcem; buď čistý.
42 A len čo prehovoril, malomocenstvo ho okamžite opustilo a bol očistený.
43 Ten mu prísne prikázal a hneď ho poslal preč.
44 A povedal mu: Hľaď, nehovor nikomu nič, ale choď, ukáž sa kňazovi a obetuj za svoje očistenie to, čo prikázal Mojžiš, na svedectvo im.
45 Ale on vyšiel a začal to veľa zverejňovať a rozplakať to, takže Ježiš už nemohol vojsť do mesta otvorene, ale bol vonku na pustých miestach, a prichádzali k nemu zo všetkých strán.

KAPITOLA 2

1 Po niekoľkých dňoch opäť vošiel do Kafarnauma. a bolo počuť, že je v dome.
2 A hneď sa mnohí zhromaždili tak, že nebolo miesta, kde by ich mohli prijať, ani nie tak pri dverách, a kázal im slovo.
3 Prišli k nemu a priniesli jedného ochrnutého, ktorý mal štyria.
4 A keď sa k nemu nemohli priblížiť pre tlač, odkryli strechu, kde bol, a keď ju rozbili, spustili lôžko, na ktorom ležal ochrnutý.
5 Keď Ježiš videl ich vieru, povedal ochrnutému: Synu, odpúšťajú sa ti hriechy.
6 Ale sedeli tam niektorí zákonníci a uvažovali v srdci,
7 Prečo sa tento človek takto rúha? kto môže odpúšťať hriechy okrem Boha?
8 A hneď, keď Ježiš vo svojom duchu rozpoznal, že tak uvažujú, povedal im: Prečo uvažujete vo svojich srdciach o týchto veciach?
9 Či je ľahšie povedať ochrnutému: Odpúšťajú sa ti hriechy? alebo povedať: Vstaň, vezmi svoje lôžko a choď?
10 Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy (hovorí ochrnutému):

11 Hovorím ti: Vstaň, vezmi si lôžko a choď do svojho domu.
12 A hneď vstal, vzal lôžko a vyšiel pred nimi všetkých; natoľko, že sa všetci čudovali a oslavovali Boha a hovorili: Takto sme to nikdy nevideli.
13 A opäť vyšiel k moru; a celý zástup sa uchýlil k nemu a on ich učil.
14 A keď išiel okolo, videl Léviho, syna Alfeovho, sedieť na colnici, a povedal mu: Poď za mnou! A on vstal a nasledoval ho.
15 A stalo sa, keď Ježiš sedel za stolom v jeho dome, sedeli spolu s Ježišom a jeho učeníkmi aj mnohí mýtnici a hriešnici, lebo ich bolo veľa a išli za ním.
16 Keď ho zákonníci a farizeji videli jesť s mýtnikmi a hriešnikmi, povedali jeho učeníkom: Ako to, že je a pije s mýtnikmi a hriešnikmi?
17 Keď to Ježiš počul, povedal im: Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí: neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov k pokániu.
18 Učeníci Jánovi a učeníci farizejov sa postili a prišli a povedali mu: Prečo sa učeníci Jánovi a učeníci farizejov postia, ale tvoji učeníci sa nepostia?
19 A Ježiš im povedal: Môžu sa synovia nevesty postiť, kým je ženích s nimi? pokiaľ majú pri sebe ženícha, nemôžu sa postiť.
20 Ale prídu dni, keď im ženícha vezmú, a potom sa budú v tých dňoch postiť.
21 Nikto neprišíva kúsok nového súkna na staré rúcho, inak nový kúsok, ktorý ho zaplnil, uberie zo starého, a roztrhnutie sa ešte zhorší.
22 A nikto nenalieva nové víno do starých nádob, inak nové víno roztrhne nádoby a víno sa rozleje a nádoby sa pokazia, ale nové víno treba naliať do nových nádob.
23 A stalo sa, že išiel cez obilné polia v sabatný deň; a jeho učeníci začali, ako išli, trhať klasy.
24 A farizeji mu povedali: Hľa, prečo robia v sobotu to, čo nie je dovolené?
25 On im povedal: Či ste nikdy nečítali, čo urobil Dávid, keď potreboval a bol hladný, on i tí, čo boli s ním?
26 Ako vošiel do Božieho domu za dní veľkňaza Abiatara a jedol chleby predloženia, ktoré nie je dovolené jesť iba kňazom, a dával aj tým, ktorí boli s ním?
27 A povedal im: Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu.
28 Preto je Syn človeka Pánom aj nad sobotou.

KAPITOLA 3

1 A opäť vošiel do synagógy; a bol tam muž, ktorý mal vyschnutú ruku.
2 A pozorovali ho, či ho uzdraví v sobotu; aby ho mohli obviniť.
3 A povedal mužovi, ktorý mal vyschnutú ruku: Postav sa!
4 A povedal im: Je dovolené v sobotu robiť dobre alebo zle? zachrániť život alebo zabiť? Ale zachovali pokoj.
5 A keď sa na nich s hnevom rozhliadol, zarmútený nad tvrdosťou ich srdca, povedal mužovi: Vystri ruku! A vystrel ju, a jeho ruka bola uzdravená ako druhá.
6 Farizeji vyšli a hneď sa proti nemu radili s herodiánmi, ako ho zahubia.
7 Ale Ježiš sa stiahol so svojimi učeníkmi k moru a išiel za ním veľký zástup z Galiley a z Judska,
8 A z Jeruzalema, z Idumey a spoza Jordánska; A tí okolo Týru a Sidonu, veľký zástup, keď počuli, aké veľké veci urobil, prišli k nemu.
9 A povedal svojim učeníkom, aby naňho čakala malá loďka pre zástup, aby ho netlačili.
10 Lebo mnohých uzdravil; natoľko, že naňho tlačili, aby sa ho dotkli, koľkí mali rany.
11 A nečistí duchovia, keď ho uvideli, padali pred ním a kričali: Ty si Syn Boží.
12 A prísne im prikázal, aby ho neoznamovali.
13 A vystúpil na vrch a zavolal k sebe, koho chcel, a prišli k nemu.
14 A ustanovil dvanástich, aby boli s ním a aby ich poslal kázať,
15 A mať moc uzdravovať choroby a vyháňať diablov.
16 A Šimonovi dal prímeno Peter;
17 A Jakub, syn Zebedeov, a Ján, brat Jakubov; a nazval ich Boanerges, čo je Synovia hromu.
18 Ondrej, Filip, Bartolomej, Matúš, Tomáš, Jakub, Alfeov syn, Tadeáš a Kanaánec Šimon,
19 A Judáš Iškariotský, ktorý ho tiež zradil, a vošli do domu.
20 A opäť sa zišiel zástup, takže nemohli ani jesť chlieb.
21 Keď to počuli jeho priatelia, vyšli, aby ho chytili, lebo povedali: Je bez seba.
22 A zákonníci, ktorí prišli dolu z Jeruzalema, povedali: Má Belzebuba a kniežaťom démonov vyháňa démonov.
23 A zavolal ich k sebe a povedal im v podobenstvách: Ako môže satan vyháňať satana?
24 A ak je kráľovstvo rozdelené samo proti sebe, toto kráľovstvo nemôže obstáť.
25 A ak je dom rozdelený proti sebe, ten dom nemôže obstáť.
26 A ak satan povstane proti sebe a bude rozdelený, nemôže obstáť, ale má koniec.
27 Nikto nemôže vojsť do domu silného muža a ukradnúť jeho majetok, ak toho siláka najprv nezviaže. a potom mu skazí dom.
28 Veru, hovorím vám: Všetky hriechy budú odpustené ľudským synom a rúhania, akýmikoľvek sa budú rúhať.
29 Kto sa však bude rúhať Duchu Svätému, nikdy mu nebude odpustené, ale je v nebezpečenstve večného zatratenia.
30 Pretože povedali: Má nečistého ducha.
31 Vtedy prišli jeho bratia a jeho matka a stojac vonku poslali k nemu a volali ho.
32 A zástup sedel okolo neho a povedali mu: Hľa, tvoja matka a tvoji bratia ťa vonku hľadajú.
33 On im odpovedal: Kto je moja matka alebo moji bratia?
34 A rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: Hľa, moja matka a moji bratia!
35 Lebo ktokoľvek by činil vôľu Božiu, to je môj brat, moja sestra i matka.

KAPITOLA 4

1 A znova začal učiť pri mori, a zhromaždilo sa k nemu veľké množstvo, takže vošiel na loď a sadol si na more. a celý zástup bol pri mori na zemi.
2 A učil ich mnoho v podobenstvách a povedal im vo svojom učení:
3 Počúvať; Hľa, rozsievač vyšiel rozsievať:

4 A stalo sa, keď zasial, niektorí padli popri ceste a prileteli nebeské vtáky a zožrali to.
5 A niektorí padli na kamenistú pôdu, kde nebolo veľa zeme; a hneď vyrástol, lebo nemal hlbinu zeme.
6 Ale keď vyšlo slnko, bolo spálené; a pretože nemal koreň, vyschol.
7 A niektorí padli do tŕnia, a tŕnie vyrástlo a udusilo to, a neprinieslo to žiadne ovocie.
8 A iné padli na dobrú pôdu a priniesli ovocie, ktoré vyrástlo a rástlo; a splodili niektoré tridsať, iné šesťdesiate a niektoré sto.
9 A on im povedal: Kto má uši na počúvanie, nech počuje!
10 A keď bol sám, tí, čo boli okolo neho s dvanástimi, pýtali sa ho na podobenstvo.
11 A povedal im: Vám je dané poznať tajomstvo Božieho kráľovstva, ale tým, ktorí sú vonku, sa všetko toto deje v podobenstvách.
12 Aby hľadiac videli a nevnímali; a počujúc môžu počuť, a nerozumejú; aby sa niekedy neobrátili a hriechy im neboli odpustené.
13 On im povedal: Či nepoznáte toto podobenstvo? a ako potom poznáte všetky podobenstvá?
14 Rozsievač seje slovo.
15 A to sú oni pri ceste, kde sa seje slovo; ale keď to počuli, satan hneď príde a vezme slovo, ktoré bolo zasiate do ich srdc.
16 A to sú tiež tie, ktoré sú zasiate na kamenistej pôde; ktorí, keď počujú slovo, hneď ho s radosťou prijímajú;
17 A nemajú v sebe koreňa, a tak vydržia iba na čas: potom, keď príde súženie alebo prenasledovanie pre slovo, hneď sa pohoršia.
18 A toto sú tí, ktorí sú zasiatí do tŕnia; ako počuť slovo,
19 A starosti tohto sveta a klamstvo bohatstva a žiadostivosť iných vecí, ktoré vstupujú, udusia slovo a stane sa neplodným.
20 A to sú tie, ktoré sú zasiate do dobrej pôdy; ktorí počúvajú slovo a prijímajú ho a prinášajú úrodu, niektorí tridsaťnásobnú, iní šesťdesiatnásobnú a iní stonásobnú.
21 On im povedal: Prináša sa svieca, aby ju dali pod nádobu alebo pod posteľ? a nebyť nastavený na svietnik?
22 Lebo nie je nič skryté, čo by sa nemalo ukázať; nič nebolo utajené, ale že by to malo prísť do zahraničia.
23 Ak má niekto uši na počúvanie, nech počuje.
24 A on im povedal: Dávajte si pozor, čo počujete, akou mierou meriate, takou sa nameria vám, a vám, ktorí počujete, bude viac dané.
25 Lebo kto má, tomu bude dané, a kto nemá, tomu bude vzaté aj to, čo má.
26 A on povedal: Také je kráľovstvo Božie, akoby človek hodil semeno do zeme;
27 A mal by spať a vstávať vo dne v noci, a semeno by malo vyrásť a vyrásť, ani nevie ako.
28 Lebo zem sama od seba rodí; najprv čepeľ, potom klas, potom plná kukurica v klase.
29 Ale keď donesie ovocie, hneď zasúva kosák, lebo prišla žatva.
30 On povedal: K čomu prirovnáme kráľovstvo Božie? alebo s akým porovnaním to porovnáme?
31 Podobá sa horčičnému zrnu, ktoré, keď je zasiate do zeme, je menšie ako všetky semená, ktoré sú v zemi.
32 Ale keď je zasiate, vyrastie a je väčšia ako všetky byliny a vyháňa veľké konáre; aby sa nebeské vtáctvo ubytovalo v jeho tieni.
33 A mnoho takýchto podobenstiev im hovoril slovo, ako ho mohli počuť.
34 Ale bez podobenstva im nehovoril, a keď boli sami, všetko vysvetľoval svojim učeníkom.
35 A v ten istý deň, keď bol večer, im povedal: Prejdime na druhý breh.
36 A keď prepustili zástup, vzali ho tak, ako bol na lodi. A boli s ním aj ďalšie malé lode.
37 A strhla sa veľká búrka a vlny bili do lode, takže bola plná.
38 A on bol v zadnej časti lode a spal na vankúši. Zobudili ho a povedali mu: Učiteľ, nedbáš na to, že zahynieme?
39 A on vstal, pohrozil vetru a povedal moru: Pokoj, utíš sa! A vietor prestal a nastalo veľké ticho.
40 A on im povedal: Prečo sa tak bojíte? ako to, že nemáte vieru?
41 Veľmi sa báli a hovorili si: Čo je to za človeka, že ho poslúcha aj vietor a more?

KAPITOLA 5

1 A prešli na druhú stranu mora, do krajiny Gadarénov.
2 A keď vyšiel z lode, hneď sa s ním stretol z hrobov muž s nečistým duchom,
3 Ktorý mal príbytok medzi hrobmi; a nikto ho nemohol spútať, nie, nie reťazami:
4 Pretože bol často spútaný okovami a reťazami a reťaze mu roztrhal a okovy rozlámal, ani ho nikto nedokázal skrotiť.
5 A vždy vo dne v noci bol na horách a v hroboch, plakal a sekal sa kameňmi.
6 Keď však z diaľky uvidel Ježiša, pribehol a poklonil sa mu,
7 A zvolal mocným hlasom a povedal: Čo ja mám s tebou, Ježišu, Syn Boha najvyššieho? Zaprisahám ťa pri Bohu, aby si ma netrápil.
8 Povedal mu: Vyjdi z človeka, nečistý duch!
9 A spýtal sa ho: Ako sa voláš? A on odpovedal a riekol: Moje meno je Légia, lebo je nás mnoho.
10 A veľmi ho prosil, aby ich neposielal preč z krajiny.
11 Blízko vrchov sa páslo veľké stádo svíň.
12 Všetci diabli ho prosili a vraveli: Pošli nás do svíň, aby sme do nich vošli.
13 A hneď im dal Ježiš pokoj. A nečistí duchovia vyšli a vošli do svíň, a stádo prudko bežalo dolu strmým miestom do mora (bolo ich asi dvetisíc) a udusilo sa v mori.
14 A tí, čo pásli svine, utiekli a oznámili to v meste i na vidieku. A vyšli sa pozrieť, čo sa to stalo.
15 A prišli k Ježišovi a videli toho, ktorý bol posadnutý diablom a mal légiu, ako sedí, je oblečený a má rozum, a báli sa.
16 A tí, ktorí to videli, im rozprávali, ako sa to prihodilo tomu, čo bol posadnutý diablom, a tiež o svine.
17 A začali sa ho modliť, aby odišiel z ich končín.
18 A keď vošiel na loď, posadnutý diablom ho prosil, aby mohol byť s ním.
19 Ježiš mu však nedal, ale povedal mu: Choď domov k svojim priateľom a povedz im, aké veľké veci ti urobil Pán a zľutoval sa nad tebou.

20 Potom odišiel a začal v Dekapolise zvestovať, aké veľké veci mu urobil Ježiš, a všetci sa divili.
21 A keď Ježiš opäť prešiel loďou na druhý breh, zhromaždilo sa k nemu veľa ľudí, a bol blízko mora.
22 A hľa, prichádza jeden z predstavených synagógy, menom Jairus; a keď ho uvidel, padol mu k nohám,
23 A veľmi ho prosil: Moja malá dcérka leží na prahu smrti. Poď a polož na ňu ruky, aby bola uzdravená. a ona bude žiť.
24 A Ježiš išiel s ním; A veľa ľudí ho nasledovalo a tlačili sa naňho.
25 A istá žena, ktorá mala dvanásť rokov krvi,
26 A veľa vytrpela od mnohých lekárov a minula všetko, čo mala, a nič sa jej nezlepšilo, skôr sa zhoršilo,
27 Keď počula o Ježišovi, vošla do tlače zozadu a dotkla sa jeho rúcha.
28 Lebo povedala: Ak sa len dotknem jeho rúcha, budem zdravá.
29 A prameň jej krvi hneď vyschol; a cítila vo svojom tele, že je z tej pliagy vyliečená.
30 Ježiš hneď v sebe poznal, že z neho vyšla čnosť, obrátil ho v tlačenici a povedal: Kto sa dotkol môjho rúcha?
31 A jeho učeníci mu povedali: Vidíš, že sa okolo teba tlačí zástup, a hovoríš: Kto sa ma dotkol?
32 A rozhliadol sa, aby videl ju, ktorá urobila túto vec.
33 Žena sa však bála a chvela, lebo vedela, čo sa v nej stalo, prišla, padla pred ním a povedala mu celú pravdu.
34 A on jej povedal: Dcéra, tvoja viera ťa uzdravila; choď v pokoji a buď celý zo svojej rany.
35 Kým ešte hovoril, prišli od predstaveného synagógy istí, ktorí povedali: Tvoja dcéra je mŕtva, prečo ešte viac trápiš Majstra?
36 Len čo Ježiš počul slovo, ktoré bolo povedané, povedal predstavenému synagógy: Neboj sa, len ver!
37 A nikomu nedovolil, aby ho nasledoval, okrem Petra, Jakuba a Jána, brata Jakubovho.
38 A prišiel do domu predstaveného synagógy a videl zmätok a tých, ktorí veľmi plakali a nariekali.
39 A keď vošiel dnu, povedal im: Prečo sa tak búrite a plačete? dievča nezomrelo, ale spí.
40 A posmievali sa mu. Ale keď ich všetkých vyhnal, vzal otca a matku dievčaťa i tých, ktorí boli s ním, a vošiel tam, kde dievča ležalo.
41 A vzal dievča za ruku a povedal jej: Talitha cumi; čo je v preklade: Dievča, hovorím ti, vstaň!
42 A dievča hneď vstalo a chodilo; lebo mala dvanásť rokov. A boli ohromení veľkým úžasom.
43 A prísne im prikázal, aby to nikto nevedel; a prikázal, aby jej dali niečo jesť.

KAPITOLA 6

1 A odišiel odtiaľ a prišiel do svojej krajiny; a jeho učeníci ho nasledujú.
2 A keď nadišla sobota, začal učiť v synagóge a mnohí, čo ho počuli, žasli a hovorili: Odkiaľ má tento človek tieto veci? a čo je to za múdrosť, ktorá sa mu dáva, že aj také mocné diela konajú jeho ruky?
3 Či nie je toto ten tesár, syn Márie, brat Jakuba, Jozesa, Júdu a Šimona? a nie sú tu s nami jeho sestry? A oni sa naňho urazili.
4 Ale Ježiš im povedal: Prorok nie je bez cti, ale vo svojej vlasti, medzi svojimi a vo svojom dome.
5 A nemohol tam urobiť nijaké mocné dielo, iba ak by položil ruky na niekoľko chorých a uzdravil ich.
6 A divil sa ich nevere. A chodil po dedinách a učil.
7 A zavolal k sebe dvanástich a začal ich posielať po dvoch; a dal im moc nad nečistými duchmi;
8 A prikázal im, aby si na cestu nebrali nič, iba palicu; bez žalúdku, bez chleba, bez peňazí v kabelke:
9 Ale obujte sa do sandálov; a neobliecť si dva kabáty.
10 A povedal im: Na ktorom mieste vojdete do domu, tam zostaňte, kým z toho miesta neodídete.
11 A kto by vás neprijal ani nepočul, keď odtiaľ budete odchádzať, straste si prach pod nohami na svedectvo proti nim. Veru, hovorím vám: Sodome a Gomore bude v deň súdu znesiteľnejšie ako tomu mestu.
12 A oni vyšli a kázali ľuďom, aby činili pokánie.
13 A vyháňali mnohých démonov a mnohých chorých pomazali olejom a uzdravovali.
14 A kráľ Herodes o ňom počul; (lebo jeho meno bolo rozšírené:) a povedal: Ján Krstiteľ vstal z mŕtvych, a preto sa na ňom zjavujú mocné skutky.
15 Iní povedali: To je Eliáš. A iní povedali: Je to prorok alebo ako jeden z prorokov.
16 Ale keď to počul Herodes, povedal: To je Ján, ktorého som sťal, vstal z mŕtvych.
17 Sám Herodes totiž vyslal a chytil Jána a spútal ho do väzenia pre Herodiadu, manželku svojho brata Filipa, lebo si ju vzal za ženu.
18 Lebo Ján povedal Herodesovi: Nie je dovolené, aby si mal ženu svojho brata.
19 Preto sa Herodias proti nemu pohádala a chcela ho zabiť; ale nemohla:
20 Herodes sa totiž Jána bál, lebo vedel, že je to muž spravodlivý a svätý, a pozoroval ho. a keď ho počul, urobil mnoho vecí a rád ho počul.
21 A keď nastal vhodný deň, Herodes v deň svojich narodenín usporiadal večeru svojim pánom, najvyšším veliteľom a hlavným galilejským panstvám.
22 A keď vošla dcéra spomínanej Herodiady a tancovala a páčila sa Herodesovi a tým, ktorí s ním sedeli, povedal kráľ dievčaťu: Pýtaj si odo mňa, čo chceš, a dám ti to.
23 A prisahal jej: Čokoľvek odo mňa budeš prosiť, dám ti to do polovice môjho kráľovstva.
24 Ona vyšla a povedala svojej matke: Čo sa mám pýtať? A ona povedala: Hlava Jána Krstiteľa.
25 Hneď sa ponáhľala ku kráľovi a prosila ho a povedala: Chcem, aby si mi dal na mise hlavu Jána Krstiteľa.
26 A kráľ sa veľmi zľutoval; ale pre svoju prísahu a pre ich, ktorí sedeli s ním, ju neodmietol.
27 A kráľ hneď poslal kata a rozkázal priniesť jeho hlavu, a on odišiel a sťal mu hlavu vo väzení,
28 A priniesol jeho hlavu na mise a dal ju dievčaťu, a dievča ju dalo svojej matke.
29 Keď to počuli jeho učeníci, prišli, vzali jeho mŕtvolu a uložili ju do hrobu.
30 A apoštoli sa zhromaždili k Ježišovi a povedali mu všetko, čo robili a čo učili.
31 A on im povedal: Poďte sami na pusté miesto a chvíľu si odpočiňte, lebo mnohí prichádzali a odchádzali a nemali čas ani jesť.
32 A súkromne loďou odišli na pusté miesto.

33 A ľud ich videl odchádzať a mnohí ho poznali, utekali tadiaľ zo všetkých miest a vyšli z nich a schádzali sa k nemu.
34 Keď Ježiš vyšiel, videl veľa ľudí a bolo mu ich ľúto, pretože boli ako ovce, ktoré nemajú pastiera, a začal ich učiť mnohému.
35 A keď už bol deň dávno za nami, pristúpili k nemu jeho učeníci a povedali: Toto je pusté miesto a čas už dávno uplynul.
36 Pošlite ich, aby išli do okolia a do dedín a kúpili si chlieb, lebo nemajú čo jesť.
37 Odpovedal a riekol im: Dajte im vy jesť! A povedali mu: Máme ísť kúpiť za dvesto denárov chleba a dať im jesť?
38 Povedal im: Koľko máte chlebov? choď a uvidíš. A keď to vedeli, povedali: Päť a dve ryby.
39 A prikázal im, aby všetkých posadili po skupinách na zelenú trávu.
40 A usadili sa v radoch po stovkách a po päťdesiatich.
41 A keď vzal tých päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, požehnal, lámal chleby a dával svojim učeníkom, aby ich predkladali. a tie dve ryby rozdelil medzi všetkých.
42 A všetci jedli a nasýtili sa.
43 A nazbierali dvanásť plných košov úlomkov a rýb.
44 A tých, ktorí jedli z chlebov, bolo asi päťtisíc mužov.
45 A hneď prinútil svojich učeníkov, aby nastúpili na loď a odišli na druhú stranu skôr do Betsaidy, kým on prepustí ľud.
46 A keď ich prepustil, odišiel na vrch modliť sa.
47 A keď bol večer, loď bola uprostred mora a on sám na zemi.
48 A videl ich, ako sa namáhajú veslovaním; lebo vietor bol proti nim, a okolo štvrtej nočnej stráže prišiel k nim kráčajúc po mori a bol by prešiel popri nich.
49 Ale keď ho videli kráčať po mori, mysleli si, že to bol duch, a zvolali:
50 Všetci ho totiž videli a znepokojili sa. A hneď sa s nimi rozprával a povedal im: Dúfajte, to som ja; neboj sa.
51 A vystúpil k nim na loď; a vietor prestal, a oni boli nesmierne ohromení sami sebou a čudovali sa.
52 Lebo neuvažovali o zázraku chlebov, lebo ich srdce sa zatvrdilo.
53 A keď prešli, prišli do zeme Genezaret a pritiahli k brehu.
54 A keď vyšli z lode, hneď ho poznali,
55 A prebehol celým tým krajom dookola a začal nosiť na lôžkach tých, ktorí boli chorí, kde počuli, že je.
56 A kamkoľvek vošiel, do dedín, miest alebo krajín, kládli chorých na ulice a prosili ho, aby sa mohli dotknúť, keby to bolo len okraja jeho rúcha, a všetci, ktorí sa ho dotkli, uzdravili.

KAPITOLA 7

1 Vtedy sa k nemu zišli farizeji a niektorí zo zákonníkov, ktorí prišli z Jeruzalema.
2 A keď videli niektorých z jeho učeníkov jesť chlieb poškvrnenými, to znamená neumytými rukami, našli chybu.
3 Lebo farizeji a všetci Židia, ak si často neumývajú ruky, nejedia podľa tradície starších.
4 A keď prídu z trhu, ak sa neumyjú, nejedia. A je ešte mnoho iných vecí, ktoré prijali držať, ako umývanie pohárov a hrncov, medených nádob a stolov.
5 Vtedy sa ho opýtali farizeji a zákonníci: Prečo tvoji učeníci nechodia podľa tradície starších, ale jedia chlieb neumytými rukami?
6 On odpovedal a riekol im: Dobre o vás, pokrytcoch, prorokoval Izaiáš, ako je napísané: Tento ľud ma ctí perami, ale ich srdce je odo mňa ďaleko.
7 Nadarmo ma však uctievajú a učia ľudské prikázania.
8 Lebo opúšťate prikázanie Božie, zachovávate ľudskú tradíciu ako umývanie hrncov a pohárov a mnohé iné podobné veci robíte.
9 A on im povedal: Úplne dobre odmietate prikázanie Božie, aby ste zachovali svoju vlastnú tradíciu.
10 Lebo Mojžiš povedal: Cti svojho otca a svoju matku; a: Kto zlorečí otcovi alebo matke, nech zomrie.
11 Vy však hovoríte: Ak niekto povie svojmu otcovi alebo matke: Je to Korban, to znamená dar, čímkoľvek by som ti mohol prospieť. bude slobodný.
12 A už mu nedovoľujete, aby robil niečo pre svojho otca alebo pre svoju matku;
13 Ničíte slovo Božie svojou tradíciou, ktorú ste odovzdali, a mnohé podobné robíte.
14 A keď zavolal k sebe všetok ľud, povedal im: Počúvajte ma každý z vás a pochopte:
15 Človeka niet ničoho zvonku, čo by ho mohlo poškvrniť, čo do neho vchádza, ale to, čo z neho vychádza, poškvrňuje človeka.
16 Ak má niekto uši na počúvanie, nech počuje.
17 A keď vošiel od ľudu do domu, jeho učeníci sa ho opýtali na podobenstvo.
18 On im povedal: Aj vy ste takí nechápaví? Či nevidíte, že čokoľvek zvonku vchádza do človeka, nemôže ho to poškvrniť?
19 Pretože mu nevchádza do srdca, ale do brucha a vychádza do prievanu a čistí všetko mäso?
20 A on povedal: Čo vychádza z človeka, to poškvrňuje človeka.
21 Lebo zvnútra, z ľudského srdca vychádzajú zlé myšlienky, cudzoložstvá, smilstvá, vraždy,
22 Krádeže, chamtivosť, bezbožnosť, klamstvo, neslušnosť, zlé oko, rúhanie, pýcha, hlúposť.
23 Všetky tieto zlé veci vychádzajú zvnútra a poškvrňujú človeka.
24 Odtiaľ vstal a odišiel na hranice Týru a Sidonu a vošiel do domu a nechcel, aby sa to nikto dozvedel, ale nemohol byť skrytý.
25 Lebo počula o ňom istá žena, ktorej dcéra mala nečistého ducha, prišla a padla mu k nohám.
26 Tá žena bola Grékyňa, národom Sýrofeničanka; a prosila ho, aby z jej dcéry vyhnal diabla.
27 Ale Ježiš jej povedal: Najprv nech sa nasýtia deti, lebo nie je vhodné vziať chlieb deťom a hodiť ho psom.
28 Ona mu odpovedala: Áno, Pane, ale psy pod stolom jedia omrvinky detí.
29 A on jej povedal: Pre túto reč choď; diabol vyšiel z tvojej dcéry.
30 A keď prišla do svojho domu, našla diabla von a jej dcéra ležala na posteli.
31 A opäť, keď odišiel od brehov Týru a Sidonu, prišiel ku Galilejskému moru cez pobrežie Dekapolisu.
32 A priviedli k nemu jedného, ktorý bol hluchý a mal prekážku v reči; a prosia ho, aby naňho položil ruku.

33 A vzal ho stranou od zástupu, vložil mu prsty do uší, napľul a dotkol sa jeho jazyka.
34 A vzhliadol k nebu, vzdychol a povedal mu: Effata, to znamená: Otvor sa!
35 A hneď sa mu otvorili uši, rozviazla sa mu povraz jazyka a hovoril jasne.
36 A prikázal im, aby to nikomu nepovedali, ale čím viac im to prikazoval, tým viac to zverejňovali;
37 A nesmierne sa čudovali a hovorili: Všetko urobil dobre, hluchým dáva počuť, aj nemým hovorí.

KAPITOLA 8

1V tých dňoch bol zástup veľmi veľký a nemal čo jesť, zavolal si Ježiš svojich učeníkov a povedal im:
2 Zľutujem sa nad zástupom, lebo sú už tri dni so mnou a nemajú čo jesť.
3 A ak ich pošlem postiť sa do ich vlastných domov, cestou omdlia, lebo mnohí z nich prišli zďaleka.
4 A jeho učeníci mu odpovedali: Odkiaľ môže človek nasýtiť týchto mužov chlebom tu na púšti?
5 A spýtal sa ich: Koľko máte chlebov? A oni povedali: Sedem.
6 A prikázal ľudu, aby si posadili na zem, a vzal tých sedem chlebov, vzdával vďaky, lámal a dával svojim učeníkom, aby ich predkladali. a postavili ich pred ľudí.
7 A mali niekoľko malých rýb, a požehnal a prikázal im postaviť aj ich.
8 A tak jedli a nasýtili sa a nazbierali z rozbitého mäsa, čo zostalo, sedem košov.
9 A tých, čo jedli, bolo asi štyri tisíce a poslal ich preč.
10 A hneď vstúpil so svojimi učeníkmi na loď a prišiel do krajov Dalmanutha.
11 A vyšli farizeji a začali sa ho vypytovať, hľadajúc od neho znamenie z neba a pokúšali ho.
12 On si hlboko v duchu vzdychol a povedal: Prečo toto pokolenie hľadá znamenie? veru, hovorím vám: Nebude dané znamenie tomuto pokoleniu.
13 Potom ich opustil a opäť vstúpil na loď a preplavil sa na druhý breh.
14 Učeníci si zabudli vziať chlieb a nemali so sebou na lodi viac ako jeden chlieb.
15 A prikázal im: Dajte si pozor, chráňte sa kvasu farizejov a kvasu Herodesa.
16 A uvažovali medzi sebou a hovorili: Je to preto, že nemáme chleba.
17 A keď to Ježiš poznal, povedal im: Prečo rozmýšľate, že nemáte chleba? ešte nevnímaš, ani nechápeš? či už máš svoje srdce zatvrdnuté?
18 Máš oči, nevidíš? a máte uši, nepočujete? a nepamätáš?
19 Keď lámem tých päť chlebov medzi päťtisíc, koľko plných košov úlomkov ste nazbierali? Povedali mu: Dvanásť.
20 A keď tí siedmi medzi štyrmi tisíckami, koľko košov plných úlomkov ste nabrali? A oni povedali: Sedem.
21 A on im povedal: Ako to, že nerozumiete?
22 A prišiel do Betsaidy; a priviedli k nemu slepého a prosili ho, aby sa ho dotkol.
23 Chytil slepca za ruku a vyviedol ho von z mesta. a keď mu napľul na oči a položil naň ruky, spýtal sa ho, či niečo vidí.
24 On zdvihol oči a povedal: Vidím ľudí ako stromy kráčať.
25 Potom si znova položil ruky na oči a prinútil ho vzhliadnuť, a bol ozdravený a videl každého človeka jasne.
26 A poslal ho do jeho domu s odkazom: Ani nechoď do mesta, ani to nehovor nikomu v meste!
27 Ježiš vyšiel so svojimi učeníkmi do miest Cézarey Filipovej a cestou sa pýtal svojich učeníkov a riekol im: Za koho ma ľudia pokladajú?
28 A oni odpovedali: Ján Krstiteľ, ale niektorí hovoria: Eliáš; a iní, Jeden z prorokov.
29 A on im povedal: Ale za koho ma pokladáte vy? A Peter odpovedal a riekol mu: Ty si Kristus.
30 A prikázal im, aby o ňom nikomu nehovorili.
31 A začal ich učiť, že Syn človeka musí veľa trpieť a byť zavrhnutý od starších, od veľkňazov a zákonníkov, byť zabitý a po troch dňoch vstať z mŕtvych.
32 A povedal to slovo otvorene. A Peter ho vzal a začal ho karhať.
33 Ale keď sa obrátil a pozrel na svojich učeníkov, pokarhal Petra a povedal: Choď za mnou, satan, lebo nechutnáš Božieho, ale ľudského.
34 A keď zavolal k sebe ľud aj so svojimi učeníkmi, povedal im: Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.
35 Lebo kto si zachráni život, stratí ho; ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, ten si ho zachráni.
36 Veď čo osoží človeku, keď získa celý svet a stratí svoju dušu?
37 Alebo čo dá človek na výmenu za svoju dušu?
38 Ktokoľvek sa teda bude hanbiť za mňa a za moje slová v tomto cudzoložnom a hriešnom pokolení; za neho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca so svätými anjelmi.

KAPITOLA 9

1 A on im povedal: Veru, hovorím vám, že sú niektorí z tých, ktorí tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia kráľovstvo Božie prichádzať s mocou.
2 A po šiestich dňoch vzal Ježiš so sebou Petra, Jakuba a Jána a vyviedol ich na vysoký vrch oddelene, a on sa pred nimi premenil.
3 A jeho rúcho sa rozžiarilo a zbelelo ako sneh; tak, ako ich nikto plnší na zemi nemôže vybieliť.
4 A zjavil sa im Eliáš s Mojžišom a rozprávali sa s Ježišom.
5 Peter odpovedal a riekol Ježišovi: Učiteľu, dobre je nám tu byť, a urobme tri príbytky; jeden pre teba, jeden pre Mojžiša a jeden pre Eliáša.
6 Lebo nevedel, čo má povedať; lebo sa veľmi báli.
7 A bol oblak, ktorý ich zatienil, a z oblaku zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho!
8 A zrazu, keď sa rozhliadli, nevideli už nikoho, iba Ježiša len so sebou samými.
9 A keď zostupovali z vrchu, prikázal im, aby nikomu nehovorili, čo videli, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.
10 A toto slovo si zachovali pre seba a jeden druhého sa vypytovali, čo znamená vstať z mŕtvych.
11 A pýtali sa ho: Prečo hovoria zákonníci, že najprv musí prísť Eliáš?
12 A on odpovedal a povedal im: Eliáš veru príde prvý a obnoví všetko; a ako je napísané o Synovi človeka, že musí mnoho trpieť a byť zatratený.

13 Ale ja vám hovorím, že Eliáš skutočne prišiel a urobili mu, čo chceli, ako je o ňom napísané.
14 A keď prišiel k svojim učeníkom, videl okolo nich veľký zástup a zákonníkov, ktorí sa s nimi pýtali.
15 A hneď všetok ľud, keď ho uvidel, veľmi sa čudoval a bežali k nemu a pozdravovali ho.
16 On sa opýtal zákonníkov: Čo sa s nimi pýtate?
17 A jeden zo zástupu odpovedal a riekol: Majstre, priviedol som k tebe svojho syna, ktorý má nemého ducha;
18 A kamkoľvek ho chytí, trhá ho, spení sa, škrípe zubami a chradne. a nemohli.
19 On mu odpovedal a riekol: Ó, neveriace pokolenie, dokedy budem s vami? dokedy ťa budem trpieť? priveď ho ku mne.
20 A priviedli ho k nemu. a padol na zem a spenil sa.
21 A spýtal sa svojho otca: Koľko je to už dávno, čo mu to prišlo? A on povedal: O dieťati.
22 A neraz ho uvrhol do ohňa a do vôd, aby ho zahubil, ale ak niečo môžeš, zmiluj sa nad nami a pomôž nám.
23 Ježiš mu povedal: Ak môžeš veriť, všetko je možné tomu, kto verí.
24 A otec dieťaťa hneď skríkol a so slzami povedal: Pane, verím! pomôž mi mojej nevere.
25 Keď Ježiš videl, že sa ľud zbieha, pokarhal nečistého ducha a povedal mu: Nemý a hluchý duch, prikazujem ti, vyjdi z neho a už do neho nevchádzaj.
26 Duch kričal, roztrhol ho a vyšiel z neho, a bol ako mŕtvy. natoľko, že mnohí hovorili: Je mŕtvy.
27 Ale Ježiš ho chytil za ruku a zdvihol. a on vstal.
28 A keď vošiel do domu, jeho učeníci sa ho súkromne pýtali: Prečo sme ho nemohli vyhnať?
29 A on im povedal: Tento druh nemôže vyjsť ničím iným, iba modlitbou a pôstom.
30 Odišli odtiaľ a prešli cez Galileu. a nechcel, aby to niekto vedel.
31 Lebo učil svojich učeníkov a povedal im: Syn človeka je vydaný do rúk ľudí a zabijú ho; a potom bude zabitý, tretieho dňa vstane z mŕtvych.
32 Ale oni tomu slovu nerozumeli a báli sa ho opýtať.
33 Prišiel do Kafarnauma a v dome sa ich opýtal: O čom ste sa medzi sebou pohádali na ceste?
34 Ale oni mlčali, lebo cestou sa medzi sebou hádali, kto bude najväčší.
35 A on si sadol, zavolal dvanástich a povedal im: Ak niekto chce byť prvý, ten bude posledný zo všetkých a služobník všetkých.
36 Potom vzal dieťa a postavil ho medzi nich, a keď ho vzal do náručia, povedal im:
37 Kto prijme jedno z takýchto detí v mojom mene, mňa prijíma; a kto prijme mňa, neprijíma mňa, ale toho, ktorý ma poslal.
38 A Ján mu odpovedal: Majstre, videli sme nejakého, ktorý v tvojom mene vyháňa démonov, a nešiel za nami, a zakázali sme mu to, lebo nás nenasleduje.
39 Ale Ježiš povedal: Nebráňte mu, lebo niet človeka, ktorý by urobil zázrak v mojom mene, ktorý by mi ľahko povedal.
40 Lebo ten, kto nie je proti nám, je z našej strany.
41 Lebo ktokoľvek by vám dal piť pohár vody v mojom mene, pretože patríte Kristovi, veru, hovorím vám, nepríde o svoju odmenu.
42 A kto by urazil jedného z týchto maličkých, ktorí veria vo mňa, pre toho je lepšie, keď mu zavesia mlynský kameň na krk a hodia ho do mora.
43 A ak ťa pohoršuje tvoja ruka, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zmrzačený, ako keby si mal ísť s dvomi rukami do pekla, do ohňa, ktorý nikdy nezhasne.
44 Kde ich červ nezomiera a oheň nehasne.
45 A ak ťa pohoršuje tvoja noha, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš a zastavíš sa do života, ako keby si mal dve nohy hodiť do pekla, do ohňa, ktorý nikdy nezhasne.
46 Kde ich červ nezomiera a oheň nehasne.
47 A ak ťa pohoršuje tvoje oko, vylúp ho: je pre teba lepšie vojsť do kráľovstva Božieho s jedným okom, ako mať dve oči a byť uvrhnutý do pekelného ohňa.
48 Kde ich červ nezomiera a oheň nehasne.
49 Lebo každý bude osolený ohňom a každá obeť bude osolená soľou.
50 Soľ je dobrá, ale ak soľ stratila svoju soľ, čím ju okoreníte? Majte v sebe soľ a majte medzi sebou pokoj.

KAPITOLA 10

1 Potom vstal odtiaľ a prišiel do judských končín za Jordánom. a ako bol zvyknutý, učil ich znova.
2 Pristúpili k nemu farizeji a pýtali sa ho: Smie muž prepustiť svoju manželku? pokúšať ho.
3 On odpovedal a riekol im: Čo vám prikázal Mojžiš?
4 Oni povedali: Mojžiš si dovolil napísať rozvodový list a prepustiť ju.
5 A Ježiš odpovedal a riekol im: Pre tvrdosť vášho srdca vám napísal toto prikázanie.
6 Ale od počiatku stvorenia ich Boh stvoril ako muža a ženu.
7 Preto muž opustí svojho otca i matku a priľne k svojej manželke;
8 A oni dvaja budú jedno telo, takže už nie sú dvaja, ale jedno telo.
9 Čo teda Boh spojil, človek nech nerozlučuje.
10 A v dome sa ho jeho učeníci opäť pýtali na tú istú vec.
11 A on im povedal: Ktokoľvek prepustí svoju manželku a vezme si inú, cudzoloží proti nej.
12 A ak žena prepustí svojho muža a vydá sa za iného, dopúšťa sa cudzoložstva.
13 A privádzali k nemu deti, aby sa ich dotkol, a jeho učeníci karhali tých, ktorí ich prinášali.
14 Ale keď to Ježiš videl, veľmi sa nahneval a povedal im: Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie.
15 Veru, hovorím vám: Kto neprijme kráľovstvo Božie ako dieťa, nevojde doň.
16 Potom ich vzal do náručia, položil na ne ruky a požehnal ich.
17 A keď vyšiel na cestu, jeden pribehol, kľakol si k nemu a spýtal sa ho: Dobrý Majstre, čo mám robiť, aby som zdedil večný život?
18 Ježiš mu povedal: Prečo ma nazývaš dobrým? niet dobra okrem jedného, teda Boha.
19 Poznáš prikázania: Nescudzoložíš, nezabiješ, nepokradneš, nevydáš krivé svedectvo, nepodvádzaj, cti otca i matku.
20 On odpovedal a riekol mu: Učiteľ, toto všetko som zachovával od svojej mladosti.

21 Keď ho Ježiš uvidel, miloval ho a povedal mu: Jedna vec ti chýba: choď, predaj všetko, čo máš, rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi, poď, vezmi kríž a nasleduj ma.
22 A bol smutný z toho slova a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok.
23 Ježiš sa rozhliadol a povedal svojim učeníkom: Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú bohatstvo!
24 A učeníci žasli nad jeho slovami. Ale Ježiš znova odpovedal a riekol im: Deti, ako ťažko vojdú do kráľovstva Božieho tí, čo dúfajú v bohatstvo!
25 Ľahšie je ťave prejsť uchom ihly, ako boháčovi vojsť do kráľovstva Božieho.
26 A oni sa nemierne divili a hovorili si medzi sebou: Kto teda môže byť spasený?
27 Ježiš sa na nich pozrel a povedal: U ľudí je to nemožné, ale nie u Boha, lebo u Boha je všetko možné.
28 Vtedy mu Peter začal hovoriť: Hľa, my sme opustili všetko a išli sme za tebou.
29 A Ježiš odpovedal a riekol: Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto by opustil dom alebo bratov alebo sestry alebo otca alebo matku alebo ženu alebo deti alebo pozemky pre mňa a pre evanjelium. ,
30 Ale teraz v tomto čase dostane stonásobok, domy a bratov a sestry a matky a deti a krajiny s prenasledovaním; a v budúcom svete večný život.
31 Ale mnohí prví budú poslední; a posledný prvý.
32 A boli na ceste hore do Jeruzalema; A Ježiš išiel pred nimi. a keď išli za ním, báli sa. A znova vzal dvanástich a začal im rozprávať, čo sa mu má stať,
33 Hovoriac: Hľa, ideme hore do Jeruzalema; a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom; a odsúdia ho na smrť a vydajú pohanom.
34 A budú sa mu posmievať, budú ho bičovať, pľuť na neho a zabiť ho, a na tretí deň vstane z mŕtvych.
35 A Jakub a Ján, synovia Zebedejovi, pristúpili k nemu a povedali: Majstre, chceli by sme, aby si nám urobil všetko, po čom budeme chcieť.
36 A on im povedal: Čo by ste chceli, aby som pre vás urobil?
37 Povedali mu: Daj nám, aby sme sedeli jeden po tvojej pravici a druhý po tvojej ľavej ruke v tvojej sláve.
38 Ale Ježiš im povedal: Neviete, čo žiadate, môžete piť z kalicha, ktorý ja pijem? a byť pokrstený krstom, ktorým som ja pokrstený?
39 A oni mu povedali: Môžeme. A Ježiš im povedal: Naozaj budete piť z kalicha, ktorý ja pijem; a krstom, ktorým som ja pokrstený, budete pokrstení aj vy.
40 Ale sedieť po mojej pravici a po mojej ľavici mi neprináleží dať; ale bude dané tým, pre ktorých je pripravené.
41 A keď to počuli tí desiati, začali sa veľmi hnevať na Jakuba a Jána.
42 Ale Ježiš ich zavolal k sebe a povedal im: Viete, že tí, ktorí sú považovaní za vládcu nad pohanmi, panujú nad nimi; a ich veľkí nad nimi vykonávajú autoritu.
43 Ale tak nebude medzi vami, ale kto bude medzi vami veľký, bude vaším služobníkom.
44 A ktokoľvek z vás bude najvyšší, bude služobníkom všetkých.
45 Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby si dal obsluhovať, ale aby slúžil a dal svoj život ako výkupné za mnohých.
46 A prišli do Jericha, a keď vychádzal z Jericha so svojimi učeníkmi a veľkým počtom ľudí, slepý Bartimej, syn Timaiov, sedel pri ceste a žobral.
47 A keď počul, že je to Ježiš Nazaretský, začal kričať a hovoriť: Ježišu, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!
48 A mnohí mu prikázali, aby mlčal, ale on tým viac volal: Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!
49 Ježiš zastal a rozkázal, aby ho zavolali. A zavolali slepého a povedali mu: Uteš sa, vstaň! volá ťa.
50 A on odhodil svoje rúcho, vstal a prišiel k Ježišovi.
51 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Čo chceš, aby som ti urobil? Slepý mu povedal: Pane, aby som videl.
52 A Ježiš mu povedal: Choď! tvoja viera ťa uzdravila. A hneď prezrel a nasledoval Ježiša po ceste.

KAPITOLA 11

1 A keď sa priblížili k Jeruzalemu, k Betfage a Betánii na Olivovej hore, poslal dvoch zo svojich učeníkov,
2 A povedal im: Choďte do dediny oproti vám, a len čo do nej vojdete, nájdete osliatko priviazané, na ktorom nikto nesedel; pustite ho a priveďte.
3 A keby vám niekto povedal: Prečo to robíte? povedzte, že ho Pán potrebuje; a hneď ho sem pošle.
4 Išli svojou cestou a našli osliatko priviazané vonku pri dverách na mieste, kde sa stretávali dve cesty; a stratia ho.
5 A niektorí z tých, čo tam stáli, im povedali: Čo robíte, že odúvate osliatko?
6 Povedali im, ako prikázal Ježiš, a prepustili ich.
7 Priviedli osliatko k Ježišovi a hodili naň svoje rúcha. a sadol si na neho.
8 A mnohí rozprestreli svoje rúcha na cestu a iní zo stromov rúbali konáre a slamovali ich na cestu.
9 A tí, čo išli pred nimi, i tí, čo išli za nimi, kričali: Hosanna! Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom:
10 Požehnané kráľovstvo nášho otca Dávida, ktoré prichádza v mene Pánovom: Hosanna na výsostiach.
11 A Ježiš vošiel do Jeruzalema a do chrámu, a keď sa rozhliadol na všetko, a teraz nadišla večera, vyšiel s dvanástimi do Betánie.
12 A na druhý deň, keď prišli z Betánie, bol hladný.
13 Keď z diaľky videl figovník s lístím, prišiel, ak by na ňom niečo našiel. lebo ešte nebol čas fíg.
14 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Nikto z teba neje ovocie naveky. A jeho učeníci to počuli.
15 A prišli do Jeruzalema, a Ježiš vošiel do chrámu a začal vyháňať tých, ktorí predávali a kupovali v chráme, a prevracal stoly peňazomencov a stoly predávajúcich holubov.
16 A nedovolil by, aby niekto niesol nejakú nádobu cez chrám.
17 A učil ich a povedal im: Či nie je napísané: Môj dom sa bude volať domom modlitby všetkých národov? ale vy ste z nej urobili brloh zlodejov.
18 A počuli to zákonníci a veľkňazi a hľadali, ako by ho mohli zahubiť, lebo sa ho báli, lebo všetok ľud žasol nad jeho učením.
19 A keď bol večer, vyšiel z mesta.
20 A ráno, keď išli okolo, videli figovník vyschnutý od koreňov.
21 A Peter, ktorý si pamätal, mu povedal: Učiteľ, hľa, figovník, ktorý si preklial, vyschol.

22 A Ježiš odpovedal a riekol im: Majte vieru v Boha.
23 Veru, hovorím vám, že ktokoľvek povie tomuto vrchu: Vzď sa a vrhni sa do mora; a nebude pochybovať vo svojom srdci, ale bude veriť, že to, čo hovorí, sa stane; bude mať všetko, čo povie.
24 Preto vám hovorím: Čokoľvek si prajete, keď sa modlíte, verte, že to dostanete, a budete to mať.
25 A keď sa postavíte na modlitbu, odpúšťajte, ak máte niečo proti niekomu, aby vám aj váš Otec, ktorý je na nebesiach, odpustil vaše prestúpenia.
26 Ale ak vy neodpustíte, ani váš Otec, ktorý je v nebesiach, vám neodpustí vaše prestúpenia.
27 A opäť prišli do Jeruzalema, a keď sa prechádzal v chráme, prišli k nemu veľkňazi, zákonníci a starší,
28 A povedz mu: Akou mocou to robíš? a kto ti dal moc robiť tieto veci?
29 A Ježiš odpovedal a riekol im: Aj ja sa vás opýtam jednu otázku a odpovedzte mi, a poviem vám, akou mocou tieto veci robím.
30 Jánov krst bol z neba alebo od ľudí? odpovedz mi.
31 A uvažovali sami so sebou: Ak povieme: Z neba; povie: Prečo ste mu teda neverili?
32 Ale ak povieme: O ľuďoch; báli sa ľudu, lebo všetci počítali s Jánom, že je naozaj prorok.
33 A oni odpovedali a riekli Ježišovi: To nevieme povedať. A Ježiš odpovedal a riekol im: Ani ja vám nepoviem, akou mocou to robím.

KAPITOLA 12

1 A začal im hovoriť v podobenstvách. Istý človek vysadil vinicu, ohradil ju plotom, vykopal miesto pre loj, postavil vežu, prenajal ju vinohradníkom a odišiel do ďalekej krajiny.
2 A v pravý čas poslal k vinohradníkom sluhu, aby dostal od vinohradníkov úrodu z vinice.
3 Chytili ho, zbili a prázdneho poslali preč.
4 A znova k nim poslal iného sluhu; A hádzali naňho kameňmi a ranili ho do hlavy a poslali ho preč s hanbou.
5 A znova poslal iného; a jeho zabili a mnoho iných; niektorých zbiť a niektorých zabiť.
6 Preto ešte jedného syna, svojho milovaného, poslal k nim aj posledného so slovami: Môjho syna budú mať v úcte.
7 Ale vinohradníci si medzi sebou povedali: Toto je dedič; poďte, zabijme ho a dedičstvo bude naše.
8 Chytili ho, zabili a vyhodili z vinice.
9 Čo teda urobí pán vinice? príde, zničí vinohradníkov a vinicu dá iným.
10 A nečítali ste toto písmo; Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, sa stal uholnou hlavou:
11 Toto urobil Pán a je to úžasné v našich očiach?
12 Hľadali ho chytiť, ale báli sa ľudu, lebo vedeli, že to podobenstvo povedal proti nim, a nechali ho a odišli.
13 A poslali k nemu niektorých z farizejov a herodiánov, aby ho pristihli pri slovách.
14 A keď prišli, povedali mu: Učiteľ, vieme, že si pravdivý a nestaráš sa o nikoho, lebo neberieš ohľad na osobu ľudí, ale v pravde učíš ceste Božej: Je dovolené dávať? hold Caesarovi, alebo nie?
15 Dáme, či nedáme? Ale on poznal ich pokrytectvo a povedal im: Prečo ma pokúšate? prines mi groš, aby som to videl.
16 A oni to priniesli. A povedal im: Čí je tento obraz a nápis? A oni mu povedali: Cisárovo.
17 A Ježiš odpovedal a riekol im: Čo je cisárovo, dajte cisárovi, a čo je Božie, Bohu. A čudovali sa mu.
18 Potom k nemu prišli saduceji, ktorí hovoria, že niet vzkriesenia; a spýtali sa ho:
19 Majstre, Mojžiš nám napísal: Ak niekomu zomrie brat a zanechá svoju ženu a nezanechá deti, nech si jeho brat vezme jeho ženu a vzbudí svojmu bratovi semeno.
20 A bolo sedem bratov, a prvý si vzal ženu a po smrti nezanechal semeno.
21 A druhý si ju vzal a zomrel a nezanechal semeno, a podobne aj tretí.
22 A siedmi ju mali a nezanechali semeno; posledná zo všetkých zomrela aj žena.
23 Ktorá z nich teda bude pri vzkriesení, keď vstanú z mŕtvych? lebo siedmi ju mali za ženu.
24 A Ježiš odpovedal a riekol im: Neblúdite preto, že nepoznáte Písma ani moc Božiu?
25 Lebo keď vstanú z mŕtvych, nebudú sa ženiť ani vydávať; ale sú ako anjeli, ktorí sú v nebi.
26 A keď sa dotknete mŕtvych, že vstanú, nečítali ste v knihe Mojžišovej, ako k nemu Boh v kroví prehovoril a povedal: Ja som Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jakubov? ?
27 On nie je Bohom mŕtvych, ale Bohom živých, preto sa veľmi mýlite.
28 Tu prišiel jeden zo zákonníkov, počul ich, ako sa spolu dohadujú, a keď videl, že im dobre odpovedal, opýtal sa ho: Ktoré je prvé prikázanie zo všetkých?
29 Ježiš mu odpovedal: Prvé zo všetkých prikázaní je: Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jeden Pán:
30 A milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, z celej svojej mysle a z celej svojej sily: to je prvé prikázanie.
31 A druhé je podobné, totiž toto: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého. Niet iného väčšieho prikázania ako tieto.
32 A zákonník mu povedal: Dobre, Učiteľ, ty si povedal pravdu, lebo je jeden Boh; a nie je nikto iný ako on:
33 A milovať ho z celého srdca, z celej chápavosti, z celej duše a z celej sily a milovať blížneho ako seba samého je viac ako všetky celopaly a obety.
34 A keď Ježiš videl, že odpovedal rozvážne, povedal mu: Nie si ďaleko od kráľovstva Božieho. A potom sa ho už žiadny muž neodváži pýtať.
35 A Ježiš odpovedal a riekol, keď učil v chráme: Ako hovoria zákonníci, že Kristus je Syn Dávidov?
36 Veď sám Dávid povedal skrze Ducha Svätého: Pán povedal môjmu Pánovi: Sadni si po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh.
37 Preto ho sám Dávid nazýva Pánom; a odkial je potom jeho syn? A pospolitý ľud ho rád počul.
38 A povedal im vo svojom učení: Dajte si pozor na zákonníkov, ktorí radi chodia v dlhom odeve a milujú pozdravy na trhoviskách,
39 A popredné miesta v synagógach a najvyššie miestnosti na sviatky.
40 Ktoré požierajú domy vdov a pod zámienkou sa dlho modlia: títo dostanú väčšie zatratenie.
41 Ježiš si sadol oproti pokladnici a videl, ako ľud hádže peniaze do pokladnice a mnohí bohatí veľa hádžu.

42 A prišla akási chudobná vdova a prihodila dva roztoče, z ktorých je halier.
43 A zavolal k sebe svojich učeníkov a povedal im: Veru, hovorím vám, že táto chudobná vdova hodila viac ako všetci, ktorí hádzali do pokladnice.
44 Lebo všetko vrhli zo svojho nadbytku; ale ona zo svojej túžby dala všetko, čo mala, dokonca celý svoj život.

KAPITOLA 13

1 A keď vychádzal z chrámu, jeden z jeho učeníkov mu povedal: Majstre, pozri, aké sú tu kamene a aké stavby!
2 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Vidíš tieto veľké stavby? nezostane kameň na kameni, ktorý by sa nezvalil.
3 A keď sedel na Olivovom vrchu oproti chrámu, Peter, Jakub, Ján a Ondrej sa ho súkromne pýtali:
4 Povedz nám, kedy to bude? a aké bude znamenie, keď sa toto všetko splní?
5 A Ježiš im odpovedal a začal hovoriť: Dávajte si pozor, aby vás niekto nezviedol!
6 Lebo mnohí prídu v mojom mene a budú hovoriť: Ja som Kristus; a zvedie mnohých.
7 A keď budete počuť o vojnách a chýry o vojnách, nestrachujte sa, lebo také veci musia byť; ale koniec ešte nebude.
8 Lebo povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu a na rôznych miestach budú zemetrasenia a bude hlad a súženie: to sú počiatky trápenia.
9 Ale dávajte si na seba pozor, lebo vás vydajú súdom; a v synagógach vás budú biť a pre mňa vás budú viesť pred kniežatá a kráľov na svedectvo proti nim.
10 A evanjelium musí byť najprv zverejnené medzi všetkými národmi.
11 Ale keď vás povedú a vydajú, nerozmýšľajte vopred o tom, čo budete hovoriť, ani si to nerozmýšľajte, ale čokoľvek vám bude dané v tú hodinu, budete hovoriť, lebo nie vy hovoríte, ale Ducha Svätého.
12 Teraz brat vydá brata na smrť a otec syna; a deti povstanú proti svojim rodičom a usmrtia ich.
13 A budete nenávidení všetkými ľuďmi pre moje meno, ale kto vytrvá až do konca, ten bude spasený.
14 Ale keď uvidíte ohavnosť spustošenia, o ktorej hovoril prorok Daniel, stáť tam, kde nemá, (kto číta, nech rozumie), vtedy tí, čo sú v Judei, nech utečú do vrchov.
15 A ten, kto je na streche, nech nezostupuje do domu ani nevchádza doň, aby si niečo zobral zo svojho domu.
16 A ten, kto je na poli, nech sa nevracia späť, aby si vzal svoje rúcho.
17 Ale beda ťarchavým a tým, čo v tých dňoch cicajú!
18 Modlite sa, aby váš útek nebol v zime.
19Lebo v tých dňoch bude súženie, aké nebolo od počiatku stvorenia, ktoré Boh stvoril, až do tohto času, také nebude.
20 A okrem toho, že by Pán tie dni skrátil, nikto by nemal byť spasený, ale pre vyvolených, ktorých si vyvolil, skrátil dni.
21 A potom, ak by vám niekto povedal: Hľa, tu je Kristus; alebo, hľa, je tam; never mu:
22 Lebo povstanú falošní Kristovi a falošní proroci a budú robiť znamenia a zázraky, aby zviedli, ak by to bolo možné, aj vyvolených.
23 Ale dávajte si pozor: hľa, všetko som vám predpovedal.
24 Ale v tých dňoch, po tom súžení, sa slnko zatmie a mesiac nevydá svoje svetlo,
25 A nebeské hviezdy budú padať a mocnosti, ktoré sú na nebi, sa budú chvieť.
26 A vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblakoch s veľkou mocou a slávou.
27 A potom pošle svojich anjelov a zhromaždí svojich vyvolených zo štyroch vetrov, od najvzdialenejších končín zeme až po najzaujímavejšie miesta neba.
28 Teraz sa naučte podobenstvo o figovníku; Keď jej ratolesť ešte zmäkne a vydá lístie, viete, že leto je blízko.
29 Tak aj vy, keď uvidíte, že sa to deje, vedzte, že je blízko, dokonca predo dvermi.
30 Veru, hovorím vám, že toto pokolenie nepominie, kým sa všetky tieto veci nestanú.
31 Nebo a zem sa pominú, ale moje slová nepominú.
32 Ale o tom dni a tej hodine nevie nikto, ani anjeli, ktorí sú v nebi, ani Syn, iba Otec.
33 Dávajte pozor, bdejte a modlite sa, lebo neviete, kedy je ten čas.
34 Lebo Syn človeka je ako človek na ďalekej ceste, ktorý opustil svoj dom a dal moc svojim sluhom a každému jeho prácu a vrátnikovi prikázal bdieť.
35 Bdejte teda, lebo neviete, kedy príde pán domu, či večer, či o polnoci, či keď kohúti, či ráno.
36 Aby ťa zrazu nenašiel spať.
37 A čo vám hovorím, hovorím všetkým: Bdejte.

KAPITOLA 14

1 Po dvoch dňoch bola slávnosť Veľkej noci a nekvasených chlebov a veľkňazi a zákonníci hľadali, ako by ho prichytili a usmrtili.
2 Oni však povedali: Nie vo sviatok, aby sa ľud nerozbúril.
3 Keď bol v Betánii v dome Šimona Malomocného, keď sedel za stolom, prišla žena, ktorá mala alabastrovú škatuľku s veľmi vzácnou nardovou masťou. a rozbila krabicu a vyliala mu ju na hlavu.
4 A boli niektorí, ktorí mali v sebe rozhorčenie a hovorili: Prečo vznikla táto strata masti?
5 Mohlo sa totiž predať za viac ako tristo denárov a rozdať chudobným. A reptali proti nej.
6 A Ježiš povedal: Nechaj ju! prečo ju trápiš? urobila na mne dobrú prácu.
7 Lebo chudobných máte vždy so sebou, a kedykoľvek chcete, čiňte im dobre, ale mňa nemáte vždy.
8 Urobila, čo mohla: prišla pomazať moje telo na pochovanie.
9 Veru, hovorím vám: Kdekoľvek sa bude kázať toto evanjelium po celom svete, aj to, čo urobila, sa bude hovoriť na jej pamiatku.
10 A Judáš Iškariotský, jeden z dvanástich, išiel k veľkňazom, aby im ho zradil.
11 Keď to počuli, zaradovali sa a sľúbili, že mu dajú peniaze. A hľadal, ako by ho mohol pohodlne zradiť.
12 A v prvý deň nekvasených chlebov, keď zabili Veľkú noc, povedali mu jeho učeníci: Kam chceš, aby sme išli a pripravili, aby si jedol Veľkú noc?
13 A poslal dvoch zo svojich učeníkov a povedal im: Choďte do mesta a stretne vás človek, ktorý nesie džbán vody; nasledujte ho.

14 A kamkoľvek vojde, povedzte správcovi domu: Učiteľ hovorí: Kde je hostinec, kde budem jesť Veľkú noc so svojimi učeníkmi?
15 A ukáže vám veľkú hornú miestnosť zariadenú a pripravenú: tam nám pripravte.
16 A jeho učeníci vyšli a prišli do mesta a našli, ako im povedal, a pripravili Veľkú noc.
17 A večer prišiel s dvanástimi.
18 A keď sedeli a jedli, Ježiš povedal: Veru, hovorím vám: Jeden z vás, ktorý je so mnou, ma zradí.
19 A začali sa rmútiť a jeden po druhom mu vravieť: Či som to ja? a iný povedal: Či som to ja?
20 On odpovedal a riekol im: Je to jeden z dvanástich, ktorý so mnou namáča v mise.
21 Syn človeka síce ide, ako je o ňom napísané, ale beda človeku, ktorý Syna človeka zrádza! bolo by dobré pre toho muža, keby sa nikdy nenarodil.
22 A keď jedli, Ježiš vzal chlieb, dobrorečil, lámal a dával im so slovami: Vezmite, jedzte, toto je moje telo.
23 Potom vzal kalich a poďakoval im ho a všetci z neho pili.
24 On im povedal: Toto je moja krv Nového zákona, ktorá sa vylieva za mnohých.
25 Veru, hovorím vám, už nebudem piť z plodu viniča až do toho dňa, keď ho budem piť nový v kráľovstve Božom.
26 A keď zaspievali chválospev, vyšli na Olivovú horu.
27 A Ježiš im povedal: Všetci sa tejto noci pohoršíte na mne, lebo je napísané: Udriem pastiera a ovce sa rozpŕchnu.
28 Ale potom, čo vstanem, pôjdem pred vami do Galiley.
29 Ale Peter mu povedal: Hoci sa budú všetci pohoršovať, ja nie.
30 A Ježiš mu povedal: Veru, hovorím ti, že dnes, ešte v túto noc, kým kohút dvakrát zaspieva, tri razy ma zaprieš.
31 Ale on hovoril tým ráznejšie: Keby som mal zomrieť s tebou, v ničom ťa nezapriem. Podobne povedali aj všetci.
32 A prišli na miesto, ktoré sa volalo Getsemane, a povedal svojim učeníkom: Sadnite si tu, kým sa pomodlím.
33 A vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána a začal sa veľmi čudovať a byť veľmi ťažký.
34 A povedal im: Moja duša je veľmi zarmútená až na smrť. Zostaňte tu a bdejte.
35 Trochu postúpil, padol na zem a modlil sa, aby, keby to bolo možné, odišla od neho tá hodina.
36 A on povedal: Abba, Otče, tebe je všetko možné; vezmi odo mňa tento kalich, no nie čo ja chcem, ale čo chceš ty.
37 A keď prišiel, našiel ich spať a povedal Petrovi: Šimon, spíš? nemohol by si sa pozerať hodinu?
38 Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. Duch je skutočne pripravený, ale telo je slabé.
39 A znova odišiel, modlil sa a hovoril tie isté slová.
40 A keď sa vrátil, našiel ich opäť spať, lebo ich oči boli ťažké, ani nevedeli, čo mu majú odpovedať.
41 A prišiel po tretí raz a povedal im: Teraz spite a odpočívajte. Už je dosť, prišla hodina. hľa, Syn človeka je vydaný do rúk hriešnikov.
42 Vstaň, poďme; hľa, ten, kto ma zrádza, je blízko.
43 A hneď, kým ešte hovoril, prišiel Judáš, jeden z dvanástich, as ním veľký zástup s mečmi a kyjmi, od veľkňazov, zákonníkov a starších.
44 A ten, ktorý ho zradil, im dal znak a povedal: Koho pobozkám, to je on; vezmi ho a bezpečne odveď.
45 A len čo prišiel, pristúpil hneď k nemu a povedal: Učiteľ, majster! a pobozkal ho.
46 Vložili na neho ruky a chytili ho.
47 A jeden z tých, čo tam stáli, vytasil meč, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu ucho.
48 A Ježiš odpovedal a riekol im: Vyšli ste ako na zlodeja s mečmi a kyjmi, aby ste ma chytili?
49 Každý deň som bol s vami v chráme a učil som, a nevzali ste ma, ale musia sa splniť Písma.
50 A všetci ho opustili a utiekli.
51 Išiel za ním istý mládenec, ktorý mal okolo nahého tela ľanové plátno; a mládenci ho chytili:
52 A nechal plátno a utiekol pred nimi nahý.
53 A odviedli Ježiša k veľkňazovi as ním sa zhromaždili všetci veľkňazi, starší a zákonníci.
54 Peter išiel za ním zďaleka, až do veľkňazovho paláca, a sedel so sluhami a zohrieval sa pri ohni.
55 A veľkňazi a celá veľrada hľadali svedectvo proti Ježišovi, aby ho vydali na smrť; a nenašli žiadne.
56 Mnohí totiž proti nemu krivo svedčili, ale ich svedectvo sa nezhodovalo.
57 A povstali istí a vydali proti nemu krivé svedectvo a povedali:
58 Počuli sme ho hovoriť: Zborím tento chrám urobený rukami a do troch dní postavím iný, urobený bez rúk.
59 Ale ani ich svedkovia sa nezhodli.
60 Tu vstal veľkňaz doprostred a spýtal sa Ježiša a riekol: Nič neodpovedáš? čo títo svedčia proti tebe?
61 Ale on mlčal a nič neodpovedal. Opäť sa ho opýtal veľkňaz a povedal mu: Si ty Kristus, Syn blažených?
62 A Ježiš povedal: Ja som, a uvidíte Syna človeka sedieť po pravici moci a prichádzať na nebeských oblakoch.
63 Vtedy si veľkňaz roztrhol rúcho a povedal: Čo ešte potrebujeme svedkov?
64 Počuli ste rúhanie, čo si myslíte? A všetci ho odsúdili na smrť.
65 A niektorí začali na neho pľuvať a zakrývať mu tvár a biť ho a hovoriť mu: Prorokuj! a sluhovia ho bili dlaňami svojich rúk.
66 A keď bol Peter dolu v paláci, prišla jedna zo slúžok najvyššieho kňaza.
67 A keď videla Petra, ako sa zahrieva, pozrela naňho a povedala: Aj ty si bol s Ježišom Nazaretským.
68 Ale on zaprel a povedal: Neviem, ani nerozumiem, čo hovoríš. A vyšiel na verandu; a kohút.
69 A jedna slúžka ho znova uvidela a začala hovoriť tým, ktorí tam stáli: Toto je jeden z nich.
70 A on to znova poprel. A o chvíľu tí, čo tam stáli, znova povedali Petrovi: Iste si jeden z nich, lebo si Galilejčan a tvoja reč tomu zodpovedá.
71 Ale on sa začal preklínať a prisahať a hovoril: Nepoznám tohto muža, o ktorom hovoríte.
72 A druhýkrát kohút. A Peter si spomenul na slovo, ktoré mu povedal Ježiš: Kým kohút dvakrát zaspieva, tri razy ma zaprieš. A keď na to myslel, plakal.

KAPITOLA 15

1 Hneď ráno sa poradili veľkňazi so staršími a zákonníkmi a s celou veľradou, zviazali Ježiša, odniesli ho a vydali Pilátovi.

2 Pilát sa ho opýtal: Si kráľ židovský? A on odpovedal a riekol mu: Ty to hovoríš.
3 Veľkňazi ho obviňovali z mnohých vecí, ale on nič neodpovedal.
4 Pilát sa ho znova spýtal: Nič neodpovedáš? hľa, koľko vecí svedčia proti tebe.
5 Ale Ježiš ešte nič neodpovedal; tak sa Pilát čudoval.
6 Na ten sviatok im prepustil jedného väzňa, koho chceli.
7 A bol tam jeden menom Barabáš, ktorý ležal spútaný s tými, ktorí s ním vzbúrili a spáchali vraždu v povstaní.
8 A zástup, ktorý nahlas kričal, začal po ňom túžiť, aby urobil to, čo im kedy robil.
9 Pilát im však odpovedal: Chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?
10 Vedel totiž, že ho veľkňazi vydali zo závisti.
11 Veľkňazi však podnietili ľud, aby im radšej prepustil Barabáša.
12 A Pilát odpovedal a znova im povedal: Čo teda chcete, aby som urobil tomu, ktorého vy nazývate kráľom Židov?
13 A znova kričali: Ukrižuj ho!
14 Pilát im povedal: Prečo, čo zlého urobil? A oni kričali ešte viac: Ukrižuj ho!
15 A tak Pilát, ochotný uspokojiť ľud, prepustil im Barabáša a vydal Ježiša, keď ho zbičoval, aby bol ukrižovaný.
16 Vojaci ho odviedli do siene zvanej Praetorium; a zvolávajú celú kapelu.
17 Obliekli ho do purpuru, uplietli tŕňovú korunu a dali mu ju okolo hlavy,
18 A začali ho zdraviť: Buď pozdravený, kráľ židovský!
19 A bili ho trstinou po hlave, pľuli na neho a klaňali sa mu na kolená.
20 A keď sa mu posmievali, vyzliekli z neho purpur, obliekli ho do jeho vlastného rúcha a vyviedli ho, aby ho ukrižovali.
21 A prinútili istého Šimona Cyréncana, ktorý išiel okolo a vychádzal z krajiny, otca Alexandra a Rúfa, aby niesol jeho kríž.
22 A priviedli ho na miesto Golgota, čo v preklade znamená Miesto lebky.
23 A dali mu piť víno zmiešané s myrhou, ale nedostal.
24 A keď ho ukrižovali, rozdelili si jeho rúcha a hodili o ne lós, čo si má každý vziať.
25 A bola tretia hodina, a ukrižovali ho.
26 A nápis jeho obvinenia bol prepísaný: ŽIDOVSKÝ KRÁĽ.
27 A spolu s ním ukrižovali dvoch zlodejov; jeden po pravej ruke a druhý po ľavej ruke.
28 A splnilo sa Písmo, ktoré hovorí: A bol pripočítaný k priestupníkom.
29 A tí, čo išli okolo, sa mu rúhali, krútili hlavami a hovorili: Ach, ty, ktorý ničíš chrám a staviaš ho za tri dni,
30 Zachráň sa a zostúp z kríža.
31 Podobne aj veľkňazi sa posmievali medzi sebou so zákonníkmi: Iných zachránil; sám sa nemôže zachrániť.
32 Nech teraz Kristus, Kráľ Izraela, zostúpi z kríža, aby sme videli a uverili. A tí, ktorí boli s ním ukrižovaní, mu zlorečili.
33 A keď prišla šiesta hodina, nastala tma po celej krajine až do deviatej hodiny.
34 A o deviatej hodine Ježiš zvolal mocným hlasom: Eloi, Eloi, lama sabachtani? čo je v preklade: Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?
35 A niektorí z tých, čo stáli, keď to počuli, povedali: Hľa, volá Eliáša.
36 A jeden pribehol, naplnil špongiu octom, položil na trstinu a dal mu piť so slovami: Nechaj! uvidíme, či ho Eliáš príde zložiť.
37 A Ježiš zvolal mocným hlasom a vydal ducha.
38 A chrámová opona sa roztrhla na dve časti od vrchu až po spodok.
39 A keď stotník, ktorý stál oproti nemu, videl, že tak vykríkol a vzdal sa ducha, povedal: Tento človek bol naozaj Boží Syn.
40 Z diaľky hľadeli aj ženy, medzi ktorými bola Mária Magdaléna a Mária, matka Jakuba menšieho a Jozefa, a Salome;
41 (Ktorý tiež, keď bol v Galilei, nasledoval ho a posluhoval mu;) a mnoho iných žien, ktoré s ním prišli do Jeruzalema.
42 A teraz, keď nastal večer, pretože to bola príprava, to znamená deň pred sobotou,
43 Jozef z Arimatie, ctihodný radca, ktorý tiež očakával kráľovstvo Božie, prišiel a smelo vošiel k Pilátovi a túžil po Ježišovom tele.
44 A Pilát sa čudoval, že je už mŕtvy, zavolajúc si stotníka a spýtal sa ho, či už bol mŕtvy.
45 A keď sa to dozvedel o stotníkovi, dal telo Jozefovi.
46 A kúpil jemné plátno, sňal ho, zavinul ho do plátna a uložil do hrobu, ktorý bol vytesaný v skale, a privalil kameň ku dverám hrobu.
47 A Mária Magdaléna a Mária Jozesova matka videli, kde ho uložili.

KAPITOLA 16

1 Keď sa sabat pominul, Mária Magdaléna, Mária Jakubova a Salome nakúpili voňavé veci, aby ho prišli pomazať.
2 A veľmi skoro ráno prvého dňa týždňa prišli k hrobu pri východe slnka.
3 Povedali si medzi sebou: Kto nám odvalí kameň od brány hrobu?
4 A keď sa pozreli, videli, že kameň je odvalený, lebo bol veľmi veľký.
5 A vojdúc do hrobu videli po pravej strane sedieť mladého muža, oblečeného v dlhom bielom rúchu; a boli vystrašení.
6 A on im povedal: Neľakajte sa! Hľadáte Ježiša Nazaretského, ktorý bol ukrižovaný. nie je tu: hľa miesto, kde ho položili.
7 Ale choďte, povedzte jeho učeníkom a Petrovi, že ide pred vami do Galiley; tam ho uvidíte, ako vám povedal.
8 Rýchlo vyšli a utekali pred hrobom. lebo sa triasli a žasli. Nikomu nič nepovedali; lebo sa báli.
9 Keď Ježiš ráno v prvý deň týždňa vstal z mŕtvych, ukázal sa najprv Márii Magdaléne, z ktorej vyhnal sedem diablov.
10 Išla a oznámila tým, ktorí boli s ním, keď smútili a plakali.
11 A oni, keď počuli, že žije, a videli ju, neverili.
12 Potom sa zjavil v inej podobe dvom z nich, keď kráčali a išli do krajiny.
13 Išli a oznámili to ostatným, ani im neverili.

14 Potom sa ukázal jedenástim, keď sedeli pri stole, a vyčítal im ich neveru a tvrdosť srdca, pretože neverili tým, ktorí ho videli po jeho vzkriesení.
15 A on im povedal: Choďte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu.
16 Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neverí, bude zatratený.
17 A tých, ktorí veria, budú nasledovať tieto znamenia; V mojom mene budú vyháňať démonov; budú hovoriť novými jazykmi;
18 Vezmú hady; a ak vypijú niečo smrteľné, neuškodí im to; budú klásť ruky na chorých a oni budú uzdravení.
19 Potom, čo k nim Pán prehovoril, bol vzatý hore do neba a posadil sa po pravici Boha.
20 A oni vyšli a kázali všade, pričom Pán s nimi pracoval a potvrdzoval slovo nasledujúcimi znameniami. Amen.

Luke

KAPITOLA 1

1 Pretože mnohí vzali do rúk, aby vydali vyhlásenie o tých veciach, ktorým medzi nami najistejšie veríme,
2 Ako ich vydávali nám, ktorí boli od začiatku očitými svedkami a služobníkmi slova;
3 Aj mne sa zdalo dobré, keď som od počiatku všetkému dokonale porozumel, napísať ti po poriadku, najúžasnejší Teofil,
4 Aby si poznal istotu tých vecí, o ktorých si bol poučený.
5 Za dní judského kráľa Herodesa bol istý kňaz, menom Zachariáš, z kmeňa Abia, a jeho manželka bola z dcér Áronových a volala sa Alžbeta.
6 A obaja boli spravodliví pred Bohom a chodili bez úhony vo všetkých prikázaniach a nariadeniach Pána.
7 A nemali žiadne dieťa, pretože Alžbeta bola neplodná a obaja už boli v pokročilom veku.
8 A stalo sa, že keď vykonával kňazský úrad pred Bohom v poradí svojho konania,
9 Podľa zvyku kňazského úradu bolo jeho údelom páliť kadidlo, keď vošiel do Pánovho chrámu.
10 A celé množstvo ľudu sa modlilo vonku v čase kadenia.
11 A zjavil sa mu anjel Pánov, ktorý stál na pravej strane kadidlového oltára.
12 Keď ho Zachariáš uvidel, znepokojil sa a padol naňho strach.
13 Ale anjel mu povedal: Neboj sa, Zachariáš, lebo tvoja modlitba je vypočutá. a tvoja žena Alžbeta ti porodí syna a dáš mu meno Ján.
14 A budeš mať radosť a radosť; a mnohí sa budú radovať z jeho narodenia.
15 Lebo bude veľký v očiach Hospodinových a nebude piť víno ani opojný nápoj; a bude naplnený Duchom Svätým už od lona svojej matky.
16 A mnohých zo synov Izraela obráti k Pánovi, ich Bohu.
17 A pôjde pred ním v duchu a moci Eliášovej, aby obrátil srdcia otcov k synom a neposlušných k múdrosti spravodlivých; pripraviť ľud pripravený pre Pána.
18 A Zachariáš povedal anjelovi: Podľa čoho to poznám? lebo ja som starý muž a moja žena už rokmi dobre poškodená.
19 A anjel odpovedal a riekol mu: Ja som Gabriel, ktorý stojím pred Božou tvárou; a som poslaný hovoriť s tebou a zvestovať ti tieto radostné zvesti.
20 A hľa, budeš nemý a nebudeš môcť hovoriť až do dňa, keď sa tieto veci vykonajú, pretože neveríš mojim slovám, ktoré sa splnia vo svojom čase.
21 A ľud čakal na Zachariáša a divil sa, že sa tak dlho zdržiaval v chráme.
22 A keď vyšiel von, nemohol s nimi hovoriť, a poznali, že mal videnie v chráme, lebo im kývol a zostal nemý.
23 A stalo sa, že len čo sa skončili dni jeho služby, odišiel do svojho domu.
24 A po tých dňoch jeho manželka Alžbeta počala a päť mesiacov sa skrývala a hovorila:
25 Takto naložil Pán so mnou v dňoch, keď na mňa hľadel, aby sňal moju potupu medzi ľuďmi.
26 A v šiestom mesiaci bol anjel Gabriel poslaný od Boha do galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret,
27 Panne zasnúbenej mužovi, ktorý sa volal Jozef, z rodu Dávidovho; a meno panny bolo Mária.
28 Anjel vošiel k nej a povedal: Buď pozdravená, milovaná, Pán s tebou, požehnaná si medzi ženami.
29 A keď ho uvidela, znepokojila sa jeho reč a v duchu si uvažovala, aké by to malo byť pozdravenie.
30 A anjel jej povedal: Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha.
31 A hľa, počneš vo svojom lone a porodíš syna a dáš mu meno JEŽIŠ.
32 Bude veľký a bude sa volať Synom Najvyššieho a Pán Boh mu dá trón jeho otca Dávida.
33 A bude kraľovať nad domom Jakobovým naveky; a jeho kráľovstvu nebude konca.
34 Vtedy povedala Mária anjelovi: Ako sa to stane, keď muža nepoznám?
35 A anjel odpovedal a riekol jej: Duch Svätý zostúpi na teba a moc Najvyššieho ťa zatieni; preto aj to sväté, čo sa z teba narodí, sa bude volať Syn Boží.
36 A hľa, tvoja sesternica Alžbeta tiež počala syna vo svojej starobe, a toto je už šiesty mesiac s ňou, ktorá sa volala neplodná.
37 Lebo Bohu nič nebude nemožné.
38 A Mária povedala: Hľa, služobnica Pána; nech sa mi stane podľa tvojho slova. A anjel od nej odišiel.
39 A Mária v tých dňoch vstala a ponáhľala sa do pohoria, do judského mesta.
40 A vošiel do domu Zachariášovho a pozdravil Alžbetu.
41 A stalo sa, že keď Alžbeta počula pozdrav Márie, dieťatko poskočilo v jej lone; a Alžbeta bola naplnená Duchom Svätým:
42 A ona prehovorila silným hlasom a povedala: Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho.
43 A odkiaľ mi je, že matka môjho Pána prichádza ku mne?
44 Lebo hľa, len čo mi v ušiach zaznel hlas tvojho pozdravu, dieťa v mojom lone od radosti poskočilo.
45 A blahoslavená je tá, ktorá uverila, lebo sa splní to, čo jej povedal Pán.
46 A Mária povedala: Moja duša velebí Pána,
47 A môj duch sa radoval v Bohu, mojom Spasiteľovi.
48 Lebo hľadel na nízke postavenie svojej služobnice, lebo hľa, odteraz ma budú blahoslaviť všetky pokolenia.
49 Lebo veľké veci mi urobil ten, ktorý je mocný; a sväté je jeho meno.
50 A jeho milosrdenstvo je z pokolenia na pokolenie nad tými, čo sa ho boja.
51 Svojím ramenom ukázal silu; rozptýlil pyšných v predstavách ich srdc.
52 Mocných zosadil zo stolíc a povýšil ponížených.
53 Hladných nasýtil dobrými vecami; a bohatých poslal naprázdno.
54 Svojmu služobníkovi Izraelovi pomáha na pamiatku jeho milosrdenstva;
55 Ako hovoril našim otcom, Abrahámovi a jeho semenu naveky.
56 A Mária zostala s ňou asi tri mesiace a vrátila sa do svojho domu.
57 Teraz prišiel Alžbetin plný čas, aby bola vyslobodená; a porodila syna.
58 A jej susedia a jej bratranci počuli, ako jej Pán preukázal veľké milosrdenstvo; a tešili sa s ňou.

59 A stalo sa, že ôsmeho dňa prišli obrezať dieťa; a volali ho Zachariáš po mene jeho otca.
60 A jeho matka odpovedala a riekla: Nie tak; ale bude sa volať Ján.
61 A oni jej povedali: Nikto z tvojho príbuzenstva sa nenazýva týmto menom.
62 A dali znamenia jeho otcovi, ako ho chce volať.
63 A požiadal o písací stôl a napísal: Jeho meno je Ján. A všetci sa čudovali.
64 A hneď sa mu otvorili ústa a rozviazal sa mu jazyk, hovoril a chválil Boha.
65 A strach prišiel na všetkých, ktorí bývali vôkol nich, a všetky tieto reči sa rozliehali po celom judskom pohorí.
66 A všetci, ktorí to počuli, si to uložili vo svojich srdciach a hovorili: Čo to bude za dieťa! A ruka Pánova bola s ním.
67 A jeho otec Zachariáš bol naplnený Duchom Svätým a prorokoval:
68 Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela; lebo navštívil a vykúpil svoj ľud,
69 A vztýčil nám roh spásy v dome svojho služobníka Dávida;
70 Keď hovoril ústami svojich svätých prorokov, čo je od počiatku sveta:
71 Aby sme boli zachránení od našich nepriateľov a od ruky všetkých, ktorí nás nenávidia;
72 Aby vykonal milosrdenstvo prisľúbené našim otcom a pamätal na jeho svätú zmluvu;
73 Prísahu, ktorú prisahal nášmu otcovi Abrahámovi,
74 Aby nám dal, aby sme, vyslobodení z rúk našich nepriateľov, mohli mu bez strachu slúžiť,
75 Vo svätosti a spravodlivosti pred ním po všetky dni nášho života.
76 A ty, dieťa, budeš sa volať prorokom Najvyššieho, lebo pôjdeš pred tvárou Pána pripraviť mu cesty;
77 Aby dal svojmu ľudu poznanie o spáse odpustením ich hriechov,
78 Skrze nežné milosrdenstvo nášho Boha; čím nás navštívil jar z výsosti,
79 Aby sme dali svetlo tým, čo sedia v tme a v tieni smrti, aby viedli naše nohy na cestu pokoja.
80 A dieťa rástlo a silnelo na duchu a bolo na púšti až do dňa svojho zjavenia sa Izraelovi.

KAPITOLA 2

1 A stalo sa v tých dňoch, že vyšlo nariadenie od cisára Augusta, aby bol zdanený celý svet.
2 (A toto zdanenie bolo prvýkrát vykonané, keď bol Cyrenius miestodržiteľom Sýrie.)
3 A všetci sa išli dať zaplatiť, každý do svojho mesta.
4 A Jozef išiel hore z Galiley, z mesta Nazaret, do Judska, do mesta Dávidovho, ktoré sa volá Betlehem; (pretože bol z Dávidovho rodu a rodu:)
5 Byť zdanený s Máriou, jeho zasnúbenou ženou, pretože je plodný.
6 A tak sa stalo, že kým tam boli, naplnili sa dni, keď mala byť vyslobodená.
7 A porodila svojho prvorodeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jaslí. lebo v hostinci pre nich nebolo miesta.
8 A v tej istej krajine bývali pastieri na poli a strážili v noci svoje stádo.
9 A hľa, anjel Pánov prišiel na nich a sláva Pánova ich zažiarila, a veľmi sa báli.
10 A anjel im povedal: Nebojte sa, lebo hľa, zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkým ľuďom.
11Lebo dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Spasiteľ, ktorým je Kristus Pán.
12 A toto vám bude znamením; Nájdete nemluvňa zavinuté do plienok, ako leží v jasliach.
13 A zrazu bolo s anjelom množstvo nebeských zástupov, ktorí chválili Boha a hovorili:
14 Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.
15 A stalo sa, keď anjeli odchádzali od nich do neba, pastieri hovorili jeden druhému: Poďme teraz až do Betlehema a pozrime sa na to, čo sa stalo, čo Pán oznámil nás.
16 Ponáhľali sa a našli Máriu, Jozefa a nemluvňa ležať v jasliach.
17 A keď to videli, oznámili to slovo, ktoré im bolo povedané o tomto dieťati.
18 A všetci, ktorí to počuli, žasli nad tým, čo im povedali pastieri.
19 Ale Mária zachovávala všetky tieto veci a premýšľala o tom vo svojom srdci.
20 A pastieri sa vrátili, oslavujúc a chváliac Boha za všetko, čo počuli a videli, ako im bolo povedané.
21 A keď sa naplnilo osem dní na obrezanie dieťaťa, jeho meno bolo nazvané JEŽIŠ, ktoré tak nazvali anjel skôr, ako sa počalo v lone.
22 A keď sa naplnili dni jej očisťovania podľa Mojžišovho zákona, priviedli ho do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi;
23 (Ako je napísané v zákone Pánovom: Každý mužského pohlavia, ktorý otvára lono, bude Pánovi svätý.)
24 A prinášať obetu podľa toho, čo je povedané v zákone Pánovom: Pár hrdličiek alebo dve holúbätá.
25 A hľa, v Jeruzaleme bol muž, ktorý sa volal Simeon; a ten istý muž bol spravodlivý a zbožný, očakávajúc útechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom.
26 A bolo mu zjavené Duchom Svätým, že neuvidí smrť skôr, ako uvidí Krista Pánovho.
27 A prišiel skrze Ducha do chrámu, a keď rodičia priniesli dieťa Ježiša, aby mu urobili podľa obyčaje zákona,
28 Potom ho vzal do náručia, dobrorečil Bohu a povedal:
29 Pane, teraz nechaj svojho služobníka odísť v pokoji podľa svojho slova.
30 lebo moje oči videli tvoju spásu,
31 Ktoré si pripravil pred tvárou všetkých ľudí;
32 Svetlo na osvetlenie pohanov a sláva tvojho ľudu, Izraela.
33 A Jozef a jeho matka žasli nad tým, čo sa o ňom hovorilo.
34 Simeon ich požehnal a povedal Márii, jeho matke: Hľa, toto dieťa je pripravené na pád a vstávanie pre mnohých v Izraeli; a na znamenie, proti ktorému sa bude hovoriť;
35 (Áno, aj tvoju vlastnú dušu prenikne meč), aby sa zjavili myšlienky mnohých sŕdc.
36 A bola jedna Anna, prorokyňa, dcéra Fanuelova, z pokolenia Aserovho. Bola už vysokého veku a žila s manželom sedem rokov od svojho panenstva.

37 A bola to vdova asi sedemdesiatštyri rokov, ktorá nevychádzala z chrámu, ale slúžila Bohu pôstmi a modlitbami vo dne v noci.
38 A ona, ktorá v tom okamihu prišla, podobne ďakovala Pánovi a hovorila o ňom všetkým, ktorí očakávali vykúpenie v Jeruzaleme.
39 A keď vykonali všetko podľa zákona Hospodinovho, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazaret.
40 A dieťa rástlo a silnelo na duchu, naplnené múdrosťou, a milosť Božia bola na ňom.
41 Jeho rodičia chodili každý rok na veľkonočné sviatky do Jeruzalema.
42 A keď mal dvanásť rokov, odišli podľa sviatočného zvyku do Jeruzalema.
43 A keď sa naplnili dni, keď sa vracali, dieťa Ježiš zostalo v Jeruzaleme; Jozef a jeho matka o tom nevedeli.
44 Oni však predpokladali, že bol v spoločnosti, išli deň cesty; a hľadali ho medzi svojimi príbuznými a známymi.
45 A keď ho nenašli, vrátili sa späť do Jeruzalema a hľadali ho.
46 A stalo sa, že po troch dňoch ho našli v chráme, ako sedí medzi lekármi, počúvajúc ich a pýtajúc sa ich.
47 A všetci, ktorí ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami.
48 Keď ho uvideli, žasli a jeho matka mu povedala: Synu, prečo si nám to urobil? hľa, tvoj otec a ja sme ťa s bolesťou hľadali.
49 A on im povedal: Ako to, že ste ma hľadali? Či ste nevedeli, že sa musím venovať veciam môjho Otca?
50 A nerozumeli reči, ktorú im hovoril.
51 A odišiel s nimi dolu a prišiel do Nazareta a bol im poddaný, ale jeho matka zachovávala všetky tieto slová vo svojom srdci.
52 A Ježiš vzrástol v múdrosti a postave a v priazni u Boha i u ľudí.

KAPITOLA 3

1 V pätnástom roku vlády Tiberia Caesara, Pontský Pilát bol miestodržiteľom Judska a Herodes tetrarchom Galiley a jeho brat Filip tetrarcha Ituraje a kraja Trachonitis a Lysaniáš tetrarcha Abilene,
2 Annáš a Kaifáš, ktorí boli veľkňazi, zaznelo Božie slovo k Jánovi, synovi Zachariášovho, na púšti.
3 A prišiel do celej krajiny okolo Jordánu a kázal krst pokánia na odpustenie hriechov;
4 Ako je napísané v knihe slov proroka Izaiáša: Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!
5 Každé údolie sa naplní a každý vrch a kopec budú znížené; a krivé budú rovné a hrubé cesty hladké;
6 A každé telo uvidí Božiu spásu.
7 Vtedy povedal zástupu, ktorý vyšiel, aby sa mu dal pokrstiť: Plemeno vreteníc, kto vás varoval, aby ste utiekli pred prichádzajúcim hnevom?
8 Prinášajte teda ovocie hodné pokánia a nezačnite v sebe hovoriť: Otcovi máme Abraháma, lebo vám hovorím, že Boh môže z týchto kameňov vzbudiť Abrahámovi deti.
9 A teraz je aj sekera priložená ku koreňu stromov; preto každý strom, ktorý nerodí dobré ovocie, vyťatý a hodený do ohňa.
10 A ľud sa ho opýtal: Čo teda urobíme?
11 On odpovedal a riekol im: Kto má dve sukne, nech ju dá tomu, kto nemá; a kto má pokrm, nech urobí podobne.
12 Vtedy prišli aj mýtnici, aby sa dali pokrstiť, a povedali mu: Učiteľ, čo máme robiť?
13 A on im povedal: Neupravujte viac, ako je vám určené.
14 Aj vojaci sa ho pýtali: A čo máme robiť? A on im povedal: Nikomu nerobte násilie a nikoho neobviňujte falošne. a buď spokojný so svojou mzdou.
15 A ako ľudia očakávali a všetci ľudia vo svojich srdciach dumali nad Jánom, či je Kristus, alebo nie;
16 Ján odpovedal a povedal im všetkým: Ja vás krstím vodou; ale prichádza mocnejší ako ja, ktorému nie som hoden rozviazať remienok na obuvi; bude vás krstiť Duchom Svätým a ohňom.
17 Ktorý má v ruke vejár, poriadne si vyčistí podlahu a nazbiera pšenicu do svojej sýpky; ale plevy spáli neuhasiteľným ohňom.
18 A mnoho iných vecí vo svojom nabádaní kázal ľudu.
19 Ale tetrarcha Herodes ho karhal za Herodiadu, manželku svojho brata Filipa, a za všetko zlé, čo Herodes páchal,
20 K tomu pridal predovšetkým to, že Jána zavrel do väzenia.
21 A keď bol všetok ľud pokrstený, stalo sa, že aj Ježiš bol pokrstený a modliac sa, otvorilo sa nebo,
22 A Duch Svätý zostúpil na neho v telesnej podobe ako holubica a z neba zaznel hlas, ktorý povedal: Ty si môj milovaný Syn; v tebe som spokojný.
23 A sám Ježiš začal mať asi tridsať rokov, keďže bol (ako sa predpokladalo) synom Jozefa, ktorý bol synom Héliho,
24 Ktorý bol syn Matthata, ktorý bol Léviho, ktorý bol Melchiho, čo bol Jannov, syn Jozefov,
25 Ktorý bol syn Matatiáša, ktorý bol synom Ámosa, ktorý bol synom Nauma, ktorý bol synom Esliho, ktorý bol synom Naggeho,
26 Ktorý bol syn Maat, ktorý bol Matatiášov, ktorý bol Semeiho, ktorý bol Jozefov, čo bol Júdov syn,
27 Ktorý bol synom Joanny, ktorá bola synom Rhesy, ktorá bola synom Zorobábela, ktorý bol synom Salathiela, ktorý bol synom Neriho,
28 Ktorý bol syn Melchiho, ktorý bol Addiho, čo bol syn Cosámov, čo bol Elmodámov syn, čo bol Erov syn,
29 Ktorý bol synom Joseho, ktorý bol Eliezerovým synom, ktorý bol Jorimovým synom, ktorý bol Matthatovým synom, ktorý bol Léviho,
30 Ktorý bol syn Simeona, ktorý bol Júdovho syna, ktorý bol Jozefovým synom, ktorý bol Jonánov, čo bol Eliakimov syn,
31 Ktorý bol syn Melea, ktorý bol synom Menana, ktorý bol synom Mattatu, ktorý bol synom Nátana, ktorý bol synom Dávidovým,
32 Ktorý bol synom Izaiho, ktorý bol synom Obeda, ktorý bol synom Boozovým, ktorý bol synom Salmonovho, ktorý bol synom Naassonom,
33 Ktorý bol syn Aminadaba, ktorý bol Aramov, ktorý bol synom Ezroma, ktorý bol Fáresov, čo bol Júdov syn,
34 Ktorý bol syn Jakobov, ktorý bol synom Izáka, ktorý bol synom Abraháma, ktorý bol synom Táry, ktorý bol synom Nachorovým,
35 Ktorý bol syn Sarucha, ktorý bol synom Ragaua, ktorý bol synom Faleca, ktorý bol synom Hebera, ktorý bol synom Sala,

36 Ktorý bol synom Kainana, syna Arfaxada, ktorý bol synom Sema, ktorý bol synom Noeho, čo bol syn Lámechov,
37 Ktorý bol syn Mathusala, ktorý bol synom Enocha, ktorý bol synom Jareda, ktorý bol synom Maleleela, ktorý bol synom Kainanovho,
38 Ktorý bol synom Enosa, ktorý bol synom Seta, ktorý bol synom Adama, ktorý bol synom Božím.

KAPITOLA 4

1 A Ježiš plný Ducha Svätého sa vrátil z Jordánu a Duch ho viedol na púšť,
2 Štyridsať dní pokúšaný diablom. A v tých dňoch nejedol nič, a keď skončili, bol potom hladný.
3 A diabol mu povedal: Ak si Syn Boží, rozkáž tomuto kameňu, aby sa stal chlebom.
4 Ježiš mu odpovedal a riekol: Je napísané: Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom Božím.
5 A diabol vzal ho na vysoký vrch a ukázal mu všetky kráľovstvá sveta v okamihu.
6 A diabol mu povedal: Dám ti všetku túto moc a ich slávu, lebo tá je mi odovzdaná; a komu chcem, dám to.
7 Ak sa mi teda budeš klaňať, všetko bude tvoje.
8 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Choď za mnou, Satane, lebo je napísané: Pánovi, svojmu Bohu, sa budeš klaňať a jedine jemu budeš slúžiť.
9 A priviedol ho do Jeruzalema, postavil ho na vrchol chrámu a povedal mu: Ak si Syn Boží, vrhni sa odtiaľto dolu.
10 Lebo je napísané: Svojim anjelom prikáže o tebe, aby ťa strážili:
11 Na rukách ťa ponesú, aby si si nikdy neudrel nohu o kameň.
12 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Je povedané: Nebudeš pokúšať Pána, svojho Boha!
13 A keď diabol skončil so všetkým pokušením, na čas od neho odišiel.
14 A Ježiš sa vrátil v sile Ducha do Galiley a rozniesla sa o ňom povesť po celom okolí.
15 A učil v ich synagógach, oslavovaný od všetkých.
16 A prišiel do Nazareta, kde bol vychovaný, a ako mal vo zvyku, vošiel v sobotu do synagógy a postavil sa, aby čítal.
17 A bola mu odovzdaná kniha proroka Izaiáša. A keď otvoril knihu, našiel miesto, kde bolo napísané,
18 Duch Pánov je nado mnou, pretože ma pomazal, aby som hlásal evanjelium chudobným; poslal ma uzdraviť skrúšených, kázať zajatým vyslobodenie a slepým ozdravenie zraku, aby som prepustil zmrzačených,
19 Ohlasovať milostivý rok Pánov.
20 A zavrel knihu, znovu ju podal ministrovi a sadol si. A oči všetkých, ktorí boli v synagóge, boli upreté na neho.
21 A on im začal hovoriť: Dnes sa splnilo toto Písmo vo vašich ušiach.
22 A všetci mu svedčili a divili sa milostivým slovám, ktoré vychádzali z jeho úst. A oni povedali: Či to nie je syn Jozefov?
23 A on im povedal: Určite mi poviete toto príslovie: Lekár, uzdrav sa! Čo sme počuli robiť v Kafarnaume, urob aj tu vo svojej krajine.
24 A on povedal: Veru, hovorím vám, že žiaden prorok nie je vítaný vo svojej vlastnej krajine.
25 Ale pravdu vám hovorím, že za dní Eliáša bolo v Izraeli mnoho vdov, keď sa nebo zatvorilo na tri roky a šesť mesiacov, keď bol po celej krajine veľký hlad;
26 Ale k žiadnemu z nich nebol poslaný Eliáš, okrem Sarepty, mesta Sidon, k žene, ktorá bola vdova.
27 A mnoho malomocných bolo v Izraeli za čias proroka Elizea; a nikto z nich nebol očistený, okrem Sýrčana Námana.
28 A všetci v synagóge, keď to počuli, boli naplnení hnevom,
29 A vstal, vyhnal ho von z mesta a viedol ho na úpätie vrchu, na ktorom bolo postavené ich mesto, aby ho mohli strmhlav zvrhnúť.
30 Ale keď prešiel pomedzi nich, išiel svojou cestou,
31 A prišiel do galilejského mesta Kafarnaum a učil ich v sobotu.
32 A žasli nad jeho učením, lebo jeho slovo malo moc.
33 A v synagóge bol muž, ktorý mal ducha nečistého diabla a volal mocným hlasom:
34 Hovoriac: Nechajte nás; čo máme s tebou, Ježiš Nazaretský? prišiel si nás zničiť? Viem, kto si; Svätý Boží.
35 Ježiš ho pokarhal a povedal: Mlč a vyjdi z neho! A keď ho diabol hodil doprostred, vyšiel z neho a neublížil mu.
36 Všetci sa čudovali a hovorili medzi sebou: Čo je to za slovo! lebo mocou a mocou rozkazuje nečistým duchom, a vychádzajú.
37 A povesť o ňom sa rozniesla po všetkých miestach okolitej krajiny.
38 Potom vstal zo synagógy a vošiel do Šimonovho domu. A matku Šimonovej ženy postihla veľká horúčka; a prosili ho za ňu.
39 A postavil sa nad ňu a pokarhal horúčku; a ona hneď vstala a posluhovala im.
40 Keď slnko zapadalo, privádzali ich k nemu všetci, ktorí boli chorí na rôzne choroby; A položil svoje ruky na každého z nich a uzdravil ich.
41 A z mnohých vychádzali aj diabli, kričali a hovorili: Ty si Kristus, Boží Syn. A pokarhal ich, aby nehovorili, lebo vedeli, že on je Kristus.
42 A keď bol deň, odišiel a odišiel na pusté miesto. A ľud ho hľadal a pristúpil k nemu a zdržal ho, aby od nich neodišiel.
43 A on im povedal: Musím zvestovať kráľovstvo Božie aj iným mestám, lebo preto som poslaný.
44 A kázal v synagógach v Galilei.

KAPITOLA 5

1 A stalo sa, keď sa naňho ľud tlačil, aby počul slovo Božie, zastal pri Genezaretskom jazere,
2 A videl dve lode stáť pri jazere, ale rybári z nich vyšli a prali si siete.
3 A vošiel do jednej z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a prosil ho, aby trochu vystrčil z krajiny. A on si sadol a vyučoval ľud z lode.
4 Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi: Vyjdi na hlbinu a spusti svoje siete na ponor.
5 Šimon odpovedal a riekol mu: Majstre, celú noc sme sa namáhali a nič sme nechytili, no na tvoje slovo spustím sieť.
6 A keď to urobili, zabavili veľké množstvo rýb a ich sieť sa pretrhla.

7 A pokynuli svojim spoločníkom, ktorí boli na druhej lodi, aby prišli a pomohli im. A oni prišli a naplnili obe lode, takže sa začali potápať.
8 Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi na kolená a povedal: Odíď odo mňa! lebo som hriešny človek, Pane.
9 Lebo on i všetci, čo boli s ním, žasli nad ťahom rýb, ktoré ulovili.
10 Taký bol aj Jakub a Ján, synovia Zebedeovi, ktorí boli Šimonovými spoločníkmi. A Ježiš povedal Šimonovi: Neboj sa! odteraz budeš chytať ľudí.
11 A keď priviedli svoje lode na pevninu, všetko opustili a išli za ním.
12 A stalo sa, keď bol v istom meste, hľa, muž plný malomocenstva, ktorý videl Ježiša, padol na tvár a prosil ho: Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.
13 On vystrel ruku, dotkol sa ho a povedal: Chcem, buď čistý! A malomocenstvo hneď od neho odišlo.
14 A prikázal mu, aby to nikomu nepovedal, ale choď a ukáž sa kňazovi a obetuj za svoje očistenie, ako prikázal Mojžiš, na svedectvo im.
15 Ale tým viac sa o ňom šírila povesť a zišli sa veľké zástupy, aby počuli a aby ich uzdravil zo svojich slabostí.
16 Potom sa utiahol na púšť a modlil sa.
17 A stalo sa v istý deň, keď učil, že sedeli vedľa farizeji a zákonníci, ktorí prišli z každého mesta Galiley, Judska a Jeruzalema, a moc Pánova bol prítomný, aby ich uzdravil.
18 A hľa, muži priniesli na lôžko ochrnutého muža a hľadali spôsob, ako ho priviesť a položiť pred neho.
19 A keď pre zástup nevedeli nájsť, akou cestou by ho mohli priviesť, vyšli na strechu domu a spustili ho cez obklad s jeho gaučom doprostred pred Ježiša.
20 A keď videl ich vieru, povedal mu: Človeče, odpúšťajú sa ti hriechy.
21 A zákonníci a farizeji začali uvažovať a hovorili: Kto je to ten, čo hovorí rúhania? Kto môže odpúšťať hriechy, ak nie sám Boh?
22 Ale keď Ježiš rozpoznal ich myšlienky, odpovedal im a povedal im: Čo si myslíte vo svojich srdciach?
23 Či je ľahšie povedať: Odpúšťajú sa ti hriechy; alebo povedať: Vstaň a choď?
24 Ale aby ste vedeli, že Syn človeka má na zemi moc odpúšťať hriechy (povedal ochrnutému): Hovorím ti: Vstaň, vezmi si svoje ležadlo a choď do svojho domu.
25 A hneď vstal pred nimi, vzal to, na čom ležal, a odišiel do svojho domu oslavujúc Boha.
26 A všetci žasli, oslavovali Boha a boli plní strachu a hovorili: Dnes sme videli zvláštne veci.
27 Potom vyšiel a videl mýtnika, menom Lévi, sedieť na colnici a povedal mu: Nasleduj ma!
28 On všetko opustil, vstal a nasledoval ho.
29 A Lévi mu urobil veľkú hostinu vo svojom dome, a bola tam veľká skupina mýtnikov a iných, ktorí sedeli s nimi.
30 Ale ich zákonníci a farizeji reptali proti jeho učeníkom: Prečo jete a pijete s mýtnikmi a hriešnikmi?
31 A Ježiš odpovedal a riekol im: Tí, čo sú zdraví, nepotrebujú lekára; ale tí, čo sú chorí.
32 Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov k pokániu.
33 A povedali mu: Prečo sa Jánovi učeníci často postia a modlia, a podobne aj učeníci farizejov? ale ty ješ a piješ?
34 On im povedal: Môžete prinútiť ženíchov, aby sa postili, kým je ženích s nimi?
35 Ale prídu dni, keď im ženícha vezmú, a potom sa budú v tých dňoch postiť.
36 A povedal im aj podobenstvo; Nikto neoblieka kúsok nového rúcha na staré; ak je to inak, potom aj nový tvorí nájom a kus, ktorý bol vzatý z nového, nesúhlasí so starým.
37 A nikto nenalieva nové víno do starých nádob; ináč nové víno roztrhne fľaše a rozleje sa, a fľaše zahynú.
38 Ale nové víno treba naliať do nových fliaš; a obe sú zachované.
39 Nikto, kto vypil staré víno, netúži po novom, lebo hovorí: Staré je lepšie.

KAPITOLA 6

1 A stalo sa v druhú sobotu po prvej, že išiel cez obilné polia; A jeho učeníci trhali klasy a jedli, treli si ich do rúk.
2 A niektorí z farizeov im povedali: Prečo robíte to, čo nie je dovolené robiť v sobotu?
3 Ježiš im odpovedal a riekol: Či ste toľko nečítali, čo urobil Dávid, keď bol hladný on i tí, čo boli s ním?
4 Ako vošiel do domu Božieho, vzal a jedol predložené chleby a dal aj tým, ktorí boli s ním; ktoré nie je dovolené jesť, ale iba pre kňazov?
5 A on im povedal: Syn človeka je Pánom aj nad sobotou.
6 A stalo sa aj v inú sobotu, že vošiel do synagógy a učil, a bol tam muž, ktorému uschla pravica.
7 A zákonníci a farizeji ho sledovali, či bude uzdravovať v sobotu; aby proti nemu našli obvinenie.
8 On však poznal ich myšlienky a povedal mužovi, ktorý mal vyschnutú ruku: Vstaň a postav sa doprostred! A on vstal a postavil sa.
9 Vtedy im Ježiš povedal: Opýtam sa vás na jednu vec; Je dovolené v sobotu robiť dobre alebo zle? zachrániť život, alebo ho zničiť?
10 A rozhliadol sa po všetkých a povedal mužovi: Vystri ruku! A on tak urobil, a jeho ruka bola uzdravená ako druhá.
11 A boli naplnení šialenstvom; a rozprávali sa medzi sebou o tom, čo by mohli urobiť Ježišovi.
12 A stalo sa v tých dňoch, že vyšiel na vrch modliť sa a zotrval celú noc v modlitbe k Bohu.
13 A keď bol deň, zavolal k sebe svojich učeníkov a z nich si vyvolil dvanástich, ktorých aj nazval apoštolmi;
14 Šimon, ktorému dal meno aj Peter, a jeho brat Ondrej, Jakub a Ján, Filip a Bartolomej,
15 Matúš a Tomáš, Jakub, syn Alfeov, a Šimon zvaný Zelotes,
16 A Judáš, brat Jakubov, a Judáš Iškariotský, ktorý bol tiež zradcom.
17 Potom zišiel s nimi a zastal na rovine a spoločnosť jeho učeníkov a veľké množstvo ľudu z celej Judey a Jeruzalema a z morského pobrežia Týru a Sidonu, ktorí ho prišli vypočuť, a aby boli uzdravení zo svojich chorôb;
18 A tí, ktorí boli sužovaní nečistými duchmi, a boli uzdravení.
19 A celý zástup sa ho snažil dotknúť, lebo z neho vyšla cnosť a všetkých uzdravila.
20 Potom pozdvihol oči na svojich učeníkov a povedal: Blahoslavení chudobní, lebo vaše je kráľovstvo Božie.
21 Blahoslavení, ktorí teraz hladujete, lebo budete nasýtení. Blahoslavení, ktorí teraz plačete, lebo sa budete smiať.

22 Blahoslavení ste, keď vás budú ľudia nenávidieť a keď vás budú oddeľovať od svojej spoločnosti a budú vás potupovať a vyháňať vaše meno ako zlé pre Syna človeka.
23 Radujte sa v ten deň a jasajte, lebo hľa, vaša odmena je hojná v nebi, lebo podobne robili ich otcovia prorokom.
24 Ale beda vám bohatým! lebo ste dostali svoju útechu.
25 Beda vám, ktorí ste sýti! lebo budete hladovať. Beda vám, ktorí sa teraz smejete! lebo budete smútiť a plakať.
26 Beda vám, keď budú o vás všetci ľudia dobre hovoriť! lebo tak robili ich otcovia falošným prorokom.
27 Ale ja hovorím vám, ktorí počúvate: Milujte svojich nepriateľov, robte dobre tým, ktorí vás nenávidia,
28 Požehnaj tých, ktorí ťa preklínajú, a modli sa za tých, ktorí ťa zneužívajú.
29 A tomu, kto ťa bije po jednom líci, obetuj aj druhé; a tomu, kto ti berie plášť, zakáž nebrať aj tvoj plášť.
30 Daj každému, kto ťa prosí; a od toho, kto ti berie majetok, sa viac nepýtaj.
31 A ako chcete, aby ľudia robili vám, robte aj vy im.
32 Lebo ak milujete tých, ktorí vás milujú, za čo vám patrí vďaka? lebo aj hriešnici milujú tých, čo ich milujú.
33 A ak robíte dobre tým, ktorí robia dobre vám, za čo vám patrí vďaka? lebo aj hriešnici robia to isté.
34 A ak požičiavate tým, od ktorých dúfate, že dostanete, akú máte vďaka? lebo aj hriešnici požičiavajú hriešnikom, aby zase toľko dostali.
35 Vy však milujte svojich nepriateľov, robte dobre a požičiavajte, opäť v nič nedúfajte; a vaša odmena bude veľká a vy budete synmi Najvyššieho, lebo on je láskavý k nevďačným a zlým.
36 Buďte teda milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec.
37 Nesúďte a nebudete súdení; neodsudzujte a nebudete odsúdení; odpúšťajte a bude vám odpustené.
38 Dávajte a bude vám dané; dobrá miera, natlačená, natriasaná a prebehnutá, dá sa do tvojho lona. Lebo akou mierou nameriate vy, takou sa nameria aj vám.
39 A povedal im podobenstvo: Či môže slepý viesť slepého? nespadnú obaja do priekopy?
40 Učeník nie je nad svojho pána, ale každý dokonalý bude ako jeho pán.
41 A prečo vidíš smietku, ktorá je v oku svojho brata, a brvno, ktoré je vo svojom vlastnom oku, nevidíš?
42 Alebo ako môžeš povedať svojmu bratovi: Brat, dovoľ mi vytrhnúť smietku v tvojom oku, keď ty sám nevidíš brvno, ktoré je vo svojom vlastnom oku? Ty pokrytec, vyhoď najprv brvno zo svojho oka a potom uvidíš, aby si vytiahol smietku, ktorá je v oku svojho brata.
43 Lebo dobrý strom nerodí zlé ovocie; ani zlý strom neprináša dobré ovocie.
44 Lebo každý strom sa pozná po ovocí. Lebo z tŕnia ľudia nezbierajú figy, ani z ostružiny hrozno.
45 Dobrý človek z dobrého pokladu svojho srdca vynáša, čo je dobré; a zlý človek zo zlého pokladu svojho srdca vynáša, čo je zlé, lebo o hojnosti srdca hovoria jeho ústa.
46 A prečo ma voláš, Pane, Pane, a nerobíš to, čo hovorím?
47 Ktokoľvek prichádza ku mne a počúva moje slová a plní ich, ukážem vám, komu sa podobá:
48 Podobá sa mužovi, ktorý postavil dom, kopal hlboko a položil základy na skalu, a keď prišla povodeň, potok prudko dopadol na ten dom a nemohol ním otriasť, lebo bol založený na skale. .
49 Ale kto počúva a nerobí, podobá sa človeku, ktorý bez základov postavil dom na zemi; do ktorého prúd vehementne udrel a hneď spadol; a zrúcanina toho domu bola veľká.

KAPITOLA 7

1 Keď skončil všetky svoje reči pred ľudom, vošiel do Kafarnauma.
2 A istý stotníkov sluha, ktorý mu bol drahý, bol chorý a pripravený zomrieť.
3 A keď počul o Ježišovi, poslal k nemu židovských starších s prosbou, aby prišiel a uzdravil jeho sluhu.
4 A keď prišli k Ježišovi, hneď ho prosili a hovorili: Je hoden toho, pre koho to má urobiť.
5 Lebo miluje náš národ a postavil nám synagógu.
6 Potom šiel Ježiš s nimi. A keď už nebol ďaleko od domu, stotník poslal k nemu priateľov a povedali mu: Pane, netráp sa, lebo nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu.
7 Preto som ani ja sám nepokladal za hodného prísť k tebe, ale povedz slovom a môj sluha bude uzdravený.
8 Lebo aj ja som človek podriadený moci, ktorý má pod sebou vojakov, a jednému hovorím: Choď, a ide; a inému: Poď, a príde; a môjmu služobníkovi: Urob toto, a on to urobí.
9 Keď to Ježiš počul, čudoval sa mu, obrátil ho a povedal ľudu, ktorý ho nasledoval: Hovorím vám, nenašiel som takú veľkú vieru, nie v Izraeli.
10 Poslaní sa vrátili do domu a našli sluhu, ktorý bol chorý, zdravého.
11 A stalo sa deň potom, že vošiel do mesta zvaného Nain; a išli s ním mnohí z jeho učeníkov a mnoho ľudí.
12 A keď sa priblížil k bráne mesta, hľa, vynášali mŕtveho muža, jediného syna jeho matky, a ona bola vdova, a bolo s ňou mnoho ľudí z mesta.
13 A keď ju Pán uvidel, zľutoval sa nad ňou a povedal jej: Neplač!
14 Prišiel a dotkol sa máry, a tí, ktorí ho nosili, zastali. A on povedal: Mladý muž, hovorím ti: Vstaň!
15 A mŕtvy sa posadil a začal hovoriť. A odovzdal ho jeho matke.
16 A na všetkých prišiel strach a oslavovali Boha a hovorili: Veľký prorok povstal medzi nami; a že Boh navštívil svoj ľud.
17 A táto zvesť o ňom sa rozšírila po celej Judei a po celom okolí.
18 A učeníci Jánovi mu to všetko oznámili.
19 A Ján, ktorý si zavolal dvoch zo svojich učeníkov, ich poslal k Ježišovi s odkazom: Si ty ten, ktorý má prísť? alebo hľadáme inú?
20 Keď muži prišli k nemu, povedali: Ján Krstiteľ nás poslal k tebe s odkazom: Si ty ten, ktorý má prísť? alebo hľadáme inú?
21 A v tú istú hodinu uzdravil mnohých z ich slabostí a rán a od zlých duchov; a mnohým slepým dal zrak.
22 Vtedy im Ježiš odpovedal a riekol: Iďte a povedzte Jánovi, čo ste videli a počuli; ako slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú, chudobným sa hlása evanjelium.
23 A blahoslavený je ten, kto sa na mne nepohorší.

24 A keď Jánovi poslovia odišli, začal hovoriť ľudu o Jánovi: Čo ste vyšli vidieť na púšť? Trstina otrasená vetrom?
25 Ale čo ste vyšli vidieť? Muž oblečený v mäkkom rúchu? Hľa, tí, ktorí sú nádherne oblečení a žijú chúlostivo, sú na kráľovských dvoroch.
26 Ale čo ste vyšli vidieť? Prorok? Áno, hovorím vám a oveľa viac ako prorok.
27 Toto je ten, o ktorom je napísané: Hľa, posielam svojho posla pred tvojou tvárou, ktorý ti pripraví cestu pred tebou.
28 Lebo hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo žien, niet väčšieho proroka ako Ján Krstiteľ, ale ten, kto je menší v Božom kráľovstve, je väčší ako on.
29 A všetok ľud, ktorý ho počul, i mýtnici ospravedlňovali Boha tým, že boli pokrstení Jánovým krstom.
30 Ale farizeji a zákonníci odmietli Božiu radu proti sebe, pretože neboli od neho pokrstení.
31 A Pán povedal: K čomu teda prirovnám mužov tohto pokolenia? a aké sú?
32 Sú ako deti, ktoré sedia na trhu a volajú jeden na druhého a hovoria: Hádali sme vám, a vy ste netancovali; smútili sme nad tebou, a neplakali ste.
33 Lebo prišiel Ján Krstiteľ, nejedol chlieb ani nepil víno; a vy hovoríte: Má diabla.
34 Prišiel Syn človeka, je a pije; a vy hovoríte: Hľa, pažravec a pijan vína, priateľ mýtnikov a hriešnikov!
35 Ale múdrosť je ospravedlnená od všetkých svojich detí.
36 A jeden z farizejov ho požiadal, aby s ním jedol. A vošiel do farizejovho domu a sadol si k stolu.
37 A hľa, jedna žena v meste, ktorá bola hriešnicou, keď vedela, že Ježiš sedí za stolom v dome farizeja, priniesla alabastrovú krabičku masti,
38 A postavila sa k jeho nohám za ním s plačom a začala mu umývať nohy slzami a utierala ich vlasmi svojej hlavy, bozkávala jeho nohy a namazala ich masťou.
39 Keď to videl farizej, ktorý ho pozval, prehovoril v sebe a povedal: Tento muž, keby bol prorok, vedel by, kto a aká je to žena, ktorá sa ho dotýka, lebo je hriešnica.
40 A Ježiš odpovedal a riekol mu: Šimon, musím ti niečo povedať. A on povedal: Majster, povedz ďalej.
41 Bol istý veriteľ, ktorý mal dvoch dlžníkov: jeden bol dlžný päťsto centov a druhý päťdesiat.
42 A keď nemali čím zaplatiť, úprimne im obom odpustil. Povedz mi teda, ktorý z nich ho bude milovať najviac?
43 Šimon odpovedal a riekol: Myslím, že ten, ktorému najviac odpustil. A on mu povedal: Správne si usúdil.
44 A obrátil sa k žene a povedal Šimonovi: Vidíš túto ženu? Vošiel som do tvojho domu, nedal si mi vody na nohy, ale ona mi nohy umyla slzami a utrela vlasmi svojej hlavy.
45 Nepobozkal si ma, ale táto žena mi neprestala bozkávať nohy, odkedy som vošiel.
46 Moju hlavu si nepomazal olejom, ale táto žena pomazala moje nohy masťou.
47 Preto ti hovorím: Jej mnohé hriechy sú odpustené; lebo veľa milovala, ale komu sa málo odpúšťa, ten málo miluje.
48 A on jej povedal: Odpúšťajú sa ti hriechy.
49 A tí, čo s ním sedeli za stolom, začali si v duchu hovoriť: Kto je ten, ktorý tiež odpúšťa hriechy?
50 A povedal žene: Tvoja viera ťa zachránila. ísť v pokoji.

KAPITOLA 8

1 A stalo sa potom, že chodil po všetkých mestách a dedinách, kázal a zvestoval radostnú zvesť o kráľovstve Božom, a dvanásti boli s ním,
2 A niektoré ženy, ktoré boli uzdravené od zlých duchov a slabostí, Mária zvaná Magdaléna, z ktorej vyšlo sedem diablov,
3 A Joanna, manželka správcu Chuzu Herodesa, a Zuzana a mnohí iní, ktorí mu slúžili zo svojho majetku.
4 A keď sa zhromaždilo veľa ľudu a prichádzalo k nemu zo všetkých miest, prehovoril v podobenstve:
5 Vyšiel rozsievač zasiať svoje semeno, a keď sial, niektorí padli na cestu; a bolo pošliapané a nebeské vtáctvo ho zožralo.
6 A niektorí padli na skalu; a hneď ako vyklíčila, uschla, lebo jej chýbala vlaha.
7 A niektorí padli do tŕnia; a tŕnie vyrástlo s ním a udusilo ho.
8 Iné padli na dobrú zem, vyrástli a priniesli stonásobné ovocie. A keď to povedal, zvolal: Kto má uši na počúvanie, nech počúva!
9 Jeho učeníci sa ho opýtali a povedali: Aké môže byť toto podobenstvo?
10 A on povedal: Vám je dané poznať tajomstvá kráľovstva Božieho, ale iným v podobenstvách; aby vidiac nemuseli vidieť a počujúc by nerozumeli.
11 Podobenstvo je toto: Semeno je slovo Božie.
12 Popri ceste sú tí, ktorí počujú; vtedy príde diabol a vezme slovo z ich srdc, aby neuverili a neboli spasení.
13 Na skale sú tí, ktorí, keď počujú, s radosťou prijímajú slovo; a títo nemajú koreňa, ktorí na chvíľu uveria a v čase pokušenia odpadnú.
14 A to, čo padlo do tŕnia, to sú tí, ktorí, keď počujú, vychádzajú a sú udusení starosťami, bohatstvom a rozkošami tohto života a neprinášajú žiadne ovocie k dokonalosti.
15 Ale na dobrej pôde sú tí, ktorí v úprimnom a dobrom srdci počujú slovo, zachovávajú ho a trpezlivo prinášajú ovocie.
16 Nikto, keď zapáli sviečku, neprikryje ju nádobou ani ju nepoloží pod posteľ; ale postaví na svietnik, aby tí, čo vchádzajú, videli svetlo.
17 Lebo nič nie je tajné, čo nebude zjavené; ani sa nič neskrylo, čo sa nedozvie a nevyjde von.
18 Dávajte si teda pozor, ako počúvate: lebo kto má, tomu bude dané; a kto nemá, tomu bude vzaté aj to, čo sa zdá, že má.
19 Vtedy prišla k nemu jeho matka a jeho bratia a nemohli prísť k nemu pre tlač.
20 A povedali mu niektorí, ktorí povedali: Tvoja matka a tvoji bratia stoja vonku a chcú ťa vidieť.
21 On odpovedal a riekol im: Moja matka a moji bratia sú tí, ktorí počúvajú slovo Božie a činia ho.
22 A stalo sa istého dňa, že vošiel so svojimi učeníkmi na loď a povedal im: Prejdime na druhú stranu jazera. A vyštartovali.
23 Ale keď sa plavili, zaspal a na jazero sa strhla búrka. a boli naplnené vodou a boli v nebezpečenstve.
24 Prišli k nemu a zobudili ho a povedali: Majstre, majstre, hynieme. Potom vstal a pohrozil vetru a zúreniu vôd, a prestali a nastal pokoj.

25 A on im povedal: Kde je vaša viera? A oni sa báli divili a hovorili si: Čo je to za človeka? lebo vetrom a vodám rozkazuje a poslúchajú ho.
26 A prišli do gadarskej krajiny, ktorá je oproti Galilei.
27 A keď vyšiel na pristátie, stretol sa s ním z mesta istý muž, ktorý mal oddávna démonov a neobliekal si šaty ani nebýval v žiadnom dome, iba v hroboch.
28 Keď uvidel Ježiša, vykríkol, padol pred ním a mocným hlasom povedal: Čo mám s tebou, Ježišu, Syn Boží najvyšší? Prosím ťa, netrap ma.
29 (Lebo prikázal nečistému duchu, aby vyšiel z človeka. Často ho to totiž chytilo, a bol spútaný reťazami a okovami, roztrhol putá a diabol ho zahnal na púšť.)
30 Ježiš sa ho opýtal a povedal: Ako sa voláš? A on povedal: Légia, lebo do neho vošlo mnoho diablov.
31 A prosili ho, aby im nerozkazoval ísť do hlbín.
32 Na vrchu sa páslo stádo mnohých svíň a prosili ho, aby im dovolil vojsť do nich. A trpel ich.
33 Potom diabli vyšli z človeka a vošli do svíň.
34 Keď tí, čo ich kŕmili, videli, čo sa stalo, dali sa na útek a išli a oznámili to v meste i na vidieku.
35 Potom vyšli, aby videli, čo sa stalo; a prišli k Ježišovi a našli muža, z ktorého vyšli diabli, sedieť pri Ježišových nohách, oblečeného a so zdravým rozumom, a báli sa.
36 Tí, ktorí to videli, im tiež povedali, ako bol uzdravený ten, čo bol posadnutý démonmi.
37 Vtedy ho celé množstvo okolitej gadarskej krajiny prosilo, aby odišiel od nich; A vystúpil na loď a navrátil sa.
38 Muž, z ktorého vyšli diabli, ho prosil, aby mohol byť s ním, ale Ježiš ho poslal preč a povedal:
39 Vráť sa do svojho domu a ukáž, aké veľké veci ti Boh urobil. A on odišiel a po celom meste zvestoval, aké veľké veci mu urobil Ježiš.
40 A stalo sa, že keď sa Ježiš vrátil, ľud ho s radosťou prijal, lebo všetci naňho čakali.
41 A hľa, prišiel muž menom Jairus, ktorý bol predstaveným synagógy, a padol k nohám Ježišovým a prosil ho, aby vošiel do jeho domu.
42 Mal jednu jedinú dcéru, asi dvanásťročnú, a tá umierala. Ale ako išiel, ľudia sa ho tlačili.
43 A žena, ktorá dvanásť rokov tekla krv a ktorá strávila celý svoj život na lekároch, nemohla byť uzdravená,
44 Prišla zozadu a dotkla sa okraja jeho rúcha, a hneď zastal jej krvavý výtok.
45 A Ježiš povedal: Kto sa ma dotkol? Keď všetci zapreli, Peter a tí, čo boli s ním, povedali: Učiteľu, zástup ťa tlačí a tlačí na teba a hovoríš: Kto sa ma dotkol?
46 A Ježiš povedal: Niekto sa ma dotkol, lebo vidím, že zo mňa vyšla čnosť.
47 A keď žena videla, že nie je skrytá, trasúc sa prišla a padla pred ním, oznámila mu pred všetkým ľudom, pre akú príčinu sa ho dotkla, a ako bola okamžite uzdravená.
48 A on jej povedal: Dcéra, utešuj sa, tvoja viera ťa uzdravila; ísť v pokoji.
49 Kým ešte hovoril, prišiel jeden od predstaveného synagógy a povedal mu: Tvoja dcéra zomrela. problémy nie Majstra.
50 Ale keď to Ježiš počul, odpovedal mu: Neboj sa, len ver a uzdraví sa.
51 A keď vošiel do domu, nikomu nedovolil vojsť, okrem Petra, Jakuba a Jána a otca a matky dievky.
52 Všetci plakali a nariekali nad ňou, ale on povedal: Neplač! nie je mŕtva, ale spí.
53 A posmievali sa mu, vediac, že je mŕtva.
54 On ich všetkých vyhnal, chytil ju za ruku a zavolal: Slúžka, vstaň!
55 A opäť prišiel jej duch, a hneď vstala, a on rozkázal dať jej pokrm.
56 Jej rodičia sa čudovali, ale prikázal im, aby nikomu nepovedali, čo sa stalo.

KAPITOLA 9

1 Potom zvolal svojich dvanástich učeníkov a dal im moc a moc nad všetkými diablami a liečiť choroby.
2 A poslal ich hlásať kráľovstvo Božie a uzdravovať chorých.
3 A on im povedal: Neberte si nič na cestu, ani palicu, ani mošnu, ani chlieb, ani peniaze; ani jeden nemá dva kabáty za kus.
4 A do akéhokoľvek domu vojdete, tam zostaňte a odtiaľ odíďte.
5 A ktokoľvek vás neprijme, keď vyjdete z toho mesta, straste si prach zo svojich nôh na svedectvo proti nim.
6 A oni odišli a chodili po mestách, hlásali evanjelium a všade uzdravovali.
7 Tetrarcha Herodes počul o všetkom, čo urobil, a bol zmätený, pretože sa o niektorých hovorilo, že Ján vstal z mŕtvych;
8 A o niektorých, že sa zjavil Eliáš; a o iných, že jeden zo starých prorokov vstal z mŕtvych.
9 Herodes povedal: Jána som sťal, ale kto je to, o kom také veci počúvam? A chcel ho vidieť.
10 Keď sa apoštoli vrátili, oznámili mu všetko, čo urobili. A vzal ich a odišiel súkromne na pusté miesto, ktoré patrí mestu Betsaida.
11 A ľud, keď to vedel, išiel za ním a on ich prijal a hovoril im o kráľovstve Božom a uzdravoval tých, ktorí potrebovali uzdravenie.
12 A keď sa deň začal míňať, prišli dvanásti a povedali mu: Pošli zástupy preč, aby išli do okolitých miest a krajín, ubytovali sa a načerpali potraviny, lebo sme tu v púštne miesto.
13 Ale on im povedal: Vy im dajte jesť! A oni povedali: Nemáme viac, iba päť chlebov a dve ryby; ibaže by sme mali ísť a kúpiť mäso pre všetkých týchto ľudí.
14 Lebo ich bolo asi päťtisíc mužov. A povedal svojim učeníkom: Posaďte ich po päťdesiatich do skupiny.
15 Urobili tak a všetkých posadili.
16 Potom vzal tých päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu, požehnal ich, lámal a dával učeníkom, aby predložili zástupu.
17 A jedli a všetci sa nasýtili, a z úlomkov, ktoré im zostali, sa vybralo dvanásť košov.
18 A stalo sa, keď sa on sám modlil, že boli s ním jeho učeníci, a opýtal sa ich a riekol: Za koho ma pokladajú ľudia?
19 Oni odpovedali a riekli: Ján Krstiteľ; ale niektorí hovoria: Eliáš; a iní hovoria, že jeden zo starých prorokov vstal z mŕtvych.
20 Povedal im: Ale za koho ma vy pokladáte? Peter odpovedal a riekol: Kristus Boží.

21 A prísne im prikázal a prikázal im, aby to nikomu nehovorili;
22 Hovoriac: Syn človeka musí mnoho trpieť a byť zavrhnutý od starších, veľkňazov a zákonníkov, byť zabitý a tretieho dňa vstať z mŕtvych.
23 A on im všetkým povedal: Ak chce niekto ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme každý deň svoj kríž a nasleduje ma.
24 Lebo kto si zachráni život, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, ten si ho zachráni.
25 Lebo čo osoží človek, keď získa celý svet a sám seba stratí alebo bude zavrhnutý?
26 Lebo kto by sa hanbil za mňa a za moje slová, za toho sa bude hanbiť Syn človeka, keď príde vo svojej vlastnej sláve, v sláve svojho Otca a v sláve svätých anjelov.
27 Ale veru, hovorím vám, sú tu niektorí, ktorí tu stoja, ktorí neokúsia smrti, kým neuvidia kráľovstvo Božie.
28 A stalo sa asi osem dní po týchto slovách, že vzal Petra, Jána a Jakuba a vystúpil na vrch modliť sa.
29 A keď sa modlil, móda jeho tváre sa zmenila a jeho rúcho bolo biele a lesklo sa.
30 A hľa, rozprávali sa s ním dvaja muži, ktorí boli Mojžiš a Eliáš:
31 Ktorý sa zjavil v sláve a hovoril o svojej smrti, ktorú má vykonať v Jeruzaleme.
32 Ale Peter a tí, čo boli s ním, boli obťažení spánkom, a keď sa prebudili, videli jeho slávu a dvoch mužov, ktorí stáli s ním.
33 A stalo sa, keď od neho odchádzali, povedal Peter Ježišovi: Učiteľ, dobre je nám tu byť; a urobme tri príbytky; jeden pre teba, jeden pre Mojžiša a jeden pre Eliáša, nevediac, čo povedal.
34 Kým to hovoril, prišiel oblak a zatienil ich, a keď vchádzali do oblaku, báli sa.
35 A z oblaku zaznel hlas: Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho!
36 A keď hlas pominul, Ježiša našli samého. A držali to blízko a nikomu v tých dňoch nepovedali nič z toho, čo videli.
37 A stalo sa, že na druhý deň, keď schádzali z vrchu, stretlo sa s ním mnoho ľudí.
38 A hľa, muž zo zástupu vykríkol a povedal: Majstre, prosím, pozri na môjho syna, lebo je moje jediné dieťa.
39 A hľa, uchvátil ho duch a on zrazu skríkol; a trhá ho, že sa opäť spení, a modriny sa od neho len ťažko vzďaľujú.
40 A ja som prosil tvojich učeníkov, aby ho vyhnali; a nemohli.
41 A Ježiš odpovedal a riekol: Ó, neveriace a prevrátené pokolenie, dokedy budem s vami a trpieť vás? Priveď sem svojho syna.
42 A keď ešte prichádzal, diabol ho zvrhol a potrhal. A Ježiš pokarhal nečistého ducha, uzdravil dieťa a vrátil ho jeho otcovi.
43 A všetci žasli nad mocou Božou. Ale kým sa všetci čudovali všetkému, čo Ježiš urobil, povedal svojim učeníkom:
44 Nech sa vám tieto slová vryjú do uší, lebo Syn človeka bude vydaný do rúk ľudí.
45 Ale oni nerozumeli tomuto slovu a bolo pred nimi skryté, že ho nepoznali, a báli sa ho na to slovo opýtať.
46 Potom medzi nimi vznikla úvaha, ktorý z nich má byť najväčší.
47 Keď Ježiš zachytil myšlienku ich srdca, vzal dieťa a postavil ho vedľa seba,
48 A povedal im: Ktokoľvek prijme toto dieťa v mojom mene, mňa prijíma; a kto prijme mňa, prijíma toho, ktorý ma poslal, lebo ten, kto je medzi vami všetkými najmenší, bude veľký.
49 A Ján odpovedal a riekol: Majstre, videli sme jedného vyháňať démonov v tvojom mene; a my sme mu to zakázali, lebo nechodí s nami.
50 A Ježiš mu povedal: Nebráňte mu, lebo kto nie je proti nám, je za nás.
51 A stalo sa, keď prišiel čas, že mal byť vzatý, pevne nastavil svoju tvár, aby išiel do Jeruzalema,
52 A poslal pred sebou poslov, ktorí odišli a vošli do dediny Samaritánov, aby mu pripravili.
53 A neprijali ho, pretože jeho tvár bola taká, že by mal ísť do Jeruzalema.
54 A keď to videli jeho učeníci Jakub a Ján, povedali: Pane, chceš, aby sme prikázali, aby zostúpil oheň z neba a zničil ich, ako to urobil Eliáš?
55 Ale on sa obrátil, pokarhal ich a povedal: Neviete, akého ste ducha.
56 Lebo Syn človeka neprišiel zahubiť ľudské životy, ale zachrániť ich. A išli do inej dediny.
57 A stalo sa, že keď išli cestou, istý muž mu povedal: Pane, pôjdem za tebou, kamkoľvek pôjdeš.
58 A Ježiš mu povedal: Líšky majú nory a nebeské vtáky hniezda; ale Syn človeka nemá kde hlavu skloniť.
59 Inému povedal: Nasleduj ma! Ale on povedal: Pane, dovoľ mi najprv ísť a pochovať svojho otca.
60 Ježiš mu povedal: Nech mŕtvi pochovávajú svojich mŕtvych, ale ty choď a hlásaj kráľovstvo Božie.
61 A ďalší povedal: Pane, pôjdem za tebou; ale dovoľte mi najprv sa rozlúčiť s nimi, ktorí sú doma u mňa.
62 A Ježiš mu povedal: Žiadny človek, ktorý položil ruku na pluh a obzrel sa späť, nie je vhodný pre kráľovstvo Božie.

KAPITOLA 10

1 Potom Pán ustanovil ďalších sedemdesiatich a poslal ich dvoch a dvoch pred svojou tvárou do každého mesta a na každé miesto, kam mal sám prísť.
2 Preto im povedal: Žatva je naozaj veľká, ale robotníkov málo. Modlite sa teda Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu.
3 Choďte svojimi cestami, hľa, ja vás posielam ako baránkov medzi vlkov.
4 Nenoste ani kabelku, ani kapsu, ani obuv, a nikoho nepozdravujte cestou.
5 A do ktoréhokoľvek domu vojdete, najprv povedzte: Pokoj tomuto domu!
6 A ak tam bude syn pokoja, spočinie na ňom váš pokoj, ak nie, opäť sa obráti k vám.
7 A zostaňte v tom istom dome, jedzte a pijte, čo dávajú, lebo robotník je hoden svojej mzdy. Nechoďte z domu do domu.
8 A do ktoréhokoľvek mesta vojdete a prijmú vás, jedzte, čo vám predložia:
9 A uzdravujte chorých, ktorí sú v ňom, a hovorte im: Priblížilo sa k vám kráľovstvo Božie.

10 Ale do ktoréhokoľvek mesta vojdete a neprijmú vás, vyjdite na jeho ulice a povedzte:
11 Aj samotný prach z tvojho mesta, ktorý sa na nás prichytáva, utierame na teba;
12 Ale hovorím vám, že v ten deň bude znesiteľnejšie Sodome ako tomu mestu.
13 Beda ti, Chorazin! beda ti, Betsaida! lebo keby sa boli v Týre a Sidone diali mocné skutky, ktoré sa diali vo vás, dávno by sa kajali, sediaci vo vrecovine a popole.
14 Ale Týru a Sidonu bude na súde znesiteľnejšie ako vám.
15 A ty, Kafarnaum, ktorý si vyvýšený do neba, budeš zvrhnutý do pekla.
16 Kto vás počúva, mňa počúva; a kto vami pohŕda, mnou pohŕda; a kto mnou pohŕda, pohŕda tým, ktorý ma poslal.
17 Sedemdesiati sa vrátili s radosťou a hovorili: Pane, aj diabli sa nám poddávajú v tvojom mene.
18 A on im povedal: Videl som satana ako blesk padať z neba.
19 Hľa, dávam ti moc šliapať po hadoch a škorpiónoch a po všetkej moci nepriateľa a nič ti neublíži.
20 Napriek tomu sa neradujte, že sa vám poddávajú duchovia; ale radujte sa, lebo vaše mená sú zapísané v nebi.
21 V tú hodinu sa Ježiš zaradoval v duchu a povedal: Ďakujem ti, Otče, Pane neba i zeme, že si tieto veci skryl pred múdrymi a rozumnými a zjavil si ich nemluvňatám. lebo tak sa ti to zdalo dobré.
22 Všetko je mi odovzdané od môjho Otca, a nikto nevie, kto je Syn, iba Otec; a kto je Otec, iba Syn a ten, komu to Syn zjaví.
23 A obrátil ho k svojim učeníkom a súkromne povedal: Blahoslavené oči, ktoré vidia, čo vy vidíte.
24 Lebo hovorím vám, že mnohí proroci a králi chceli vidieť to, čo vy vidíte, a nevideli; a počuť to, čo počujete, a nepočuli ste.
25 A hľa, istý zákonník vstal a pokúšal ho a povedal: Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?
26 Povedal mu: Čo je napísané v zákone? ako čítaš?
27 On odpovedal a riekol: Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou, celou svojou silou a celou svojou mysľou; a tvojho blížneho ako seba samého.
28 On mu povedal: Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť.
29 Ale on sa chcel ospravedlniť a povedal Ježišovi: A kto je môj blížny?
30 A Ježiš odpovedal a riekol: Istý človek zišiel z Jeruzalema do Jericha a padol medzi zlodejov, ktorí ho vyzliekli z rúcha, zranili ho a odišiel a nechal ho polomŕtveho.
31 Náhodou zišiel tou cestou istý kňaz, a keď ho uvidel, prešiel na druhú stranu.
32 A podobne aj Levita, keď bol na tom mieste, prišiel, pozrel sa na neho a prešiel po druhej strane.
33 Istý Samaritán na svojej ceste prišiel tam, kde bol, a keď ho uvidel, zľutoval sa nad ním,
34 Išiel k nemu, obviazal mu rany, nalial olejom a vínom, posadil ho na jeho vlastné zviera, priviedol ho do hostinca a postaral sa oň.
35 A na druhý deň, keď odchádzal, vybral dva centy, dal ich hostiteľovi a povedal mu: Postaraj sa oňho! a čo viac vydáš, keď zase prídem, odplatím ti.
36 Kto z týchto troch, myslíš, bol blížnym tomu, ktorý padol medzi zlodejov?
37 A on povedal: Ten, ktorý mu preukázal milosrdenstvo. Vtedy mu povedal Ježiš: Choď a rob aj ty podobne.
38 A stalo sa, keď išli, že vošiel do istej dediny, a istá žena menom Marta ho prijala do svojho domu.
39 A mala sestru, ktorá sa volala Mária, ktorá tiež sedela pri Ježišových nohách a počúvala jeho slovo.
40 Ale Marta bola zaťažená na veľkú službu, prišla k nemu a povedala: Pane, či ťa nezaujíma, že ma moja sestra nechala slúžiť samu? popros ju preto, aby mi pomohla.
41 A Ježiš odpovedal a riekol jej: Marta, Marta, dávaš si pozor a trápiš sa pre mnohé veci.
42 Ale jedno je potrebné: a Mária si vyvolila ten dobrý podiel, ktorý jej nebude odňatý.

KAPITOLA 11

1 A stalo sa, keď sa na istom mieste modlil, keď prestal, jeden z jeho učeníkov mu povedal: Pane, nauč nás modliť sa, ako aj Ján učil svojich učeníkov.
2 A on im povedal: Keď sa modlíte, hovorte: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje. Príď kráľovstvo tvoje. Buď vôľa tvoja ako v nebi, tak aj na zemi.
3 Chlieb náš každodenný daj nám deň čo deň.
4 A odpusť nám naše hriechy; lebo aj my odpúšťame každému, kto je nám dlžný. A neuveď nás do pokušenia; ale zbav nás zlého.
5 A on im povedal: Kto z vás bude mať priateľa a pôjde k nemu o polnoci a povie mu: Priateľu, požičaj mi tri chleby;
6 Lebo prišiel ku mne môj priateľ na ceste a ja mu nemám čo predložiť?
7 A on zvnútra odpovie a povie: Neznepokojuj ma. Dvere sú zavreté a moje deti sú so mnou v posteli. Nemôžem vstať a dať ti.
8 Hovorím vám: Aj keď nevstane a nedá mu, pretože je jeho priateľom, pre jeho neodbytnosť vstane a dá mu, koľko potrebuje.
9 A ja vám hovorím: Proste a bude vám dané; hľadajte a nájdete; klopte a otvoria vám.
10 Lebo každý, kto prosí, dostáva; a kto hľadá, nájde; a tomu, kto klope, bude otvorené.
11 Ak bude syn prosiť o chlieb niekoho z vás, ktorý je otcom, dá mu kameň? alebo ak si vypýta rybu, dá mu za rybu hada?
12 Alebo ak si vypýta vajce, ponúkne mu škorpióna?
13 Ak teda vy, keďže ste zlí, viete dávať dobré dary svojim deťom, o čo skôr dá váš nebeský Otec Ducha Svätého tým, ktorí ho prosia?
14 A vyháňal diabla, a bol nemý. A stalo sa, keď diabol vyšiel, nemý prehovoril; a ľudia sa čudovali.
15 Ale niektorí z nich povedali: On vyháňa démonov prostredníctvom Belzebuba, náčelníka diablov.
16 Iní ho pokúšali a hľadali od neho znamenie z neba.
17 On však poznal ich myšlienky a povedal im: Každé kráľovstvo rozdelené proti sebe je spustošené; a dom rozdelený proti domu padne.
18 Ak bude aj Satan rozdelený sám proti sebe, ako obstojí jeho kráľovstvo? pretože hovoríte, že vyháňam démonov cez Belzebuba.
19 A ak ja Belzebubom vyháňam démonov, kým ich vyháňajú vaši synovia? preto budú vašimi sudcami.

20 Ale ak ja prstom Božím vyháňam démonov, nepochybne prišlo k vám kráľovstvo Božie.
21 Keď silný ozbrojený muž stráži svoj palác, jeho majetok je v pokoji.
22 Ale keď naňho príde silnejší ako on a premôže ho, vezme mu všetku jeho výzbroj, na ktorú dúfal, a rozdelí jeho korisť.
23 Kto nie je so mnou, je proti mne, a kto nezhromažďuje so mnou, rozhadzuje.
24 Keď nečistý duch vyjde z človeka, chodí po suchých miestach a hľadá odpočinok; a nenašiel, povedal: Vrátim sa do svojho domu, odkiaľ som vyšiel.
25 A keď príde, nájde to pozametané a ozdobené.
26 Potom ide a vezme si k sebe sedem iných duchov, horších ako on sám; a vošli dnu a prebývali tam. A posledný stav toho človeka je horší ako prvý.
27 A stalo sa, keď hovoril tieto veci, že istá žena zo zástupu pozdvihla svoj hlas a povedala mu: Požehnané lono, ktoré ťa nosilo, a papuľky, ktoré si cucal.
28 Ale on povedal: Áno, skôr sú blahoslavení, ktorí počúvajú slovo Božie a zachovávajú ho.
29 A keď sa ľud zhromaždil, začal hovoriť: Toto je zlé pokolenie. a nebude mu dané znamenie, iba znamenie proroka Jonáša.
30 Lebo ako bol Jonáš znamením pre Ninivčanov, taký bude aj Syn človeka tomuto pokoleniu.
31 Kráľovná juhu povstane na súde s mužmi tohto pokolenia a odsúdi ich, lebo prišla z najvzdialenejších končín zeme, aby počula Šalamúnovu múdrosť; a hľa, tu je väčší ako Šalamún.
32 Muži z Ninive povstanú na súde s týmto pokolením a odsúdia ho, lebo činili pokánie na Jonášovo kázanie; a hľa, je tu väčší ako Jonáš.
33 Nikto, keď zažne sviečku, nepoloží ju na skryté miesto ani pod nádobu, ale na svietnik, aby tí, čo vchádzajú, videli svetlo.
34 Svetlom tela je oko, preto keď je tvoje oko jednoduché, aj celé tvoje telo je plné svetla; ale keď je tvoje oko zlé, aj tvoje telo je plné tmy.
35 Dávaj teda pozor, aby svetlo, ktoré je v tebe, nebolo tmou.
36 Ak je teda celé tvoje telo plné svetla, bez časti temnoty, celé bude plné svetla, ako keď ti svieti jasný svit sviece.
37 A keď hovoril, istý farizej ho prosil, aby s ním obedoval, a vošiel dnu a sadol si k stolu.
38 Keď to farizej videl, čudoval sa, že sa pred večerou neumyl.
39 A Pán mu povedal: Teraz vy farizeji čistíte vonkajšok pohára a podnosu; ale tvoje vnútro je plné dravosti a bezbožnosti.
40 Blázni, či ten, ktorý stvoril to, čo je vonku, neurobil aj to, čo je vnútri?
41 Ale radšej dávajte almužnu z toho, čo máte; a hľa, všetko je vám čisté.
42 Ale beda vám, farizeji! lebo vy dávate desiatky z mäty a ruty a zo všetkých bylín a prenechávate súd a lásku Božiu.
43 Beda vám, farizeji! lebo milujete najvyššie miesta v synagógach a pozdravy na trhoch.
44 Beda vám, zákonníci a farizeji, pokrytci! lebo ste ako hroby, ktoré sa nezdajú, a ľudia, ktorí po nich chodia, o nich nevedia.
45 Vtedy odpovedal jeden zo zákonníkov a riekol mu: Učiteľ, takto hovoríš, že potupuješ aj nás.
46 A on povedal: Beda aj vám, zákonníci! lebo ľudí zaťažujete ťažkými bremenami, a sami sa nedotýkate bremien ani jedným zo svojich prstov.
47 Beda vám! lebo vy staviate hroby prorokov, a vaši otcovia ich zabíjali.
48 Veru, svedčíte, že dopúšťate skutky svojich otcov, lebo ich naozaj zabili, a vy im staviate hroby.
49 Preto aj múdrosť Božia povedala: Pošlem k nim prorokov a apoštolov a niektorých z nich zabijú a budú prenasledovať.
50 aby sa od tohto pokolenia vyžadovala krv všetkých prorokov, ktorá bola vyliata od založenia sveta;
51 Od krvi Ábelovej až po krv Zachariáša, ktorá zahynula medzi oltárom a chrámom: veru, hovorím vám, bude sa to vyžadovať od tohto pokolenia.
52 Beda vám, zákonníci! lebo ste vzali kľúč poznania; sami ste nevošli, a tým, čo vchádzali, ste bránili.
53 A keď im tieto veci hovoril, zákonníci a farizeji začali naňho vehementne naliehať a provokovať ho, aby hovoril o mnohých veciach:
54 Čakali na neho a hľadali mu niečo z úst, aby ho mohli obviniť.

KAPITOLA 12

1 Medzitým, keď sa zhromaždilo nespočetné množstvo ľudí, natoľko, že šliapali jeden po druhom, začal svojim učeníkom hovoriť predovšetkým: Dajte si pozor na kvas farizejov, čo je pokrytectvo.
2 Lebo nič nie je zakryté, čo by sa nemalo odhaliť; ani sa neskryl, to sa nedozvie.
3 Preto všetko, čo ste hovorili vo tme, bude vypočuté na svetle; a to, čo ste hovorili do ucha v skriniach, sa bude zvestovať na strechách domov.
4 A hovorím vám, moji priatelia, nebojte sa tých, ktorí zabíjajú telo a potom už nemajú čo robiť.
5 Ale upozorním vás, koho sa máte báť: bojte sa ho, ktorý po zabití má moc uvrhnúť do pekla; áno, hovorím vám: Bojte sa ho.
6 Či sa päť vrabcov nepredáva za dva haliere a ani jeden z nich nie je zabudnutý pred Bohom?
7 Ale aj vlasy na tvojej hlave sú spočítané. Nebojte sa teda: ste cennejší ako mnohé vrabce.
8 Hovorím vám tiež: Ktokoľvek ma vyzná pred ľuďmi, toho vyzná aj Syn človeka pred Božími anjelmi:
9 Ale kto ma zaprie pred ľuďmi, bude zapretý pred Božími anjelmi.
10 A ktokoľvek povie slovo proti Synovi človeka, bude mu odpustené, ale tomu, kto sa rúha Duchu Svätému, nebude odpustené.
11 A keď vás privedú do synagóg, k sudcom a mocnostiam, nemyslite na to, ako a čo odpoviete alebo čo poviete.
12 Lebo Duch Svätý vás v tú istú hodinu naučí, čo máte hovoriť.
13 A jeden z družiny mu povedal: Učiteľ, povedz môjmu bratovi, aby sa so mnou podelil o dedičstvo.
14 On mu povedal: Človeče, kto ma ustanovil nad tebou sudcom alebo rozdeľovačom?
15 A povedal im: Dávajte si pozor a chráňte sa lakomstva, lebo život človeka nespočíva v hojnosti vecí, ktoré vlastní.

16 A povedal im podobenstvo: Pôda istého bohatého muža rodila hojne.
17 A on si v duchu povedal: Čo mám robiť, lebo nemám miesto, kde by som dával svoje ovocie?
18 On povedal: Toto urobím: Zborím svoje stodoly a postavím väčšie; a tam dám všetko svoje ovocie a svoj majetok.
19 A poviem svojej duši: Duša, máš veľa majetku uloženého na mnoho rokov; ukľudni sa, jedz, pi a vesel sa.
20 Ale Boh mu povedal: Blázon, tejto noci sa bude od teba žiadať tvoja duša.
21 Tak je na tom aj ten, kto si hromadí poklady a nie je bohatý pred Bohom.
22 A povedal svojim učeníkom: Preto vám hovorím: Nestarajte sa o svoj život, čo budete jesť; ani za telo, čo si oblečiete.
23 Život je viac ako mäso a telo je viac ako odev.
24 Pozor na havrany, lebo nesejú ani nežnú; ktoré nemajú sklad ani stodolu; A Bôh ich pasie. O čo ste lepší ako vtáctvo?
25 A kto z vás, keď sa zamyslíte, môže pridať k svojej postave jeden lakeť?
26 Ak teda nemôžete urobiť tú najmenšiu vec, prečo by ste mali myslieť na ostatné?
27 Uvažuj, ako rastú ľalie: nepracujú, nepradú; a predsa vám hovorím, že Šalamún v celej svojej sláve nebol odetý ako jeden z nich.
28 Ak teda Boh tak oblečie trávu, ktorá je dnes na poli a zajtra sa hodí do pece; o čo viac vás oblečie, vy maloverní?
29 A nehľadajte, čo budete jesť a čo budete piť, ani nebuďte pochybovační.
30 Lebo toto všetko hľadajú národy sveta, a váš Otec vie, že to potrebujete.
31 Ale radšej hľadajte kráľovstvo Božie; a všetky tieto veci vám budú pridané.
32 Neboj sa, malé stádo; lebo vášmu Otcovi sa zaľúbilo dať vám kráľovstvo.
33 Predaj, čo máš, a daj almužnu; zaobstarajte si vrecia, ktoré nezostarnú, poklad v nebesiach, ktorý neochabuje, kam sa nepribližuje zlodej, ani mol nekazí.
34 Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.
35 Nech sú vaše bedrá opásané a vaše svetlá horia;
36 A vy sami ste ako ľudia, ktorí čakajú na svojho pána, keď sa vráti zo svadby; aby keď príde a zaklope, hneď mu otvorili.
37 Blahoslavení služobníci, ktorých pán pri svojom príchode nájde bdieť. Veru, hovorím vám, že sa opáše a posadí ich k stolu a vyjde im slúžiť.
38 A ak príde pri druhej stráži alebo pri tretej stráži a nájde ich tak, blahoslavení sú tí služobníci.
39 A to vedzte, že keby správca domu vedel, v ktorú hodinu príde zlodej, bdel by a nedal by sa prelomiť jeho dom.
40 Buďte teda aj vy pripravení, lebo Syn človeka prichádza v hodinu, o ktorej sa nenazdáte.
41 Vtedy mu Peter povedal: Pane, toto podobenstvo hovoríš nám alebo dokonca všetkým?
42 A Pán povedal: Kto je teda ten verný a múdry správca, ktorého jeho pán ustanoví za vládcu nad svojou rodinou, aby im dával ich porciu mäsa v pravý čas?
43 Blahoslavený sluha, ktorého jeho pán, keď príde, nájde tak robiť.
44 Veru, hovorím vám, že ho ustanoví za vládcu nad všetkým, čo má.
45 Ale ak si ten sluha povie vo svojom srdci: Môj pán meškâ so svojím príchodom; a začne biť sluhov a dievky, jesť a piť a opíjať sa;
46 Pán toho sluhu príde v deň, keď ho nebude hľadieť, a v hodinu, keď nebude vedieť, rozseká ho a pridelí mu svoj podiel u neveriacich.
47 A ten sluha, ktorý poznal vôľu svojho pána a nepripravil sa, ani nekonal podľa svojej vôle, bude bitý mnohými ranami.
48 Ale ten, kto to nevedel a páchal veci hodné rany, bude zbitý niekoľkými ranami. Lebo od koho je veľa dané, od toho sa bude veľa žiadať, a komu veľa dali, od toho budú žiadať viac.
49 Prišiel som zoslať oheň na zem; a čo budem ja, ak je už zapálená?
50 Ale ja mám byť pokrstený; a ako som napätý, kým sa to nesplní!
51 Myslíte si, že som prišiel dať pokoj na zem? Hovorím ti, Nie; ale skôr rozdelenie:
52 Lebo odteraz budú v jednom dome rozdelení piati, traja proti dvom a dvaja proti trom.
53 Otec bude rozdelený proti synovi a syn proti otcovi; matka proti dcére a dcéra proti matke; svokra proti svojej neveste a nevesta proti svojej svokre.
54 A povedal aj ľudu: Keď uvidíte vychádzať oblak od západu, hneď hovoríte: Prichádza dážď; a je to tak.
55 A keď vidíte, že fúka južný vietor, hovoríte: Bude teplo; a stane sa.
56 Pokrytci, môžete rozoznať tvár neba a zeme; ale ako to, že nepoznáte tento čas?
57 Áno, a prečo ani sami od seba nesúdite, čo je správne?
58 Keď pôjdeš so svojím protivníkom k richtárovi, ako si v ceste, usiluj sa, aby si bol od neho vyslobodený; aby ťa nezavial sudcovi a sudca ťa nevydal úradníkovi a úradník ťa neuvrhol do väzenia.
59 Hovorím ti, neodídeš odtiaľ, kým nezaplatíš do posledného kopca.

KAPITOLA 13

1 V tom čase boli prítomní niektorí, ktorí mu rozprávali o Galilejčanoch, ktorých krv zmiešal Pilát s ich obeťami.
2 A Ježiš odpovedal a riekol im: Čo si myslíte, že títo Galilejčania boli hriešnici nad všetkých Galilejčanov, lebo také veci trpeli?
3 Hovorím vám: Nie, ale ak nebudete činiť pokánie, všetci podobne zahyniete.
4 Alebo si myslíte, že tí osemnásti, na ktorých padla veža v Siloe a zabila ich, boli hriešnici nad všetkých ľudí, ktorí bývali v Jeruzaleme?
5 Hovorím vám: Nie, ale ak nebudete činiť pokánie, všetci podobne zahyniete.
6 Povedal aj toto podobenstvo; Istý človek mal vo vinici zasadený figovník; a prišiel a hľadal na ňom ovocie, ale nenašiel.
7 Potom povedal úpravcovi svojej vinice: Hľa, tieto tri roky prichádzam hľadať ovocie na tomto figovníku a nenachádzam. prečo to ťaží so zemou?
8 A on odpovedal a riekol mu: Pane, nechaj to aj tento rok, kým to nevykopem a nevylejem.

9 A ak prinesie ovocie, dobre, a ak nie, potom ho vyrúbaš.
10 A v sobotu učil v jednej zo synagóg.
11 A hľa, bola tam žena, ktorá mala osemnásťročného ducha slabosti a bola sklonená a v žiadnom prípade sa nemohla pozdvihnúť.
12 Keď ju Ježiš uvidel, zavolal si ju k sebe a povedal jej: Žena, si oslobodená od svojej slabosti.
13 A položil na ňu svoje ruky, a hneď sa vyrovnala a oslavovala Boha.
14 A predstavený synagógy odpovedal s rozhorčením, pretože Ježiš uzdravoval v sobotu, a povedal ľudu: Je šesť dní, v ktorých by ľudia mali pracovať; v nich teda prichádzajte a buďte uzdravení, a nie v deň sv. sabatný deň.
15 Pán mu odpovedal a riekol: Pokrytec, či každý z vás v sobotu nevyväzuje svojho vola alebo osla z maštale a nevedie ho napájať?
16 A nemala by byť táto žena, dcéra Abrahámova, ktorú satan zviazal, hľa, týchto osemnásť rokov, vyslobodená z tohto puta v sabatný deň?
17 A keď to povedal, všetci jeho protivníci sa zahanbili a všetok ľud sa radoval zo všetkých slávnych vecí, ktoré vykonal.
18 Vtedy povedal: Čomu sa podobá kráľovstvo Božie? a komu sa mám podobať?
19 Je ako horčičné zrnko, ktoré človek vzal a hodil do svojej záhrady; a vyrástol a vyrástol z neho veľký strom; a nebeské vtáctvo uviazlo v jeho konároch.
20 A znova povedal: K čomu prirovnám kráľovstvo Božie?
21 Je ako kvas, ktorý žena vzala a schovala do troch meríc múky, kým všetko nevykyslo.
22 A chodil po mestách a dedinách, učil a putoval do Jeruzalema.
23 Vtedy mu jeden povedal: Pane, je málo tých, ktorí budú spasení? A on im povedal:
24 Usilujte sa vojsť tesnou bránou, lebo hovorím vám, mnohí sa budú snažiť vojsť, ale nebudú môcť.
25 Keď raz pán domu vstane a zavrie dvere, a vy začnete vonku stáť a klopať na dvere a hovoriť: Pane, Pane, otvor nám! a on odpovie a povie vám: Neviem, odkiaľ ste.
26 Vtedy začnete hovoriť: Jedli sme a pili pred tebou a ty si učil na našich uliciach.
27 Ale on povie: Hovorím vám: Neviem, odkiaľ ste; odíďte odo mňa, všetci páchatelia neprávosti.
28 Tam bude plač a škrípanie zubami, keď uvidíte Abraháma, Izáka, Jakuba a všetkých prorokov v Božom kráľovstve a vy sami vystrčených.
29 A prídu od východu, od západu, od severu a od juhu a budú sedieť v kráľovstve Božom.
30 A hľa, sú poslední, ktorí budú prví, a prví, ktorí budú poslední.
31 V ten deň prišli niektorí z farizejov a povedali mu: Vypadni a choď odtiaľto, lebo ťa zabije Herodes.
32 A on im povedal: Choďte a povedzte tej líške: Hľa, vyháňam démonov a liečim dnes i zajtra a na tretí deň budem dokonalý.
33 Musím však kráčať dnes, aj zajtra a nasledujúci deň, lebo sa nemôže stať, že by prorok zahynul z Jeruzalema.
34 Ó, Jeruzalem, Jeruzalem, ktorý zabíjaš prorokov a kameňuješ tých, čo sú poslaní k tebe; koľko ráz by som bol zhromaždil tvoje deti, ako sliepka zbiera svoje potomstvo pod svoje krídla, a vy ste nechceli!
35 Hľa, váš dom vám zostal pustý a veru, hovorím vám: Neuvidíte ma, kým nepríde čas, keď poviete: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom.

KAPITOLA 14

1 A stalo sa, keď vošiel do domu jedného z popredných farizejov jesť chlieb v sobotu, že ho strážili.
2 A hľa, pred ním bol nejaký muž, ktorý mal vodnatieľku.
3 A Ježiš odpovedal zákonníkom a farizejom a riekol: Je dovolené v sobotu uzdravovať?
4 A oni mlčali. A vzal ho, uzdravil ho a prepustil;
5 A odpovedal im: Komu z vás padne osol alebo vôl do jamy a nevytiahne ho hneď v sobotu?
6 A na tieto veci mu už nemohli odpovedať.
7 Pozvaným predniesol podobenstvo, keď označil, ako si vyberali hlavné miestnosti; hovoriac im,
8 Keď ťa niekto pozve na svadbu, neseď v najvyššej miestnosti; aby nebol od neho pozvaný čestnejší muž ako ty;
9 A ten, čo ťa i neho vyzval, aby prišiel a povedal ti: Daj tomuto miesto! a ty začneš s hanbou zaujať najnižšiu miestnosť.
10 Ale keď budeš vyzvaný, choď a sadni si do najnižšej miestnosti; aby ti povedal: Priateľu, choď vyššie, keď príde ten, čo ti prikázal, potom sa budeš klaňať pred tými, ktorí s tebou sedia pri stole.
11 Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený; a kto sa poníži, bude povýšený.
12 Potom povedal aj tomu, čo mu prikázal: Keď budeš robiť večeru, nevolaj svojich priateľov ani svojich bratov, ani svojich príbuzných, ani svojich bohatých susedov; aby ťa ešte nepožiadali a nedostala by si odplatu.
13 Ale keď budeš robiť hostinu, zavolaj chudobných, zmrzačených, chromých, slepých.
14 A budeš požehnaný; lebo ťa nemôžu odplatiť, lebo ty dostaneš odplatu pri vzkriesení spravodlivých.
15 A keď to počul jeden z tých, čo s ním sedeli pri stole, povedal mu: Blahoslavený, kto bude jesť chlieb v kráľovstve Božom.
16 Potom mu povedal: Istý človek pripravil veľkú večeru a mnohým rozkázal:
17 V čase večere poslal svojho sluhu, aby povedal pozvaným: Poďte! lebo všetky veci sú teraz pripravené.
18 A všetci s jedným súhlasom sa začali ospravedlňovať. Prvý mu povedal: Kúpil som kúsok zeme a musím sa ísť pozrieť: Prosím ťa, ospravedlníš ma.
19 Iný povedal: Kúpil som päť párov volov a idem ich vyskúšať. Ospravedlni ma.
20 A iný povedal: Oženil som sa s manželkou, a preto nemôžem prísť.
21 Tak prišiel ten sluha a ukázal svojmu pánovi tieto veci. Vtedy sa domáci rozhneval a povedal svojmu sluhovi: Vyjdi rýchlo do ulíc a ulíc mesta a priveď sem chudobných, zmrzačených, zastavujúcich a slepých.
22 Sluha povedal: Pane, stalo sa, ako si prikázal, a ešte je miesto.
23 Pán povedal sluhovi: Vyjdi na cesty a ploty a prinúť ich, aby vstúpili, aby sa naplnil môj dom.
24 Lebo hovorím vám, že nikto z tých mužov, ktorí boli pozvaní, neokúsi moju večeru.
25 Išli s ním veľké zástupy a on sa obrátil a povedal im:

26 Ak niekto prichádza ku mne a nebude mať v nenávisti svojho otca a matku, ženu, deti, bratov a sestry, áno, aj svoj vlastný život, nemôže byť mojím učeníkom.
27 A kto nenesie svoj kríž a nejde za mnou, nemôže byť mojím učeníkom.
28 Lebo kto z vás, keď chce postaviť vežu, nesadne si prvý a spočíta náklady, či má dosť na jej dokončenie?
29 Aby sa mu po tom, čo položil základ a nemohol ho dokončiť, nezačali posmievať všetci, ktorí to vidia,
30 Hovoriac: Tento človek začal stavať a nemohol dokončiť.
31 Alebo ktorý kráľ, ktorý ide bojovať proti inému kráľovi, si nesadne prvý a neradí sa, či by sa mohol s desaťtisícmi stretnúť s tým, ktorý ide proti nemu s dvadsiatimi tisíckami?
32 Alebo, keď je ten druhý ešte ďaleko, posiela posolstvo a žiada podmienky pokoja.
33 Tak podobne, ktokoľvek je z vás, kto neopustí všetko, čo má, nemôže byť mojím učeníkom.
34 Soľ je dobrá, ale ak soľ stratila chuť, čím sa okorení?
35 Nehodí sa ani do zeme, ani na hnojisko; ale muži to vyhnali. Kto má uši na počúvanie, nech počuje.

KAPITOLA 15

1 Potom sa k nemu priblížili všetci mýtnici a hriešnici, aby ho počuli.
2 Farizeji a zákonníci reptali a hovorili: Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.
3 A povedal im toto podobenstvo a povedal:
4 Ktorý človek z vás, ktorý má sto oviec a jednu z nich stratí, nenechá deväťdesiatdeväť na púšti a nepôjde za stratenou, kým ju nenájde?
5 A keď ho nájde, položí si ho na plecia a raduje sa.
6 A keď príde domov, zvolá svojich priateľov a susedov a povie im: Radujte sa so mnou! lebo som našiel svoju stratenú ovcu.
7 Hovorím vám, že podobne bude radosť v nebi nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie, ako nad deväťdesiatimi deviatimi spravodlivými, ktorí pokánie nepotrebujú.
8 Ktorá žena, ktorá má desať strieborných, ak stratí jeden strieborný, nezapáli sviecu, nezametie dom a nebude sa usilovne hľadať, kým ho nenájde?
9 A keď to nájde, zvolá priateľov a susedov a povie: Radujte sa so mnou! lebo som našiel kúsok, ktorý som stratil.
10 Podobne vám hovorím, že v prítomnosti anjelov Božích je radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie.
11 On povedal: Istý muž mal dvoch synov.
12 A mladší z nich povedal svojmu otcovi: Otče, daj mi diel majetku, ktorý mi pripadá. A rozdelil im svoje živobytie.
13 A nie veľa dní potom, čo sa mladší syn zhromaždil a vydal sa na cestu do ďalekej krajiny, a tam premárnil svoj majetok bujarým životom.
14 A keď všetko minul, nastal v tej krajine veľký hlad; a začal byť v núdzi.
15 Išiel a pripojil sa k občanovi tej krajiny; a poslal ho na jeho polia pásť svine.
16 A bol by si naplnil brucho plevami, ktoré jedli ošípané, a nikto mu nedal.
17 A keď prišiel k sebe, povedal si: Koľko nádenníkov môjho otca má chleba dosť, a ja hyniem od hladu!
18 Vstanem a pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu a pred tebou,
19 A už nie som hoden volať sa tvojím synom; urob ma ako jedného zo svojich nádenníkov.
20 On vstal a prišiel k svojmu otcovi. Ale keď bol ešte ďaleko, uvidel ho jeho otec, zľutoval sa, pribehol, padol mu okolo krku a pobozkal ho.
21 Syn mu povedal: Otče, zhrešil som proti nebu i pred tebou a už nie som hoden volať sa tvojím synom.
22 Ale otec povedal svojim sluhom: Prineste najlepšie rúcho a oblečte ho. a dal mu na ruku prsteň a na nohy topánky:
23 Priveďte sem vykŕmené teľa a zabite ho; a jedzme a veselme sa:
24 Môj syn bol preto mŕtvy a ožil; stratil sa a našiel sa. A začali byť veselí.
25 Jeho starší syn bol na poli, a keď prišiel a priblížil sa k domu, počul hudbu a tanec.
26 A zavolal si jedného zo sluhov a spýtal sa, čo to znamená.
27 On mu povedal: Prišiel tvoj brat. a tvoj otec zabil vykŕmené teľa, pretože ho prijal zdravého a zdravého.
28 Nahneval sa a nechcel vojsť, preto vyšiel jeho otec a prosil ho.
29 On odpovedal a povedal svojmu otcovi: Hľa, toľko rokov ti slúžim a nikdy som neprestúpil tvoje prikázanie, a predsa si mi nikdy nedal kozliatko, aby som sa pobavil so svojimi priateľmi.
30 Ale len čo prišiel tento tvoj syn, ktorý požieral tvoj príbytok so smilnicami, zabil si mu vykŕmené teľa.
31 On mu povedal: Synu, ty si stále so mnou a všetko, čo mám, je tvoje.
32 Bolo vhodné, aby sme sa veselili a radovali, lebo tento tvoj brat bol mŕtvy a ožil; a bol stratený a je nájdený.

KAPITOLA 16

1 A povedal aj svojim učeníkom: Bol istý bohatý muž, ktorý mal správcu; a ten ho obvinili, že premárnil svoj majetok.
2 Zavolal si ho a povedal mu: Ako to, že to o tebe počujem? vydaj počet zo svojho správcovstva; lebo už nemusíš byť správcom.
3 Vtedy si správca povedal v sebe: Čo mám robiť? lebo môj pán mi odoberá správcovstvo, nemôžem kopať; prosiť hanbím sa.
4 Som rozhodnutý, čo mám robiť, aby ma prijali do svojich domov, keď ma vylúčia zo správcovstva.
5 Zavolal si teda všetkých dlžníkov svojho pána a povedal prvému: Koľko si dlžný môjmu pánovi?
6 On povedal: Sto mier oleja. A on mu povedal: Vezmi svoj účet, rýchlo si sadni a napíš päťdesiat.
7 Potom povedal druhému: A koľko si dlžný? A on povedal: Sto meríc pšenice. A on mu povedal: Vezmi svoj účet a napíš osemdesiat!
8 A pán pochválil nespravodlivého správcu, pretože konal múdro, lebo synovia tohto sveta sú vo svojom pokolení múdrejší ako synovia svetla.

9 A hovorím vám: Urobte si priateľmi mamonu nespravodlivosti; aby vás, keď zlyháte, prijali do večných príbytkov.
10 Kto je verný v najmenšom, je verný aj vo veľkom, a kto je nespravodlivý v najmenšom, je nespravodlivý aj vo veľkom.
11 Ak ste teda neboli verní v nespravodlivej mamone, kto vám zverí pravé bohatstvo?
12 A ak ste neboli verní v tom, čo je cudzie, kto vám dá to, čo je vaše?
13 Žiadny sluha nemôže slúžiť dvom pánom, lebo buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať; inak sa bude jedného držať a druhým pohŕda. Nemôžete slúžiť Bohu a mamone.
14 To všetko počuli aj farizeji, ktorí boli lakomí, a posmievali sa mu.
15 A on im povedal: Vy ste tí, ktorí sa ospravedlňujú pred ľuďmi; ale Boh zná vaše srdcia, lebo to, čo je medzi ľuďmi veľmi vážené, je ohavnosťou v očiach Božích.
16 Zákon a proroci boli až po Jána; odvtedy sa zvestuje kráľovstvo Božie a každý sa doň tlačí.
17 A ľahšie pominie nebo a zem, ako zlyhať jedna maličkosť zákona.
18 Každý, kto prepustí svoju manželku a vezme si inú, cudzoloží, a kto si vezme tú prepustenú od muža, cudzoloží.
19 Bol istý bohatý muž, oblečený do purpuru a jemného plátna a každý deň sa mu darilo prepychovo:
20 A bol istý žobrák menom Lazár, ktorý ležal pri jeho bráne, plný vredov,
21 A túžiac nasýtiť sa omrvinkami, ktoré padali z boháčovho stola, navyše prišli psi a olizovali mu vredy.
22 A stalo sa, že žobrák zomrel a anjeli ho zaniesli do Abrahámovho lona; zomrel aj boháč a bol pochovaný;
23 A v pekle pozdvihol svoje oči v mukách a zďaleka videl Abraháma a Lazara v jeho lone.
24 A zvolal: Otec Abrahám, zmiluj sa nado mnou a pošli Lazára, aby si namočil koniec prsta do vody a ochladil mi jazyk. lebo som mučený v tomto plameni.
25 Ale Abrahám povedal: Synu, pamätaj, že si ty za svojho života prijal svoje dobré veci a podobne aj Lazár zlé veci.
26 A popri tom všetkom je medzi nami a vami pevná priepasť, takže tí, ktorí chcú prejsť odtiaľto k vám, nemôžu; ani k nám nemôžu prejsť, to by prišlo odtiaľ.
27 Potom povedal: Prosím ťa, otče, aby si ho poslal do domu môjho otca.
28 Lebo mám piatich bratov; aby im vydal svedectvo, aby aj oni neprišli na toto miesto múk.
29 Abrahám mu povedal: Majú Mojžiša a prorokov; nech ich počujú.
30 On povedal: Nie, otec Abrahám, ale ak k nim niekto išiel z mŕtvych, budú činiť pokánie.
31 A povedal mu: Ak nepočujú Mojžiša a prorokov, ani ich nepresvedčia, aj keby niekto vstal z mŕtvych.

KAPITOLA 17

1 Potom povedal učeníkom: Nie je možné, aby prišli pohoršenia, ale beda tomu, skrze koho prichádzajú!
2 Bolo by pre neho lepšie, keby mu na krk zavesili mlynský kameň a hodili ho do mora, než aby urazil jedného z týchto maličkých.
3 Dávajte si na seba pozor: Ak sa tvoj brat previní proti tebe, pokarhaj ho; a ak sa kajá, odpusť mu.
4 A ak sa prehreší proti tebe sedemkrát za deň a sedemkrát za deň sa k tebe obráti a povie: Činím pokánie; odpustíš mu.
5 A apoštoli povedali Pánovi: Rozmnož našu vieru.
6 A Pán povedal: Keby ste mali vieru ako horčičné zrnko, mohli by ste povedať tomuto platanovi: Vytrhni sa s koreňom a zasaď sa do mora; a malo by ťa poslúchať.
7 Ale kto z vás, keď má sluhu orať alebo pásť dobytok, povie mu, keď príde z poľa: Iď si sadnúť k mäsu?
8 A radšej mu nepovie: Priprav, čo budem môcť večerať, a opáš sa a slúž mi, kým sa nenajem a nenapijem; a potom budeš jesť a piť?
9 Či ďakuje tomu sluhovi, že urobil, čo mu bolo prikázané? ja trosku nie.
10 Tak aj vy, keď urobíte všetko, čo vám bolo prikázané, povedzte: Sme neužitoční sluhovia. Urobili sme, čo bolo našou povinnosťou.
11 A stalo sa, keď išiel do Jeruzalema, že prešiel stredom Samárie a Galiley.
12 Keď vošiel do istej dediny, stretlo sa s ním desať malomocných mužov, ktorí stáli zďaleka.
13 Oni pozdvihli svoj hlas a povedali: Ježišu, Majstre, zmiluj sa nad nami!
14 A keď ich uvidel, povedal im: Choďte, ukážte sa kňazom! A stalo sa, že keď išli, boli očistení.
15 A jeden z nich, keď videl, že je uzdravený, obrátil sa a veľkým hlasom oslavoval Boha,
16 A padol na tvár k jeho nohám a ďakoval mu, a bol to Samaritán.
17 A Ježiš odpovedal a riekol: Či nebolo desať očistených? ale kde je tých deväť?
18 Nebolo nájdených tých, ktorí sa vrátili, aby vzdali slávu Bohu, okrem tohto cudzinca.
19 On mu povedal: Vstaň, choď, tvoja viera ťa uzdravila.
20 A keď sa ho pýtali od farizejov, kedy má prísť kráľovstvo Božie, odpovedal im a riekol: Kráľovstvo Božie neprichádza s pozorovaním.
21 Ani nepovedia: Hľa, tu! alebo, hľa! lebo hľa, kráľovstvo Božie je vo vás.
22 A povedal učeníkom: Prídu dni, keď si budete priať vidieť jeden z dní Syna človeka, a neuvidíte.
23 A povedia vám: Pozri tu; alebo, pozri tam: nechoď za nimi a nenasleduj ich.
24 Lebo ako blesk, ktorý svieti z jednej časti pod nebom, svieti do druhej časti pod nebom; taký bude aj Syn človeka vo svojich dňoch.
25 Najprv však musí mnoho trpieť a byť zavrhnutý týmto pokolením.
26 A ako bolo za dní Noeho, tak bude aj za dní Syna človeka.
27 Jedli, pili, brali si manželky, vydávali sa až do dňa, keď Noe vošiel do korábu a prišla potopa a všetkých ich zničila.
28 Podobne ako to bolo za dní Lota; jedli, pili, kupovali, predávali, sadili, stavali;
29 Ale v ten deň, keď Lot vyšiel zo Sodomy, pršalo z neba ohňom a sírou a všetkých zničilo.
30 Tak bude aj v deň, keď sa zjaví Syn človeka.
31 V ten deň, kto bude na streche domu a jeho veci v dome, nech nezostupuje, aby si to vzal, a kto je na poli, nech sa tiež nevracia späť.

32 Pamätaj na Lótovu ženu.
33 Kto sa bude snažiť zachrániť si život, stratí ho; a kto stratí svoj život, zachová si ho.
34 Hovorím vám, že tej noci budú dvaja muži na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.
35 Dve ženy budú spolu mlieť; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.
36 Dvaja muži budú na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný.
37 Oni odpovedali a riekli mu: Kde, Pane? A povedal im: Kdekoľvek je telo, tam budú zhromaždené orly.

KAPITOLA 18

1 A na tento účel im povedal podobenstvo, že ľudia sa majú stále modliť a neochabovať;
2 Hovoriac: V meste bol sudca, ktorý sa nebál Boha a nehľadel na človeka.
3 A v tom meste bola vdova; a prišla k nemu a povedala: Pomsti ma na mojom protivníkovi!
4 Chvíľu nechcel, ale potom si povedal v sebe: Hoci sa Boha nebojím a ľudí nehľadím;
5 Ale keďže ma táto vdova trápi, pomstím ju, aby ma neunavila svojím neustálym prichádzaním.
6 A Pán povedal: Počujte, čo hovorí nespravodlivý sudca!
7 A či Boh nepomstí svojich vyvolených, ktorí k nemu volajú dňom i nocou, hoci s nimi dlho znáša?
8 Hovorím vám, že ich rýchlo pomstí. Či však Syn človeka nájde vieru na zemi, keď príde?
9 A toto podobenstvo povedal niektorým, ktorí verili v seba samých, že sú spravodliví, a inými pohŕdali:
10 Dvaja muži vyšli do chrámu modliť sa; jeden farizej a druhý mýtnik.
11 Farizej sa postavil a takto sa v sebe modlil: Bože, ďakujem ti, že nie som ako ostatní ľudia, vydierači, nespravodliví, cudzoložníci, ba aj ako tento mýtnik.
12 Postím sa dvakrát do týždňa, dávam desiatky zo všetkého, čo mám.
13 A mýtnik stojaci zďaleka nechcel pozdvihnúť ani oči k nebu, ale udrel sa do pŕs a povedal: Bože, buď milostivý mne hriešnemu.
14 Hovorím vám, že tento odišiel do svojho domu ospravedlnený a nie druhý, lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený; a kto sa poníži, bude povýšený.
15 A privádzali k nemu aj nemluvňatá, aby sa ich dotkol, ale keď to videli jeho učeníci, pokarhali ich.
16 Ale Ježiš si ich zavolal a povedal: Nechajte deti prichádzať ku mne a nebráňte im, lebo takých je kráľovstvo Božie.
17 Veru, hovorím vám: Kto neprijme kráľovstvo Božie ako dieťa, v žiadnom prípade doň nevojde.
18 Istý knieža sa ho opýtal: Dobrý Pane, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?
19 Ježiš mu povedal: Prečo ma nazývaš dobrým? nikto nie je dobrý, okrem jedného, teda Boha.
20 Poznáš prikázania: Nescudzoložíš, nezabiješ, nepokradneš, nevydáš krivé svedectvo, cti svojho otca a svoju matku.
21 On povedal: Toto všetko som zachovával od svojej mladosti.
22 Keď to Ježiš počul, povedal mu: Jedna vec ti chýba: predaj všetko, čo máš, a rozdaj chudobným a budeš mať poklad v nebi, a príď a nasleduj ma.
23 A keď to počul, veľmi sa zarmútil, lebo bol veľmi bohatý.
24 Keď Ježiš videl, že je veľmi zarmútený, povedal: Ako ťažko vojdú do Božieho kráľovstva tí, čo majú bohatstvo!
25 Ľahšie je totiž ťave prejsť uchom ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.
26 A tí, ktorí to počuli, povedali: Kto teda môže byť spasený?
27 On povedal: Čo je nemožné u ľudí, je možné u Boha.
28 Peter povedal: Hľa, my sme opustili všetko a išli sme za tebou.
29 A povedal im: Veru, hovorím vám: Niet nikoho, kto by opustil dom alebo rodičov alebo bratov alebo manželku alebo deti pre Božie kráľovstvo,
30 Kto nedostane mnohonásobne viac v tomto prítomnom čase a v budúcom svete večný život.
31 Potom vzal k sebe Dvanástich a povedal im: Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a splní sa všetko, čo napísali proroci o Synovi človeka.
32 Lebo bude vydaný pohanom a bude sa mu posmievať, bude sa mu posmievať a bude na neho pľuvať.
33 Zbičujú ho a usmrtia a na tretí deň vstane z mŕtvych.
34 A nerozumeli ničomu z toho, a toto slovo bolo pred nimi skryté, ani nevedeli, čo sa hovorilo.
35 A stalo sa, že keď sa blížil k Jerichu, istý slepý muž sedel pri ceste a žobral:
36 A keď počul, že okolo prechádza zástup, spýtal sa, čo to znamená.
37 A povedali mu, že Ježiš Nazaretský ide okolo.
38 A zvolal: Ježišu, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!
39 A tí, čo išli pred ním, ho karhali, aby mlčal, ale on ešte väčšmi kričal: Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!
40 Ježiš sa postavil a rozkázal, aby ho priviedli k nemu, a keď sa priblížil, spýtal sa ho:
41 Hovoriac: Čo chceš, aby som ti urobil? A on povedal: Pane, aby som videl.
42 A Ježiš mu povedal: Prezri, tvoja viera ťa zachránila.
43 A hneď prezrel a išiel za ním, oslavujúc Boha, a všetok ľud, keď to videl, chválil Boha.

KAPITOLA 19

1 A Ježiš vošiel a prešiel cez Jericho.
2 A hľa, bol tam muž menom Zachej, ktorý bol hlavným mýtnikom, a bol bohatý.
3 A hľadal Ježiša, kým je; a nemohol pre tlač, pretože bol malého vzrastu.
4 Bežal pred ním a vyliezol na sykomoru, aby ho videl, lebo mal ísť tadiaľto.
5 Keď Ježiš prišiel na to miesto, zdvihol oči a videl ho a povedal mu: Zacheus, ponáhľaj sa a zostúp! lebo dnes musím bývať v tvojom dome.
6 Ponáhľal sa, zostúpil a s radosťou ho prijal.
7 Keď to videli, všetci šomrali a hovorili: Išiel na hosťovanie k hriešnikovi.
8 Zachej sa postavil a povedal Pánovi: Hľa, Pane, polovicu svojho majetku dávam chudobným; a ak som niečo od niekoho falošným obvinením vzal, vrátim mu štvornásobne.

9 A Ježiš mu povedal: Dnes prišla spása do tohto domu, keďže aj on je synom Abrahámovým.
10 Lebo Syn človeka prišiel hľadať a spasiť, čo bolo stratené.
11 Keď to počuli, dodal a povedal podobenstvo, pretože bol blízko Jeruzalema a pretože si mysleli, že sa hneď objaví kráľovstvo Božie.
12 Povedal si teda: Istý šľachtic odišiel do ďalekej krajiny, aby získal kráľovstvo a vrátil sa.
13 A zavolal svojich desiatich sluhov, odovzdal im desať libier a povedal im: Obsadzujte, kým neprídem.
14 Ale jeho občania ho nenávideli a poslali za ním odkaz: Nebudeme mať tohto muža, aby nad nami kraľoval.
15 A stalo sa, že keď sa vrátil, keď prijal kráľovstvo, vtedy prikázal, aby boli k nemu zavolaní títo služobníci, ktorým dal peniaze, aby mohol vedieť, koľko každý človek získal obchodovaním.
16 Vtedy prišiel prvý a povedal: Pane, tvoja libra pribrala desať libier.
17 A on mu povedal: Nuž, dobrý sluha, pretože si bol verný v mále, máš moc nad desiatimi mestami.
18 Prišiel druhý a povedal: Pane, tvoja libra pribrala päť libier.
19 Podobne mu povedal: Buď aj ty nad piatimi mestami!
20 A iný prišiel a povedal: Pane, hľa, tu je tvoja libra, ktorú som nechal odloženú v obrúsku.
21 Bál som sa ťa, lebo si prísny človek: berieš, čo si nepoložil, a žneš, čo si nezasial.
22 A on mu povedal: Z tvojich vlastných úst ťa budem súdiť, ty zlý sluha. Vedel si, že som strohý muž, ktorý beriem, čo som nepoložil, a žnem, čo som nezasial.
23 Prečo si teda nedal moje peniaze do banky, aby som si pri mojom príchode vyžiadal svoje s úžerou?
24 A tým, čo stáli, povedal: Vezmite od neho tú libru a dajte tomu, čo má desať libier.
25 (A oni mu povedali: Pane, má desať libier.)
26 Lebo hovorím vám, že každému, kto má, bude dané; a od toho, kto nemá, bude odňaté aj to, čo má.
27 Ale tých mojich nepriateľov, ktorí nechceli, aby som nad nimi kraľoval, priveďte sem a pobite ich predo mnou.
28 A keď to povedal, odišiel napred a vystúpil hore do Jeruzalema.
29 A stalo sa, keď sa priblížil k Betfage a Betánii, na vrchu, ktorý sa volá Olivový vrch, poslal dvoch zo svojich učeníkov,
30 Hovoriac: Choďte do dediny oproti vám; v ktorom pri svojom vstupe nájdete priviazané osliatko, na ktorom ešte nikto nesedel: rozviažte ho a priveďte sem.
31 A keby sa vás niekto spýtal: Prečo ho strácate? takto mu poviete: Pretože ho Pán potrebuje.
32 A tí, ktorí boli poslaní, išli svojou cestou a našli tak, ako im povedal.
33 A keď odväzovali osliatko, jeho majitelia im povedali: Prečo rozväzujete osliatko?
34 A oni povedali: Pán ho potrebuje.
35 Priviedli ho k Ježišovi a hodili svoje rúcha na osliatko a posadili naň Ježiša.
36 A keď išiel, rozprestreli svoje šaty na cestu.
37 A keď sa priblížil, ešte teraz pri zostupe z Olivového vrchu, celé množstvo učeníkov sa začalo radovať a veľkým hlasom chváliť Boha za všetky tie mocné skutky, ktoré videli;
38 Hovoriac: Nech je zvelebený Kráľ, ktorý prichádza v mene Pánovom: pokoj na nebi a sláva na výsostiach.
39 A niektorí farizeji zo zástupu mu povedali: Učiteľu, pokarhaj svojich učeníkov!
40 A on odpovedal a riekol im: Hovorím vám, že keby títo mlčali, kamene by hneď kričali.
41 A keď sa priblížil, uvidel mesto a plakal nad ním,
42 Hovoriac: Keby si aj ty aspoň v tento deň vedel, čo patrí k tvojmu pokoju! ale teraz sú skryté pred tvojimi očami.
43 Lebo prídu na teba dni, keď tvoji nepriatelia uvrhnú okolo teba priekopu, obkľúčia ťa a budú ťa držať zo všetkých strán,
44 A vyrovná ťa so zemou a tvoje deti v tebe; a nenechajú v tebe kameň na kameni; lebo si neznal čas svojho navštívenia.
45 A vošiel do chrámu a začal vyháňať tých, čo v ňom predávali, a tých, čo kupovali;
46 Hovoriac im: Je napísané: Môj dom je domom modlitby, ale vy ste z neho urobili brloh zlodejov.
47 A denne učil v chráme. Ale veľkňazi, zákonníci a náčelníci ľudu sa ho snažili zničiť,
48 A nemohli nájsť, čo by mohli urobiť, lebo všetok ľud bol veľmi pozorný, aby ho počúval.

KAPITOLA 20

1 A stalo sa v jeden z tých dní, keď učil ľud v chráme a kázal evanjelium, prišli k nemu veľkňazi a zákonníci so staršími,
2 A povedali mu: Povedz nám, akou mocou to robíš? alebo kto je ten, ktorý ti dal túto moc?
3 On odpovedal a riekol im: Aj ja sa vás opýtam na jednu vec; a odpovedz mi:
4 Jánov krst bol z neba alebo od ľudí?
5 A uvažovali sami so sebou: Ak povieme: Z neba; povie: Prečo ste mu teda neverili?
6 Ale ak povieme: O ľuďoch; všetok ľud nás bude kameňovať, lebo budú presvedčení, že Ján bol prorok.
7 A oni odpovedali, že nevedia, odkiaľ to je.
8 A Ježiš im povedal: Ani ja vám nepoviem, akou mocou robím tieto veci.
9 Potom začal hovoriť ľudu toto podobenstvo; Istý človek vysadil vinicu a dal ju vinohradníkom a odišiel do ďalekej krajiny na dlhý čas.
10 V pravý čas poslal sluhu k vinohradníkom, aby mu dali z úrody vinice, ale vinohradníci ho zbili a poslali prázdneho.
11 A opäť poslal iného sluhu, aj jeho zbili a hanebne ho prosili a poslali preč prázdneho.
12 A znova poslal tretieho, aj toho ranili a vyhnali.
13 Vtedy povedal pán vinice: Čo mám robiť? Pošlem svojho milovaného syna: možno si ho budú ctiť, keď ho uvidia.
14 Ale keď ho vinohradníci uvideli, uvažovali medzi sebou: Toto je dedič. Poďte, zabime ho, aby bolo dedičstvo naše.
15 Vyhnali ho teda z vinice a zabili. Čo im teda urobí pán vinice?
16 Príde, zničí týchto vinohradníkov a vinicu dá iným. A keď to počuli, povedali: Bože chráň!
17 On ich zazrel a povedal: Čo je teda napísané: Kameň, ktorý stavitelia zavrhli, stal sa uholnou hlavou?

18 Ktokoľvek padne na ten kameň, bude rozbitý; ale na koho padne, toho rozdrví na prach.
19 Veľkňazi a zákonníci v tú hodinu chceli naňho vztiahnuť ruky. a báli sa ľudu, lebo poznali, že toto podobenstvo povedal proti nim.
20 A oni ho pozorovali a vyslali vyzvedačov, ktorí sa mali tváriť ako spravodliví, aby sa chopili jeho slov, aby ho vydali moci a autorite miestodržiteľa.
21 A pýtali sa ho: Učiteľ, vieme, že správne hovoríš a učíš, ani nikoho neprijímaš, ale pravdivo učíš ceste Božej.
22 Je nám dovolené dávať cézarovi daň, alebo nie?
23 On však spoznal ich prefíkanosť a povedal im: Prečo ma pokúšate?
24 Ukáž mi groš. Koho má obrázok a nápis? Odpovedali a riekli: Caesárovo.
25 A povedal im: Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu.
26 A pred ľudom nemohli uchopiť jeho slová a divili sa jeho odpovedi a mlčali.
27 Vtedy k nemu prišli niektorí zo saducejov, ktorí popierajú, že by bolo vzkriesenie; a pýtali sa ho,
28 Mojžiš nám povedal, Majstre,: Ak niekomu zomrie brat, ktorý má ženu, a zomrie bez detí, nech si jeho brat vezme jeho ženu a vzbudí svojmu bratovi semeno.
29 Bolo teda sedem bratov. Prvý si vzal ženu a zomrel bez detí.
30 A druhý si ju vzal za ženu a zomrel bezdetný.
31 A tretí si ju vzal; a podobne aj siedmi, a nezanechali deti a zomreli.
32 Naposledy zomrela aj žena.
33 Čia je teda pri zmŕtvychvstaní ich žena? lebo siedmi ju mali za ženu.
34 A Ježiš odpovedal a riekol im: Synovia tohto sveta sa ženia a vydávajú.
35 Ale tí, ktorí budú uznaní za hodných získať tento svet a vzkriesenie z mŕtvych, sa ani neženia, ani nevydávajú.
36 Nemôžu už ani zomrieť, lebo sú rovní anjelom; a sú deťmi Božími, súc deťmi vzkriesenia.
37 Teraz, keď mŕtvi vstali, ukázal aj Mojžiš pri kríku, keď nazýval Pána Bohom Abrahámovým, Bohom Izákovým a Bohom Jakubovým.
38 Lebo nie je Bohom mŕtvych, ale živých, lebo všetci žijú pre neho.
39 Vtedy niektorí zo zákonníkov odpovedali: Učiteľu, dobre si povedal.
40 A potom sa ho neodvážili vôbec nič opýtať.
41 A on im povedal: Ako hovoria, že Kristus je syn Dávidov?
42 A sám Dávid hovorí v knihe Žalmov: Hospodin povedal môjmu Pánovi: Sadni si po mojej pravici,
43 Kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh.
44 Dávid ho teda nazýva Pánom, ako je teda jeho synom?
45 Potom v publiku všetkého ľudu povedal svojim učeníkom:
46 Chráňte sa zákonníkov, ktorí túžia chodiť v dlhých rúchach a milujú pozdravy na trhoch, najvyššie miesta v synagógach a hlavné miestnosti na hostinách;
47 Ktoré požierajú domy vdov a na slávu sa dlho modlia, tí dostanú väčšie zatratenie.

KAPITOLA 21

1 A pozrel hore a videl, ako boháči hádžu svoje dary do pokladnice.
2 A videl aj akúsi chudobnú vdovu, ako tam hádže dva roztoče.
3 A on povedal: Veru, hovorím vám, že táto chudobná vdova hodila viac ako oni všetci.
4 Lebo títo všetci vrhli zo svojho nadbytku do Božích obetí, ale ona zo svojej biedy dala všetko živé, čo mala.
5 A keď niektorí hovorili o chráme, ako bol ozdobený peknými kameňmi a darmi, povedal:
6 Čo sa týka týchto vecí, ktoré vidíte, prídu dni, v ktorých nezostane kameň na kameni, ktorý nebude zvrhnutý.
7 A pýtali sa ho: Majstre, ale kedy to bude? a aké bude znamenie, keď sa tieto veci stanú?
8 On povedal: Dávajte si pozor, aby ste sa nedali zviesť, lebo mnohí prídu v mojom mene a budú hovoriť: Ja som Kristus; a čas sa približuje. Nechoďte teda za nimi.
9 Ale keď budete počuť o vojnách a nepokojoch, neľakajte sa, lebo toto sa musí najskôr stať; ale koniec nie je len tak.
10 Potom im povedal: Povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu.
11 Na rôznych miestach budú veľké zemetrasenia, hlad a mory; a z neba budú strašné pohľady a veľké znamenia.
12 Pred tým všetkým však na vás vztiahnu ruky a budú vás prenasledovať, vydávajúc vás do synagóg a do väzení, pred kráľov a kniežatá budú vedené pre moje meno.
13 A obráti sa k vám na svedectvo.
14 Uložte si teda vo svojich srdciach, aby ste nerozmýšľali nad tým, čo odpoviete.
15 Lebo ti dám ústa a múdrosť, ktorej nebudú môcť odporovať ani odporovať všetci tvoji protivníci.
16 A budete zradení rodičmi, bratmi, príbuznými a priateľmi; a niektorí z vás spôsobia smrť.
17 A všetci vás budú nenávidieť pre moje meno.
18 Ale ani vlas ti na hlave nezahynie.
19 Vo svojej trpezlivosti vlastníte svoje duše.
20 A keď uvidíte Jeruzalem obkľúčený vojskami, vedzte, že jeho spustošenie je blízko.
21 Potom tí, čo sú v Judsku, nech utečú do vrchov; a tí, ktorí sú v jeho strede, nech odídu; a tí, ktorí sú v krajinách, nech nevstupujú do nich.
22 Lebo toto sú dni pomsty, aby sa splnilo všetko, čo je napísané.
23 Ale beda tým, čo sú v tých dňoch, a tým, čo dojčia! lebo v krajine bude veľká úzkosť a hnev na tento ľud.
24 A padnú ostrím meča a budú odvedení do zajatia medzi všetky národy a po Jeruzaleme budú šliapať pohania, kým sa nenaplnia časy pohanov.
25 A budú znamenia na slnku, na mesiaci a na hviezdach; a na zemi súženie národov so zmätkom; more a vlny hučia;
26 Ľudské srdcia ochabujú strachom a staraním sa o to, čo prichádza na zem, lebo nebeské mocnosti sa budú chvieť.
27 A vtedy uvidia Syna človeka prichádzať v oblaku s mocou a veľkou slávou.
28 A keď sa to začne diať, vzhliadnite a zodvihnite svoje hlavy; lebo tvoje vykúpenie sa blíži.
29 A povedal im podobenstvo; Hľa, figovník a všetky stromy;
30 Keď teraz vystrelia, sami o sebe vidíte a viete, že leto je už blízko.

31 Tak aj vy, keď uvidíte, že sa to deje, vedzte, že kráľovstvo Božie je blízko.
32 Veru, hovorím vám: Toto pokolenie sa nepominie, kým sa všetko nesplní.
33 Nebo a zem sa pominú, ale moje slová nepominú.
34 A dávajte si na seba pozor, aby vaše srdcia neboli niekedy preťažené preháňaním, opilstvom a starosťami o tento život, a tak neprišiel ten deň na vás.
35 Lebo ako osídlo to príde na všetkých, ktorí bývajú na tvári celej zeme.
36 Bdejte teda a vždy sa modlite, aby ste boli uznaní za hodných uniknúť všetkému tomu, čo sa má stať, a postaviť sa pred Syna človeka.
37 A cez deň učil v chráme; a v noci vyšiel a zostal na vrchu, ktorý sa volá Olivový vrch.
38 A všetok ľud prichádzal skoro ráno k nemu do chrámu, aby ho počul.

KAPITOLA 22

1 Teraz sa priblížil sviatok nekvasených chlebov, ktorý sa nazýva Pascha.
2 A najvyšší kňazi a zákonníci hľadali, ako by ho mohli zabiť; lebo sa báli ľudí.
3 Potom vošiel Satan do Judáša, ktorý sa volal Iškariotský a bol z počtu dvanástich.
4 A on odišiel a rozprával sa s veľkňazmi a veliteľmi, ako by im ho mohol zradiť.
5 A zaradovali sa a zaviazali sa, že mu dajú peniaze.
6 A sľúbil a hľadal príležitosť, aby im ho zradil v neprítomnosti zástupu.
7 Potom prišiel deň nekvasených chlebov, keď treba zabiť Veľkú noc.
8 A poslal Petra a Jána so slovami: Choďte a pripravte nám Veľkú noc, aby sme sa najedli.
9 Oni mu povedali: Kde chceš, aby sme pripravili?
10 A povedal im: Hľa, keď vojdete do mesta, stretne vás človek, ktorý ponesie džbán vody; nasledujte ho do domu, do ktorého vchádza.
11 A vy poviete správcovi domu: Pán ti hovorí: Kde je hostinec, kde budem jesť Veľkú noc so svojimi učeníkmi?
12 A ukáže vám veľkú zariadenú hornú miestnosť: tam pripravte.
13 Išli a našli, ako im povedal, a pripravili Veľkú noc.
14 A keď prišla hodina, posadil sa a dvanásti apoštoli s ním.
15 A povedal im: S túžbou som túžil zjesť s vami túto Veľkú noc, skôr ako budem trpieť.
16 Lebo vám hovorím, že už z toho nebudem jesť, kým sa to nenaplní v kráľovstve Božom.
17 Potom vzal kalich, poďakoval a povedal: Vezmite tento a rozdeľte si ho medzi sebou.
18 Lebo hovorím vám, že nebudem piť z plodu viniča, kým nepríde kráľovstvo Božie.
19 Potom vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal a dával im so slovami: Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.
20 Podobne aj kalich po večeri hovoriac: Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi, ktorá sa vylieva za vás.
21 Ale hľa, ruka toho, ktorý ma zrádza, je so mnou na stole.
22 A Syn človeka naozaj ide, ako bolo určené, ale beda tomu človeku, ktorý ho zrádza!
23 A začali sa medzi sebou pýtať, kto z nich by to mal urobiť.
24 A bol medzi nimi aj spor, kto z nich by mal byť považovaný za najväčší.
25 A povedal im: Králi pohanov panujú nad nimi; a tí, ktorí nad nimi vykonávajú autoritu, sa nazývajú dobrodinci.
26 Ale vy nie takí; ale kto je medzi vami najväčší, nech je ako mladší; a kto je vodca, ako ten, kto slúži.
27 Lebo či je väčší ten, čo sedí za stolom, alebo ten, čo obsluhuje? Či nie je ten, čo sedí pri mäse? ale ja som medzi vami ako ten, čo slúži.
28 Vy ste tí, ktorí zotrvávali so mnou v mojich pokušeniach.
29 A ustanovím vám kráľovstvo, ako mi ustanovil môj Otec;
30 Aby ste jedli a pili pri mojom stole v mojom kráľovstve a sedeli na trónoch a súdili dvanásť kmeňov Izraela.
31 A Pán povedal: Šimon, Šimon, hľa, Satan si vás prial, aby vás preosial ako pšenicu.
32 Ale ja som prosil za teba, aby tvoja viera nezanikla, a keď sa obrátiš, posilni svojich bratov.
33 On mu povedal: Pane, som pripravený ísť s tebou do väzenia aj na smrť.
34 A on povedal: Hovorím ti, Peter, dnes nezaspieva kohút, kým tri razy zaprieš, že ma poznáš.
35 On im povedal: Keď som vás poslal bez mešca, mošny a obuvi, chýbalo vám niečo? A oni povedali: Nič.
36 Potom im povedal: Ale teraz, kto má mešec, nech si ho vezme a podobne aj mošnu, a kto nemá meč, nech predá svoje rúcho a kúpi si ho.
37 Lebo vám hovorím, že toto, čo je napísané, sa musí na mne ešte splniť, A bol započítaný medzi priestupníkov, lebo veci, ktoré sa mňa týkajú, majú koniec.
38 A oni povedali: Pane, hľa, tu sú dva meče. A on im povedal: Stačilo.
39 Potom vyšiel a išiel, ako bol zvyknutý, na Olivovú horu. a išli za ním aj jeho učeníci.
40 A keď bol na tom mieste, povedal im: Modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.
41 A bol od nich odtiahnutý asi kameňom, kľakol si a modlil sa:
42 Hovoriac: Otče, ak chceš, odnes odo mňa tento kalich, ale nech sa stane nie moja vôľa, ale tvoja.
43 A zjavil sa mu anjel z neba a posilňoval ho.
44 Keď bol v agónii, modlil sa vrúcnejšie a jeho pot bol ako veľké kvapky krvi, ktoré padali na zem.
45 A keď vstal od modlitby a prišiel k svojim učeníkom, našiel ich spať od smútku,
46 A povedal im: Prečo spíte? vstaňte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia.
47 A kým ešte hovoril, hľa, zástup, a ten, ktorý sa volal Judáš, jeden z dvanástich, išiel pred nimi a priblížil sa k Ježišovi, aby ho pobozkal.
48 Ale Ježiš mu povedal: Judáš, bozkom zrádzaš Syna človeka?
49 Keď tí, čo boli okolo neho, videli, čo bude nasledovať, povedali mu: Pane, máme biť mečom?
50 A jeden z nich udrel sluhu najvyššieho kňaza a odťal mu pravé ucho.
51 A Ježiš odpovedal a riekol: Trvajte doteraz! A dotkol sa jeho ucha a uzdravil ho.

52 Potom povedal Ježiš veľkňazom, veliteľom chrámu a starším, ktorí prišli k nemu: Vyšli ste ako na zlodeja s mečmi a kyjmi?
53 Keď som bol deň čo deň s vami v chráme, nevztiahli ste na mňa ruky, ale toto je vaša hodina a moc tmy.
54 Potom ho vzali, odviedli a priviedli do veľkňazovho domu. A Peter ho zďaleka nasledoval.
55 A keď zapálili oheň uprostred siene a posadali si spolu, Peter si sadol medzi nich.
56 Ale istá slúžka ho uvidela, ako sedel pri ohni, uprene naňho pozrela a povedala: Aj tento bol s ním.
57 On ho zaprel a povedal: Žena, nepoznám ho.
58 A po malej chvíli ho uvidel iný a povedal: Aj ty si z nich. A Peter povedal: Človeče, nie som.
59 A asi hodinu za druhou s istotou tvrdil, že aj tento bol s ním, lebo je Galilejčan.
60 Peter povedal: Človeče, neviem, čo hovoríš. A hneď, keď ešte hovoril, kohút.
61 A Pán sa obrátil a pozrel na Petra. A Peter si spomenul na slovo Pánovo, ako mu povedal: Kým kohút nezaspieva, tri razy ma zaprieš.
62 Peter vyšiel a horko plakal.
63 Muži, ktorí držali Ježiša, sa mu posmievali a bili ho.
64 A keď mu zaviazali oči, bili ho po tvári a pýtali sa ho: Prorokuj, kto ťa udrel?
65 A mnohé iné veci rúhavo hovorili proti nemu.
66 A keď nastal deň, zišli sa starší ľudu, veľkňazi a zákonníci a zaviedli ho do svojej rady a povedali:
67 Si ty Kristus? povedz nám. A on im povedal: Keď vám poviem, neuveríte.
68 A ak sa vás aj ja opýtam, neodpoviete mi, ani ma nepustíte.
69 Odteraz bude Syn človeka sedieť po pravici Božej moci.
70 Vtedy povedali všetci: Si teda Syn Boží? A on im povedal: Vy hovoríte, že som.
71 A oni povedali: Čo ešte potrebujeme svedčiť? lebo sami sme počuli z jeho úst.

KAPITOLA 23

1 A celé ich množstvo vstalo a viedlo ho k Pilátovi.
2 A začali ho obviňovať: Našli sme tohto človeka, ktorý prevracia národ a zakazuje dávať cézarovi daň a hovorí, že on sám je Kristus Kráľ.
3 Pilát sa ho opýtal a riekol: Si kráľ Židov? A on mu odpovedal a riekol: Ty to hovoríš.
4 Vtedy povedal Pilát veľkňazom a ľudu: Na tomto mužovi nenachádzam žiadnu vinu.
5 A ešte zúrivejšie vraveli: On podnecuje ľud a učí po celom Židovstve, počnúc od Galiley až po toto miesto.
6 Keď Pilát počul o Galilei, spýtal sa, či je ten muž Galilejčan.
7 A hneď, ako vedel, že patrí pod Herodesovu jurisdikciu, poslal ho k Herodesovi, ktorý bol v tom čase tiež v Jeruzaleme.
8 A keď Herodes uvidel Ježiša, veľmi sa zaradoval, lebo ho chcel dlho vidieť, lebo o ňom veľa počul; a dúfal, že uvidí nejaký zázrak, ktorý urobil on.
9 Potom sa ho mnohými slovami vypytoval; ale on mu nič neodpovedal.
10 A veľkňazi a zákonníci stáli a vehementne ho obviňovali.
11 A Herodes so svojimi bojovníkmi ho zavrhol, posmieval sa mu, obliekol ho do nádherného rúcha a znova ho poslal k Pilátovi.
12 A v ten istý deň sa Pilát a Herodes spriatelili, lebo predtým boli medzi sebou nepriateľstvo.
13 A Pilát, keď zvolal veľkňazov, kniežatá a ľud,
14 Povedali ste im: Priviedli ste ku mne tohto muža, ktorý prevracia ľud, a hľa, ja, keď som ho pred vami skúmal, nenašiel som na tomto mužovi žiadnu vinu, že sa dotýka vecí, z ktorých ho obviňujete.
15 Nie, ani Herodes, lebo som ťa poslal k nemu; a hľa, nič hodné smrti sa mu nestalo.
16 Preto ho potrestám a prepustím.
17 (Lebo im musí jedného prepustiť na sviatok.)
18 Všetci naraz skríkli a vraveli: Preč s týmto a prepusť nám Barabáša!
19 (Kto bol pre vzburu v meste a pre vraždu uvrhnutý do väzenia.)
20 Pilát teda chcel Ježiša prepustiť a znova k nim prehovoril.
21 Oni však kričali: Ukrižuj ho, ukrižuj!
22 A povedal im po tretí raz: Prečo, čo zlého urobil? Nenašiel som u neho žiadnu príčinu smrti, preto ho potrestám a prepustím.
23 A hneď sa ozvali mohutnými hlasmi, žiadajúc, aby mohol byť ukrižovaný. A hlasy ich a najvyšších kňazov zvíťazili.
24 A Pilát rozkázal, aby sa stalo, ako požadovali.
25 A prepustil im toho, ktorý bol uvrhnutý do väzenia pre vzburu a vraždu, po ktorom túžili; ale vydal Ježiša do ich vôle.
26 A keď ho odvádzali, chytili istého Šimona, Cyréncana, ktorý vychádzal z krajiny, a položili naňho kríž, aby ho niesol za Ježišom.
27 A išla za ním veľká skupina ľudí a žien, ktoré ho tiež nariekali a nariekali.
28 Ale Ježiš sa k nim obrátil a povedal: Dcéry jeruzalemské, neplačte nado mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svojimi deťmi.
29 Lebo hľa, prichádzajú dni, v ktorých povedia: Blahoslavené neplodné a loná, ktoré nerodili, a dojčatá, ktoré nekojili.
30 Vtedy začnú hovoriť vrchom: Padnite na nás! a do vrchov, prikry nás.
31 Lebo ak to robia na zelenom strome, čo sa má robiť na suchu?
32 A boli s ním aj ďalší dvaja zločinci, ktorých priviedli na smrť.
33 A keď prišli na miesto, ktoré sa volá Golgota, tam ho ukrižovali i tých zločincov, jedného sprava a druhého zľava.
34 Vtedy povedal Ježiš: Otče, odpusť im! lebo nevedia čo činia. A rozdelili si jeho rúcho a hodili los.
35 A ľud stál a hľadel. A kniežatá s nimi sa mu posmievali: Iných zachránil; nech sa spasí, ak je Kristus, Boží vyvolený.
36 Aj vojaci sa mu posmievali, prichádzali k nemu a podávali mu ocot,
37 A povedal: Ak si židovský kráľ, zachráň sa!
38 A bol nad ním napísaný aj nápis gréckymi, latinskými a hebrejskými písmenami: TOTO JE ŽIDOVSKÝ KRÁĽ.
39 A jeden zo zločincov, ktorí boli obesení, sa mu rúhal a povedal: Ak si Kristus, zachráň seba i nás.

40 Ale ten druhý ho pokarhal a povedal: Či sa nebojíš Boha, keď si v rovnakom odsúdení?
41 A my naozaj spravodlivo; lebo dostávame patričnú odmenu za svoje skutky, ale tento neurobil nič zlé.
42 A povedal Ježišovi: Pane, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.
43 A Ježiš mu povedal: Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.
44 A bolo okolo šiestej hodiny a nastala tma po celej zemi až do deviatej hodiny.
45 A slnko sa zatmelo a chrámová opona sa roztrhla uprostred.
46 Keď Ježiš zvolal veľkým hlasom, povedal: Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha .
47 Keď stotník videl, čo sa stalo, oslavoval Boha a povedal: Iste, toto bol človek spravodlivý.
48 A všetok ľud, ktorý sa zišiel na ten pohľad, vidiac, čo sa dialo, sa bil do pŕs a vrátil sa.
49 A všetci jeho známi i ženy, ktoré ho nasledovali z Galiley, stáli zďaleka a hľadeli na tieto veci.
50 A hľa, bol tam muž menom Jozef, radca; a bol to dobrý človek a spravodlivý:
51 (Ten sa nepriklonil k ich radám a skutkom.) Pochádzal z Arimatie, mesta Židov, ktorý tiež očakával kráľovstvo Božie.
52 Tento muž išiel k Pilátovi a prosil o Ježišovo telo.
53 Potom to sňal, zavinul do plátna a položil do hrobu vytesaného do kameňa, v ktorom nebol nikdy položený človek.
54 A ten deň bola príprava a nastala sobota.
55 A aj ženy, ktoré s ním prišli z Galiley, išli za ním a videli hrob a ako bolo uložené jeho telo.
56 Potom sa vrátili a pripravili vonné látky a masti. a odpočívali v sobotu podľa prikázania.

KAPITOLA 24

1 V prvý deň týždňa, veľmi skoro ráno, prišli k hrobu a priniesli vonné látky, ktoré si pripravili, a niektoré iné so sebou.
2 A našli kameň odvalený od hrobu.
3 Vošli dnu a nenašli telo Pána Ježiša.
4 A keď boli z toho veľmi zmätení, hľa, stáli pri nich dvaja muži v lesklých odevoch:
5 A keďže sa báli a skláňali svoju tvár k zemi, povedali im: Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi?
6 Nie je tu, ale vstal z mŕtvych; pamätajte, ako k vám hovoril, keď bol ešte v Galilei,
7 Hovoriac: Syn človeka musí byť vydaný do rúk hriešnych ľudí a ukrižovaný a tretieho dňa vstať z mŕtvych.
8 A spomenuli si na jeho slová,
9 A vrátil sa od hrobu a povedal všetky tieto veci jedenástim a všetkým ostatným.
10 Bola to Mária Magdaléna, Joanna a Mária, matka Jakubova, a iné ženy, ktoré boli s nimi, ktoré povedali tieto veci apoštolom.
11 A ich slová sa im zdali ako plané rozprávky a neverili im.
12 Vtedy vstal Peter a bežal k hrobu; Keď sa zohol, uvidel ľanové šaty, ktoré boli samé položené, a odišiel, žasnúc v sebe, čo sa stalo.
13 A hľa, dvaja z nich odišli v ten istý deň do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema asi šesťdesiat honov.
14 A rozprávali sa spolu o všetkom tom, čo sa stalo.
15 A stalo sa, že kým spolu hovorili a uvažovali, priblížil sa sám Ježiš a išiel s nimi.
16 Ale ich oči boli uprené, aby ho nepoznali.
17 A on im povedal: Aké sú to spojenia, ktoré medzi sebou máte, keď kráčate a ste smutní?
18 A ten z nich, ktorý sa volal Kleofáš, mu odpovedal: Si len cudzincom v Jeruzaleme a nevieš, čo sa tam v týchto dňoch deje?
19 A on im povedal: Aké veci? A povedali mu: O Ježišovi Nazaretskom, ktorý bol prorokom mocným v skutkoch i slovách pred Bohom a všetkým ľudom.
20 A ako ho veľkňazi a naši kniežatá vydali, aby bol odsúdený na smrť, a ukrižovali.
21 My sme však verili, že to bol on, kto mal vykúpiť Izrael, a popri tom všetkom je dnes tretí deň, čo sa to stalo.
22 Áno, a aj niektoré ženy z našej spoločnosti nás udivili, ktoré boli skoro pri hrobe;
23 A keď nenašli jeho telo, prišli a povedali, že videli aj anjelov, ktorí hovorili, že žije.
24 A niektorí z tých, čo boli s nami, išli k hrobu a našli to tak, ako povedali ženy, ale jeho nevideli.
25 Potom im povedal: Blázni a pomalým srdcom, aby ste uverili všetkému, čo hovorili proroci.
26 Nemal Kristus tieto veci vytrpieť a vojsť do svojej slávy?
27 A počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov, vysvetľoval im vo všetkých písmach veci, ktoré sa ho týkali.
28 A priblížili sa k dedine, kam išli, a on sa tváril, akoby chcel ísť ďalej.
29 Ale oni ho prinútili a povedali: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa minul. A vošiel dnu, aby zostal s nimi.
30 A stalo sa, keď sedel s nimi za stolom, vzal chlieb, požehnal ho, lámal a dával im.
31 A otvorili sa im oči a poznali ho; a zmizol im z dohľadu.
32 A povedali si: Či nehorelo naše srdce v nás, keď sa s nami cestou rozprával a keď nám otváral písma?
33 A v tú istú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema a našli zhromaždených jedenásť a tých, ktorí boli s nimi,
34 Hovorí: Pán skutočne vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.
35 A rozprávali, čo sa stalo na ceste a ako ho poznali pri lámaní chleba.
36 A keď takto hovorili, sám Ježiš stál medzi nimi a povedal im: Pokoj vám.
37 Ale boli vydesení a vydesení a domnievali sa, že videli ducha.
38 On im povedal: Prečo sa bojíte? a prečo vznikajú myšlienky vo vašich srdciach?
39 Hľa, moje ruky a nohy, že som to ja; lebo duch nemá mäso a kosti, ako vidíte u mňa.
40 A keď to povedal, ukázal im svoje ruky a nohy.
41 A keď ešte neverili od radosti a divili sa, povedal im: Máte tu nejaké jedlo?
42 A dali mu kúsok pečenej ryby a medového plástu.
43 A vzal to a jedol pred nimi.
44 A povedal im: Toto sú slová, ktoré som vám hovoril, kým som bol ešte s vami, že sa musí splniť všetko, čo bolo napísané v zákone Mojžišovom, v prorokoch a v žalmoch, týkajúci sa mňa.

45 Potom im otvoril rozum, aby rozumeli písmam,
46 A povedal im: Tak je napísané a tak musel Kristus trpieť a tretieho dňa vstať z mŕtvych.
47 A aby sa v jeho mene kázalo pokánie a odpustenie hriechov medzi všetkými národmi, počnúc Jeruzalemom.
48 A vy ste svedkami týchto vecí.
49 A hľa, posielam na vás zasľúbenie svojho Otca, ale zostaňte v meste Jeruzalem, kým nebudete obdarení mocou z výsosti.
50 A vyviedol ich až do Betánie, zdvihol ruky a požehnal ich.
51 A stalo sa, keď ich žehnal, že sa od nich odlúčil a vyniesol hore do neba.
52 Poklonili sa mu a s veľkou radosťou sa vrátili do Jeruzalema.
53 A boli neustále v chráme a chválili a dobrorečili Boha. Amen.

John

KAPITOLA 1

1 Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh.
2 To isté bolo na počiatku u Boha.
3 Všetky veci stvoril on; a bez neho nevzniklo nič, čo bolo stvorené.
4 V ňom bol život; a život bol svetlom ľudí.
5 A svetlo svieti v tme; a temnota to nepochopila.
6 Bol tam muž poslaný od Boha, volal sa Ján.
7 Ten prišiel na svedectvo, aby vydal svedectvo o Svetle, aby všetci ľudia skrze neho uverili.
8 On nebol tým Svetlom, ale bol poslaný, aby vydal svedectvo o tom Svetle.
9 To bolo pravé Svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, ktorý prichádza na svet.
10 Bol vo svete a svet ním povstal, a svet ho nepoznal.
11 Prišiel do svojho, a vlastní ho neprijali.
12 Ale tým, čo ho prijali, dal moc stať sa Božími synmi, tým, čo veria v jeho meno.
13ktorí sa nenarodili z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle človeka, ale z Boha.
14 A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami (a my sme videli jeho slávu, slávu ako jednorodeného od Otca), plné milosti a pravdy.
15 Ján o ňom vydal svedectvo a zvolal: To je ten, o ktorom som hovoril: Ten, ktorý prichádza po mne, má prednosť predo mnou, lebo bol skôr ako ja.
16 A z jeho plnosti sme dostali všetko, a to milosť za milosť.
17Lebo zákon bol daný Mojžišom, ale milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista.
18 Boha nikto nikdy nevidel; jednorodený Syn, ktorý je v lone Otcovom, o ňom vyhlásil.
19 A toto je záznam o Jánovi, keď Židia poslali kňazov a levitov z Jeruzalema, aby sa ho spýtali: Kto si?
20 A vyznal sa a nezaprel; ale vyznal, nie som Kristus.
21 A pýtali sa ho: Čo teda? Ty si Elias? A on hovorí: Nie som. Ty si ten prorok? A on odpovedal: Nie.
22 Vtedy mu povedali: Kto si? aby sme dali odpoveď tým, ktorí nás poslali. Čo o sebe hovoríš?
23 Povedal: Ja som hlas volajúceho na púšti: Vyrovnajte cestu Pánovi, ako povedal prorok Izaiáš.
24 A tí, ktorí boli poslaní, boli z farizejov.
25 A spýtali sa ho a povedali mu: Prečo teda krstíš, keď nie si ten Kristus, ani Eliáš, ani ten prorok?
26 Ján im odpovedal a riekol: Ja krstím vodou, ale medzi vami stojí jeden, ktorého vy nepoznáte;
27 To je on, kto prichádza po mne, má prednosť predo mnou, komu nie som hoden rozviazať remienok na topánke.
28 Toto sa dialo v Betabare za Jordánom, kde Ján krstil.
29 Na druhý deň Ján videl Ježiša prichádzať k nemu a povedal: Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.
30 Toto je ten, o ktorom som povedal: Po mne prichádza muž, ktorý je predo mnou, lebo bol skôr ako ja.
31 A nepoznal som ho, ale aby bol zjavený Izraelu, preto prichádzam a krstím vodou.
32 A Ján vydal svedectvo a povedal: Videl som Ducha zostupovať z neba ako holubicu a zostal na ňom.
33 A nepoznal som ho, ale ten, ktorý ma poslal krstiť vodou, mi povedal: Na koho uvidíš zostupovať Ducha a zostávať na ňom, to je ten, ktorý krstí Duchom Svätým.
34 A videl som a vydal som svedectvo, že toto je Syn Boží.
35 Na druhý deň opäť stál Ján a dvaja jeho učeníci;
36 A hľadiac na Ježiša, ako kráča, hovorí: Hľa, Baránok Boží!
37 Dvaja učeníci ho počuli hovoriť a išli za Ježišom.
38 Potom sa Ježiš obrátil a videl, že idú za ním, a povedal im: Čo hľadáte? Povedali mu: Rabbi, čo v preklade znamená Učiteľ, kde bývaš?
39 Povedal im: Poďte a uvidíte! Prišli a videli, kde býva, a zostali u neho v ten deň, lebo bolo okolo desiatej hodiny.
40 Jeden z tých dvoch, ktorí počuli Jána hovoriť a išli za ním, bol Ondrej, brat Šimona Petra.
41 Najprv našiel svojho brata Šimona a povedal mu: Našli sme Mesiáša, čo je v preklade Kristus.
42 A priviedol ho k Ježišovi. A keď ho Ježiš uvidel, povedal: Ty si Šimon, syn Jonov; budeš sa volať Kéfas, čo je v preklade kameň.
43 Nasledujúci deň mal ísť Ježiš do Galiley a našiel Filipa a povedal mu: Nasleduj ma!
44 Filip bol z Betsaidy, mesta Ondreja a Petra.
45 Filip našiel Natanaela a povedal mu: Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone a proroci, Ježiša Nazaretského, syna Jozefovho.
46 Natanael mu povedal: Môže prísť niečo dobré z Nazareta? Filip mu povedal: Poď a uvidíš!
47 Ježiš videl, ako k nemu prichádza Natanael, a povedal o ňom: Hľa, skutočný Izraelita, v ktorom niet ľsti!
48 Natanael mu povedal: Odkiaľ ma poznáš? Ježiš odpovedal a riekol mu: Skôr ako ťa Filip zavolal, keď si bol pod figovníkom, videl som ťa.
49 Odpovedal Natanael a riekol mu: Rabbi, ty si Syn Boží; ty si kráľ Izraela.
50 Ježiš odpovedal a riekol mu: Pretože som ti povedal: Videl som ťa pod figovníkom, veríš? uvidíš väčšie veci ako tieto.
51 A on mu povedal: Veru, veru, hovorím vám, odteraz uvidíte nebo otvorené a anjelov Božích vystupovať a zostupovať na Syna človeka.

KAPITOLA 2

1 Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. a bola tam Ježišova matka:
2 Na svadbu bol povolaný Ježiš i jeho učeníci.
3 A keď chceli víno, Ježišova matka mu povedala: Nemajú víno.
4 Ježiš jej povedal: Žena, čo ja mám s tebou? moja hodina ešte neprišla.
5 Jeho matka povedala sluhom: Čokoľvek vám povie, urobte!
6 A bolo tam osadených šesť kamenných nádob na vodu podľa spôsobu očisťovania Židov, v ktorých boli dve alebo tri firkiny.
7 Ježiš im povedal: Naplňte nádoby vodou! A naplnili ich až po okraj.
8 A on im povedal: Teraz vytiahnite a doneste správcovi sviatku! A obnažili to.
9 Keď vládca sviatku ochutnal vodu, z ktorej sa vyrábalo víno, a nevedel, odkiaľ je, (ale vedeli to sluhovia, ktorí vodu čerpali;) správca sviatku zavolal ženícha,

10 A povedal mu: Každý na začiatku vydáva dobré víno; a keď sa ľudia dobre napili, potom to, čo je horšie, ale dobré víno si zachoval až doteraz.
11 Tento počiatok zázrakov urobil Ježiš v Káne Galilejskej a zjavil svoju slávu; a jeho učeníci uverili v neho.
12 Potom zišiel do Kafarnauma, on, jeho matka, jeho bratia a jeho učeníci, a zostali tam nie veľa dní.
13 A bola blízko židovská Veľká noc a Ježiš vystúpil do Jeruzalema,
14 A našiel som v chráme tých, čo predávali voly, ovce a holuby, a sediacich zmenárnikov.
15 A keď urobil bič z malých povrazov, všetkých vyhnal z chrámu, aj ovce a voly; a vylial zmenárne a poprevracal stoly;
16 A tým, čo predávali holubice, povedali: Vezmite to odtiaľto; nerobte z domu môjho Otca dom obchodu.
17 Jeho učeníci si spomenuli, že je napísané: Horlivosť tvojho domu ma zožierala.
18 Vtedy odpovedali Židia a riekli mu: Aké znamenie nám ukazuješ, keď robíš tieto veci?
19 Ježiš odpovedal a riekol im: Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.
20 Vtedy povedali Židia: Tento chrám sa staval štyridsaťšesť rokov, a ty ho postavíš za tri dni?
21 On však hovoril o chráme svojho tela.
22 Keď teda vstal z mŕtvych, jeho učeníci si spomenuli, že im to povedal; a uverili Písmu a slovu, ktoré povedal Ježiš.
23 A keď bol v Jeruzaleme na Veľkú noc, na sviatok, mnohí uverili v jeho meno, keď videli zázraky, ktoré robil.
24 Ale Ježiš sa im nezveril, lebo poznal všetkých ľudí,
25 A nepotreboval, aby niekto svedčil o človeku, lebo vedel, čo je v človeku.

KAPITOLA 3

1 Bol jeden muž z farizejov, menom Nikodém, židovský knieža:
2 Ten prišiel k Ježišovi v noci a povedal mu: Rabbi, vieme, že si učiteľ pochádzajúci od Boha, lebo nikto nemôže robiť zázraky, ktoré robíš ty, ak nie je s ním Boh.
3 Ježiš odpovedal a riekol mu: Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí znovu, nemôže uzrieť kráľovstvo Božie.
4 Nikodém mu povedal: Ako sa môže človek narodiť, keď je starý? môže druhýkrát vstúpiť do lona svojej matky a narodiť sa?
5 Ježiš odpovedal: Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do kráľovstva Božieho.
6 Čo sa narodilo z tela, je telo; a to, čo sa narodilo z Ducha, je duch.
7 Nečuduj sa, že som ti povedal: Musíte sa znova narodiť.
8 Vietor veje, kam chce, a ty počuješ jeho zvuk, ale nevieš, odkiaľ prichádza a kam ide, taký je každý, kto sa narodil z Ducha.
9 Nikodém odpovedal a riekol mu: Ako sa to môže stať?
10 Ježiš odpovedal a riekol mu: Si pánom Izraela a toto nevieš?
11 Veru, veru, hovorím ti: Hovoríme, čo vieme, a svedčíme o tom, čo sme videli; a neprijímate naše svedectvo.
12 Ak som vám povedal pozemské veci, a neveríte, ako uveríte, ak vám budem hovoriť o nebeských?
13 A nikto nevystúpil do neba, iba ten, ktorý zostúpil z neba, Syn človeka, ktorý je v nebi.
14 A ako Mojžiš povýšil hada na púšti, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka.
15 Aby každý, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život.
16 Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nik, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život.
17 Lebo Boh neposlal svojho Syna na svet, aby svet odsúdil; ale aby bol svet skrze neho spasený.
18 Kto v neho verí, nie je odsúdený, ale kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodeného Syna Božieho.
19 A toto je odsúdenie, že svetlo prišlo na svet a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, pretože ich skutky boli zlé.
20 Lebo každý, kto robí zlo, nenávidí svetlo a nejde k svetlu, aby jeho skutky neboli pokarhané.
21 Ale ten, kto koná pravdu, ide na svetlo, aby jeho skutky boli zjavené, že sú vykonané v Bohu.
22 Potom prišiel Ježiš a jeho učeníci do judejskej krajiny; a tam zostal s nimi a krstil.
23 A Ján krstil aj v Aenone blízko Salimu, lebo tam bolo veľa vody, a prišli a dali sa pokrstiť.
24 Lebo Ján ešte nebol uvrhnutý do väzenia.
25 Potom medzi niektorými Jánovými učeníkmi a Židmi vznikla otázka o očisťovaní.
26 Prišli k Jánovi a povedali mu: Rabbi, ten, ktorý bol s tebou za Jordánom, o ktorom si vydal svedectvo, hľa, ten krstí, a všetci ľudia prichádzajú k nemu.
27 Ján odpovedal a riekol: Človek nemôže dostať nič, ak mu to nebude dané z neba.
28 Vy sami mi svedčíte, že som povedal: Nie som Kristus, ale že som poslaný pred ním.
29 Ten, kto má nevestu, je ženích, ale priateľ ženícha, ktorý stojí a počúva ho, sa veľmi raduje z hlasu ženícha. Táto moja radosť sa teda naplnila.
30 On musí rásť, ale ja sa musím zmenšovať.
31 Kto prichádza zhora, je nad všetkými, kto je zo zeme, je pozemský a hovorí o zemi, ten, kto prichádza z neba, je nad všetkými.
32 A čo videl a počul, to svedčí; a nikto neprijíma jeho svedectvo.
33 Kto prijal jeho svedectvo, dal si pečať, že Boh je pravdivý.
34 Lebo ten, koho poslal Bôh, hovorí slová Božie, lebo Boh mu nedáva Ducha podľa miery.
35 Otec miluje Syna a všetko mu dal do rúk.
36 Kto verí v Syna, má večný život, a kto neverí Synovi, neuzrie život; ale hnev Boží zostáva na ňom.

KAPITOLA 4

1 Keď teda Pán vedel, ako sa farizeji dopočuli, že Ježiš získaval a krstil viac učeníkov ako Ján,
2 (Hoci nie sám Ježiš krstil, ale jeho učeníci,)
3 Opustil Judeu a opäť odišiel do Galiley.
4 A musí prejsť cez Samáriu.
5 Potom prišiel do mesta Samárie, ktoré sa volá Sychar, blízko pozemku, ktorý dal Jakob svojmu synovi Jozefovi.
6 Bola tam Jakubova studňa. A tak Ježiš, unavený svojou cestou, sadol si takto na studňu, a bolo okolo šiestej hodiny.

7 Prišla žena zo Samárie načerpať vodu a Ježiš jej povedal: Daj sa mi napiť!
8 (Lebo jeho učeníci odišli do mesta nakúpiť mäso.)
9 Vtedy mu povedala žena Samárie: Ako to, že ty, Žid, žiadaš piť odo mňa, ktorá som žena zo Samárie? lebo Židia nemajú nič so Samaritánmi.
10 Ježiš odpovedal a riekol jej: Keby si poznala dar Boží a kto je ten, ktorý ti hovorí: Daj sa mi napiť! ty by si ho prosil a on by ti dal živú vodu.
11 Žena mu povedala: Pane, nemáš z čoho čerpať, a studňa je hlboká. Odkiaľ teda máš tú živú vodu?
12 Si väčší ako náš otec Jákob, ktorý nám dal studňu a sám z nej pil, jeho deti a jeho dobytok?
13 Ježiš odpovedal a riekol jej: Každý, kto sa napije z tejto vody, bude znova žízniť.
14 Ale kto sa napije z vody, ktorú mu ja dám, nebude žízniť naveky; ale voda, ktorú mu dám, bude v ňom prameňom vody vyvierajúcej do večného života.
15 Žena mu povedala: Pane, daj mi tejto vody, aby som nebola smädná ani aby som sem neprišiel načerpať.
16 Ježiš jej povedal: Choď, zavolaj svojho muža a príď sem!
17 Žena odpovedala a povedala: Nemám muža. Ježiš jej povedal: Dobre si povedala: Nemám muža.
18 Veď si mala päť mužov; a ten, ktorého teraz máš, nie je tvoj manžel. To si veru povedal.
19 Žena mu povedala: Pane, vidím, že si prorok.
20 Naši otcovia sa klaňali na tomto vrchu; a vy hovoríte, že v Jeruzaleme je miesto, kde sa majú ľudia klaňať.
21 Ježiš jej povedal: Ver mi, žena, prichádza hodina, keď sa nebudete klaňať Otcovi ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme.
22 Vy sa klaniate, neviete čomu, my vieme, čomu sa klaniame, lebo spása je zo Židov.
23 Ale prichádza hodina, a už je tu, keď praví ctitelia budú uctievať Otca v duchu a v pravde, lebo Otec hľadá takých, aby sa mu klaňali.
24 Boh je Duch a tí, čo sa mu klaňajú, musia sa mu klaňať v duchu a v pravde.
25 Žena mu povedala: Viem, že príde Mesiáš, ktorý sa volá Kristus. Keď príde, všetko nám oznámi.
26 Ježiš jej povedal: To som ja, ktorý s tebou hovorím.
27 Na to prišli jeho učeníci a čudovali sa, že sa rozpráva so ženou, ale nikto nepovedal: Čo hľadáš? alebo: Prečo sa s ňou rozprávaš?
28 Žena teda nechala svoj hrniec a odišla do mesta a povedala mužom:
29 Poďte a uvidíte človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som kedy urobil: nie je toto Kristus?
30 Potom vyšli z mesta a prišli k nemu.
31 Medzitým sa ho jeho učeníci modlili a hovorili: Učiteľ, jedz!
32 Ale on im povedal: Mám na jedenie mäso, o ktorom vy neviete.
33 Preto si učeníci hovorili: Či mu niekto priniesol jesť?
34 Ježiš im povedal: Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokončiť jeho dielo.
35 Nehovoríte: Ešte sú štyri mesiace a príde žatva? hľa, hovorím vám: Pozdvihnite svoje oči a pozrite sa na polia; lebo sú biele už do žatvy.
36 A kto žne, dostáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa spolu radoval ten, kto seje, aj ten, kto žne.
37 A tu je pravdivé porekadlo: Jeden seje a iný žne.
38 Poslal som vás žať to, na čom ste nepracovali; iní ľudia pracovali a vy ste vstúpili do ich prác.
39 A mnohí Samaritáni z toho mesta v neho uverili pre slovo ženy, ktorá svedčila: Povedal mi všetko, čo som robila.
40 Keď k nemu prišli Samaritáni, prosili ho, aby zostal u nich, a zostal tam dva dni.
41 A mnohí ďalší uverili pre jeho vlastné slovo;
42 A povedal žene: Teraz už veríme nie pre tvoju reč, lebo sami sme ho počuli a vieme, že toto je naozaj Kristus, Spasiteľ sveta.
43 Po dvoch dňoch odtiaľ odišiel a odišiel do Galiley.
44 Veď sám Ježiš svedčil, že prorok nemá česť vo svojej krajine.
45 Keď potom prišiel do Galiley, prijali ho Galilejci, keď videli všetko, čo robil v Jeruzaleme na slávnosti, lebo aj oni šli na slávnosť.
46 Ježiš teda opäť prišiel do Kány Galilejskej, kde urobil z vody víno. A bol istý šľachtic, ktorého syn bol chorý v Kafarnaume.
47 Keď počul, že Ježiš prišiel z Judska do Galiley, išiel k nemu a prosil ho, aby zostúpil a uzdravil jeho syna, lebo bol na prahu smrti.
48 Vtedy mu povedal Ježiš: Ak neuvidíte znamenia a zázraky, neuveríte.
49 Šľachtic mu povedal: Pane, zostúp, kým zomrie moje dieťa!
50 Ježiš mu povedal: Choď! tvoj syn žije. A muž uveril slovu, ktoré mu povedal Ježiš, a odišiel.
51 A keď už išiel dolu, stretli sa s ním jeho služobníci a povedali mu: Tvoj syn žije!
52 Potom sa ich opýtal na hodinu, keď sa začal polepšovať. A povedali mu: Včera o siedmej hodine ho horúčka opustila.
53 Otec teda poznal, že to bolo v tú istú hodinu, v ktorú mu Ježiš povedal: Tvoj syn žije, a uveril on i celý jeho dom.
54 Toto je opäť druhý zázrak, ktorý Ježiš urobil, keď vyšiel z Judska do Galiley.

KAPITOLA 5

1 Potom bol sviatok Židov; a Ježiš vystúpil do Jeruzalema.
2 Teraz je v Jeruzaleme pri ovčom trhu jazierko, ktoré sa po hebrejsky volá Bethesda a má päť brán.
3 V nich ležalo veľké množstvo bezmocných ľudí, slepých, zastavených, vyschnutých, čakajúcich na pohyb vody.
4 Anjel totiž v určitom období zostúpil do jazierka a rozbúril vodu; kto teda prvý vstúpil po súžení vody, uzdravil sa z akejkoľvek choroby, ktorú mal.
5 Bol tam istý muž chorý na tridsaťosem rokov.
6 Keď ho Ježiš videl ležať a vedel, že už je v tom prípade dlho, povedal mu: Či chceš byť zdravý?
7 Nemohúci mu odpovedal: Pane, nemám nikoho, kto by ma vložil do rybníka, keď sa rozbúri voda, ale kým prídem, iný zostúpi predo mnou.
8 Ježiš mu povedal: Vstaň, vezmi si lôžko a choď!
9 A človek hneď ozdravel, vzal svoje lôžko a chodil, a v ten istý deň bola sobota.
10 Vtedy povedali Židia uzdravenému: Je sobotný deň, nie je dovolené niesť svoje lôžko.

11 Odpovedal im: Ten, ktorý ma uzdravil, mi povedal: Vezmi svoje lôžko a choď!
12 Vtedy sa ho opýtali: Ktorý človek je ten, čo ti povedal: Vezmi svoje lôžko a choď?
13 A ten, kto bol uzdravený, nevedel, kto to bol, lebo Ježiš sa premiestnil, na tom mieste bol zástup.
14 Potom ho Ježiš našiel v chráme a povedal mu: Hľa, si uzdravený, už nehreš, aby ťa neprišlo niečo horšie.
15 Muž odišiel a povedal Židom, že to bol Ježiš, ktorý ho uzdravil.
16 Preto Židia prenasledovali Ježiša a snažili sa ho zabiť, pretože to urobil v sobotu.
17 Ale Ježiš im odpovedal: Môj Otec pracuje doteraz a ja pracujem.
18 Preto sa ho Židia ešte viac snažili zabiť, pretože nielenže porušil sobotu, ale povedal, že Boh je jeho Otcom, ktorý sa rovná Bohu.
19 Vtedy odpovedal Ježiš a riekol im: Veru, veru, hovorím vám, Syn nemôže robiť nič sám od seba, iba to, čo vidí robiť Otca, lebo čokoľvek robí on, podobne robí aj Syn.
20 Lebo Otec miluje Syna a ukazuje mu všetko, čo sám robí, a ukáže mu väčšie skutky ako tieto, aby ste sa divili.
21 Lebo ako Otec kriesi mŕtvych a oživuje ich; tak aj Syn oživuje, koho chce.
22 Lebo Otec nikoho nesúdi, ale všetok súd odovzdal Synovi.
23 Aby všetci ľudia ctili Syna, ako si ctia Otca. Kto si nectí Syna, nectí ani Otca, ktorý ho poslal.
24 Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd; ale prechádza zo smrti do života.
25 Veru, veru, hovorím vám: Prichádza hodina, a už je tu, keď mŕtvi počujú hlas Syna Božieho, a tí, ktorí počujú, budú žiť.
26 Lebo ako Otec má život v sebe; tak dal Synovi, aby mal v sebe život;
27 A dal mu aj právomoc vykonávať súd, pretože je Syn človeka.
28 Nedivte sa tomu, lebo prichádza hodina, v ktorej všetci, čo sú v hroboch, počujú jeho hlas,
29 A vyjde; tí, ktorí konali dobro, ku vzkrieseniu života; a tí, čo páchali zlo, až do vzkriesenia zatratenia.
30 Sám od seba nemôžem nič robiť, ako počujem, súdim, a môj súd je spravodlivý; lebo nehľadám svoju vôľu, ale vôľu Otca, ktorý ma poslal.
31 Ak vydávam svedectvo o sebe, moje svedectvo nie je pravdivé.
32 Ďalší svedčí o mne; a viem, že svedectvo, ktoré o mne svedčí, je pravdivé.
33 Poslali ste k Jánovi a on vydal svedectvo o pravde.
34 Ale ja neprijímam svedectvo od človeka, ale toto hovorím, aby ste boli spasení.
35 Bol horiacim a žiariacim svetlom, a vy ste boli ochotní na čas radovať sa v jeho svetle.
36 Ale ja mám väčšie svedectvo ako Jánovo, lebo skutky, ktoré mi dal Otec dokončiť, tie isté skutky, ktoré ja konám, svedčia o mne, že ma poslal Otec.
37 A sám Otec, ktorý ma poslal, vydal svedectvo o mne. Nikdy ste nepočuli jeho hlas, ani ste nevideli jeho tvar.
38 A jeho slovo v sebe nezostáva; pre koho on poslal, tomu neveríte.
39 Hľadaj v písmach; lebo si myslíte, že v nich máte večný život, a oni svedčia o mne.
40 A neprídete ku mne, aby ste mali život.
41 Nedostávam česť od ľudí.
42 Ale ja vás poznám, že nemáte v sebe Božiu lásku.
43 Ja som prišiel v mene svojho Otca, a neprijímate ma; ak príde iný vo svojom vlastnom mene, toho prijmete.
44 Ako môžete veriť vy, ktorí sa navzájom ctíte a nehľadáte česť, ktorá pochádza len od Boha?
45 Nemyslite si, že vás budem žalovať u Otca. Obviňuje vás niekto, Mojžiš, v ktorého dúfate.
46 Lebo keby ste verili Mojžišovi, verili by ste aj mne, lebo písal o mne.
47 Ale ak neveríte jeho spisom, ako uveríte mojim slovám?

KAPITOLA 6

1 Potom Ježiš prešiel cez Galilejské more, ktoré je Tiberiadským morom.
2 Išiel za ním veľký zástup, lebo videli jeho zázraky, ktoré robil na chorých.
3 A Ježiš vystúpil na vrch a tam sedel so svojimi učeníkmi.
4 A blížila sa Veľká noc, sviatok Židov.
5 Keď Ježiš pozdvihol oči a videl, že k nemu prichádza veľký zástup, povedal Filipovi: Odkiaľ nakúpime chlieb, aby sa títo najedli?
6 A toto povedal, aby ho dokázal, lebo sám vedel, čo urobí.
7 Filip mu odpovedal: Dvesto grošov chleba im nestačí, aby si každý vzal trochu.
8 Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona Petra, mu povedal:
9 Je tu chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve rybičky, ale čo sú medzi toľkými?
10 A Ježiš povedal: Posaďte mužov! Teraz bolo na mieste veľa trávy. Muži sa teda posadili v počte asi päťtisíc.
11 A Ježiš vzal chleby; a keď poďakoval, rozdával učeníkom a učeníci usadeným. a podobne aj rýb, koľko by chceli.
12 Keď sa nasýtili, povedal svojim učeníkom: Pozbierajte zvyšky, aby sa nič nestratilo.
13 Preto ich zhromaždili a naplnili dvanásť košov úlomkami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zostali nad tým, čo jedli.
14 Vtedy tí muži, keď videli zázrak, ktorý urobil Ježiš, povedali: To je pravda, ten prorok, ktorý mal prísť na svet.
15 Keď teda Ježiš zbadal, že prídu a vezmú ho násilím, aby ho urobili kráľom, odišiel opäť sám na vrch.
16 A keď bol večer, jeho učeníci zostúpili k moru,
17 Nastúpil na loď a preplavil sa cez more smerom ku Kafarnaumu. A už bola tma a Ježiš k nim neprišiel.
18 A more sa zdvihlo od veľkého vetra, ktorý fúkal.
19 Keď teda veslovali asi dvadsať alebo tridsať honov, videli Ježiša kráčať po mori a približovať sa k lodi, a báli sa.
20 Ale on im povedal: To som ja; neboj sa.
21 Potom ho ochotne prijali na loď a hneď bola loď pri zemi, do ktorej išli.
22 Na druhý deň, keď ľud, ktorý stál na druhom brehu mora, videl, že tam nie je žiadna iná loďka okrem tej, do ktorej sa vošli jeho učeníci, a že Ježiš nenastúpil so svojimi učeníkmi na loď, ale že jeho učeníci odišli sami;

23 (Avšak z Tiberiady blízko k miestu, kde jedli chlieb, priplávali iné lode, potom sa Pán poďakoval:)
24 Keď ľud videl, že tam nie je Ježiš ani jeho učeníci, nalodili sa aj oni a prišli do Kafarnauma hľadať Ježiša.
25 A keď ho našli na druhej strane mora, povedali mu: Rabbi, kedy si sem prišiel?
26 Ježiš im odpovedal a riekol: Veru, veru, hovorím vám: Nehľadáte ma preto, že ste videli zázraky, ale preto, že ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa.
27 Usilujte sa nie o pokrm, ktorý hynie, ale o pokrm, ktorý zostáva pre večný život, ktorý vám dá Syn človeka, lebo ho spečatil Boh Otec.
28 Vtedy mu povedali: Čo máme robiť, aby sme konali skutky Božie?
29 Ježiš odpovedal a riekol im: Toto je dielo Božie, aby ste verili v toho, ktorého on poslal.
30 Povedali mu teda: Aké znamenie ukazuješ, aby sme videli a uverili ti? čo robíš?
31 Naši otcovia jedli mannu na púšti; ako je napísané, dal im jesť chlieb z neba.
32 Vtedy im Ježiš povedal: Veru, veru, hovorím vám: Mojžiš vám nedal ten chlieb z neba; ale môj Otec vám dáva pravý chlieb z neba.
33 Lebo chlieb Boží je ten, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život.
34 Vtedy mu povedali: Pane, daj nám naveky tento chlieb.
35 A Ježiš im povedal: Ja som chlieb života; kto prichádza ku mne, nebude nikdy hladovať; a kto verí vo mňa, nebude žízniť naveky.
36 Ale povedal som vám: Aj vy ste ma videli a neveríte.
37 Všetko, čo mi dáva Otec, príde ku mne; a toho, kto prichádza ku mne, nevyženiem von.
38 Lebo som nezostúpil z neba, aby som konal svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.
39 A toto je vôľa Otca, ktorý ma poslal, aby som nič nestratil zo všetkého, čo mi dal, ale aby som to vzkriesil v posledný deň.
40 A toto je vôľa toho, ktorý ma poslal, aby každý, kto vidí Syna a verí v neho, mal večný život, a ja ho vzkriesim v posledný deň.
41 Židia naňho reptali, lebo povedal: Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba.
42 A oni povedali: Nie je to Ježiš, syn Jozefov, ktorého otca a matku poznáme? ako to potom hovorí: Zostúpil som z neba?
43 Ježiš odpovedal a riekol im: Nereptajte medzi sebou!
44 Nikto nemôže prísť ku mne, ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal, a ja ho vzkriesim v posledný deň.
45 U prorokov je napísané: Všetci budú učení od Boha. Preto každý, kto počul a naučil sa Otca, prichádza ku mne.
46 Nie že by niekto videl Otca, okrem toho, ktorý je z Boha, ten videl Otca.
47 Veru, veru, hovorím vám: Kto verí vo mňa, má večný život.
48 Ja som ten chlieb života.
49 Vaši otcovia jedli mannu na púšti a zomreli.
50 Toto je chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby z neho človek jedol a nezomrel.
51 Ja som ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba; ak niekto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky, a chlieb, ktorý ja dám, je moje telo, ktoré dám za život sveta.
52 Židia sa teda medzi sebou hádali a hovorili: Ako nám tento môže dať jesť svoje telo?
53 Potom im Ježiš povedal: Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život.
54 Kto je moje telo a pije moju krv, má večný život; a vzkriesim ho v posledný deň.
55 Lebo moje telo je pravý pokrm a moja krv je pravý nápoj.
56 Kto je moje telo a pije moju krv, prebýva vo mne a ja v ňom.
57 Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem z Otca, tak aj ten, kto mňa je, bude žiť zo mňa.
58 Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba: nie ako vaši otcovia jedli mannu a zomreli; ten, kto je z tohto chleba, bude žiť naveky.
59 Toto povedal v synagóge, keď učil v Kafarnaume.
60 Mnohí z jeho učeníkov, keď to počuli, hovorili: Tvrdá je to reč; kto to môže počuť?
61 Keď Ježiš v sebe vedel, že jeho učeníci na to reptajú, povedal im: Uráža vás to?
62 Čo a ak uvidíte Syna človeka vystupovať tam, kde bol predtým?
63 Je to duch, ktorý oživuje; telo nič neprospieva; slová, ktoré vám hovorím, sú duch a sú život.
64 Ale niektorí z vás neveria. Lebo Ježiš od začiatku vedel, kto sú neveriaci a kto by ho mal zradiť.
65 A povedal: Preto som vám povedal, že nikto nemôže prísť ku mne, ak mu to nebolo dané od môjho Otca.
66 Odvtedy sa mnohí z jeho učeníkov vrátili a viac s ním nechodili.
67 Vtedy povedal Ježiš Dvanástim: Pôjdete aj vy?
68 Vtedy mu odpovedal Šimon Peter: Pane, ku komu pôjdeme? máš slová večného života.
69 A my veríme a sme si istí, že ty si ten Kristus, Syn Boha živého.
70 Ježiš im odpovedal: Nevyvolil som si vás dvanástich a jeden z vás je diabol?
71 Hovoril o Judášovi Iškariotskom, synovi Šimonovho, lebo on ho mal zradiť, jeden z dvanástich.

KAPITOLA 7

1 Potom chodil Ježiš po Galilei, lebo nechcel chodiť v židovstve, lebo ho Židia chceli zabiť.
2 Blížil sa židovský sviatok stánkov.
3 Preto mu jeho bratia povedali: Odíď odtiaľto a choď do Judska, aby aj tvoji učeníci videli skutky, ktoré konáš.
4 Lebo niet človeka, ktorý by niečo robil v skrytosti, a sám sa snaží byť známy. Ak robíš tieto veci, ukáž sa svetu.
5 Lebo ani jeho bratia v neho neverili.
6 Vtedy im Ježiš povedal: Môj čas ešte neprišiel, ale váš čas je vždy pripravený.
7 Svet ťa nemôže nenávidieť; ale mňa to nenávidí, lebo svedčím o tom, že jeho skutky sú zlé.
8 Choďte hore na tento sviatok, ja ešte nechodím na tento sviatok; lebo môj čas ešte nie je naplnený príď.
9 Keď im povedal tieto slová, zostal ešte v Galilei.
10 Ale keď jeho bratia vyšli hore, išiel aj on na sviatok, nie verejne, ale akoby skryto.
11 Židia ho na hostine vyhľadali a povedali: Kde je?

12 A medzi ľudom bolo o ňom veľa reptania, lebo jedni hovorili: Je to dobrý človek, iní hovorili: Nie; ale klame ľudí.
13 Nikto však o ňom nehovoril otvorene zo strachu pred Židmi.
14 Asi uprostred sviatku vyšiel Ježiš hore do chrámu a učil.
15 Židia sa divili a hovorili: Ako vie tento človek písmená, keď sa neučil?
16 Ježiš im odpovedal a riekol: Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal.
17 Ak niekto bude konať jeho vôľu, bude vedieť o náuke, či je z Boha, alebo či hovorím sám od seba.
18 Kto hovorí o sebe, hľadá svoju slávu, ale ten, kto hľadá jeho slávu, ten, ktorý ho poslal, to isté je a niet v ňom neprávosti.
19 Či vám Mojžiš nedal zákon, a nikto z vás zákon nezachováva? Prečo sa ma chystáš zabiť?
20 Ľud odpovedal a riekol: Máš diabla, kto ťa ide zabiť?
21 Ježiš odpovedal a riekol im: Urobil som jedno dielo a všetci sa čudujete.
22 Mojžiš vám teda dal obriezku; (nie preto, že je to od Mojžiša, ale od otcov;) a vy v sobotu obrežte človeka.
23 Ak niekto v sobotu dostane obriezku, aby sa neporušil Mojžišov zákon; hneváte sa na mňa, že som uzdravil človeka v sobotu?
24 Nesúďte podľa zovňajšku, ale súďte spravodlivým súdom.
25 Vtedy povedali niektorí z Jeruzalema: Či to nie je on, ktorého chcú zabiť?
26 Ale hľa, hovorí smelo, a nič mu nehovoria. Vedia skutočne vládcovia, že toto je práve Kristus?
27 My však poznáme tohto človeka, odkiaľ je, ale keď príde Kristus, nikto nevie, odkiaľ je.
28 Vtedy zvolal Ježiš v chráme, keď učil, a povedal: Obaja ma poznáte a viete, odkiaľ som.
29 Ale ja ho poznám, lebo som od neho a on ma poslal.
30 Vtedy ho chceli chytiť, ale nikto naňho nevztiahol ruku, lebo ešte neprišla jeho hodina.
31 A mnohí z ľudu v neho uverili a hovorili: Keď príde Kristus, či urobí viac zázrakov ako tie, ktoré urobil tento?
32 Farizeji sa dopočuli, že ľud si o ňom také veci reptá. A farizeji a veľkňazi poslali služobníkov, aby ho zajali.
33 Vtedy im Ježiš povedal: Ešte chvíľu som s vami a potom idem k tomu, ktorý ma poslal.
34 Budete ma hľadať a nenájdete ma, a kde som ja, tam nemôžete prísť.
35 Vtedy si povedali Židia medzi sebou: Kam pôjde, že ho nenájdeme? či pôjde k rozptýleným medzi pohanov a bude učiť pohanov?
36 Čo je to za reč, že povedal: Budete ma hľadať, a nenájdete ma, a kde som ja, tam nemôžete prísť?
37 V posledný deň, v ten veľký deň sviatku, stál Ježiš a volal: Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a napije sa.
38 Kto verí vo mňa, ako hovorí Písmo, z jeho brucha potečú prúdy živej vody.
39 (To však povedal o Duchu, ktorého majú prijať tí, čo v neho veria, lebo Duch Svätý ešte nebol daný, lebo Ježiš ešte nebol oslávený.)
40 Mnohí z ľudu, keď počuli toto slovo, hovorili: Naozaj, toto je ten prorok.
41 Iní povedali: Toto je Kristus. Niektorí však povedali: Či má vyjsť Kristus z Galiley?
42 Či nehovorí Písmo: Kristus pochádza zo semena Dávidovho az mesta Betlehema, kde bol Dávid?
43 A tak pre neho nastalo rozdelenie medzi ľudom.
44 A niektorí z nich ho chceli vziať; ale nikto naňho nevztiahol ruky.
45 Potom prišli služobníci k veľkňazom a farizejom. a povedali im: Prečo ste ho nepriviedli?
46 Sluhovia odpovedali: Nikdy nikto nehovoril ako tento.
47 Vtedy im farizeji odpovedali: Či ste aj vy oklamaní?
48 Uveril v neho niekto z kniežat alebo z farizejov?
49 Ale tento ľud, ktorý nepozná zákon, je prekliaty.
50 Nikodém im povedal: (Ten, ktorý prišiel k Ježišovi v noci, bol jedným z nich):
51 Či náš zákon súdi niekoho, skôr ako ho vypočuje a vie, čo robí?
52 Odpovedali mu: Aj ty si z Galiley? Hľadajte a hľaďte, lebo z Galiley nepovstáva žiaden prorok.
53 A každý odišiel do svojho domu.

KAPITOLA 8

1 Ježiš vyšiel na Olivový vrch.
2 A zavčas rána opäť prišiel do chrámu a všetok ľud prišiel k nemu; a on si sadol a učil ich.
3 A zákonníci a farizeji priviedli k nemu ženu pristihnutú pri cudzoložstve; a keď ju postavili doprostred,
4 Povedali mu: Majstre, táto žena bola pristihnutá pri cudzoložstve priamo pri čine.
5 Mojžiš nám v zákone prikázal, aby sme takých ukameňovali, ale čo hovoríš ty?
6 Toto povedali pokúšajúc ho, aby ho mohli obviniť. Ale Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi, akoby ich nepočul.
7 Keď sa ho neprestávali pýtať, pozdvihol sa a povedal im: Kto je z vás bez hriechu, nech najprv hodí do nej kameňom.
8 A opäť sa zohol a písal po zemi.
9 A tí, ktorí to počuli, usvedčilo ich vlastné svedomie, vychádzali jeden po druhom, počnúc najstarším, až po posledných, a Ježiš zostal sám a žena stála uprostred.
10 Keď sa Ježiš zdvihol a nevidel nikoho okrem ženy, povedal jej: Žena, kde sú tí tvoji žalobcovia? či ťa nikto neodsúdil?
11 Povedala: Žiadny človek, Pane. A Ježiš jej povedal: Ani ja ťa neodsudzujem, choď a už nehreš.
12 Potom im Ježiš znova povedal: Ja som svetlo sveta; kto ma nasleduje, nebude chodiť vo tme, ale bude mať svetlo života.
13 Vtedy mu povedali farizeji: Svedčíš o sebe; tvoj záznam nie je pravdivý.
14 Ježiš im odpovedal: Hoci svedčím sám o sebe, moje svedectvo je pravdivé, lebo viem, odkiaľ som prišiel a kam idem; ale nemôžete povedať, odkiaľ prichádzam a kam idem.
15 Vy súdite podľa tela; Nesúdim žiadneho človeka.
16 Ak však súdim ja, môj súd je pravdivý, lebo nie som sám, ale ja a Otec, ktorý ma poslal.
17 Aj vo vašom zákone je napísané, že svedectvo dvoch mužov je pravdivé.
18 Ja som ten, čo svedčím o sebe, a svedčí o mne Otec, ktorý ma poslal.
19 Vtedy mu povedali: Kde je tvoj Otec? Ježiš odpovedal: Nepoznáte mňa ani môjho Otca. Keby ste mňa poznali, boli by ste poznali aj môjho Otca.

20 Tieto slová hovoril Ježiš v pokladnici, keď učil v chráme, a nikto naňho nevztiahol ruky; lebo ešte neprišla jeho hodina.
21 Potom im Ježiš znova povedal: Idem svojou cestou a budete ma hľadať a zomriete vo svojich hriechoch; kam ja idem, tam vy nemôžete prísť.
22 Vtedy povedali Židia: Zabije sa? lebo hovorí: Kam ja idem, tam vy nemôžete prísť.
23 A on im povedal: Vy ste zdola; Ja som zhora: vy ste z tohto sveta; Nie som z tohto sveta.
24 Preto som vám povedal, že zomriete vo svojich hriechoch, lebo ak neuveríte, že ja som, zomriete vo svojich hriechoch.
25 Vtedy mu povedali: Kto si? A Ježiš im povedal: To isté, čo som vám povedal od začiatku.
26 Mám veľa čo povedať a súdiť o vás, ale ten, ktorý ma poslal, je pravdivý; a hovorím svetu, čo som o ňom počul.
27 Nerozumeli, že im hovoril o Otcovi.
28 Vtedy im povedal Ježiš: Keď vyzdvihnete Syna človeka, vtedy poznáte, že ja som a že sám od seba nič nerobím; ale ako ma naučil môj Otec, hovorím tieto veci.
29 A ten, ktorý ma poslal, je so mnou; Otec ma nenechal samého; lebo vždy robím to, čo sa mu páči.
30 Keď hovoril tieto slová, mnohí v neho uverili.
31 Vtedy povedal Ježiš tým Židom, ktorí v neho uverili: Ak vy ostanete v mojom slove, ste naozaj mojimi učeníkmi.
32 A poznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.
33 Odpovedali mu: My sme semeno Abrahámovo a nikdy sme nikomu neotročili. Ako to hovoríš: Vy budete oslobodení?
34 Ježiš im odpovedal: Veru, veru, hovorím vám: Každý, kto pácha hriech, je služobníkom hriechu.
35 A sluha nezostáva v dome naveky, ale Syn ostáva naveky.
36 Ak vás teda Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.
37 Viem, že ste semeno Abrahámovo; ale vy ma chcete zabiť, lebo moje slovo nemá vo vás miesto.
38 Ja hovorím, čo som videl u svojho Otca, a vy robíte, čo ste videli u svojho otca.
39 Odpovedali mu: Abrahám je náš otec. Ježiš im povedal: Keby ste boli Abrahámovými deťmi, robili by ste skutky Abrahámove.
40 Ale teraz ma chcete zabiť, muža, ktorý vám povedal pravdu, ktorú som počul od Boha: Abrahám to neurobil.
41 Vy konáte skutky svojho otca. Vtedy mu povedali: Nenarodili sme sa zo smilstva; máme jedného Otca, dokonca Boha.
42 Ježiš im povedal: Keby bol Boh vaším Otcom, milovali by ste ma, lebo som vyšiel a prišiel od Boha; ani ja som neprišiel sám od seba, ale on ma poslal.
43 Prečo nerozumiete mojej reči? aj preto, že nemôžete počuť moje slovo.
44 Vy ste zo svojho otca diabla a žiadosti svojho otca budete plniť. Bol vrahom od počiatku a nezostal v pravde, lebo pravdy v ňom niet. Keď hovorí lož, hovorí zo svojho, lebo je klamár a jej otec.
45 A pretože vám hovorím pravdu, neveríte mi.
46 Kto z vás ma usvedčí o hriechu? A keď hovorím pravdu, prečo mi neveríte?
47 Kto je z Boha, počúva slová Božie, vy ich teda nepočúvate, lebo nie ste z Boha.
48 Vtedy odpovedali Židia a riekli mu: Či nehovoríme dobre, že si Samaritán a máš diabla?
49 Ježiš odpovedal: Nemám diabla; ale ja ctím svojho Otca a vy ma potupujete.
50 A nehľadám svoju slávu, je ten, kto hľadá a súdi.
51 Veru, veru, hovorím vám: Ak niekto zachová moje slovo, nikdy neuvidí smrť.
52 Vtedy mu povedali Židia: Teraz vieme, že máš diabla. Abrahám je mŕtvy a proroci; a ty hovoríš: Ak niekto zachová moje slovo, neokúsi smrť naveky.
53 Si väčší ako náš otec Abrahám, ktorý zomrel? a proroci sú mŕtvi. Koho si robíš?
54 Ježiš odpovedal: Ak si ctím sám seba, moja česť nie je ničím; ctí ma môj Otec; o ktorom vy hovoríte, že on je váš Boh.
55 Vy ste ho však nepoznali; ale ja ho poznám, a keby som povedal, že ho nepoznám, budem klamár ako ty, ale poznám ho a zachovávam jeho slová.
56 Tvoj otec Abrahám sa zaradoval, že uvidí môj deň, a videl to a zaradoval sa.
57 Vtedy mu povedali Židia: Ešte nemáš päťdesiat rokov a videl si Abraháma?
58 Ježiš im povedal: Veru, veru, hovorím vám: Skôr ako bol Abrahám, ja som.
59 Potom vzali kamene, aby ho hádzali, ale Ježiš sa skryl a vyšiel z chrámu, prešiel ich stredom, a tak prešiel.

KAPITOLA 9

1 Keď Ježiš prechádzal okolo, uvidel človeka, ktorý bol od narodenia slepý.
2 Jeho učeníci sa ho opýtali: Majstre, kto zhrešil, tento alebo jeho rodičia, že sa narodil slepý?
3 Ježiš odpovedal: Nezhrešil ani tento, ani jeho rodičia, ale aby sa na ňom zjavili skutky Božie.
4 Musím konať skutky toho, ktorý ma poslal, kým je deň: prichádza noc, keď nikto nemôže pracovať.
5 Dokiaľ som vo svete, som svetlom sveta.
6 Keď to povedal, napľul na zem, z pľuvancov urobil hlinu a hlinou pomazal oči slepého,
7 A povedal mu: Choď, umyte sa v rybníku Siloe, čo je vo výklade Poslaný.
8 Susedia a tí, ktorí ho predtým videli, že je slepý, povedali: Nie je to ten, ktorý sedel a žobral?
9 Niektorí hovorili: Toto je on, iní vraveli: Je mu podobný, ale on povedal: Ja som.
10 Preto mu povedali: Ako sa ti otvorili oči?
11 On odpovedal a riekol: Muž, ktorý sa volá Ježiš, urobil hlinu, pomazal mi oči a povedal mi: Choď k rybníku Siloe a umy sa, išiel som, umyl som sa a videl som.
12 Vtedy mu povedali: Kde je? Povedal, neviem.
13 Toho, ktorý bol predtým slepý, priviedli k farizejom.
14 A bol sabatný deň, keď Ježiš urobil hlinu a otvoril oči.
15 Potom sa ho aj farizeji pýtali, ako prezrel. Povedal im: Naložil mi hlinu na oči, umyl som sa a vidím.
16 Preto niektorí z farizejov povedali: Tento človek nie je z Boha, lebo nezachováva sobotný deň. Iní hovorili: Ako môže hriešnik robiť také zázraky? A bolo medzi nimi rozdelenie.
17 Znova povedali slepému: Čo o ňom hovoríš, že ti otvoril oči? Povedal: On je prorok.

18 Židia však o ňom neverili, že bol slepý a prezrel, kým nezavolali rodičov toho, čo videl.
19 A pýtali sa ich: Je to váš syn, o ktorom hovoríte, že sa narodil slepý? ako potom vidí teraz?
20 Jeho rodičia im odpovedali: Vieme, že toto je náš syn a že sa narodil slepý.
21 Ale akým spôsobom to teraz vidí, nevieme; alebo kto mu otvoril oči, nevieme: je plnoletý; spýtaj sa ho: bude hovoriť sám za seba.
22 Tieto slová povedali jeho rodičia, pretože sa báli Židov, lebo Židia sa už dohodli, že ak niekto vyzná, že je Kristus, nech je vylúčený zo synagógy.
23 Preto povedali jeho rodičia: Je plnoletý; spýtaj sa ho.
24 Potom znova zavolali človeka, ktorý bol slepý, a povedali mu: Vzdaj Bohu chválu, vieme, že tento človek je hriešnik.
25 Odpovedal a riekol: Či je hriešnikom, alebo nie, neviem. Jedno viem, že hoci som bol slepý, teraz vidím.
26 Potom mu znova povedali: Čo ti urobil? ako ti otvoril oči?
27 Odpovedal im: Už som vám to povedal, a nepočuli ste. Prečo by ste to znova počuli? budete aj vy jeho učeníkmi?
28 Vtedy mu zlorečili a hovorili: Ty si jeho učeník; ale my sme Mojžišovi učeníci.
29 Vieme, že Boh hovoril k Mojžišovi; pokiaľ ide o tohto, nevieme, odkiaľ je.
30 Muž odpovedal a riekol im: Prečo je to divná vec, že neviete, odkiaľ je, a predsa mi otvoril oči.
31 Teraz vieme, že Boh hriešnikov nepočúva, ale ak niekto ctí Boha a plní jeho vôľu, toho počúva.
32 Od počiatku sveta nebolo počuť, že by niekto otvoril oči slepému od narodenia.
33 Keby tento človek nebol z Boha, nemohol by nič urobiť.
34 Odpovedali mu: Ty si sa celý narodil v hriechoch a ty nás učíš? A vyhnali ho.
35 Ježiš počul, že ho vyhnali; a keď ho našiel, povedal mu: Veríš v Syna Božieho?
36 On odpovedal a riekol: Kto je to, Pane, aby som v neho uveril?
37 A Ježiš mu povedal: Obaja si ho videl a je to ten, kto sa s tebou zhovára.
38 A on povedal: Pane, verím. A klaňal sa mu.
39 A Ježiš povedal: Na súd som prišiel na tento svet, aby tí, čo nevidia, videli; a aby tí, ktorí vidia, oslepli.
40 A niektorí z farizejov, ktorí boli s ním, počuli tieto slová a povedali mu: Či sme aj my slepí?
41 Ježiš im povedal: Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech, ale teraz hovoríte: Vidíme; preto tvoj hriech zostáva.

KAPITOLA 10

1 Veru, veru, hovorím vám: Kto nevchádza dverami do ovčinca, ale vylieza inou cestou, je zlodej a lupič.
2 Ale ten, kto vchádza dverami, je pastier oviec.
3 Vrátnik mu otvára; a ovce počujú jeho hlas, a on volá svoje ovce po mene a vyvádza ich.
4 A keď vyháňa svoje ovce, ide pred nimi a ovce ho nasledujú, lebo poznajú jeho hlas.
5 Za cudzincom nepôjdu, ale utečú od neho, lebo nepoznajú hlas cudzincov.
6 Toto podobenstvo im povedal Ježiš, ale oni nerozumeli, čo to je, čo im hovoril.
7 Potom im Ježiš znova povedal: Veru, veru, hovorím vám, ja som dvere oviec.
8 Všetci, čo prišli predo mňa, sú zlodeji a zbojníci, ale ovce ich nepočuli.
9 Ja som dvere: ak niekto vojde dnu, bude spasený, bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.
10 Zlodej neprichádza, ale preto, aby kradol, zabíjal a hubil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.
11 Ja som dobrý pastier, dobrý pastier dáva svoj život za ovce.
12 Nájomník a nie pastier, ktorému ovce nie sú vlastné, vidí prichádzať vlka, opúšťa ovce a uteká, a vlk ich chytí a ovce rozháňa.
13 Nájomník uteká, lebo je nájomník a nestará sa o ovce.
14 Ja som dobrý pastier a poznám svoje ovce a poznajú ma aj moje.
15 Ako mňa pozná Otec, tak aj ja poznám Otca a svoj život kladiem za ovce.
16 Mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčinca: aj tie musím priviesť, a počujú môj hlas; a bude jedno stádo a jeden pastier.
17 Preto ma môj Otec miluje, že dávam svoj život, aby som si ho zase vzal.
18 Nikto mi to neberie, ale ja to dávam sám zo seba. Mám moc to položiť a mám moc vziať to znova. Toto prikázanie som dostal od svojho Otca.
19 Preto medzi Židmi opäť došlo k roztržke pre tieto slová.
20 A mnohí z nich hovorili: Má diabla a je šialený; prečo ho počuješ?
21 Iní povedali: Toto nie sú slová toho, kto má diabla. Môže diabol otvoriť oči slepým?
22 A bol v Jeruzaleme sviatok zasvätenia a bola zima.
23 A Ježiš chodil v chráme v Šalamúnovej sieni.
24 Vtedy ho obišli Židia a povedali mu: Dokedy nás nútiš pochybovať? Ak si Kristus, povedz nám to otvorene.
25 Ježiš im odpovedal: Povedal som vám, a neverili ste: skutky, ktoré konám v mene svojho Otca, svedčia o mne.
26 Ale vy neveríte, lebo nie ste z mojich oviec, ako som vám povedal.
27Moje ovce počujú môj hlas, ja ich poznám a idú za mnou.
28 A ja im dávam večný život; a nezahynú naveky, ani mi ich nikto nevytrhne z ruky.
29 Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší ako všetci; a nikto ich nemôže vytrhnúť z ruky môjho Otca.
30 Ja a môj Otec sme jedno.
31 Potom Židia opäť zdvihli kamene, aby ho ukameňovali.
32 Ježiš im odpovedal: Veľa dobrých skutkov som vám ukázal od svojho Otca; za ktorý z tých skutkov ma ukameňujete?
33 Židia mu odpovedali: Pre dobrý skutok ťa nekameňujeme. ale za rúhanie; a pretože ty, keďže si človek, robíš sa Bohom.
34 Ježiš im odpovedal: Či nie je napísané vo vašom zákone: Povedal som: Vy ste bohovia?
35 Ak ich nazval bohmi, ku ktorým prišlo slovo Božie, a Písmo nemôže byť porušené;
36 O tom, ktorého Otec posvätil a poslal na svet, povedzte: Rúhaš sa! lebo som povedal: Syn Boží som?
37 Ak nečiním skutky svojho Otca, neverte mi.
38 Ale ak činím, hoci mi neveríte, verte skutkom, aby ste vedeli a uverili, že Otec je vo mne a ja v ňom.
39 Preto ho znova chceli chytiť, ale on sa im vymkol z rúk,

40 A zase odišiel za Jordán na miesto, kde Ján najprv krstil. a tam ostal.
41 A mnohí sa k nemu uchýlili a povedali: Ján neurobil žiadny zázrak, ale všetko, čo Ján hovoril o tomto mužovi, bola pravda.
42 A mnohí tam v neho uverili.

KAPITOLA 11

1 Bol chorý istý muž, menom Lazár, z Betánie, mesta Márie a jej sestry Marty.
2 (Bola to tá Mária, ktorá pomazala Pána masťou a utrela mu nohy svojimi vlasmi, ktorej brat Lazár bol chorý.)
3 Preto k nemu jeho sestry poslali a povedali: Pane, hľa, ten, ktorého miluješ, je chorý.
4 Keď to Ježiš počul, povedal: Táto choroba nie je na smrť, ale na Božiu slávu, aby ňou bol oslávený Syn Boží.
5 Ježiš miloval Martu a jej sestru a Lazára.
6 Keď teda počul, že je chorý, zostal ešte dva dni na tom istom mieste, kde bol.
7 Potom povedal svojim učeníkom: Poďme znova do Judska!
8 Jeho učeníci mu povedali: Majstre, Židia ťa v poslednej dobe chceli ukameňovať; a ideš tam znova?
9 Ježiš odpovedal: Či nemá deň dvanásť hodín? Ak niekto chodí vo dne, nepotkne sa, lebo vidí svetlo tohto sveta.
10 Ale ak niekto chodí v noci, potkne sa, lebo nie je v ňom svetla.
11 Toto povedal a potom im povedal: Náš priateľ Lazár spí; ale idem, aby som ho prebudil zo spánku.
12 Vtedy povedali jeho učeníci: Pane, ak bude spať, dobre sa mu darí.
13 Ježiš hovoril o jeho smrti, ale oni si mysleli, že hovoril o odpočinku v spánku.
14 Potom im Ježiš otvorene povedal: Lazár je mŕtvy.
15 A som rád pre vás, že som tam nebol, aby ste uverili; poďme však k nemu.
16 Vtedy povedal Tomáš, ktorý sa volá Didymus, svojim spoluučeníkom: Poďme aj my, aby sme zomreli s ním.
17 Keď Ježiš prišiel, zistil, že už štyri dni leží v hrobe.
18 Betánia bola blízko Jeruzalema, asi pätnásť honov.
19 A mnohí zo Židov prišli k Marte a Márii, aby ich potešili ohľadom ich brata.
20 Keď Marta počula, že Ježiš prichádza, išla mu v ústrety, ale Mária sedela v dome.
21 Marta povedala Ježišovi: Pane, keby si tu bol, môj brat by nezomrel.
22 Ale viem, že aj teraz, o čokoľvek budeš prosiť Boha, Boh ti to dá.
23 Ježiš jej povedal: Tvoj brat vstane z mŕtvych.
24 Marta mu povedala: Viem, že vstane pri vzkriesení v posledný deň.
25 Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, aj keby bol mŕtvy, bude žiť.
26 A nikto, kto žije a verí vo mňa, nezomrie naveky. Tomuto veríš?
27 Povedala mu: Áno, Pane, verím, že ty si Kristus, Syn Boží, ktorý má prísť na svet.
28 Keď to povedala, odišla a tajne zavolala Máriu, svoju sestru, a povedala: Majster prišiel a volá ťa.
29 Len čo to počula, rýchlo vstala a prišla k nemu.
30 Ježiš ešte neprišiel do mesta, ale bol na mieste, kde sa s ním Marta stretla.
31 Židia, ktorí boli s ňou v dome a potešovali ju, keď videli Máriu, že rýchlo vstala a vyšla, išli za ňou a povedali: Ide do hrobu plakať tam.
32 Keď Mária prišla tam, kde bol Ježiš, a uvidela ho, padla mu k nohám a povedala mu: Pane, keby si tu bol, môj brat by nezomrel.
33 Keď ju Ježiš videl plakať a plakať aj Židov, ktorí prišli s ňou, zastonal v duchu a bol znepokojený.
34 A povedal: Kde ste ho položili? Povedali mu: Pane, príď a uvidíš.
35 Ježiš plakal.
36 Vtedy povedali Židia: Hľa, ako ho miloval!
37 A niektorí z nich povedali: Či nemohol tento, ktorý otvoril oči slepým, spôsobiť, že ani tento nezomrel?
38 Ježiš teda opäť stoná v sebe a prichádza do hrobu. Bola to jaskyňa a ležal na nej kameň.
39 Ježiš povedal: Odneste kameň! Marta, sestra mŕtveho, mu povedala: Pane, už páchne, lebo je už štyri dni mŕtvy.
40 Ježiš jej povedal: Nepovedal som ti, že ak chceš veriť, uvidíš slávu Božiu?
41 Potom odniesli kameň z miesta, kde ležali mŕtvi. A Ježiš pozdvihol oči a povedal: Otče, ďakujem ti, že si ma vyslyšal.
42 A vedel som, že ma vždy počuješ, ale povedal som to kvôli ľudu, ktorý tam stojí, aby uverili, že si ma ty poslal.
43 A keď to povedal, zvolal mocným hlasom: Lazár, poď von!
44 A vyšiel mŕtvy, zviazané ruky a nohy náhrobnými rúškami a jeho tvár bola obviazaná obrúskom. Ježiš im povedal: Rozviažte ho a pustite!
45 Vtedy mnohí zo Židov, ktorí prišli k Márii a videli, čo robil Ježiš, uverili v neho.
46 Niektorí z nich však odišli k farizejom a povedali im, čo urobil Ježiš.
47 Vtedy zvolali veľkňazov a farizeov radu a povedali: Čo robíme? lebo tento robí mnohé zázraky.
48 Ak ho takto necháme, všetci v neho uveria, a prídu Rimania a vezmú nám miesto i národ.
49 A jeden z nich, menom Kaifáš, ktorý bol veľkňazom toho istého roku, im povedal: Vy neviete vôbec nič,
50 A nemyslite si, že je pre nás užitočné, aby jeden človek zomrel za ľud a aby nezahynul celý národ.
51 A to nehovoril sám od seba, ale ako veľkňaz toho roku prorokoval, že Ježiš má zomrieť za tento národ;
52 A nielen pre ten národ, ale aby aj on zhromaždil v jedno deti Božie, ktoré boli rozptýlené.
53 Potom sa od toho dňa spolu radili, že ho usmrtia.
54 Ježiš už teda nechodil medzi Židmi otvorene; ale odtiaľ odišiel do krajiny blízko púšte, do mesta zvaného Efraim, a tam pokračoval so svojimi učeníkmi.
55 A židovská Veľká noc bola blízko a mnohí vyšli z krajiny hore do Jeruzalema pred Veľkou nocou, aby sa očistili.
56 Vtedy hľadali Ježiša a hovorili medzi sebou, keď stáli v chráme: Čo si myslíte, že nepríde na sviatok?
57 Veľkňazi aj farizeji prikázali, že ak niekto vie, kde je, nech to oznámi, aby ho zajali.

KAPITOLA 12

1 Šesť dní pred Veľkou nocou prišiel Ježiš do Betánie, kde bol mŕtvy Lazár, ktorého vzkriesil z mŕtvych.
2 Tam mu pripravili večeru; A Marta slúžila, ale Lazár bol jedným z tých, ktorí s ním sedeli za stolom.
3 Potom vzala Mária libru nardovej masti, veľmi drahej, a pomazala Ježišove nohy a utrela mu nohy svojimi vlasmi, a dom sa naplnil vôňou masti.
4 Vtedy povedal jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, Šimonov syn, ktorý by ho mal zradiť:
5 Prečo sa táto masť nepredala za tristo denárov a nedala ju chudobným?
6 Toto povedal, nie že by sa staral o chudobných; ale preto, že bol zlodej a mal mešec a niesol, čo bolo doň vložené.
7 Vtedy povedal Ježiš: Nechaj ju, toto zachovala ku dňu môjho pochovania.
8 Lebo chudobných máte vždy so sebou; ale mňa nemáte vždy.
9 Mnohí Židia teda vedeli, že je tam, a neprišli len kvôli Ježišovi, ale aby videli aj Lazára, ktorého vzkriesil z mŕtvych.
10 Veľkňazi sa však radili, že usmrtia aj Lazára;
11 Lebo pre neho mnohí Židia odišli a uverili v Ježiša.
12 Na druhý deň prišlo množstvo ľudí na sviatok, keď počuli, že Ježiš prichádza do Jeruzalema,
13 Vzali palmové konáre, vyšli mu v ústrety a zvolali: Hosanna: Požehnaný kráľ Izraela, ktorý prichádza v mene Pánovom.
14 Keď Ježiš našiel osla, sadol si naň. ako sa píše,
15 Neboj sa, dcéra Siona, hľa, tvoj kráľ prichádza, sediaci na oslici.
16 Toto najprv jeho učeníci nechápali, ale keď bol Ježiš oslávený, vtedy si spomenuli, že to bolo napísané o ňom a že mu to urobili.
17 Svedectvo teda vydal ľud, ktorý bol s ním, keď povolal Lazára z hrobu a vzkriesil ho z mŕtvych.
18 Preto sa s ním stretol aj ľud, lebo počul, že urobil tento zázrak.
19 Farizeji si povedali medzi sebou: Vidíte, že nič nepremáhate? hľa, svet je preč.
20 A boli medzi nimi istí Gréci, ktorí sa prišli klaňať na sviatok:
21 Ten prišiel k Filipovi, ktorý bol z galilejskej Betsaidy, a prosil ho: Pane, chceli by sme vidieť Ježiša.
22 Prišiel Filip a povedal to Ondrejovi a Ondrej a Filip to znova povedali Ježišovi.
23 Ježiš im odpovedal a riekol: Prišla hodina, aby bol oslávený Syn človeka.
24 Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, zostane samo, ale ak odumrie, prinesie veľa ovocia.
25 Kto miluje svoj život, stratí ho; a kto nenávidí svoj život na tomto svete, zachová si ho pre večný život.
26 Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje; a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Ak mi niekto slúži, toho bude ctiť môj Otec.
27 Teraz je moja duša znepokojená; a čo poviem? Otče, zachráň ma od tejto hodiny, ale preto som prišiel do tejto hodiny.
28 Otče, oslavuj svoje meno. Vtedy zaznel hlas z neba, ktorý povedal: Aj som oslávil, aj oslávim.
29 Ľudia, ktorí stáli a počuli to, hovorili, že zahrmelo, iní hovorili: Hovoril k nemu anjel.
30 Ježiš odpovedal a riekol: Tento hlas nezaznel kvôli mne, ale kvôli vám.
31 Teraz je súd tohto sveta: teraz bude knieža tohto sveta vyhodené von.
32 A ja, ak budem vyzdvihnutý zo zeme, pritiahnem k sebe všetkých ľudí.
33 Toto povedal na znak toho, akou smrťou má zomrieť.
34 Ľud mu odpovedal: Počuli sme zo zákona, že Kristus zostáva naveky, a ako ty hovoríš: Syn človeka musí byť povýšený? kto je tento Syn človeka?
35 Vtedy im Ježiš povedal: Ešte chvíľku je svetlo s vami. Choďte, kým máte svetlo, aby vás nenapadla tma, lebo kto chodí v tme, nevie, kam ide.
36 Kým máte svetlo, verte v svetlo, aby ste boli synmi svetla. Toto povedal Ježiš a odišiel a skryl sa pred nimi.
37 Hoci pred nimi urobil toľko zázrakov, neverili v neho.
38 Aby sa splnilo slovo proroka Izaiáša, ktoré povedal: Pane, kto uveril našej zvesti? a komu sa zjavilo rameno Pánovo?
39 Preto neverili, lebo Izaiáš znova povedal:
40 Oslepil im oči a zatvrdil ich srdce; aby nevideli svojimi očami, ani nerozumeli srdcom a neobrátili sa a ja by som ich uzdravil.
41 Toto povedal Izaiáš, keď videl jeho slávu a hovoril o ňom.
42 Ale aj medzi poprednými predstaviteľmi mnohí uverili v neho; ale pre farizejov ho nepriznali, aby ich nevyhnali zo synagógy.
43 Lebo viac milovali chválu ľudí ako chválu Boha.
44 Ježiš zvolal a povedal: Kto verí vo mňa, neverí vo mňa, ale v toho, ktorý ma poslal.
45 A kto ma vidí, vidí toho, ktorý ma poslal.
46 Ja som prišiel svetlo na svet, aby nik, kto verí vo mňa, nezostal v tme.
47 A ak niekto počuje moje slová a neverí, nesúdim ho, lebo som neprišiel svet súdiť, ale spasiť.
48 Kto ma pohŕda a neprijíma moje slová, má toho, kto ho súdi; slovo, ktoré som povedal, ho bude súdiť v posledný deň.
49 Lebo som nehovoril o sebe; ale Otec, ktorý ma poslal, ten mi prikázal, čo mám hovoriť a čo mám hovoriť.
50 A viem, že jeho prikázanie je večný život; čo teda hovorím, tak hovorím, ako mi povedal Otec.

KAPITOLA 13

1 Teraz pred sviatkom Veľkej noci, keď Ježiš vedel, že prišla jeho hodina, aby odišiel z tohto sveta k Otcovi, milujúc svojich, ktorí sú vo svete, miloval ich až do konca.
2 Večera sa skončila, diabol vložil do srdca Judáša Iškariotského, syna Šimonovho, aby ho zradil;
3 Ježiš vedel, že Otec mu dal všetko do rúk a že prišiel od Boha a odišiel k Bohu;
4 Vstal od večere a odložil svoje rúcho; a vzal uterák a opásal sa.
5 Potom nalial vodu do čaše a začal umývať učeníkom nohy a utierať ich zásterou, ktorou bol prepásaný.
6 Potom prišiel k Šimonovi Petrovi a Peter mu povedal: Pane, umývaš mi nohy?

7 Ježiš odpovedal a riekol mu: Čo ja robím, ty teraz nevieš; ale ty budeš vedieť potom.
8 Peter mu povedal: Nikdy mi nebudeš umývať nohy. Ježiš mu odpovedal: Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so mnou.
9 Šimon Peter mu povedal: Pane, nielen moje nohy, ale aj ruky a hlavu.
10 Ježiš mu povedal: Kto je umytý, nepotrebuje si umývať nohy, ale je čistý vo všetkom, a vy ste čistí, ale nie všetci.
11 Lebo vedel, kto by ho mal zradiť; preto povedal: Nie všetci ste čistí.
12 Keď im teda umyl nohy, vzal si svoje rúcho a znova si sadol, povedal im: Viete, čo som vám urobil?
13 Nazývate ma Majstrom a Pánom a dobre hovoríte; lebo taký som.
14 Ak som vám teda ja, váš Pán a Majster, umyl nohy; aj vy si máte navzájom umývať nohy.
15 Veď som vám dal príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.
16 Veru, veru, hovorím vám: Sluha nie je väčší ako jeho pán; ani ten, ktorý je poslaný, nie je väčší ako ten, ktorý ho poslal.
17 Ak to viete, ste šťastní, ak to robíte.
18 Nehovorím o vás všetkých, viem, koho som si vyvolil, ale aby sa splnilo Písmo: Kto je so mnou chlieb, zdvihol pätu proti mne.
19 Teraz vám hovorím, skôr ako to príde, aby ste, keď sa to stane, uverili, že ja som to.
20 Veru, veru, hovorím vám, kto prijíma toho, koho ja pošlem, mňa prijíma; a kto mňa prijíma, prijíma toho, ktorý ma poslal.
21 Keď to Ježiš povedal, bol znepokojený v duchu a svedčil a povedal: Veru, veru, hovorím vám, že jeden z vás ma zradí.
22 Potom sa učeníci pozreli jeden na druhého a pochybovali, o kom to hovorí.
23 Na Ježišovom lone sa opieral jeden z jeho učeníkov, ktorého Ježiš miloval.
24 Šimon Peter mu teda prikázal, aby sa spýtal, kto to má byť, o kom to hovoril.
25 Potom si ľahol na Ježišove prsia a povedal mu: Pane, kto je to?
26Ježiš odpovedal: To je on, komu dám dúšok, keď ho namočím. A keď namočil osýpku, dal ju Judášovi Iškariotskému, synovi Šimona.
27 A po polievke vošiel do neho Satan. Vtedy mu povedal Ježiš: Čo robíš, urob rýchlo!
28 Teraz nikto pri stole nevedel, s akým úmyslom mu to povedal.
29 Niektorí z nich si totiž mysleli, že Judáš mal mešec, že mu povedal Ježiš: Kúp, čo potrebujeme na sviatok; alebo, že by mal niečo dať chudobným.
30 Keď vzal sopku, hneď vyšiel von a bola noc.
31 Keď teda Ježiš vyšiel, povedal: Teraz je Syn človeka oslávený a Boh je oslávený v ňom.
32 Ak je Boh oslávený v ňom, Boh ho oslávi aj v sebe a hneď ho oslávi.
33 Dietky, ešte chvíľku som s vami. Budete ma hľadať, a ako som povedal Židom: Kam ja idem, tam vy nemôžete prísť; tak teraz ti hovorím.
34 Nové prikázanie vám dávam: Aby ste sa milovali navzájom; ako som ja miloval vás, aby ste sa aj vy navzájom milovali.
35 Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.
36 Šimon Peter mu povedal: Pane, kam ideš? Ježiš mu odpovedal: Kam idem, teraz za mnou nemôžeš ísť; ale potom ma budeš nasledovať.
37 Peter mu povedal: Pane, prečo ťa teraz nemôžem nasledovať? Položím svoj život pre teba.
38 Ježiš mu odpovedal: Položíš svoj život pre mňa? Veru, veru, hovorím ti: Nezaspieva kohút, kým ma tri razy nezaprieš.

KAPITOLA 14

1 Nech sa vaše srdce neznepokojuje: veríte v Boha, verte aj vo mňa.
2 V dome môjho Otca je mnoho príbytkov; keby to tak nebolo, bol by som vám to povedal. Idem ti pripraviť miesto.
3 A ak odídem a pripravím vám miesto, opäť prídem a prijmem vás k sebe; aby ste tam, kde som ja, boli aj vy.
4 A kam idem, viete, aj cestu poznáte.
5 Tomáš mu povedal: Pane, nevieme, kam ideš; a ako môžeme poznať cestu?
6 Ježiš mu povedal: Ja som cesta, pravda a život; nikto nepríde k Otcovi, iba cezo mňa.
7 Keby ste mňa poznali, boli by ste poznali aj môjho Otca, a odteraz ho poznáte a vidíte.
8 Filip mu povedal: Pane, ukáž nám Otca, a to nám stačí.
9 Ježiš mu povedal: Tak dlho som s tebou, a ty si ma nepoznal, Filip? kto videl mňa, videl Otca; a ako teda hovoríš: Ukáž nám Otca?
10 Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec vo mne? slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý prebýva vo mne, ten koná skutky.
11 Verte mi, že ja som v Otcovi a Otec vo mne, alebo mi verte pre samé skutky.
12 Veru, veru, hovorím vám: Kto verí vo mňa, skutky, ktoré ja konám, bude tiež konať; a väčšie skutky ako tieto bude konať; pretože idem k svojmu Otcovi.
13 A čokoľvek budete prosiť v mojom mene, to urobím, aby bol Otec oslávený v Synovi.
14 Ak budete o niečo prosiť v mojom mene, urobím to.
15 Ak ma milujete, zachovávajte moje prikázania.
16 A ja budem prosiť Otca a on vám dá iného Tešiteľa, aby zostal s vami naveky;
17 Dokonca aj Duch pravdy; ktorého svet nemôže prijať, pretože ho nevidí a ani nepozná, ale vy ho poznáte; lebo on býva s vami a bude vo vás.
18 Nenechám vás bez útechy, prídem k vám.
19 Ešte chvíľku, a svet ma viac neuvidí; ale vy ma vidíte, pretože ja žijem, budete žiť aj vy.
20 V ten deň poznáte, že ja som vo svojom Otcovi, vy vo mne a ja vo vás.
21 Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje, a kto mňa miluje, toho bude milovať môj Otec a ja ho budem milovať a zjavím sa mu.
22 Judáš mu povedal, nie Iškariotský: Pane, ako to, že sa nám ukážeš, a nie svetu?

23 Ježiš odpovedal a riekol mu: Ak ma niekto miluje, bude zachovávať moje slová a môj Otec ho bude milovať a prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok.
24 Kto ma miluje, nezachováva moje slová a slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale Otcovo, ktorý ma poslal.
25 Toto som vám hovoril, keď som bol ešte prítomný u vás.
26 Ale Tešiteľ, ktorý je Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetkému a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.
27 Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam; nie ako dáva svet, ja vám dávam. Nech sa vaše srdce neznepokojuje a nech sa nebojí.
28 Počuli ste, že som vám povedal: Odchádzam a zase sa k vám vraciam. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, lebo som povedal: Idem k Otcovi, lebo môj Otec je väčší ako ja.
29 A teraz som vám povedal, skôr ako sa to stane, aby ste, keď sa to stane, uverili.
30 Odteraz sa s vami nebudem veľa rozprávať, lebo prichádza knieža tohto sveta a nemá vo mne nič.
31 Ale aby svet poznal, že milujem Otca; a ako mi dal Otec prikázanie, tak činím. Vstaň, poďme odtiaľto.

KAPITOLA 15

1 Ja som pravý vinič a môj Otec je vinohradník.
2 Každú ratolesť na mne, ktorá neprináša ovocie, odstraňuje, a každú, ktorá prináša ovocie, čistí, aby prinášala viac ovocia.
3 Teraz ste čistí slovom, ktoré som vám hovoril.
4 Zostaňte vo mne a ja vo vás. Ako ratolesť nemôže priniesť ovocie sama od seba, ak nezostane na viniči; už viac nemôžete, ak nezostanete vo mne.
5 Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.
6 Ak niekto nezostane vo mne, vyhodia ho von ako ratolesť a uschne; a ľudia ich zbierajú a hodia do ohňa, a zhoria.
7 Ak ostanete vo mne a moje slová zostanú vo vás, budete prosiť, čo chcete, a stane sa vám.
8 V tom je oslávený môj Otec, aby ste prinášali veľa ovocia; tak budete mojimi učeníkmi.
9 Ako mňa miloval Otec, tak som ja miloval vás. Zostaňte v mojej láske.
10 Ak budete zachovávať moje prikázania, ostanete v mojej láske; ako aj ja zachovávam prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske.
11 Toto som vám hovoril, aby moja radosť zostala vo vás a aby vaša radosť bola plná.
12 Toto je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás.
13 Nikto nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.
14 Vy ste moji priatelia, ak budete robiť, čo vám prikážem.
15 Odteraz vás nenazývam sluhami; lebo sluha nevie, čo robí jeho pán, ale nazval som vás priateľmi; lebo všetko, čo som počul od svojho Otca, oznámil som vám.
16 Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo, aby vám Otec dal čokoľvek, o čo budete prosiť v mojom mene. .
17 Toto vám prikazujem, aby ste sa milovali navzájom.
18 Ak vás svet nenávidí, viete, že mňa nenávidel skôr ako vás.
19 Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho, ale pretože nie ste zo sveta, ale ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí.
20 Pamätajte na slovo, ktoré som vám povedal: Sluha nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás; ak zachovali moje slovo, zachovajú aj tvoje.
21 Ale toto všetko vám urobia pre moje meno, pretože nepoznajú toho, ktorý ma poslal.
22 Keby som nebol prišiel a nehovoril im, nemali by hriech, ale teraz nemajú rúška za svoj hriech.
23 Kto nenávidí mňa, nenávidí aj môjho Otca.
24 Keby som nebol medzi nimi konal skutky, ktoré nekonal nikto iný, nemali by hriech, ale teraz videli aj nenávideli mňa i môjho Otca.
25 Ale to sa stalo, aby sa splnilo slovo napísané v ich zákone: Nenávideli ma bez príčiny.
26 Ale keď príde Tešiteľ, ktorého vám pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza od Otca, bude o mne svedčiť.
27 A vy budete svedčiť, lebo ste so mnou od počiatku.

KAPITOLA 16

1 Toto som vám hovoril, aby ste sa nepohoršili.
2 Vyvedú vás zo synagóg, áno, príde čas, že každý, kto vás zabije, bude si myslieť, že robí Bohu službu.
3 A toto vám urobia, pretože nepoznali Otca ani mňa.
4 Ale toto som vám povedal, aby ste si, keď príde čas, spomenuli, že som vám o nich hovoril. A toto som vám nepovedal na začiatku, pretože som bol s vami.
5 Ale teraz idem k tomu, ktorý ma poslal; a nikto z vás sa ma nepýta: Kam ideš?
6 Ale pretože som vám to povedal, smútok naplnil vaše srdce.
7 Hovorím vám však pravdu; Je pre vás vhodné, aby som odišiel, lebo ak neodídem, Tešiteľ nepríde k vám; ale ak odídem, pošlem ho k vám.
8 A keď príde, bude karhať svet hriechu, spravodlivosti a súdu:
9 O hriechu, pretože neveria vo mňa;
10 O spravodlivosti, pretože idem k svojmu Otcovi a viac ma nevidíte;
11 Súdu, lebo knieža tohto sveta je súdené.
12 Mám vám ešte veľa čo povedať, ale teraz to nemôžete zniesť.
13 Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do všetkej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba; ale čo počuje, to bude hovoriť, a zvestuje vám budúce veci.
14 On ma oslávi, lebo z môjho prijme a zvestuje vám.
15 Všetko, čo má Otec, je moje, preto som povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám.
16 Ešte chvíľku a neuvidíte ma, a zase chvíľku a uvidíte ma, lebo idem k Otcovi.
17 Vtedy si povedali niektorí z jeho učeníkov medzi sebou: Čo je to, čo nám hovorí: Ešte chvíľku, a neuvidíte ma, a zase chvíľku, a uvidíte ma, a že idem do Otec?
18 Povedali teda: Čo to hovorí: Ešte chvíľu? nemôžeme povedať, čo hovorí.

19 Teraz Ježiš vedel, že sa ho chceli spýtať, a povedal im: Pýtajte sa sami medzi sebou na to, čo som povedal: Chvíľu a neuvidíte ma, a zase chvíľu a uvidíte ma ?
20 Veru, veru, hovorím vám, že vy budete plakať a nariekať, ale svet sa bude radovať, a vy budete smutní, ale váš smútok sa premení na radosť.
21 Žena, keď rodí, má zármutok, lebo prišla jej hodina, ale len čo porodí dieťa, už si nepamätá na úzkosť, lebo sa raduje, že sa na svet narodil muž.
22 A vy teda teraz máte zármutok, ale znova vás uvidím a vaše srdce sa bude radovať a vašu radosť vám nikto nevezme.
23 A v ten deň sa ma nebudete na nič pýtať. Veru, veru, hovorím vám: O čokoľvek budete prosiť Otca v mojom mene, dá vám.
24 Doteraz ste o nič neprosili v mojom mene. Proste a dostanete, aby vaša radosť bola plná.
25 Toto som vám hovoril v príslovіach: ale prichádza čas, keď k vám už nebudem hovoriť v príslovіach, ale zjavím vám Otca.
26 V ten deň budete prosiť v mojom mene, a nehovorím vám, že ja budem za vás prosiť Otca.
27 Lebo sám Otec vás miluje, lebo vy ste milovali mňa a uverili ste, že som vyšiel od Boha.
28 Vyšiel som od Otca a prišiel som na svet, opäť opúšťam svet a idem k Otcovi.
29 Jeho učeníci mu povedali: Hľa, teraz hovoríš otvorene a nehovoríš žiadne príslovie.
30 Teraz sme si istí, že vieš všetko a nepotrebuješ, aby sa ťa niekto pýtal: podľa toho veríme, že si vyšiel od Boha.
31 Ježiš im odpovedal: Či už veríte?
32 Hľa, prichádza hodina, áno, už prišla, že sa rozpŕchnete každý po svojom a mňa necháte samého, a predsa nie som sám, lebo Otec je so mnou.
33 Toto som vám hovoril, aby ste vo mne mali pokoj. Vo svete budete mať súženie, ale buďte veselí; Prekonal som svet.

KAPITOLA 17

1 Tieto slová povedal Ježiš, pozdvihol oči k nebu a povedal: Otče, prišla hodina. oslavuj svojho Syna, aby aj tvoj Syn oslávil teba.
2 Ako si mu dal moc nad každým telom, aby všetkým, ktorých si mu dal, dal večný život.
3 A toto je večný život, aby poznali teba, jediného pravého Boha, a ktorého si poslal, Ježiša Krista.
4 Oslávil som ťa na zemi, dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať.
5 A teraz, ó, Otče, osláv ma u seba slávou, ktorú som mal u teba skôr, ako bol svet.
6 Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. a dodržali tvoje slovo.
7 Teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, je od teba.
8 Lebo som im dal slová, ktoré si mi dal; a oni ich prijali a vedeli, že som vyšiel od teba, a uverili, že si ma ty poslal.
9 Modlím sa za nich, nemodlím sa za svet, ale za tých, ktorých si mi dal; lebo sú tvoji.
10 A všetko moje je tvoje a tvoje je moje; a som v nich oslávený.
11 A teraz už nie som vo svete, ale títo sú vo svete a ja prichádzam k tebe. Svätý Otče, zachovaj vo svojom mene tých, ktorých si mi dal, aby boli jedno ako my.
12 Kým som bol s nimi vo svete, zachovával som ich v tvojom mene; tých, ktorých si mi dal, som zachoval, a nikto z nich nie je stratený, iba syn zatratenia; aby sa naplnilo písmo.
13 A teraz prichádzam k tebe; a tieto veci hovorím vo svete, aby v sebe naplnili moju radosť.
14 Dal som im tvoje slovo; a svet ich nenávidel, pretože nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta.
15 Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich chránil pred zlom.
16 Nie sú zo sveta, ako ani ja nie som zo sveta.
17 Posväť ich svojou pravdou: tvoje slovo je pravda.
18 Ako si ty mňa poslal do sveta, tak som ich aj ja poslal do sveta.
19 A pre nich sa posväcujem, aby aj oni boli posvätení pravdou.
20 Neprosím ani za týchto samotných, ale aj za tých, ktorí skrze ich slovo uveria vo mňa;
21 aby všetci boli jedno; ako si ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli jedno v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal.
22 A slávu, ktorú si mi dal, ja som dal im; aby boli jedno, tak ako my sme jedno:
23 Ja v nich a ty vo mne, aby boli dokonalé v jednom; a aby svet poznal, že si ma ty poslal a že si ich miloval, ako si miloval mňa.
24 Otče, chcem, aby aj oni, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja; aby videli moju slávu, ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred založením sveta.
25 Spravodlivý Otče, svet ťa nepoznal, ale ja som ťa poznal a títo poznali, že si ma ty poslal.
26 A oznámil som im tvoje meno a budem ho zvestovať, aby láska, ktorou si ma miloval, bola v nich a ja v nich.

KAPITOLA 18

1 Keď Ježiš povedal tieto slová, vyšiel so svojimi učeníkmi cez potok Cedron, kde bola záhrada, do ktorej vošiel on a jeho učeníci.
2 A to miesto poznal aj Judáš, ktorý ho zradil, lebo Ježiš sa tam často uchýlil so svojimi učeníkmi.
3 Keď Judáš prijal družinu mužov a služobníkov od veľkňazov a farizejov, prichádza ta s lampášmi, fakľami a zbraňami.
4 Ježiš, vediac všetko, čo naňho malo prísť, vyšiel a povedal im: Koho hľadáte?
5 Odpovedali mu: Ježiš Nazaretský. Ježiš im povedal: Ja som. A stál s nimi aj Judáš, ktorý ho zradil.
6 Len čo im povedal: Ja som, ustúpili a padli na zem.
7 Potom sa ich znova opýtal: Koho hľadáte? A oni povedali: Ježiš Nazaretský.
8Ježiš odpovedal: Povedal som vám, že ja som. Ak ma teda hľadáte, nechajte títo ísť svojou cestou.
9 Aby sa splnilo, čo povedal: Z tých, ktorých si mi dal, som nestratil nikoho.
10 Nato Šimon Peter, ktorý mal meč, vytasil ho, udrel veľkňazovho sluhu a odťal mu pravé ucho. Sluha sa volal Malchus.

11 Vtedy povedal Ježiš Petrovi: Daj svoj meč do pošvy, či nemám piť kalich, ktorý mi dal môj Otec?
12 Potom skupina, veliteľ a židovskí dôstojníci vzali Ježiša a zviazali ho,
13 A odviedol ho najprv k Annášovi; bol totiž svokrom Kaifáša, ktorý bol v tom istom roku najvyšším kňazom.
14 A práve Kaifáš radil Židom, že je vhodné, aby jeden človek zomrel za ľud.
15 A Šimon Peter išiel za Ježišom a aj iný učeník: ten učeník bol známy veľkňazovi a vošiel s Ježišom do veľkňazovho paláca.
16 Peter však stál pri dverách vonku. Potom vyšiel ten druhý učeník, ktorý bol známy veľkňazovi, a hovoril s tou, ktorá strážila dvere, a voviedol Petra.
17 Vtedy hovorí dievčina, ktorá strážila dvere Petrovi: Nie si aj ty jedným z učeníkov tohto muža? On hovorí, nie som.
18 Stáli tam sluhovia a služobníci, ktorí rozložili uhlie; lebo bola zima, a zohrievali sa. A Peter stál s nimi a zohrieval sa.
19 Potom sa veľkňaz pýtal Ježiša na jeho učeníkov a na jeho učenie.
20 Ježiš mu odpovedal: Otvorene som hovoril svetu; Vždy som učil v synagóge a v chráme, kam sa Židia vždy uchyľujú; a v tajnosti som nič nepovedal.
21 Prečo sa ma pýtaš? opýtajte sa tých, ktorí ma počuli, čo som im povedal: hľa, vedia, čo som povedal.
22 A keď to povedal, jeden zo strážcov, ktorí stáli okolo, udrel Ježiša dlaňou a povedal: Či tak odpovedáš veľkňazovi?
23 Ježiš mu odpovedal: Ak som zle hovoril, vydaj svedectvo o zlom, ale ak dobre, prečo ma biješ?
24 Annáš ho poslal zviazaného k veľkňazovi Kajfášovi.
25 Šimon Peter sa postavil a zohrial sa. Povedali mu teda: Či nie si aj ty jedným z jeho učeníkov? On to poprel a povedal: Nie som.
26 Jeden z veľkňazových sluhov, jeho príbuzný, ktorému Peter odťal ucho, povedal: Či som ťa nevidel s ním v záhrade?
27 Peter opäť zaprel a hneď aj kohút.
28 Potom odviedli Ježiša od Kaifáša do súdnej siene. a sami nevošli do súdnej siene, aby sa nepoškvrnili; ale aby jedli Veľkú noc.
29 Pilát potom vyšiel k nim a povedal: Akú žalobu vznášate proti tomuto mužovi?
30 Odpovedali mu: Keby nebol zločincom, neboli by sme ti ho vydali.
31 Vtedy im Pilát povedal: Vezmite si ho a súďte podľa svojho zákona. Židia mu teda povedali: Nie je nám dovolené usmrtiť človeka.
32 Aby sa naplnilo Ježišovo slovo, ktoré povedal a naznačil, akou smrťou má zomrieť.
33 Potom Pilát opäť vošiel do súdnej siene, zavolal Ježiša a povedal mu: Si kráľ židovský?
34 Ježiš mu odpovedal: Hovoríš to sám od seba, alebo ti to o mne povedali iní?
35 Pilát odpovedal: Či som ja Žid? Tvoj národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo si to urobil?
36 Ježiš odpovedal: Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta. Keby moje kráľovstvo bolo z tohto sveta, moji služobníci by bojovali, aby som nebol vydaný Židom, ale moje kráľovstvo už nie je odtiaľto.
37 Pilát mu teda povedal: Ty si teda kráľ? Ježiš odpovedal: Ty hovoríš, že som kráľ. Preto som sa narodil a preto som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počúva môj hlas.
38 Pilát mu povedal: Čo je pravda? A keď to povedal, opäť vyšiel k Židom a povedal im: Nenachádzam na ňom nijakú vinu.
39 Ale máte vo zvyku, aby som vám jedného prepustil na Veľkú noc. Či teda chcete, aby som vám prepustil židovského kráľa?
40 Potom znova všetci kričali: Nie tohto, ale Barabáša. Teraz bol Barabáš zbojník.

KAPITOLA 19

1 Vtedy vzal Pilát Ježiša a zbičoval ho.
2 Vojaci uplietli tŕňovú korunu, dali mu ju na hlavu a obliekli ho do purpurového rúcha,
3 A povedal: Buď pozdravený, kráľ židovský! a bili ho rukami.
4 Pilát teda opäť vyšiel a povedal im: Hľa, privádzam vám ho, aby ste vedeli, že na ňom nenachádzam žiadnu vinu.
5 Potom vyšiel Ježiš v tŕňovej korune a v purpurovom rúchu. A Pilát im povedal: Hľa, človek!
6 Keď ho teda videli veľkňazi a služobníci, skríkli a vraveli: Ukrižuj ho, ukrižuj! Pilát im povedal: Vezmite si ho a ukrižujte, lebo ja na ňom nenachádzam žiadnu vinu.
7 Židia mu odpovedali: My máme zákon a podľa nášho zákona má zomrieť, lebo sa stal Božím Synom.
8 Keď to Pilát počul, tým viac sa bál;
9 Znova vošiel do súdnej siene a povedal Ježišovi: Odkiaľ si? Ale Ježiš mu neodpovedal.
10 Vtedy mu povedal Pilát: Nehovoríš mi? či nevieš, že mám moc ťa ukrižovať a mám moc ťa prepustiť?
11 Ježiš odpovedal: Nemohol by si mať proti mne žiadnu moc, keby ti to nebolo dané zhora. Preto ten, kto ma vydal tebe, má väčší hriech.
12 Odteraz sa ho Pilát snažil prepustiť, ale Židia kričali: Ak prepustíš tohto muža, nie si cisárov priateľ. Každý, kto sa vydáva za kráľa, hovorí proti cisárovi.
13 Keď to Pilát počul, priviedol Ježiša von a sadol si na súdnu stolicu na mieste, ktoré sa volá Dlažba, ale po hebrejsky Gabbatha.
14 A bola príprava Veľkej noci, okolo šiestej hodiny, a povedal Židom: Hľa, váš kráľ!
15 Oni však kričali: Preč s ním, preč s ním, ukrižuj ho! Pilát im povedal: Mám ukrižovať vášho kráľa? Veľkňazi odpovedali: Nemáme kráľa okrem cisára.
16 Potom im ho teda vydal, aby bol ukrižovaný. A vzali Ježiša a odviedli ho.
17 A on niesol svoj kríž vyšiel na miesto zvané miesto lebky, ktoré sa po hebrejsky volá Golgota.
18 Kde ho ukrižovali a s ním ďalších dvoch, z oboch strán, jedného a Ježiša uprostred.
19 A Pilát napísal titul a dal ho na kríž. A nápis bol: JEŽIŠ NAZARETSKÝ, KRÁĽ ŽIDOV.
20 Tento nadpis potom znel mnohým zo Židov, lebo miesto, kde bol Ježiš ukrižovaný, bolo blízko mesta, a bolo napísané po hebrejsky, grécky a latinsky.
21 Židovskí veľkňazi povedali Pilátovi: Nepíš, židovský kráľ! ale že povedal: Som židovský kráľ.
22 Pilát odpovedal: Čo som napísal, napísal som.

23 Potom vojaci, keď Ježiša ukrižovali, vzali jeho rúcho a urobili štyri diely, každému vojakovi diel; a tiež jeho kabát: teraz bol kabát bez švu, tkaný od vrchu.
24 Povedali si teda medzi sebou: Netrhajme ho, ale losujme o to, kto to bude, aby sa naplnilo Písmo, ktoré hovorí: Rozdelili si moje rúcho a o môj odev losovali. Tieto veci preto vojaci robili.
25 Pri Ježišovom kríži stála jeho matka a sestra jeho matky, Mária Kleofášova, a Mária Magdaléna.
26 Keď teda Ježiš uvidel svoju matku a pri nej stáť učeníka, ktorého miloval, povedal svojej matke: Žena, hľa, tvoj syn!
27 Potom povedal učeníkovi: Hľa, tvoja matka! A od tej hodiny si ju ten učeník vzal k sebe.
28 Potom Ježiš vedel, že už je všetko dokonané, aby sa naplnilo Písmo, hovorí: Žíznim.
29 A tam bola postavená nádoba plná octu, a špongiu naplnili octom, položili ju na yzop a priložili k jeho ústam.
30 Keď teda Ježiš prijal ocot, povedal: Dokonané je, a sklonil hlavu a vzdal ducha.
31 Židia teda, pretože to bola príprava, aby telá nezostali v sobotu na kríži, (lebo ten sobotný deň bol najvyšším dňom), prosili Piláta, aby sa im zlomili nohy a aby boli odobratý.
32 Vtedy prišli vojaci a zlomili nohy prvému i druhému, ktorý bol s ním ukrižovaný.
33 Keď však prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, nohy mu nelámali.
34 Ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bok a hneď vyšla krv a voda.
35 A ten, kto to videl, vydal svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé; a vie, že hovorí pravdu, aby ste uverili.
36 Lebo toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: Kosť z neho nebude zlomená.
37 A zase iné písmo hovorí: Budú hľadieť na toho, ktorého prebodli.
38 Potom Jozef z Arimatie, ktorý bol Ježišovým učeníkom, ale tajne zo strachu pred Židmi, prosil Piláta, aby mohol odňať telo Ježišovo, a Pilát mu dovolil. Preto prišiel a vzal Ježišovo telo.
39 A prišiel aj Nikodém, ktorý najprv prišiel k Ježišovi v noci a priniesol zmes myrhy a aloe, asi sto libier.
40 Potom vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do ľanového rúcha s voňavkami, ako je u Židov zvykom pochovávať.
41 Na mieste, kde ho ukrižovali, bola záhrada; a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nebol položený človek.
42 Preto tam položili Ježiša pre deň prípravy Židov; lebo hrob bol blízko.

KAPITOLA 20

1 Prvý deň týždňa prichádza Mária Magdaléna skoro ráno, keď sa ešte zotmelo, k hrobu a vidí kameň odvalený od hrobu.
2 Potom bežala a prišla k Šimonovi Petrovi a k druhému učeníkovi, ktorého Ježiš miloval, a povedala im: Vzali Pána z hrobu, a nevieme, kde ho položili.
3 Peter a ten druhý učeník teda vyšli a prišli k hrobu.
4 A tak bežali obaja spolu, a druhý učeník predbehol Petra a prišiel prvý k hrobu.
5 Keď sa zohol a nazrel dnu, videl ležať ľanové šaty; napriek tomu nevstúpil.
6 Potom prišiel za ním Šimon Peter, vošiel do hrobu a videl, že ľanové rúcho leží,
7 A obrúsok, ktorý mal okolo hlavy, neležal s ľanovým odevom, ale bol zabalený na jednom mieste samostatne.
8 Potom vošiel aj ten druhý učeník, ktorý prišiel prvý k hrobu, a videl a uveril.
9 Lebo ešte nepoznali Písmo, že musí vstať z mŕtvych.
10 Potom učeníci opäť odišli do svojho domu.
11 Ale Mária stála vonku pri hrobe a plakala, a keď plakala, zohla sa a pozrela do hrobu,
12 A vidí sedieť dvoch anjelov v bielom, jedného pri hlave a druhého pri nohách, kde ležalo Ježišovo telo.
13 A oni jej povedali: Žena, prečo plačeš? Povedala im: Pretože vzali môjho Pána, a neviem, kam ho položili.
14 A keď to povedala, obrátila sa a videla Ježiša stáť, ale nevedela, že je to Ježiš.
15 Ježiš jej povedal: Žena, prečo plačeš? koho hľadáš? Ona, predpokladajúc, že je to záhradník, mu povedala: Pane, ak si ho odtiaľ odniesol, povedz mi, kam si ho položil, a ja ho vezmem.
16 Ježiš jej povedal: Mária. Obrátila sa a povedala mu: Rabboni! čo znamená, Majster.
17 Ježiš jej povedal: Nedotýkaj sa ma! lebo som ešte nevystúpil k svojmu Otcovi, ale choďte k mojim bratom a povedzte im: Vystupujem k svojmu Otcovi a vášmu Otcovi; a môjmu Bohu a vášmu Bohu.
18 Mária Magdaléna prišla a povedala učeníkom, že videla Pána a že jej to povedal.
19 Potom toho istého večera, prvého dňa týždňa, keď sa zo strachu pred Židmi zatvorili dvere, kde sa zhromaždili učeníci, prišiel Ježiš, postavil sa doprostred a povedal im: Pokoj vám.
20 A keď to povedal, ukázal im svoje ruky a svoj bok. Vtedy sa radovali učeníci, keď videli Pána.
21 Potom im Ježiš znova povedal: Pokoj vám! Ako mňa poslal môj Otec, tak aj ja posielam vás.
22 A keď to povedal, dýchol na nich a povedal im: Prijmite Ducha Svätého!
23 Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené; a komu zadržíte hriechy, budú zadržané.
24 Ale Tomáš, jeden z dvanástich, zvaný Didymus, nebol s nimi, keď Ježiš prišiel.
25 Ostatní učeníci mu teda povedali: Videli sme Pána. Ale on im povedal: Ak neuvidím na jeho rukách odtlačok klincov a nevložím svoj prst do odtlačku klincov a nevložím svoju ruku do jeho boku, neuverím.
26 A po ôsmich dňoch boli jeho učeníci opäť dnu a Tomáš s nimi. Potom prišiel Ježiš so zatvorenými dverami, postavil sa doprostred a povedal: Pokoj vám.
27 Potom povedal Tomášovi: Siahni sem prstom a pozri na moje ruky; a natiahni sem svoju ruku a vlož ju do môjho boku a nebuď neveriaci, ale veriaci.
28 Tomáš odpovedal a riekol mu: Pán môj a Boh môj.
29 Ježiš mu povedal: Tomáš, pretože si ma videl, uveril si. Blahoslavení, ktorí nevideli, a predsa uverili.
30 A ešte mnoho iných znamení skutočne urobil Ježiš pred svojimi učeníkmi, ktoré nie sú napísané v tejto knihe:
31 Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš je Kristus, Syn Boží; a aby ste veriac mali život v jeho mene.

KAPITOLA 21

1 Potom sa Ježiš znova ukázal učeníkom pri Tiberiadskom mori. a na túto múdrosť sám ukázal.

2 Boli spolu Šimon Peter a Tomáš, zvaný Didymus, a Natanael z Kány Galilejskej a synovia Zebedejovi a ďalší dvaja z jeho učeníkov.
3 Šimon Peter im povedal: Idem loviť ryby. Povedali mu: Aj my ideme s tebou. Vyšli a hneď vstúpili na loď. a v tú noc nič nechytili.
4 Ale keď už bolo ráno, Ježiš stál na brehu, ale učeníci nevedeli, že je to Ježiš.
5 Vtedy im Ježiš povedal: Deti, máte nejaké jedlo? Odpovedali mu: Nie.
6 On im povedal: Hoďte sieť na pravú stranu lode a nájdete. Preto hádzali, a teraz ho nemohli natiahnuť pre množstvo rýb.
7 Preto učeník, ktorého Ježiš miloval, hovorí Petrovi: To je Pán. Keď Šimon Peter počul, že je to Pán, opásal si svoj rybársky plášť, lebo bol nahý, a hodil sa do mora.
8 A ostatní učeníci prišli na malej lodi; (lebo neboli ďaleko od zeme, ale akoby dvesto lakťov) ťahali sieť s rybami.
9 Len čo prišli na zem, uvideli tam oheň z uhlia a na ňom položené ryby a chlieb.
10 Ježiš im povedal: Prineste z rýb, ktoré ste teraz chytili!
11 Šimon Peter išiel hore a vytiahol sieť na zem plnú veľkých rýb, stopäťdesiattri, a bolo ich tak veľa, ale sieť sa neroztrhla.
12 Ježiš im povedal: Poďte a jedzte! A nikto z učeníkov sa ho neodvážil opýtať: Kto si? vediac, že to bol Pán.
13 Vtedy prichádza Ježiš, berie chlieb a dáva im, ako aj ryby.
14 Toto je už tretíkrát, čo sa Ježiš ukázal svojim učeníkom, potom vstal z mŕtvych.
15 Keď teda obedovali, povedal Ježiš Šimonovi Petrovi: Šimon, syn Jonášov, miluješ ma viac ako títo? Povedal mu: Áno, Pane; ty vieš, že ťa milujem. Povedal mu: Pas moje baránky!
16 Opýtal sa ho po druhý raz: Šimon, syn Jonášov, miluješ ma? Povedal mu: Áno, Pane; ty vieš, že ťa milujem. Povedal mu: Pas moje ovce!
17 Po tretí raz mu povedal: Šimon, syn Jonášov, miluješ ma? Peter bol zarmútený, pretože mu po tretí raz povedal: Miluješ ma? A on mu povedal: Pane, ty vieš všetko; ty vieš, že ťa milujem. Ježiš mu povedal: Pas moje ovce!
18 Veru, veru, hovorím ti: Keď si bol mladý, opásal si sa a chodil si, kam chceš, ale keď zostarneš, vystri ruky a iný ťa opása a ponesie, kam ťa radšej nie.
19 Toto povedal a naznačil, akou smrťou má oslavovať Boha. A keď to povedal, povedal mu: Nasleduj ma!
20 Vtedy sa Peter obrátil a videl, že za ním kráča učeník, ktorého Ježiš miloval; ktorý sa aj pri večeri opieral o jeho hruď a hovoril: Pane, kto ťa zrádza?
21 Keď ho Peter videl, povedal Ježišovi: Pane, a čo má robiť tento?
22 Ježiš mu povedal: Ak chcem, aby zostal, kým neprídem, čo ti do toho? nasleduj ma.
23 Potom sa medzi bratmi rozniesol toto slovo, že ten učeník nezomrie. Ježiš mu však nepovedal: Nezomrie; ale ak chcem, aby zostal, kým neprídem, čo ti do toho?
24 Toto je ten učeník, ktorý svedčí o týchto veciach a napísal to, a vieme, že jeho svedectvo je pravdivé.
25 A je aj mnoho iných vecí, ktoré urobil Ježiš, ktoré, ak by mali byť napísané všetky, predpokladám, že ani samotný svet by nemohol obsahovať knihy, ktoré by mali byť napísané. Amen.

Skutky Apoštolov

KAPITOLA 1

1 Predchádzajúci traktát som urobil, Teofil, o všetkom, čo Ježiš začal robiť a učiť,
2 Až do dňa, keď bol vzatý hore, potom skrze Ducha Svätého dal prikázania apoštolom, ktorých si vyvolil:
3 Aj ktorému sa ukázal naživе podľa svojho umučenia mnohými neomylnými dôkazmi, keď ho videli štyridsať dní a hovoril o tom, čo sa týka kráľovstva Božieho.
4 A keď sa s nimi zhromaždil, prikázal im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale čakali na zasľúbenie Otca, o ktorom ste, ako hovorí, počuli odo mňa.
5 Lebo Ján skutočne krstil vodou; ale vy budete pokrstení Duchom Svätým o niekoľko dní.
6 Keď sa teda zišli, opýtali sa ho a povedali: Pane, či chceš teraz obnoviť kráľovstvo Izraelovi?
7 A on im povedal: Nie je vašou úlohou poznať časy a obdobia, ktoré Otec dal do svojej moci.
8 Ale prijmete moc, keď na vás zostúpi Duch Svätý, a budete mi svedkami v Jeruzaleme, aj v celej Judei, aj v Samárii a až do najvzdialenejších končín zeme.
9 A keď to povedal, kým oni videli, bol vzatý hore; a oblak ho vzal spred ich očí.
10 A kým uprene hľadeli k nebu, keď vystupoval, hľa, stáli pri nich dvaja muži v bielom rúchu;
11 Ktorí tiež povedali: Galilejskí muži, prečo stojíte a hľadíte do neba? ten istý Ježiš, ktorý je vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste ho videli odchádzať do neba.
12 Potom sa vrátili do Jeruzalema z vrchu, ktorý sa volá Olivový, ktorý je z Jeruzalema vzdialená cesta v sobotu.
13 Keď vošli, vystúpili do hornej siene, kde bývali Peter, Jakub a Ján, Ondrej, Filip a Tomáš, Bartolomej a Matúš, Jakub, syn Alfeov, a Šimon Zelotes, a Judáša, brata Jakuba.
14 Títo všetci jednomyseľne zotrvávali v modlitbe a prosbe so ženami, s Máriou, Ježišovou matkou, a s jeho bratmi.
15 V tých dňoch sa Peter postavil medzi učeníkov a povedal: (počet mien spolu bolo asi stodvadsať,)
16 Muži a bratia, muselo sa splniť toto písmo, ktoré Duch Svätý ústami Dávida predtým povedal o Judášovi, ktorý bol sprievodcom tých, ktorí vzali Ježiša.
17 Lebo bol pripočítaný k nám a dostal časť tejto služby.
18 Tento muž kúpil pole za odmenu za neprávosť; a bezhlavo padol, roztrhol sa uprostred a všetky jeho vnútornosti vytryskli.
19 A bolo to známe všetkým obyvateľom Jeruzalema; nakoľko sa to pole v ich správnom jazyku nazýva Aceldama, to znamená Pole krvi.
20 Lebo je napísané v knihe Žalmov: Jeho príbytok nech je pustý a nech v ňom nikto nebýva, a jeho biskupstvo nech si vezme iný.
21 A preto z týchto mužov, ktorí boli s nami po celý čas, čo Pán Ježiš medzi nás vchádzal a vychádzal,
22 Počnúc od Jánovho krstu až do toho istého dňa, keď bol vzatý od nás, musí byť niekto vysvätený, aby bol s nami svedkom jeho vzkriesenia.
23 A ustanovili dvoch, Jozefa, zvaného Barsabáš, ktorý sa volal Justus, a Mateja.
24 Modlili sa a hovorili: Ty, Pane, ktorý poznáš srdcia všetkých ľudí, ukáž, či si si z týchto dvoch vyvolil,
25 Aby sa zúčastnil tejto služby a apoštolstva, z ktorých Judáš prestúpením vypadol, aby mohol ísť na svoje miesto.
26 A vydali svoje losy; a los padol na Matiáša; a bol pripočítaný k jedenástim apoštolom.

KAPITOLA 2

1 A keď sa naplno naplnil deň Letníc, boli všetci jednomyseľne na jednom mieste.
2 A zrazu prišiel zvuk z neba, ako keď sa valí silný vietor, a naplnil celý dom, v ktorom sedeli.
3 A zjavili sa im rozdvojené jazyky ako ohnivé, a sadol si na každého z nich.
4 A všetci boli naplnení Duchom Svätým a začali hovoriť inými jazykmi, ako im Duch dával hovoriť.
5 A v Jeruzaleme bývali Židia, zbožní ľudia, zo všetkých národov pod nebom.
6 Keď sa to rozozvučalo, zišiel sa zástup a zahanbili sa, pretože ich každý počul hovoriť svojou vlastnou rečou.
7 A všetci žasli a žasli a hovorili si: Hľa, nie sú všetci tí, čo hovoria, Galilejci?
8 A ako počujeme každý vo svojom jazyku, v ktorom sme sa narodili?
9 Parti, Médovia a Elamiti a obyvatelia Mezopotámie, Judska a Kapadócie, Pontu a Ázie,
10 Frýgia a Pamfýlia v Egypte a v častiach Líbye okolo Cyrény a cudzinci z Ríma, Židia a prozelyti,
11 Kréty a Arabi, počujeme ich hovoriť v našich jazykoch o úžasných Božích dielach.
12 Všetci sa čudovali a pochybovali a hovorili si: Čo to znamená?
13 Iní sa posmievali a hovorili: Títo muži sú plní vína.
14 Ale Peter vstal s jedenástimi, pozdvihol svoj hlas a povedal im: Muži z Judska a vy všetci, ktorí bývate v Jeruzaleme, toto vám bude známe a počúvajte moje slová.
15 Lebo títo nie sú opití, ako sa domnievate, keďže je len tretia hodina dňa.
16 Ale to je to, čo povedal prorok Joel;
17 A stane sa v posledných dňoch, hovorí Boh, vylejem zo svojho Ducha na každé telo a vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať a vaši mládenci budú vidieť videnia a vaši starci budú snívať sny. :
18 A na svojich služobníkov a na svoje služobnice vylejem v tých dňoch svojho Ducha; a budú prorokovať:
19 A ukážem divy hore na nebi a znamenia dolu na zemi; krv, oheň a pary dymu:
20 Slnko sa premení na tmu a mesiac na krv, prv ako príde ten veľký a významný deň Pánov:
21 A stane sa, že každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.
22 Izraeliti, počujte tieto slová! Ježiš Nazaretský, muž, ktorý medzi vami uznával Boha zázrakmi, zázrakmi a znameniami, ktoré Boh skrze neho robil medzi vami, ako aj sami viete:
23 Jeho vyslobodení podľa určenej rady a predzvedania Boha ste vzali a bezbožnými rukami ste ho ukrižovali a zabili.
24 ktorého Boh vzkriesil, keď uvoľnil bolesti smrti, pretože nebolo možné, aby bol zadržaný.
25 Lebo Dávid o ňom hovorí: Vždy som predpovedal Pána pred svojou tvárou, lebo je po mojej pravici, aby som sa nepohol.

26 Preto sa radovalo moje srdce a radoval sa môj jazyk; okrem toho aj moje telo spočinie v nádeji:
27 Pretože nenecháš moju dušu v pekle, ani nedovolíš, aby tvoj Svätý videl porušenie.
28 Oznámil si mi cesty života; rozveselíš ma svojou tvárou.
29 Muži a bratia, dovoľte mi, aby som vám otvorene povedal o patriarchovi Dávidovi, že je mŕtvy aj pochovaný a jeho hrob je s nami až do dnešného dňa.
30 Preto, keďže je prorok a vie, že Boh mu prisahal prísahou, že ovocie jeho bedier, podľa tela, vzkriesi Krista, aby sedel na jeho tróne;
31 Keď to videl predtým, ako povedal o zmŕtvychvstaní Krista, že jeho duša nezostala v pekle, ani jeho telo nevidelo porušenie.
32 Tohto Ježiša vzkriesil Boh, čoho sme my všetci svedkami.
33 Preto súc vyvýšený pravicou Božou a keď prijal od Otca zasľúbenie Ducha Svätého, vydal toto, čo teraz vidíte a počujete.
34 Lebo Dávid nevystúpil do neba, ale hovorí si: Pán povedal môjmu Pánovi: Sadni si po mojej pravici,
35 Kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojich nôh.
36 Nech teda s istotou vie celý dom Izraela, že toho istého Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, urobil Boh Pánom i Kristom.
37 Keď to počuli, bodlo ich srdce a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Muži a bratia, čo máme robiť?
38 Potom im Peter povedal: Čiňte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť v mene Ježiša Krista na odpustenie hriechov a dostanete dar Ducha Svätého.
39 Lebo zasľúbenie je pre vás a pre vaše deti a pre všetkých, ktorí sú zďaleka, aj pre tých, ktorých povolá Pán, náš Boh.
40 A mnohými inými slovami svedčil a napomínal: Zachráňte sa od tohto pokolenia.
41 Potom tí, ktorí s radosťou prijali jeho slovo, boli pokrstení a v ten istý deň sa k nim pridalo asi tritisíc duší.
42 A zostali neochvejne v učení apoštolov a v spoločenstve, v lámaní chleba a v modlitbách.
43 A na každú dušu prišiel strach a apoštoli robili mnoho divov a znamení.
44 A všetci, ktorí uverili, boli spolu a mali všetko spoločné;
45 A predali ich majetky a majetky a rozdelili ich všetkým ľuďom, ako každý potreboval.
46 A oni zotrvávali každý deň jednomyseľne v chráme a lámali chlieb z domu do domu a jedli svoje mäso s radosťou a úprimným srdcom,
47 Chváliac Boha a milosť u všetkého ľudu. A Pán pridával do cirkvi denne takých, ktorí mali byť spasení.

KAPITOLA 3

1 Peter a Ján vyšli spolu hore do chrámu v hodinu modlitby, ktorá bola deviata.
2 A bol vynesený istý chromý z lona svojej matky, ktorého denne ukladali pri bráne chrámu, ktorý sa volá Krásny, aby prosil o almužnu od tých, čo vchádzali do chrámu.
3 Kto videl Petra a Jána, ako idú do chrámu, prosil o almužnu.
4 Peter, spolu s Jánom, naňho uprel oči a povedal: Pozri na nás!
5 A dával na nich pozor a očakával, že od nich niečo dostane.
6 Peter povedal: Striebro a zlato nemám; ale čo mám, to ti dám: V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a choď.
7 Chytil ho za pravú ruku a zdvihol, a jeho nohy a členkové kosti sa hneď posilnili.
8 A on vyskočil, postavil sa a kráčal a vošiel s nimi do chrámu, chodil, skákal a chválil Boha.
9 A všetok ľud ho videl kráčať a chváliť Boha:
10 A poznali, že to bol on, kto sedel za almužnu v Krásnej bráne chrámu, a boli naplnení úžasom a úžasom nad tým, čo sa mu stalo.
11 A keď uzdravený chromý držal Petra a Jána, všetok ľud sa k nim zbehol spolu v predsieni, ktorá sa volá Šalamúnova, a veľmi sa čudovali.
12 A keď to Peter videl, odpovedal ľudu: Muži Izraelskí, prečo sa tomu divíte? alebo prečo sa na nás tak vážne pozeráte, akoby sme svojou mocou alebo svätosťou prinútili tohto človeka chodiť?
13 Boh Abrahámov, Izákov a Jakubov, Boh našich otcov, oslávil svojho Syna Ježiša; ktorého ste vydali a zapreli ste ho pred Pilátom, keď bol rozhodnutý prepustiť ho.
14 Vy ste však zapreli Svätého a Spravodlivého a chceli ste, aby vám bol darovaný vrah;
15 A zabil Knieža života, ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych; čoho sme svedkami.
16 A jeho meno skrze vieru v jeho meno posilnilo tohto muža, ktorého vidíte a poznáte; áno, viera, ktorá je skrze neho, mu dala túto dokonalú zdravú tvár v prítomnosti vás všetkých.
17 A teraz, bratia, videl som, že ste to urobili pre nevedomosť, ako aj vaši vládcovia.
18 Ale to, čo Boh predtým ústami všetkých svojich prorokov ukázal, že Kristus má trpieť, tak splnil.
19 Čiňte teda pokánie a obráťte sa, aby vaše hriechy boli zmazané, keď prídu časy osvieženia od Pánovej prítomnosti;
20 A pošle Ježiša Krista, ktorý vám bol predtým zvestovaný:
21 Ktorého musia prijať nebesia až do časov napravenia všetkého, čo Boh hovoril ústami všetkých svojich svätých prorokov od počiatku sveta.
22 Lebo Mojžiš veru povedal otcom: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, z vašich bratov, ako som ja; toho budete počuť vo všetkom, čo vám povie.
23 A stane sa, že každá duša, ktorá nepočuje toho proroka, bude zničená spomedzi ľudí.
24 Áno, a všetci proroci zo Samuela a tí, ktorí nasledujú, mnohí, ktorí hovorili, podobne predpovedali tieto dni.
25 Vy ste synovia prorokov a zmluvy, ktorú Boh uzavrel s našimi otcami, keď povedal Abrahámovi: A v tvojom potomstve budú požehnané všetky pokolenia zeme.
26 Najprv k vám Boh vzkriesil svojho Syna Ježiša a poslal ho, aby vás požehnal a odvrátil každého z vás od jeho neprávostí.

KAPITOLA 4

1 A keď hovorili ľudu, prišli na nich kňazi, veliteľ chrámu a saduceji,
2 Boli zarmútení, že učili ľud a kázali skrze Ježiša vzkriesenie z mŕtvych.

3 A položili na nich ruky a chytili ich do druhého dňa, lebo bol večer.
4 Ale mnohí z tých, ktorí počuli slovo, uverili; a počet mužov bol okolo päťtisíc.
5 A na druhý deň sa stalo, že ich kniežatá, starší a zákonníci,
6 A veľkňaz Annáš, Kaifáš, Ján a Alexander a všetci z veľkňazovho príbuzenstva sa zhromaždili v Jeruzaleme.
7 A keď ich postavili doprostred, pýtali sa: Akou mocou alebo akým menom ste to urobili?
8 Vtedy im Peter, naplnený Duchom Svätým, povedal: Kniežatá ľudu a starší Izraela,
9 Ak nás dnes skúmajú dobré skutky vykonané na impotentnom človeku, akým spôsobom je uzdravený;
10 Nech je vám všetkým a celému ľudu Izraela známe, že v mene Ježiša Krista Nazaretského, ktorého ste vy ukrižovali, ktorého Boh vzkriesil z mŕtvych, skrze neho tu stojí tento pred vami zdravý.
11 Toto je ten kameň, ktorý ste vy, stavitelia, zmarili, ktorý sa stal uholnou hlavou.
12 Ani v nikom inom niet spásy, lebo pod nebom niet iného mena daného ľuďom, v ktorom by sme mali byť spasení.
13 A keď videli smelosť Petra a Jána a poznali, že sú to ľudia neučení a nevedomí, čudovali sa; a poznali o nich, že boli s Ježišom.
14 A keď videli muža, ktorý bol uzdravený, ako stojí s nimi, nemohli proti tomu nič povedať.
15 Ale keď im prikázali odísť z rady, poradili sa medzi sebou,
16 Hovoriac: Čo urobíme týmto mužom? lebo to, že sa nimi skutočne stal pozoruhodný zázrak, je zjavné všetkým, ktorí bývajú v Jeruzaleme; a nemôžeme to poprieť.
17 Ale že sa to medzi ľudom ďalej nerozšírilo, rázne im pohrozme, aby odteraz nikomu nehovorili v tomto mene.
18 A zavolali ich a prikázali im, aby vôbec nehovorili ani neučili v mene Ježišovom.
19 Ale Peter a Ján im odpovedali: Posúďte vy, či je správne pred Bohom poslúchať vás viac ako Boha.
20 Lebo nemôžeme nehovoriť to, čo sme videli a počuli.
21 Keď sa im ešte viac vyhrážali, prepustili ich a nenašli nič, ako by ich mohli potrestať pre ľud, lebo všetci oslavovali Boha za to, čo sa stalo.
22 Lebo ten muž mal vyše štyridsať rokov, na ktorom sa ukázal tento zázrak uzdravenia.
23 A keď ich prepustili, odišli do svojej skupiny a oznámili všetko, čo im povedali veľkňazi a starší.
24 A keď to počuli, jednomyseľne pozdvihli svoj hlas k Bohu a povedali: Pane, ty si Boh, ktorý si stvoril nebo i zem, more a všetko, čo je v nich.
25 Kto povedal ústami tvojho služobníka Dávida: Prečo sa zúrili pohania a ľud si vymýšľa márne veci?
26 Postavili sa králi zeme a kniežatá sa zhromaždili proti Pánovi a proti jeho Kristovi.
27 Lebo pre pravdu proti tvojmu svätému dieťaťu Ježišovi, ktorého si pomazal, sa zhromaždili Herodes i Pontský Pilát s pohanmi a izraelský ľud,
28 Lebo urob všetko, čo tvoja ruka a tvoja rada predtým určila, že sa má urobiť.
29 A teraz, Pane, pozri na ich hrozby a daj svojim služobníkom, aby so všetkou smelosťou hovorili tvoje slovo,
30 Vystretím svojej ruky uzdraviť; a aby sa v mene tvojho svätého dieťaťa Ježiša diali znamenia a zázraky.
31 A keď sa pomodlili, zatriaslo sa miesto, kde boli zhromaždení; a všetci boli naplnení Duchom Svätým a smelo hovorili slovo Božie.
32 A množstvo veriacich bolo jedného srdca a jednej duše; ani jeden z nich nepovedal, že niečo z toho, čo vlastnil, je jeho; ale všetko mali spoločné.
33 A s veľkou mocou vydávali apoštolom svedectvo o zmŕtvychvstaní Pána Ježiša a veľká milosť bola na nich všetkých.
34 Nebol medzi nimi nikto, kto by nemal nedostatok, lebo všetci, čo mali pozemky alebo domy, ich predávali a prinášali ceny za predané veci,
35 A položili ich k nohám apoštolov a rozdelili sa každému podľa toho, ako potreboval.
36 A Jozes, ktorý dostal podľa apoštolov prímeno Barnabáš, čo je v preklade Syn útechy, Levita z Cypru,
37 Keď mal pôdu, predal ju, priniesol peniaze a položil k nohám apoštolov.

KAPITOLA 5

1 Istý muž menom Ananiáš však so Zafirou, jeho manželkou, predal majetok,
2 A nechal si časť ceny, aj jeho manželka bola do toho zasvätená, priniesla určitú časť a položila ju k nohám apoštolov.
3 Ale Peter povedal: Ananiáš, prečo Satan naplnil tvoje srdce, aby si klamal Duchu Svätému a zadržal časť ceny zeme?
4 Kým to zostalo, nebolo to tvoje? a keď to bolo predané, nebolo to v tvojej moci? prečo si to počal vo svojom srdci? neklamal si ľuďom, ale Bohu.
5 Keď Ananiáš počul tieto slová, padol na zem a vypustil ducha. A veľký strach prišiel na všetkých, ktorí to počuli.
6 Mládenci vstali, zvili ho, vyniesli a pochovali.
7 A bolo to asi po troch hodinách, keď vošla jeho žena, nevediac, čo sa stalo.
8 Peter jej odpovedal: Povedz mi, či si predal zem za toľko? A ona povedala: Áno, za toľko.
9 Peter jej povedal: Ako to, že ste sa spolu dohodli pokúšať Ducha Pánovho? Hľa, nohy tých, čo pochovali tvojho muža, sú pri dverách a vynesú ťa.
10 Potom padla hneď k jeho nohám a vydala ducha. A mládenci vošli, našli ju mŕtvu, vyniesli ju a pochovali ju k manželovi.
11 A veľký strach prišiel na celú cirkev a na všetkých, ktorí to počuli.
12 A rukami apoštolov sa dialo medzi ľudom mnoho znamení a zázrakov; (a všetci boli jednomyseľne na Šalamúnovej verande.
13 A z ostatných sa nikto neodvážil pripojiť sa k nim, ale ľud ich zveleboval.
14 A tým viac sa pridávalo k Pánovi veriacich, zástupy mužov i žien.)
15 Nakoľko vyvádzali chorých na ulice a ukladali ich na lôžka a na ležadlá, aby aspoň niektorých z nich zatienil tieň okoloidúceho Petra.
16 Aj z okolitých miest prišlo do Jeruzalema množstvo a privádzali chorých a sužovaných nečistými duchmi, a všetci boli uzdravení.

17 Vtedy vstal veľkňaz a všetci, čo boli s ním, čo je sekta saducejov, a naplnilo ich rozhorčenie,
18 A položili ruky na apoštolov a vsadili ich do spoločného väzenia.
19 Ale anjel Pánov v noci otvoril dvere väzenia, vyviedol ich a povedal:
20 Choďte, postavte sa a hovorte v chráme ľudu všetky slová tohto života.
21 Keď to počuli, vošli skoro ráno do chrámu a učili. Ale prišiel veľkňaz a tí, ktorí boli s ním, zvolali veľradu a celý senát synov Izraelových a poslali do väzenia, aby ich priviedli.
22 Ale keď prišli strážcovia a nenašli ich vo väzení, vrátili sa a povedali:
23 Hovoriac: Väzenie sme naozaj našli, bezpečne sme zavreli a strážcovia stáli vonku pred dverami, ale keď sme otvorili, nenašli sme vo vnútri nikoho.
24 Keď to veľkňaz a veliteľ chrámu a veľkňazi počuli, pochybovali o nich, do čoho to porastie.
25 Potom prišiel jeden a povedal im: Hľa, muži, ktorých ste uväznili, stoja v chráme a učia ľud.
26 Potom odišiel veliteľ so strážnikmi a priviedol ich bez násilia, lebo sa báli ľudu, aby ich neukameňovali.
27 Keď ich priviedli, postavili ich pred veľradu a veľkňaz sa ich opýtal:
28 Hovoriac: Či sme ti prísne neprikázali, aby si neučil v tomto mene? a hľa, naplnili ste Jeruzalem svojím učením a zamýšľate priviesť na nás krv tohto muža.
29 Vtedy odpovedal Peter a ostatní apoštoli a riekli: Boha treba poslúchať viac ako ľudí.
30 Boh našich otcov vzkriesil Ježiša, ktorého ste zabili a zavesili na drevo.
31 Toho Boh povýšil svojou pravicou na Knieža a Spasiteľa, aby dal Izraelu pokánie a odpustenie hriechov.
32 A my sme jeho svedkami týchto vecí; a taký je aj Duch Svätý, ktorého Boh dal tým, ktorí ho poslúchajú.
33 Keď to počuli, zasiahli sa do srdca a rozhodli sa ich zabiť.
34 Potom sa tam postavil jeden v rade, farizej, menom Gamaliel, učiteľ zákona, ktorý mal povesť medzi všetkým ľudom, a prikázal dať apoštolom trochu miesta;
35 A povedal im: Muži Izraela, dávajte si pozor na to, čo sa chcete dotknúť týchto mužov.
36 Lebo pred týmito dňami povstal Theudas a chválil sa, že je niekto; ku ktorému sa pripojilo množstvo mužov, asi štyristo: ktorý bol zabitý; a všetci, ktorí ho poslúchli, boli rozptýlení a zničení.
37 Potom povstal tento Júda Galilejský v dňoch zdanenia a strhol za sebou mnoho ľudu. a všetci, aj tí, čo ho poslúchli, boli rozptýlení.
38 A teraz vám hovorím: Vyhnite sa týmto mužom a nechajte ich na pokoji, lebo ak je táto rada alebo toto dielo od ľudí, príde nazmar.
39 Ale ak je od Boha, nemôžete ho zvrátiť; aby ste sa náhodou nenašli bojovať proti Bohu.
40 A súhlasili s ním, a keď zavolali apoštolov a bili ich, prikázali, aby nehovorili v mene Ježišovom, a prepustili ich.
41 A odišli spred veľrady, radujúc sa, že boli uznaní za hodných znášať hanbu pre jeho meno.
42 A každý deň v chráme a v každom dome neprestávali učiť a kázať Ježiša Krista.

KAPITOLA 6

1 A v tých dňoch, keď sa počet učeníkov rozmnožil, povstalo reptanie Grékov proti Hebrejom, pretože ich vdovy boli zanedbávané v každodennej službe.
2 Potom si dvanásti zavolali zástup učeníkov a povedali: Nie je dôvod, aby sme opustili slovo Božie a obsluhovali stoly.
3 Preto si, bratia, všimnite medzi sebou sedem mužov čestnej správy, plných Ducha Svätého a múdrosti, ktorých môžeme poveriť touto záležitosťou.
4 My sa však budeme neustále oddávať modlitbe a službe slova.
5 A toto slovo sa páčilo celému zástupu a vybrali si Štefana, muža plného viery a Ducha Svätého, a Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parmenasa a Mikuláša, prozelytu z Antiochie.
6 ktorých postavili pred apoštolov, a keď sa pomodlili, položili na nich ruky.
7 A slovo Božie pribúdalo; A počet učeníkov v Jeruzaleme sa veľmi rozmnožil. a veľká skupina kňazov bola poslušná viere.
8 Štefan, plný viery a sily, robil medzi ľudom veľké divy a zázraky.
9 Vtedy povstali niektorí zo synagógy, ktorá sa volá synagóga Libertíncov, Cyrénčanov a Alexandrijcov, a tých z Cilície a Ázie, ktorí sa hádali so Štefanom.
10 A nemohli odolať múdrosti a duchu, ktorým hovoril.
11 Potom si podriadili mužov, ktorí hovorili: Počuli sme ho hovoriť rúhavé slová proti Mojžišovi a proti Bohu.
12 A pobúrili ľud, starších a zákonníkov, prišli k nemu, chytili ho a priviedli do rady,
13 A postav falošných svedkov, ktorí hovorili: Tento neprestáva hovoriť rúhavé slová proti tomuto svätému miestu a proti zákonu.
14 Počuli sme ho totiž povedať, že tento Ježiš Nazaretský zničí toto miesto a zmení zvyky, ktoré nám dal Mojžiš.
15 A všetci, čo sedeli v rade, uprene naňho hľadeli, videli jeho tvár ako tvár anjela.

KAPITOLA 7

1 Vtedy povedal veľkňaz: Či je to tak?
2 On povedal: Muži, bratia a otcovia, počúvajte! Boh slávy sa zjavil nášmu otcovi Abrahámovi, keď bol v Mezopotámii, skôr ako býval v Charrane,
3 A povedal mu: Odíď zo svojej krajiny a od svojho príbuzenstva a poď do krajiny, ktorú ti ukážem.
4 Potom vyšiel z chaldejskej krajiny a usadil sa v Charrane, a odtiaľ, keď zomrel jeho otec, ho presťahoval do tejto krajiny, v ktorej teraz bývate.
5 A nedal mu v ňom žiadne dedičstvo, ani na to, aby naň vstúpil, no sľúbil, že mu ho dá do vlastníctva a jeho semenu po ňom, keď ešte nemal dieťa. .
6 A Boh takto múdro povedal, aby jeho semeno pobývalo v cudzej krajine; a aby ich priviedli do otroctva a štyristo rokov ich zle prosili.
7 A národ, ktorému budú v otroctve, budem súdiť, povedal Boh, a potom vyjdú a budú mi slúžiť na tomto mieste.
8 A dal mu zmluvu obriezky, a tak Abrahám splodil Izáka a na ôsmy deň ho obrezal. a Izák splodil Jakoba; a Jakob splodil dvanástich patriarchov.

9 A patriarchovia od závisti predali Jozefa do Egypta, ale Boh bol s ním,
10 A vyslobodil ho zo všetkých jeho útrap a dal mu priazeň a múdrosť v očiach faraóna, egyptského kráľa. a ustanovil ho za správcu Egypta a celého svojho domu.
11 Teraz nastal nedostatok po celej egyptskej a Chananejskej krajine a veľké súženie, a naši otcovia nenašli obživu.
12 Keď sa Jakob dopočul, že v Egypte je obilie, poslal najprv našich otcov.
13 A po druhý raz sa dal poznať Jozef svojim bratom; A Jozefov príbuzenstvo bolo oznámené faraónovi.
14Potom poslal Jozefa a zavolal k sebe svojho otca Jakuba a všetkých jeho príbuzenstvo, sedemdesiatich pätnásť duší.
15 Jakob teda zostúpil do Egypta a zomrel, on i naši otcovia,
16 A boli prenesení do Sichemu a uložené v hrobe, ktorý Abrahám kúpil za peniaze od synov Emmora, otca Sichema.
17 Keď sa však priblížil čas zasľúbenia, ktoré Boh prisahal Abrahámovi, ľud v Egypte rástol a množil sa,
18 Kým nepovstal iný kráľ, ktorý nepoznal Jozefa.
19 Ten sa lstivo zachoval voči našim príbuzenským a našim otcom sa úpenlivo dožadoval, aby vyhnali svoje malé deti, aby nežili.
20 V tom čase sa Mojžiš narodil a bol veľmi pekný a tri mesiace sa živil v dome svojho otca.
21 A keď ho vyhodili, vzala ho faraónova dcéra a živila ho pre svojho vlastného syna.
22 A Mojžiš sa naučil všetkej múdrosti Egypťanov a bol mocný v slovách i skutkoch.
23 A keď dovŕšil štyridsať rokov, prišlo mu na srdce navštíviť svojich bratov, synov Izraelových.
24 Keď videl, že jeden z nich trpí krivdou, zastal sa ho, pomstil utláčaného a zabil Egypťana.
25 Domnieval sa totiž, že jeho bratia pochopia, ako ich Boh jeho rukou vyslobodí, ale oni nerozumeli.
26 A na druhý deň sa im ukázal, ako sa hádali, a bol by ich zase postavil k sebe a povedal: Páni, vy ste bratia; prečo sa navzájom mýlite?
27 Ale ten, čo robil svojmu blížnemu krivdu, ho odhodil a povedal: Kto ťa ustanovil za vládcu a sudcu nad nami?
28 Zabiješ ma, ako si včera urobil Egypťana?
29 Potom Mojžiš pre tieto slová utiekol a bol ako cudzinec v krajine Madian, kde splodil dvoch synov.
30 A keď uplynulo štyridsať rokov, zjavil sa mu na púšti vrchu Sina anjel Pánov v plameni ohňa v kríku.
31 Keď to Mojžiš uvidel, začudoval sa tomu pohľadu, a keď sa priblížil, aby to videl, zaznel k nemu hlas Hospodinov,
32 Hovoriac: Ja som Boh tvojich otcov, Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba. Vtedy sa Mojžiš zachvel a neodvážil sa pozrieť.
33 Vtedy mu povedal Hospodin: Vyzuj si topánky z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je svätá zem.
34 Videl som, videl som trápenie svojho ľudu, ktorý je v Egypte, a počul som ich vzdychanie a zostúpil som, aby som ich vyslobodil. A teraz poď, pošlem ťa do Egypta.
35 Toho Mojžiša, ktorého odmietli a povedali: Kto ťa ustanovil za knieža a sudcu? toho istého poslal Boh, aby bol vládcom a vysloboditeľom rukou anjela, ktorý sa mu zjavil v kríku.
36 Potom ich vyviedol von a potom štyridsať rokov ukázal zázraky a znamenia v egyptskej krajine, v Červenom mori a na púšti.
37 Toto je ten Mojžiš, ktorý povedal synom Izraelovým: Proroka vám vzbudí Pán, váš Boh, z vašich bratov, ako som ja; jeho budete počuť.
38 Toto je on, ktorý bol v cirkvi na púšti s anjelom, ktorý k nemu hovoril na vrchu Sina, a s našimi otcami, ktorý prijal živé výroky, aby nám ich dal.
39 Ktorého naši otcovia nechceli poslúchnuť, ale mu ho odohnali a v srdci sa vrátili späť do Egypta,
40 Hovoriac Áronovi: Urob nám bohov, aby išli pred nami, lebo o tomto Mojžišovi, ktorý nás vyviedol z egyptskej krajiny, nevieme, čo sa s ním stalo.
41 A urobili si v tých dňoch teľa a obetovali modle a radovali sa z diel svojich vlastných rúk.
42 Potom sa Boh obrátil a vydal ich, aby sa klaňali nebeskému vojsku; ako je napísané v knihe prorokov, dom Izraela, či ste mi obetovali zabitú zver a obety štyridsať rokov na púšti?
43 Áno, vzali ste Molochov stánok a hviezdu svojho boha Remfana, postavy, ktoré ste urobili, aby ste sa im klaňali, a odnesiem vás za Babylon.
44 Naši otcovia mali stánok svedectva na púšti, ako určil, keď hovoril Mojžišovi, aby ho urobil podľa spôsobu, ktorý videl.
45 Ktoré aj naši otcovia, ktorí prišli potom, priviedli s Ježišom do vlastníctva pohanov, ktorých Boh vyhnal spred tvári našich otcov, až do dní Dávidových;
46 Ktorý našiel milosť u Boha a túžil nájsť stánok Bohu Jakobovmu.
47 Ale Šalamún mu postavil dom.
48 Najvyšší však nebýva v chrámoch vyrobených rukami; ako hovorí prorok,
49 Nebo je môj trón a zem podnožka mojich nôh. Aký dom mi postavíte? hovorí Pán: Alebo kde je miesto môjho odpočinku?
50 Či toto všetko neurobila moja ruka?
51 Vy, tvrdošijní a neobrezaného srdca a uší, vždy odporujete Duchu Svätému; ako vaši otcovia, tak aj vy.
52 Ktorého z prorokov neprenasledovali vaši otcovia? a pobili tých, ktorí predtým ukázali príchod Spravodlivého; ktorých ste teraz zradcami a vrahmi.
53 ktorí prijali zákon z vôle anjelov a nezachovávali ho.
54 Keď to počuli, rozrezalo ich srdce a škrípali na neho zubami.
55 Ale on, plný Ducha Svätého, pevne vzhliadol k nebu a videl Božiu slávu a Ježiša stáť po pravici Boha,
56 A povedal: Hľa, vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha.
57 Potom zvolali mocným hlasom, zacpali si uši a jednohlasne sa naňho vrhli,
58 A vyhnali ho z mesta a ukameňovali, a svedkovia zložili svoje rúcho k nohám mládenca, ktorý sa volal Saul.
59 Ukameňovali Štefana, vzýval Boha a hovoril: Pane Ježišu, prijmi môjho ducha!
60 A on si kľakol a zvolal mocným hlasom: Pane, nepripisuj im tento hriech. A keď to povedal, zaspal.

KAPITOLA 8

1 A Saul súhlasil s jeho smrťou. A v tom čase nastalo veľké prenasledovanie cirkvi, ktorá bola v Jeruzaleme; a všetci sa rozpŕchli po krajoch Judska a Samárie, okrem apoštolov.
2 Zbožní muži niesli Štefana na pohreb a veľmi nad ním nariekali.
3 Čo sa týka Saula, ten spustošil cirkev, vošiel do každého domu a oberal mužov a ženy a dal ich do väzenia.
4 Preto tí, ktorí sa rozpŕchli, všade chodili a hlásali slovo.
5 Potom Filip zišiel do mesta Samárie a zvestoval im Krista.
6 A ľud jednomyseľne dbal na to, čo hovoril Filip, počúvajúc a vidiac zázraky, ktoré robil.
7 Lebo z mnohých posadnutých vychádzali nečistí duchovia, ktorí kričali veľkým hlasom, a mnohí ochrnutí a chromí boli uzdravení.
8 A v tom meste bola veľká radosť.
9 Bol však istý muž, volal sa Šimon, ktorý predtým v tom istom meste čaroval a očaril obyvateľov Samárie, pričom dal najavo, že je nejaký veľký.
10 Na ktorého všetci od najmenšieho po najväčšieho dbali a hovorili: Tento človek je veľká Božia moc.
11 A hľadeli naňho, lebo ich už dávno čaroval čarovaním.
12 Ale keď uverili Filipovi, ktorý hlásal o Božom kráľovstve a mene Ježiša Krista, dali sa pokrstiť, muži aj ženy.
13 Vtedy uveril aj sám Šimon, a keď bol pokrstený, zostal s Filipom a divil sa, hľadiac na zázraky a znamenia, ktoré sa diali.
14 Keď sa apoštoli, ktorí boli v Jeruzaleme, dopočuli, že Samária prijala slovo Božie, poslali k nim Petra a Jána:
15 Keď zostúpili, modlili sa za nich, aby dostali Ducha Svätého:
16 (Lebo ešte na nikoho z nich nepadol, len oni boli pokrstení v mene Pána Ježiša.)
17 Potom na nich vložili ruky a oni prijali Ducha Svätého.
18 A keď Šimon videl, že vkladaním rúk apoštolov bol daný Duch Svätý, ponúkol im peniaze,
19 Hovoriac: Daj aj mne túto moc, aby na koho položím ruky, dostal Ducha Svätého.
20 Ale Peter mu povedal: Tvoje peniaze zahynú s tebou, lebo si si myslel, že Boží dar sa dá kúpiť za peniaze.
21 Nemáš podiel ani los v tejto veci, lebo tvoje srdce nie je priame pred Bohom.
22 Čiň teda pokánie z tejto svojej neprávosti a modli sa k Bohu, ak ti môže byť odpustená myšlienka tvojho srdca.
23 Lebo vidím, že si v žlči horkosti a vo zväzku neprávosti.
24 Vtedy odpovedal Šimon a riekol: Modlite sa za mňa k Pánovi, aby nič z toho, čo ste hovorili, neprišlo na mňa.
25 A oni, keď vydali svedectvo a kázali slovo Pánovo, vrátili sa do Jeruzalema a hlásali evanjelium v mnohých dedinách Samaritánov.
26 A anjel Pánov hovoril Filipovi a riekol: Vstaň a choď smerom na juh k ceste, ktorá vedie z Jeruzalema dolu do Gazy, ktorá je púšťou.
27 A on vstal a odišiel a hľa, muž z Etiópie, eunuch veľkej autority pod etiópskou kráľovnou Candace, ktorý mal na starosti celý svoj poklad a prišiel sa pokloniť do Jeruzalema,
28 Vracal sa a sedel vo svojom voze a čítal proroka Izaiáša.
29 Potom Duch povedal Filipovi: Pristúp a pridaj sa k tomuto voza.
30 Filip tam pribehol a počul, ako číta proroka Izaiáša, a povedal: Rozumieš, čo čítaš?
31 A on povedal: Ako by som mohol, ak ma niekto nepovedie? A prial Filipovi, aby prišiel a sadol si k nemu.
32 Miesto Písma, ktoré čítal, bolo toto: Bol vedený ako ovca na zabitie; a ako nemý baránok pred tým, kto ho strihá, tak neotvoril ústa.
33 V jeho ponížení bol odňatý jeho súd, a kto oznámi jeho pokolenie? lebo jeho život je vzatý zo zeme.
34 A eunuch odpovedal Filipovi a riekol: Prosím, o kom to hovorí prorok? seba, alebo nejakého iného človeka?
35 Potom Filip otvoril ústa a začal od toho istého písma a kázal mu Ježiša.
36 A keď išli svojou cestou, prišli k akejsi vode a eunuch povedal: Hľa, tu je voda; čo mi bráni dať sa pokrstiť?
37 A Filip povedal: Ak veríš z celého srdca, môžeš. A on odpovedal a riekol: Verím, že Ježiš Kristus je Syn Boží.
38 A rozkázal voza, aby zastal, a obaja zišli do vody, Filip aj eunuch. a on ho pokrstil.
39 A keď vystúpili z vody, Duch Pánov zachvátil Filipa, že ho eunuch viac nevidel, a išiel svojou cestou radujúc sa.
40 Ale Filipa našli v Azote a prechádzal tadiaľto a kázal vo všetkých mestách, až prišiel do Cézarey.

KAPITOLA 9

1 A Saul, ktorý stále dýchal hrozbami a zabíjaním proti učeníkom Pánovým, odišiel k veľkňazovi,
2 A žiadal od neho listy do Damasku do synagóg, aby ich, ak by našiel niekoho z tejto cesty, či už mužov alebo ženy, priviedol zviazaných do Jeruzalema.
3 A keď išiel, priblížil sa k Damasku a zrazu okolo neho zažiarilo svetlo z neba.
4 A padol na zem a počul hlas, ktorý mu hovoril: Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ?
5 On povedal: Kto si, Pane? A Pán povedal: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ, ťažko sa ti kopať do tŕňov.
6 On sa chvel a užasnutý povedal: Pane, čo chceš, aby som urobil? A Pán mu povedal: Vstaň a choď do mesta a povedia ti, čo máš robiť.
7 A muži, ktorí s ním putovali, stáli bez slova, počuli hlas, ale nikoho nevideli.
8 A Saul vstal zo zeme; A keď sa mu otvorili oči, nevidel nikoho, ale viedli ho za ruku a priviedli do Damasku.
9 A tri dni nevidel a nejedol ani nepil.
10 A v Damasku bol istý učeník, menom Ananiáš; A Pán mu vo videní povedal: Ananiáš. A on povedal: Hľa, tu som, Pane.
11 A Pán mu povedal: Vstaň a choď do ulice, ktorá sa volá Rovná, a vypytuj sa v dome Júdovom po Saulovi z Tarzu, lebo hľa, modlí sa,
12 A videl vo videní prichádzať muža menom Ananiáš a položiť naňho ruku, aby prezrel.
13 Nato Ananiáš odpovedal: Pane, od mnohých som počul o tomto mužovi, koľko zla narobil tvojim svätým v Jeruzaleme.
14 A tu má právomoc od veľkňazov zviazať všetkých, ktorí vzývajú tvoje meno.

15 Ale Pán mu povedal: Choď, lebo on je pre mňa vyvolenou nádobou, aby niesol moje meno pred pohanmi, kráľmi a synmi Izraelovými.
16 Lebo ja mu ukážem, aké veľké veci musí vytrpieť pre moje meno.
17 A Ananiáš odišiel a vošiel do domu. a položil naň ruky a povedal: Brat Saul, Pán, Ježiš, ktorý sa ti zjavil na ceste, keď si prichádzal, ma poslal, aby si videl a bol naplnený Duchom Svätým.
18 A hneď mu spadli z očí ako šupiny, a hneď videl, vstal a dal sa pokrstiť.
19 A keď dostal pokrm, posilnil sa. Potom bol Saul niekoľko dní s učeníkmi, ktorí boli v Damasku.
20 A hneď hlásal Krista v synagógach, že je Syn Boží.
21 Ale všetci, ktorí ho počuli, žasli a hovorili: Či nie je to ten, ktorý zahubil tých, ktorí vzývali toto meno v Jeruzaleme a prišiel sem s tým úmyslom, aby ich zviazaných priviedol k veľkňazom?
22 Ale Saul sa zväčšoval a zmiatol Židov, ktorí bývali v Damasku, dokazujúc, že toto je práve Kristus.
23 A keď sa naplnilo toľko dní, Židia sa radili, že ho zabijú:
24 Ale o ich očakávaní vedel Saul. A vo dne v noci sledovali brány, aby ho zabili.
25 Potom ho vzali učeníci v noci a spustili pri stene v koši.
26 Keď Saul prišiel do Jeruzalema, pokúšal sa pripojiť k učeníkom, ale všetci sa ho báli a neverili, že je učeníkom.
27 Ale Barnabáš ho vzal, priviedol k apoštolom a oznámil im, ako videl Pána na ceste a že s ním hovoril a ako smelo kázal v Damasku v mene Ježiša.
28 A bol s nimi prichádzať a vychádzať v Jeruzaleme.
29 A smelo hovoril v mene Pána Ježiša a hádal sa proti Grékom, ale tí ho chceli zabiť.
30 Keď to bratia vedeli, priviedli ho dolu do Cézarey a poslali do Tarzu.
31 Potom mali cirkvi v celej Judei, Galilei a Samárii odpočinok a boli vybudované. a chodenie v bázni pred Pánom a v úteche Ducha Svätého, boli znásobené.
32 A stalo sa, keď Peter prechádzal všetkými krajmi, že prišiel aj k svätým, ktorí bývali v Lydde.
33 A tam našiel istého muža menom Eneáš, ktorý osem rokov nosil svoje lôžko a bol ochrnutý.
34 Peter mu povedal: Eneáš, Ježiš Kristus ťa uzdravuje, vstaň a ustaj si lôžko. A hneď vstal.
35 Všetci, ktorí bývali v Lydde a Sarone, ho videli a obrátili sa k Pánovi.
36 V Joppe bola istá učeníčka menom Tabita, ktorá sa v preklade volá Dorkas; táto žena bola plná dobrých skutkov a milodarov, ktoré robila.
37 A stalo sa v tých dňoch, že ochorela a zomrela, a keď ju umyli, uložili ju do hornej komory.
38 A keďže Lydda bola blízko Joppe a učeníci počuli, že je tam Peter, poslali k nemu dvoch mužov, ktorí ho prosili, aby nemeškal prísť k nim.
39 Potom Peter vstal a išiel s nimi. Keď prišiel, zaviedli ho do hornej siene. A všetky vdovy stáli pri ňom a plakali a ukazovali sukne a rúcha, ktoré ušila Dorkas, kým bola s nimi.
40 Ale Peter všetkých vyložil, kľakol si a modlil sa; a obrátil ho k telu a povedal: Tabitha, vstaň! A otvorila oči, a keď uvidela Petra, posadila sa.
41 A podal jej ruku, zdvihol ju, a keď zavolal svätých a vdovy, predstavil ju živú.
42 A bolo to známe po celej Joppe; a mnohí uverili v Pána.
43 A stalo sa, že zostal mnoho dní v Joppe u jedného Šimona garbiara.

KAPITOLA 10

1 V Cézarei bol istý muž, ktorý sa volal Kornélius, stotník skupiny nazývanej talianska skupina,
2 Zbožný muž, ktorý sa bál Boha s celým svojím domom, ktorý dával ľudu veľa almužien a ustavične sa modlil k Bohu.
3 Zjavne videl vo videní okolo deviatej hodiny dňa, ako k nemu prichádza Boží anjel a hovorí mu: Kornélius.
4 Keď sa naňho pozrel, zľakol sa a povedal: Čo je, Pane? A on mu povedal: Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili na pamiatku pred Bohom.
5 A teraz pošli mužov do Joppy a zavolaj si Šimona, ktorý má priezvisko Peter.
6 Ubytoval sa u istého garbiara Šimona, ktorého dom je pri mori; on ti povie, čo máš robiť.
7 A keď anjel, ktorý hovoril ku Kornéliovi, odišiel, zavolal dvoch zo svojich domácich sluhov a jedného z nich zbožného vojaka, ktorý naňho neustále čakal;
8 A keď im to všetko oznámil, poslal ich do Joppy.
9 Na druhý deň, keď išli na cestu a blížili sa k mestu, vyšiel Peter na strechu domu modliť sa okolo šiestej hodiny.
10 Bol veľmi hladný a chcel by sa najesť, ale kým sa pripravovali, upadol do vytrženia,
11 A videl otvorené nebo a akúsi nádobu, ktorá zostupovala k nemu, ako keby to bola veľká plachta upletená na štyroch rohoch, a spustená na zem.
12 V ktorých boli všelijaké štvornohé zvieratá, divá zver, plazy a nebeské vtáctvo.
13 A zaznel k nemu hlas: Vstaň, Peter! zabiť a jesť.
14 Ale Peter povedal: Nie tak, Pane; lebo som nikdy nejedol nič obyčajné alebo nečisté.
15 A hlas k nemu znova prehovoril po druhý raz: Čo Boh očistil, ty nehovor obyčajným.
16 Toto sa stalo trikrát a nádoba bola opäť vzatá do neba.
17 Zatiaľ čo Peter pochyboval v sebe, čo má znamenať toto videnie, ktoré videl, hľa, muži, ktorých poslal Kornélius, sa pýtali na Šimonov dom a zastali pred bránou,
18 A zavolal a opýtal sa, či je tam ubytovaný Šimon, ktorý sa volal Peter.
19 Kým Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: Hľa, traja muži ťa hľadajú.
20 Vstaň teda, zostúp a choď s nimi bez pochybností, lebo ja som ich poslal.
21 Potom Peter zostúpil k mužom, ktorých k nemu poslal Kornélius. a povedal: Hľa, ja som ten, koho hľadáte. Čo je príčinou, že ste prišli?
22 A oni povedali: Stotník Kornélius, muž spravodlivý, ktorý sa bojí Boha a má dobrú správu medzi celým židovským národom, dostal od Boha varovanie od svätého anjela, aby poslal po teba do svojho domu a počul slová teba.
23 Potom ich zavolal a ubytoval. A na druhý deň Peter odišiel s nimi a istí bratia z Joppe ho sprevádzali.
24 A na druhý deň potom, čo vošli do Cézarey. A Kornélius na nich čakal a zvolal svojich príbuzných a blízkych priateľov.

25 Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a klaňal sa mu.
26 Ale Peter ho zdvihol a povedal: Vstaň! Ja sám som tiež muž.
27 A keď sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel mnohých, ktorí sa zišli.
28 A on im povedal: Viete, ako je nezákonné, aby sa človek, ktorý je Žid, stýkal alebo prišiel k niekomu z iného národa; ale Boh mi ukázal, že nemám nikoho nazývať obyčajným ani nečistým.
29 Prišiel som teda k vám bez odporu, len čo som bol poslaný: Pýtam sa teda, aký úmysel ste mi poslali?
30 A Kornélius povedal: Pred štyrmi dňami som sa postil až do tejto hodiny; a o deviatej hodine som sa modlil vo svojom dome, a hľa, stál predo mnou muž v jasnom odeve,
31 A povedal: Kornélius, tvoja modlitba je vypočutá a tvoje almužny sú na pamiatku v Božích očiach.
32 Pošli teda do Joppy a zavolaj Šimona s prímením Peter; býva v dome istého Šimona garbiara pri mori, ktorý keď príde, bude ti hovoriť.
33 Hneď som teda poslal k tebe; a dobre si urobil, že si prišiel. Teraz sme tu teda všetci prítomní pred Bohom, aby sme počuli všetko, čo ti Boh prikázal.
34 Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: Pravdaže, vidím, že Boh neberie ohľad na osoby.
35 Ale v každom národe ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo, je s ním vítaný.
36 Slovo, ktoré Boh poslal synom Izraela, hlásajúc pokoj skrze Ježiša Krista: (On je Pánom všetkého:)
37 To slovo, hovorím, viete, ktoré bolo publikované po celej Judei a začalo v Galilei, po krste, ktorý Ján kázal;
38 Ako Boh pomazal Ježiša Nazaretského Duchom Svätým a mocou, ktorý chodil, dobre činil a uzdravoval všetkých diabolských utláčaných; lebo Boh bol s ním.
39 A my sme svedkami všetkého, čo robil v krajine Židov aj v Jeruzaleme; ktorého zabili a obesili na strome:
40 Boh ho vzkriesil na tretí deň a zjavil ho;
41 Nie všetkému ľudu, ale svedkom pred Bohom vyvoleným, dokonca nám, ktorí sme s ním jedli a pili, keď vstal z mŕtvych.
42 A prikázal nám kázať ľudu a dosvedčovať, že je to on, ktorý bol Bohom ustanovený, aby bol Sudcom živých a mŕtvych.
43 Jemu vydávajú svedectvo všetci proroci, že v jeho mene dostane odpustenie hriechov každý, kto v neho verí.
44 Kým Peter ešte hovoril tieto slová, zostúpil Duch Svätý na všetkých, ktorí počuli slovo.
45 A tí z obriezky, ktorí uverili, žasli, všetci, čo prišli s Petrom, lebo aj na pohanov bol vyliaty dar Ducha Svätého.
46 Veď ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Potom Peter odpovedal:
47 Môže niekto zakázať vodu, aby neboli pokrstení tí, ktorí prijali Ducha Svätého tak ako my?
48 A prikázal im, aby boli pokrstení v mene Pánovom. Potom sa ho modlili, aby zostal určité dni.

KAPITOLA 11

1 A apoštoli a bratia, ktorí boli v Judei, počuli, že aj pohania prijali slovo Božie.
2 Keď Peter vyšiel hore do Jeruzalema, tí, čo boli z obriezky, sa s ním hádali:
3 Hovoriac: Vošiel si k neobrezaným ľuďom a jedol si s nimi.
4 Ale Peter si to od začiatku nacvičoval a na príkaz im to vysvetlil a povedal:
5 Bol som v meste Joppa a modlil som sa, a vo vytržení som videl videnie: Istá nádoba zostupovala, akoby to bola veľká plachta, spustená z neba na štyroch rohoch; a dokonca mi prišlo:
6 Na ktoré, keď som uprel svoje oči, som uvidel a videl som štvornohú zver zemskú, divú zver, plazy a nebeské vtáctvo.
7 A počul som hlas, ktorý mi hovoril: Vstaň, Peter! zabiť a jesť.
8 Ale povedal som: Nie tak, Pane, lebo do mojich úst nikdy nevstúpilo nič obyčajné ani nečisté.
9 Ale hlas mi opäť odpovedal z neba: Čo Boh očistil, ty nehovor obyčajným.
10 A stalo sa to trikrát a všetci boli opäť vtiahnutí do neba.
11 A hľa, hneď prišli do domu, kde som bol, traja muži, poslaní z Cézarey ku mne.
12 A Duch mi prikázal, aby som išiel s nimi, o čom nebolo pochyb. Okrem toho ma sprevádzali títo šiesti bratia a vošli sme do domu toho muža.
13 A ukázal nám, ako videl anjela vo svojom dome, ktorý stál a povedal mu: Pošli mužov do Joppe a zavolaj Šimona, ktorý má priezvisko Peter;
14 Kto ti povie slová, ktorými budeš spasený ty i celý tvoj dom.
15 A keď som začal hovoriť, zostúpil na nich Duch Svätý, ako na začiatku na nás.
16 Vtedy som si spomenul na slovo Pánovo, ako to povedal: Ján krstil vodou; ale vy budete pokrstení Duchom Svätým.
17 Keďže im teda Boh dal podobný dar, ako nám, ktorí sme uverili v Pána Ježiša Krista; čím som bol, že som mohol odolať Bohu?
18 Keď to počuli, mlčali a oslavovali Boha a hovorili: Potom dal Boh aj pohanom pokánie pre život.
19 Tí, ktorí sa rozpŕchli pre prenasledovanie, ktoré sa objavilo okolo Štefana, cestovali až do Feniky, na Cyprus a do Antiochie a kázali slovo nikomu, iba Židom.
20 A niektorí z nich boli muži z Cypru a Cyrény, ktorí, keď prišli do Antiochie, hovorili s Grékmi a zvestovali Pána Ježiša.
21 A ruka Pánova bola s nimi a veľký počet uveril a obrátil sa k Pánovi.
22 Potom sa zvesť o týchto veciach dostala do uší cirkvi, ktorá bola v Jeruzaleme, a vyslali Barnabáša, aby išiel až do Antiochie.
23 Ktorý, keď prišiel a videl milosť Božiu, zaradoval sa a nabádal ich všetkých, aby s úmyslom srdca priľnuli k Pánovi.
24 Lebo to bol dobrý muž a plný Ducha Svätého a viery a Pánovi sa pridalo mnoho ľudí.
25 Potom odišiel Barnabáš do Tarzu hľadať Saula.
26 A keď ho našiel, priviedol ho do Antiochie. A stalo sa, že celý rok sa zhromaždili s cirkvou a naučili veľa ľudí. A učeníci sa najprv v Antiochii nazývali kresťanmi.
27 A v týchto dňoch prišli proroci z Jeruzalema do Antiochie.

28 A jeden z nich, menom Agabus, povstal a Duchom dal najavo, že po celom svete bude veľká núdza, čo sa stalo za dní Claudia Caesara.
29 Potom sa učeníci, každý podľa svojich schopností, rozhodli poslať pomoc bratom, ktorí bývali v Judei:
30 Čo aj urobili a poslali to starším cez Barnabáša a Saula.

KAPITOLA 12

1 V tom čase kráľ Herodes vystrel ruky, aby pobúril niektorých z cirkvi.
2 A Jakuba, brata Jána, zabil mečom.
3 A keďže videl, že sa to Židom páči, pokračoval ďalej, aby vzal aj Petra. (Vtedy boli dni nekvasených chlebov.)
4 A keď ho chytil, dal ho do väzenia a vydal ho štyrom kvaternom vojakov, aby ho strážili; s úmyslom priviesť ho po Veľkej noci medzi ľudí.
5 Peter bol teda držaný vo väzení, ale cirkev sa za neho bez prestania modlila k Bohu.
6 A keď ho chcel Herodes vyviesť, v tú noc spal Peter medzi dvoma vojakmi, spútaný dvoma reťazami, a strážcovia pred dverami strážili väzenie.
7 A hľa, anjel Pánov prišiel k nemu a svetlo zažiarilo vo väzení, a udrel Petra do boku, zodvihol ho a povedal: Vstaň rýchlo! A reťaze mu spadli z rúk.
8 A anjel mu povedal: Opáš sa a obviaž si sandále! A tak aj urobil. A on mu povedal: Hoď okolo seba svoje rúcho a nasleduj ma!
9 A on vyšiel a nasledoval ho; a nevedel som, že to bola pravda, čo urobil anjel; ale myslel si, že vidí videnie.
10 Keď prešli cez prvé a druhé ohradenie, prišli k železnej bráne, ktorá vedie do mesta; ktorý im sám od seba otvoril, a vyšli a prešli jednou ulicou. a anjel hneď odišiel od neho.
11 A keď prišiel Peter k sebe, povedal: Teraz viem s istotou, že Pán poslal svojho anjela a vytrhol ma z ruky Herodesa a z každého očakávania židovského ľudu.
12 A keď to zvážil, prišiel do domu Márie, matky Jána, ktorá sa volala Marek; kde sa mnohí zhromaždili a modlili sa.
13 A keď Peter zaklopal na bránu, prišla ho poslúchnuť dievčina menom Rhoda.
14 A keď poznala Petrov hlas, neotvorila bránu od radosti, ale vbehla dnu a povedala, ako Peter stál pred bránou.
15 A oni jej povedali: Si šialená. Neustále však tvrdila, že je to tak. Vtedy povedali: To je jeho anjel.
16 Ale Peter klopal ďalej, a keď otvorili dvere a uvideli ho, žasli.
17 Ale on im kývol rukou, aby mlčali, a oznámil im, ako ho Pán vyviedol z väzenia. A on povedal: Choďte a zvestujte tieto veci Jakubovi a bratom. A odišiel a odišiel na iné miesto.
18 Len čo nastal deň, medzi vojakmi nastal malý rozruch, čo sa stalo s Petrom.
19 Keď ho Herodes hľadal a nenašiel, vyšetril strážcov a rozkázal ich usmrtiť. A odišiel z Judska do Cézarey a tam zostal.
20 A Herodes sa veľmi znepáčil tým z Týru a Sidonu, ale prišli k nemu jednomyseľne, a keď si za priateľa urobili kráľovského komorníka Blasta, túžili po pokoji. pretože ich krajinu živila kráľovská krajina.
21 V istý deň si Herodes, odetý do kráľovského rúcha, sadol na svoj trón a predniesol im modlitbu.
22 A ľud kričal: Je to hlas boha, a nie hlas človeka.
23 A hneď ho udrel anjel Pánov, pretože nevzdal Bohu slávu, a bol zožratý od červov a vydal ducha.
24 Ale Božie slovo rástlo a množilo sa.
25 A Barnabáš a Saul sa vrátili z Jeruzalema, keď dokončili svoju službu, a vzali so sebou Jána, ktorý sa volal Marek.

KAPITOLA 13

1 V cirkvi, ktorá bola v Antiochii, boli niektorí proroci a učitelia; ako Barnabáš a Simeon, ktorý sa volal Niger, a Lucius z Kyrény a Manaen, ktorí boli vychovaní s tetrarchom Herodesom, a Saulom.
2 Keď slúžili Pánovi a postili sa, Duch Svätý povedal: Oddeľte mi Barnabáša a Saula pre dielo, ku ktorému som ich povolal.
3 A keď sa postili a pomodlili a položili na nich ruky, poslali ich preč.
4 Tak oni, vyslaní Duchom Svätým, odišli do Seleucie; a odtiaľ sa plavili na Cyprus.
5 A keď boli v Salamíne, kázali slovo Božie v synagógach Židov a mali aj Jána ako svojho služobníka.
6 A keď prešli cez ostrov do Pafosu, našli istého čarodejníka, falošného proroka, Žida, ktorý sa volal Barjesus.
7 Ktorý bol so zástupcom krajiny Sergiom Paulom, rozumným mužom; ktorí zavolali Barnabáša a Saula a chceli počuť slovo Božie.
8 Ale čarodejník Elymas (lebo tak je jeho meno podľa výkladu) sa im postavil a snažil sa odvrátiť zástupcu od viery.
9 Vtedy sa Saul, nazývaný aj Pavol, naplnený Duchom Svätým, pozrel na neho,
10 A povedal: Ó, plný všetkej prefikanosti a všetkej škodoradosti, dieťa diablove, nepriateľ všetkej spravodlivosti, či neprestaneš prevracať pravé cesty Pánove?
11 A teraz, hľa, ruka Pánova je nad tebou a budeš slepý a na čas neuvidíš slnko. A hneď padla na neho hmla a tma; a chodil a hľadal niektorých, ktorí by ho viedli za ruku.
12 Keď zástupca videl, čo sa stalo, uveril a žasol nad učením Pánovým.
13 Keď sa Pavol a jeho družina uvoľnili z Pafosu, prišli do Pergy v Pamfýlii a Ján, ktorý od nich odišiel, sa vrátil do Jeruzalema.
14 Keď však odišli z Pergy, prišli do Antiochie v Pizídii, v sobotu vošli do synagógy a posadili sa.
15 A po prečítaní zákona a prorokov k nim poslali predstavení synagógy a povedali: Muži a bratia, ak máte nejaké slovo napomenutia pre ľud, povedzte ďalej.
16 Vtedy vstal Pavol a kývol rukou a povedal: Muži Izraela a vy, čo sa bojíte Boha, poslúchajte!
17 Boh tohto ľudu Izraela si vyvolil našich otcov a vyvýšil ľud, keď býval ako cudzinci v egyptskej krajine, a vysokým ramenom ich z nej vyviedol.
18 A asi štyridsať rokov vytrpel ich mravy na púšti.
19 A keď zničil sedem národov v krajine Chanaan, rozdelil im ich krajinu losom.
20 A potom im dal sudcov na štyristopäťdesiat rokov, až po proroka Samuela.
21 Potom si žiadali kráľa a Boh im dal Saula, syna Cisovho, muža z kmeňa Benjamína, na štyridsať rokov.

22 A keď ho odstránil, vzbudil im Dávida za kráľa; ktorému aj vydal svedectvo a povedal: Našiel som Dávida, syna Izaiho, muža podľa môjho srdca, ktorý splní všetku moju vôľu.
23 Zo semena tohto človeka Boh podľa svojho zasľúbenia vzkriesil Izraelovi Spasiteľa, Ježiša.
24 Keď Ján prvýkrát kázal pred svojím príchodom krst pokánia celému ľudu Izraela.
25 A keď Ján dokončil svoju cestu, povedal: Za koho ma pokladáte? ja nie som on. Ale hľa, po mne ide ten, ktorému nie som hoden rozviazať obuv jeho nôh.
26 Muži a bratia, synovia Abrahámovho rodu a každého z vás, kto sa bojí Boha, vám je poslané slovo tohto spasenia.
27 Lebo tí, čo bývajú v Jeruzaleme, a ich kniežatá, pretože ho nepoznali, ani hlasy prorokov, ktoré sa čítajú každý sobotný deň, splnili, keď ho odsúdili.
28 A hoci u neho nenašli príčinu smrti, predsa žiadali Piláta, aby bol zabitý.
29 A keď splnili všetko, čo bolo o ňom napísané, sňali ho zo stromu a uložili do hrobu.
30 Ale Boh ho vzkriesil z mŕtvych.
31 A mnoho dní ho videli tí, ktorí s ním prišli z Galiley do Jeruzalema, ktorí sú jeho svedkami pre ľud.
32 A zvestujeme vám radostnú zvesť, že zasľúbenie, ktoré bolo dané otcom,
33 To isté Boh splnil nám, ich deťom, tým, že znovu vzkriesil Ježiša; ako je napísané aj v druhom žalme: Ty si môj Syn, ja som ťa dnes splodil.
34 A čo sa týka toho, že ho vzkriesil z mŕtvych, aby sa už viac nevracal do skazy, povedal takto: Dám ti verné Dávidove milosrdenstvo.
35 Preto hovorí aj v inom žalme: Nedopustíš, aby tvoj Svätý videl porušenie.
36 Lebo Dávid, keď slúžil svojmu pokoleniu z vôle Božej, zaspal a bol priložený k svojim otcom a videl porušenie.
37 Ale ten, ktorého Boh vzkriesil, nevidel porušenie.
38 Nech je vám teda známe, muži a bratia, že skrze tohto muža sa vám zvestuje odpustenie hriechov.
39 A skrze neho sú ospravedlnení všetci, ktorí veria, od všetkého, od čoho ste vy nemohli byť ospravedlnení podľa Mojžišovho zákona.
40 Dajte si teda pozor, aby na vás neprišlo to, o čom sa hovorí u prorokov;
41 Hľa, vy pohŕdači, divíte sa a zahyniete, lebo vo vašich dňoch konám dielo, dielo, ktorému neuveríte, hoci by vám to niekto zvestoval.
42 A keď Židia vyšli zo synagógy, pohania prosili, aby sa im tieto slová zvestovali v nasledujúcu sobotu.
43 Keď sa zbor rozpadol, mnohí Židia a nábožení prozelyti nasledovali Pavla a Barnabáša, ktorí im hovorili a presviedčali ich, aby pokračovali v milosti Božej.
44 A na druhý sobotný deň sa zišlo takmer celé mesto, aby počulo slovo Božie.
45 Keď však Židia videli zástupy, naplnila ich závisť a hovorili proti tomu, čo hovoril Pavol, protirečili a rúhali sa.
46 Vtedy sa Pavol a Barnabáš osmelili a povedali: Najprv bolo potrebné, aby vám bolo povedané slovo Božie, ale keď ho odvrhujete od seba a súdite sa za nehodných večného života. .
47 Lebo tak nám prikázal Pán, hovoriac: Ustanovil som ťa za svetlo pohanov, aby si bol spasením až do končín zeme.
48 A keď to počuli pohania, radovali sa a oslavovali slovo Pánovo, a uverili všetci, ktorí boli určení pre večný život.
49 A slovo Pánovo sa šírilo po celom kraji.
50 Ale Židia podnietili zbožné a ctihodné ženy a náčelníkov mesta a vyvolali prenasledovanie proti Pavlovi a Barnabášovi a vyhnali ich zo svojich končín.
51 Oni si však otriasli prach svojich nôh a prišli do Ikónia.
52 A učeníci boli naplnení radosťou a Duchom Svätým.

KAPITOLA 14

1 A stalo sa v Ikóniu, že obaja spolu vošli do synagógy Židov a tak hovorili, že uverilo veľké množstvo Židov i Grékov.
2 Ale neveriaci Židia pobúrili pohanov a znechutili ich zmýšľanie proti bratom.
3 Dlho teda prebývali smelo a hovorili v Pánovi, ktorý vydal svedectvo slovu svojej milosti a dával znamenia a zázraky, aby sa diali ich rukami.
4 Ale množstvo mesta bolo rozdelené a časť sa držala Židov a časť apoštolov.
5 A keď došlo k útoku na pohanov a aj na Židov s ich vládcami, aby ich zneužili a ukameňovali,
6 Dali si to pozor a utiekli do Lystry a Derbe, miest Lykaonie, a do okolia, ktoré je naokolo.
7 A tam hlásali evanjelium.
8 A v Lystre sedel istý muž, bezmocný na nohy, mrzák z lona svojej matky, ktorý nikdy nechodil.
9 Títo počuli hovoriť Pavla, ktorý naňho neochvejne hľadel a poznal, že má vieru na uzdravenie,
10 Povedal veľkým hlasom: Postav sa vzpriamene na svoje nohy. A on skočil a kráčal.
11 A keď ľud videl, čo urobil Pavol, pozdvihli svoj hlas a povedali v reči Lykaonie: Bohovia zostúpili k nám na podobu ľudí.
12 A nazvali Barnabáša, Jupiter; a Paul, Mercurius, pretože bol hlavným rečníkom.
13 Potom Jupiterov kňaz, ktorý bol pred ich mestom, priviedol k bránam voly a girlandy a chcel obetovať s ľudom.
14 Keď sa o tom dopočuli apoštoli Barnabáš a Pavol, roztrhli svoje rúcha, vbehli medzi ľud a kričali:
15 A povedali: Páni, prečo to robíte? Aj my sme ľudia s podobnými vášňami ako vy a kážeme vám, aby ste sa od týchto márností obrátili k živému Bohu, ktorý stvoril nebo, zem, more a všetko, čo je v ňom.
16 Ktorý v minulosti dovolil všetkým národom kráčať po svojich vlastných cestách.
17 A predsa nenechal seba bez svedectva v tom, že robil dobre a dal nám dážď z neba a úrodné obdobia, naplnil naše srdcia pokrmom a radosťou.
18 A týmito rečami málo obmedzovali ľud, že mu nepriniesli obetu.
19 A prišli tam istí Židia z Antiochie a Ikónia, ktorí presviedčali ľud a ukameňovali Pavla a vytiahli ho z mesta, domnievajúc sa, že bol mŕtvy.
20 Keď však učeníci stáli okolo neho, vstal a prišiel do mesta a na druhý deň odišiel s Barnabášom do Derbe.
21 A keď hlásali evanjelium tomu mestu a učili mnohých, vrátili sa opäť do Lystry, Ikónia a Antiochie,

22 Potvrdzovanie duší učeníkov a povzbudzovanie, aby zostali vo viere a že cez mnohé súženia musíme vojsť do kráľovstva Božieho.
23 A keď ich v každom kostole ustanovili za starších a pomodlili sa pôstom, odporučili ich Pánovi, v ktorého uverili.
24 A keď prešli Pizídiu, prišli do Pamfýlie.
25 A keď zvestovali slovo v Perge, zišli dolu do Attalie:
26 A odtiaľ sa plavili do Antiochie, odkiaľ boli odporúčaní Božej milosti pre dielo, ktoré vykonali.
27 A keď prišli a zhromaždili cirkev, nacvičovali všetko, čo s nimi Boh urobil, a ako otvoril dvere viery pohanom.
28 A tam zostali dlho s učeníkmi.

KAPITOLA 15

1 A niektorí muži, ktorí prišli z Judska, učili bratov a hovorili: Ak sa nedáte obrezať na spôsob Mojžiša, nemôžete byť spasení.
2 Keď teda mali medzi sebou Pavol a Barnabáš nemalé rozbroje a spory, rozhodli sa, že Pavol a Barnabáš a niektorí ďalší z nich by mali ísť pre túto otázku do Jeruzalema k apoštolom a starším.
3 A keď ich cirkev priviedla na cestu, prešli cez Feniku a Samáriu, hlásajúc obrátenie pohanov, a spôsobili veľkú radosť všetkým bratom.
4 A keď prišli do Jeruzalema, boli prijatí od cirkvi, od apoštolov a starších a oznámili všetko, čo s nimi Boh urobil.
5 Ale povstali niektorí zo sekty farizejov, ktorí uverili, a povedali: Je potrebné ich obrezať a prikázať im, aby zachovávali Mojžišov zákon.
6 A apoštoli a starší sa zišli, aby zvážili túto vec.
7 A keď boli veľké spory, Peter vstal a povedal im: Muži a bratia, viete, že pred časom si Boh medzi nami vyvolil, aby pohania mojimi ústami počuli slovo evanjelia, a veriť.
8 A Boh, ktorý pozná srdcia, vydal im svedectvo a dal im Ducha Svätého, tak ako to urobil nám;
9 A nerob rozdiel medzi nami a nimi, očisťujúc ich srdcia vierou.
10 Prečo teda pokúšate Boha, aby ste vložili na šiju učeníkov jarmo, ktoré nemohli uniesť ani naši otcovia, ani my?
11 Ale veríme, že milosťou Pána Ježiša Krista budeme spasení ako oni.
12 Potom celý zástup mlčal a vypočul Barnabáša a Pavla a rozprával, aké divy a zázraky Boh skrze nich urobil medzi pohanmi.
13 A keď mlčali, Jakub odpovedal a riekol: Muži a bratia, počúvajte ma!
14 Simeon oznámil, ako Boh najprv navštívil pohanov, aby z nich vybral ľud pre svoje meno.
15 A s tým súhlasia slová prorokov; ako sa píše,
16 Potom sa vrátim a postavím Dávidov stánok, ktorý padol; a znovu postavím jeho ruiny a postavím ho.
17 Aby zvyšok ľudí hľadal Pána a všetci pohania, nad ktorými je vzývané moje meno, hovorí Pán, ktorý toto všetko robí.
18 Bohu sú známe všetky jeho diela od počiatku sveta.
19 Preto je mojím výrokom, aby sme neznepokojovali tých, ktorí sa z pohanov obracajú k Bohu:
20 Ale že im píšeme, aby sa zdržiavali poškvrňovania modiel a smilstva, zadusených vecí a krvi.
21 Mojžiš odpradávna mal v každom meste tých, ktorí ho zvestovali, a každý sobotný deň čítali v synagógach.
22 Potom sa zapáčilo apoštolom a starším s celou cirkvou, aby poslali do Antiochie vybraných mužov zo svojej skupiny s Pavlom a Barnabášom; menovite Júda s prídomkom Barsabáš a Sílas, poprední muži medzi bratmi.
23 A oni písali listy týmto spôsobom; Apoštoli, starší a bratia pozdravujú bratov, ktorí sú z pohanov v Antiochii, Sýrii a Cilícii:
24 Ako sme počuli, tí istí, čo vyšli od nás, vás znepokojili slovami, podvracali vám duše a hovorili: Musíte sa dať obrezať a zachovávať zákon, ktorým sme nič také neprikázali.
25 Zdalo sa nám dobré, keď sme sa zhromaždili jednomyseľne, poslať k vám vyvolených mužov s naším milovaným Barnabášom a Pavlom,
26 Muži, ktorí riskovali svoje životy pre meno nášho Pána Ježiša Krista.
27 Poslali sme teda Júdu a Sílasa, ktorí vám to isté povedia ústami.
28 Lebo Duchu Svätému a nám sa zdalo dobré neklásť na vás väčšie bremeno ako tieto nevyhnutné veci;
29 Aby ste sa zdržiavali pokrmov obetovaných modlám, krvi, zadusených vecí a smilstva. Maj sa dobre.
30 Keď boli prepustení, prišli do Antiochie, a keď zhromaždili zástup, odovzdali list.
31 Keď čítali, radovali sa z útechy.
32 A Judáš a Sílas, ktorí boli tiež prorokmi, mnohými slovami nabádali bratov a potvrdzovali ich.
33 A keď sa tam zdržali, boli v pokoji prepustení od bratov k apoštolom.
34 Sílasovi sa však páčilo, že tam ešte zostal.
35 Aj Pavol a Barnabáš pokračovali v Antiochii, učili a hlásali Pánovo slovo, spolu s mnohými ďalšími.
36 A niekoľko dní potom, čo Pavol povedal Barnabášovi: Poďme znova a navštívime našich bratov v každom meste, kde sme hlásali slovo Pánovo, a pozrime sa, ako sa správajú.
37 A Barnabáš sa rozhodol vziať so sebou Jána, ktorý sa volal Marek.
38 Pavlovi však nebolo dobré vziať so sebou aj jeho, ktorý od nich odišiel z Pamfýlie a nešiel s nimi do práce.
39 A spor bol medzi nimi taký ostrý, že sa rozchádzali jeden od druhého. A tak Barnabáš vzal Marka a odplavil sa na Cyprus.
40 A Pavel si vyvolil Sílasa a odišiel, doporučený bratmi do Božej milosti.
41 A prešiel Sýriou a Cilíciou a potvrdzoval cirkvi.

KAPITOLA 16

1 Potom prišiel do Derbe a do Lystry, a hľa, bol tam istý učeník, menom Timoteus, syn istej Židovky, ktorá uverila. ale jeho otec bol Grék:
2 O čom dobre informovali bratia, ktorí boli v Lystre a Ikóniu.
3 On by s ním musel ísť Pavol; a vzali a obrezali ho pre Židov, ktorí boli v tých štvrtiach, lebo všetci vedeli, že jeho otec bol Grék.

4 A keď prechádzali mestami, odovzdávali im nariadenia, ktoré mali zachovávať, ktoré boli ustanovené od apoštolov a starších, ktorí boli v Jeruzaleme.
5 A tak sa zbory upevnili vo viere a každým dňom ich počet pribúdal.
6 Keď potom prešli Frýgiu a oblasť Galácie a Duch Svätý im zakázal kázať slovo v Ázii,
7 Keď prišli do Mýzie, pokúšali sa ísť do Bitýnie, ale Duch im nedal.
8 A keď prechádzali okolo Mýzie, zišli do Troady.
9 A Pavlovi sa v noci zjavilo videnie; Stál tam istý muž z Macedónska a modlil sa k nemu: Prejdi do Macedónska a pomôž nám!
10 A keď videl videnie, hneď sme sa snažili ísť do Macedónska, s istotou sme zhromaždili, že nás Pán povolal, aby sme im kázali evanjelium.
11 Keď sme teda prestali od Troady, prišli sme priamym smerom do Samothrácie a na druhý deň do Neapolisu;
12 A odtiaľ do Filip, ktoré sú hlavným mestom tej časti Macedónska a kolóniou, a v tom meste sme bývali niekoľko dní.
13 A v sobotu sme vyšli z mesta popri rieke, kde sa mali modliť; A sadli sme si a hovorili sme so ženami, ktoré sa tam uchýlili.
14 Počula nás istá žena menom Lýdia, predavačka purpuru z mesta Tyatira, ktorá uctievala Boha, ktorej Pán otvoril srdce, že sa starala o to, čo bolo povedané o Pavlovi.
15 A keď bola pokrstená aj jej dom, prosila nás a povedala: Ak ste ma usúdili, že som verný Pánovi, voďte do môjho domu a zostaňte tam. A ona nás obmedzovala.
16 A stalo sa, keď sme sa išli modliť, stretla sa s nami istá dievčina posadnutá duchom veštenia, čo jej pánom prinieslo veľa zisku veštením:
17 Ten išiel za Pavlom a za nami a kričal: Títo muži sú služobníkmi najvyššieho Boha, ktorí nám ukazujú cestu spasenia.
18 A toto robila mnoho dní. Ale Pavol, zarmútený, sa obrátil a povedal duchu: Prikazujem ti v mene Ježiša Krista, aby si z nej vyšiel. A vyšiel v tú istú hodinu.
19 A keď jej páni videli, že nádej na ich zisky je preč, chytili Pavla a Sílasa a pritiahli ich na trhovisko k vládcom,
20 A priviedol ich k sudcom so slovami: Títo muži, Židia, veľmi znepokojujú naše mesto,
21 A učte zvyky, ktoré nám nie je dovolené prijímať ani zachovávať, keďže sme Rimanmi.
22 A povstal proti nim zástup, a sudcovia roztrhli ich rúcha a rozkázali ich biť.
23 A keď na nich naložili mnohé rany, uvrhli ich do väzenia a prikázali žalárnikovi, aby ich bezpečne strážil:
24 Ktorý dostal taký príkaz, vrazil ich do vnútorného žalára a postavil im nohy do paliem.
25 A o polnoci sa Pavol a Sílas modlili a spievali Bohu chvály, a väzni ich počuli.
26 A zrazu nastalo veľké zemetrasenie, že sa otriasli základy väzenia, a hneď sa otvorili všetky dvere a každému sa rozviazali putá.
27 A dozorca väzenia sa prebudil zo spánku a videl, že dvere väzenia sú otvorené, vytiahol meč a bol by sa zabil, predpokladajúc, že väzni utiekli.
28 Ale Pavol zvolal mocným hlasom: Nerob si zle, veď sme tu všetci.
29 Potom si zavolal svetlo, vbehol dnu, trasúc sa prišiel a padol pred Pavlom a Sílasom,
30 A vyviedol ich von a povedal: Pane, čo mám robiť, aby som bol spasený?
31 A oni povedali: Ver v Pána Ježiša Krista a budeš spasený ty i tvoj dom.
32 A hovorili jemu slovo Pánovo a všetkým, ktorí boli v jeho dome.
33 A vzal ich v tú istú nočnú hodinu a umyl im rany. a dal sa pokrstiť, on a všetci jeho, hneď.
34 A keď ich priviedol do svojho domu, postavil pred nich pokrm a radoval sa, veriac v Boha s celým svojím domom.
35 A keď bol deň, poslali sudcovia sluhov s odkazom: Nechajte tých mužov odísť!
36 A strážca žalára povedal Pavlovi: Sudcovia poslali, aby ťa prepustili. Teraz teda odíď a choď v pokoji.
37 Ale Pavol im povedal: Zbili nás otvorene, bez odsúdenia, ako Rimanov, a uvrhli nás do väzenia; a teraz nás vystrčia súkromne? nie veru; ale nech prídu sami a vyvedú nás von.
38 Sluhovia povedali tieto slová sudcom a báli sa, keď počuli, že sú Rimania.
39 A oni prišli a prosili ich a vyviedli ich a prosili, aby odišli z mesta.
40 Vyšli z väzenia a vošli do domu Lýdie, a keď videli bratov, potešili ich a odišli.

KAPITOLA 17

1 Keď prešli cez Amfipolis a Apolóniu, prišli do Tesaloniky, kde bola židovská synagóga.
2 A Pavol podľa svojho zvyku vošiel k nim a tri sobotné dni sa s nimi dohadoval z Písma,
3 Otvorenie a tvrdenie, že Kristus musel trpieť a vstať z mŕtvych; a že tento Ježiš, ktorého vám zvestujem, je Kristus.
4 Niektorí z nich uverili a uzavreli vzťah s Pavlom a Sílasom. a z nábožných Grékov veľké množstvo a z popredných žien nemálo.
5 Ale Židia, ktorí neverili, pohnevali sa závisťou, vzali si k sebe istých nemravných mužov podradného druhu, zhromaždili skupinu, rozbúrili celé mesto a napadli Jasonov dom a snažili sa ich vyviesť. k ľuďom.
6 A keď ich nenašli, pritiahli Jasona a niektorých bratov k vládcom mesta a kričali: Tí, čo obrátili svet, prišli tiež sem;
7 ktorých prijal Iáson, a títo všetci robia v rozpore s nariadeniami cisára a hovoria, že je iný kráľ, jeden Ježiš.
8 Keď to počuli, znepokojili ľud a predstavených mesta.
9 A keď sa postarali o Jasona a toho druhého, prepustili ich.
10 Bratia hneď v noci poslali Pavla a Sílasa do Berey, ktorí tam prišli a vošli do židovskej synagógy.
11 Títo boli ušľachtilejší ako tí v Tesalonike, pretože prijímali slovo so všetkou pohotovosťou a denne skúmali písma, či je to tak.
12 Preto mnohí z nich uverili; aj ctihodných žien, ktoré boli Gréky, a mužov, nemálo.
13 Ale keď sa Židia v Tesalonike dozvedeli, že v Berei sa hlásalo Božie slovo od Pavla, prišli aj tam a pobúrili ľud.
14 Potom bratia hneď poslali Pavla, aby išiel akoby k moru, ale Sílas a Timoteus tam zostali.

15 Tí, ktorí viedli Pavla, ho priviedli do Atén a dostali príkaz Sílasovi a Timotejovi, aby rýchlo prišli k nemu, a odišli.
16 Keď ich Pavol čakal v Aténach, vzbĺkol v ňom jeho duch, keď videl, že mesto je úplne oddané modlárstvu.
17 Preto sa každý deň hádal v synagóge so Židmi a zbožnými ľuďmi a na trhu s tými, ktorí sa s ním stretávali.
18 Potom sa s ním stretli istí filozofi epikurejcov a stoikov. A niektorí povedali: Čo povie tento blábol? iní sa zdá, že je zvestovateľom cudzích bohov, pretože im zvestoval Ježiša a zmŕtvychvstanie.
19 A vzali ho a priviedli na Areopág so slovami: Smieme vedieť, čo je toto nové učenie, o ktorom hovoríš?
20 Lebo nám prinášaš do uší nejaké čudné veci, a tak by sme vedeli, čo to znamená.
21 (Pre všetkých Aténčanov a cudzincov, ktorí tam boli, netrávili čas ničím iným, iba rozprávaním alebo počúvaním niečoho nového.)
22 Potom sa Pavel postavil doprostred Marsovho vrchu a povedal: Aténčania, vidím, že ste vo všetkom príliš poverčiví.
23 Keď som prechádzal okolo a hľadel na vašu nábožnosť, našiel som oltár s nápisom NEZNÁMEMU BOHU. Koho teda z nevedomosti uctievate, toho vám zvestujem.
24 Boh, ktorý stvoril svet a všetko, čo je v ňom, vidiac, že je Pánom neba i zeme, nebýva v chrámoch vyrobených rukami;
25 Ani jeden nie je uctievaný ľudskými rukami, akoby niečo potreboval, keďže dáva všetkému život, dych a všetko;
26 A urobil z jednej krvi všetky ľudské národy, aby bývali na celej tvári zeme, a určil vopred určené časy a hranice ich bývania;
27 Aby hľadali Pána, ak by ho náhodou našli a našli, hoci nie je ďaleko od každého z nás.
28 Lebo v ňom žijeme, hýbeme sa a sme; ako povedali istí vaši básnici: Veď aj my sme jeho potomstvo.
29 Keďže sme potomkom Božím, nemali by sme si myslieť, že Božstvo je podobné zlatu, striebru alebo kameňu, vyrytému umením a ľudským ústrojenstvom.
30 A na časy tejto nevedomosti Boh žmurkol; ale teraz všetkým ľuďom všade prikazuje, aby činili pokánie.
31 Pretože ustanovil deň, v ktorom bude súdiť svet v spravodlivosti mužom, ktorého ustanovil; o čom dal záruku všetkým ľuďom tým, že ho vzkriesil z mŕtvych.
32 A keď počuli o zmŕtvychvstaní, niektorí sa posmievali a iní hovorili: Ešte ťa o tejto veci budeme počuť.
33 Pavol teda spomedzi nich odišiel.
34 Niektorí muži sa však k nemu pridŕžali a uverili: medzi nimi bol Dionýz Areopagita a žena menom Damaris a iní s nimi.

KAPITOLA 18

1Po týchto veciach odišiel Pavol z Atén a prišiel do Korintu;
2 Našiel som istého Žida menom Akvila, narodeného v Ponte, ktorý nedávno prišiel z Itálie so svojou manželkou Priscillou; (pretože Claudius prikázal všetkým Židom odísť z Ríma:) a prišiel k nim.
3 A keďže bol toho istého remesla, býval u nich a robil, lebo svojím zamestnaním boli stanovári.
4 V synagóge premýšľal každú sobotu a presviedčal Židov a Grékov.
5 A keď prišli Sílas a Timoteus z Macedónska, Pavol bol natlačený v duchu a svedčil Židom, že Ježiš je Kristus.
6 A keď sa postavili proti sebe a rúhali sa, potriasol si rúcho a povedal im: Vaša krv nech je na vašich vlastných hlavách; Som čistý, odteraz pôjdem k pohanom.
7 A odišiel odtiaľ a vošiel do domu istého muža, menom Justus, uctievajúceho Boha, ktorého dom bol pevne spojený so synagógou.
8 A Krispus, hlavný predstavený synagógy, uveril v Pána s celým svojím domom; a mnohí z počujúcich Korinťanov uverili a dali sa pokrstiť.
9 Potom povedal Pán Pavlovi v noci videním: Neboj sa, ale hovor a nemlč!
10 Lebo ja som s tebou a nikto na teba nesadne, aby ti ublížil, lebo mám v tomto meste veľa ľudí.
11 A zostal tam rok a šesť mesiacov a učil medzi nimi slovo Božie.
12 A keď bol Gallio zástupcom Achája, Židia sa jednomyseľne vzbúrili proti Pavlovi a priviedli ho na súdnu stolicu,
13 Hovorí: Tento navádza ľudí, aby uctievali Boha v rozpore so zákonom.
14 A keď sa teraz Pavol chystal otvoriť ústa, Gallio povedal Židom: Ak by išlo o nesprávnu alebo bezbožnú oplzlosť, ó, Židia, mal by som s vami dôvod znášať:
15 Ale ak ide o slová a mená a o váš zákon, dbajte na to; lebo v takýchto veciach nebudem súdiť.
16 A vyhnal ich zo súdnej stolice.
17 Potom všetci Gréci zajali Sostena, predstaveného synagógy, a zbili ho pred súdnou stolicou. A Gallio sa o nič z týchto vecí nestaral.
18 Potom tam Pavol ešte hodnú chvíľu pobudol a potom sa rozlúčil s bratmi a odplavil sa odtiaľ do Sýrie a s ním Priscilla a Akvila. ostrihajúc si hlavu v Kenchrei, lebo mal sľub.
19 Prišiel do Efezu a nechal ich tam, ale sám vošiel do synagógy a rozprával sa so Židmi.
20 Keď ho chceli, aby s nimi zostal dlhšie, nesúhlasil;
21 Ale rozlúčil sa s nimi a povedal, že musím v každom prípade zachovávať sviatok, ktorý prichádza v Jeruzaleme, ale vrátim sa k vám, ak Boh bude chcieť. A odplával z Efezu.
22 A keď pristál v Cézarei, vyšiel hore a pozdravil cirkev, zostúpil do Antiochie.
23 A keď tam strávil nejaký čas, odišiel a prešiel po poriadku celú Galátsku a Frýgiu a posilnil všetkých učeníkov.
24 A do Efezu prišiel istý Žid menom Apollo, narodený v Alexandrii, výrečný muž a mocný v písmach.
25 Tento muž bol poučený o ceste Pánovej; a vrúcny duchom hovoril a pilne vyučoval veci Pánove, poznal len Jánov krst.
26 A začal smelo hovoriť v synagóge, ktorých, keď to počuli Akvila a Priscilla, vzali ho k sebe a dokonalejšie mu vysvetlili Božiu cestu.
27 A keď bol pripravený prejsť do Achájska, bratia napísali a nabádali učeníkov, aby ho prijali, ktorí, keď prišiel, veľmi pomáhali tým, ktorí uverili milosťou.
28 On totiž mocne presvedčil Židov, a to verejne, cez písma, že Ježiš je Kristus.

KAPITOLA 19

1 A stalo sa, keď bol Apollo v Korinte, že keď Pavol prešiel cez horné končiny, prišiel do Efezu a našiel istých učeníkov,
2 Povedal im: Dostali ste Ducha Svätého, odkedy ste uverili? A oni mu povedali: Ani sme nepočuli, či je nejaký Duch Svätý.
3 A on im povedal: Na čo ste teda boli pokrstení? A oni povedali: Na Jánov krst.
4 Vtedy povedal Pavol: Ján krstil krstom pokánia a povedal ľudu, aby verili v toho, ktorý príde po ňom, to jest v Krista Ježiša.
5 Keď to počuli, dali sa pokrstiť v mene Pána Ježiša.
6 A keď na nich Pavol vložil ruky, zostúpil na nich Duch Svätý; a hovorili jazykmi a prorokovali.
7 A všetkých mužov bolo asi dvanásť.
8 A vošiel do synagógy a tri mesiace smelo hovoril, polemizoval a presviedčal veci o Božom kráľovstve.
9 Ale keď sa potápači zatvrdili a neverili, ale zle hovorili o tej ceste pred zástupom, odišiel od nich a oddelil učeníkov a každý deň sa hádal v škole jedného Tyrana.
10 A to pokračovalo počas dvoch rokov; aby všetci, ktorí bývali v Ázii, počuli slovo Pána Ježiša, Židia aj Gréci.
11 A Boh robil Pavlovými rukami zvláštne zázraky:
12 Tak sa z jeho tela nosili chorým šatky alebo zástery a choroby z nich odchádzali a zlí duchovia z nich vychádzali.
13 Vtedy sa ich ujali niektorí z potulných Židov, exorcisti, aby nad tými, čo mali zlých duchov, vzývali meno Pána Ježiša a povedali: Zaklínam vás na Ježiša, ktorého hlása Pavol.
14 A bolo sedem synov jedného Scevu, Žida a náčelníka kňazov, ktorí tak urobili.
15 A zlý duch odpovedal a riekol: Ježiša poznám a Pavla poznám; ale kto si ty?
16 A muž, v ktorom bol zlý duch, skočil na nich, premohol ich a premohol ich, takže z toho domu utiekli nahí a zranení.
17 A to bolo známe všetkým Židom a Grékom, ktorí tiež bývali v Efeze; a na všetkých padol strach a meno Pána Ježiša bolo zvelebené.
18 A mnohí, ktorí uverili, prichádzali, vyznávali sa a ukazovali svoje skutky.
19 Aj mnohí z tých, ktorí používali zvláštne umenie, poskladali svoje knihy a spálili ich pred všetkými ľuďmi, a spočítali ich cenu a našli päťdesiattisíc strieborných.
20 Tak mocne rástlo Božie slovo a zvíťazilo.
21 Keď sa to skončilo, Pavol si v duchu zaumienil, že keď prejde Macedónskom a Achájom, pôjde do Jeruzalema a povedal: Keď tam budem, musím vidieť aj Rím.
22 Poslal teda do Macedónska dvoch z nich, ktorí mu slúžili, Timotea a Erasta; ale on sám zostal v Ázii na sezónu.
23 A v tom istom čase vzbĺkol okolo toho malý rozruch.
24 Istý muž menom Demetrius, striebrotepec, ktorý vyrábal strieborné svätyne pre Dianu, priniesol remeselníkom nemalý zisk.
25 ktorých si zavolal s robotníkmi podobného zamestnania a povedal: Páni, vy viete, že týmto remeslom máme svoje bohatstvo.
26 Okrem toho vidíte a počujete, že nielen v Efeze, ale takmer v celej Ázii tento Pavol presvedčil a odvrátil mnoho ľudí a povedal, že to nie sú bohovia, ktorí sú urobení rukami.
27 Takže nielen toto naše plavidlo je v nebezpečenstve, že bude zničené; ale aj to, aby sa opovrhlo chrámom veľkej bohyne Diany a zničila sa jej vznešenosť, ktorú uctieva celá Ázia a svet.
28 Keď počuli tieto slová, boli plní hnevu a kričali: Veľká je Diana Efezanom.
29 A celé mesto bolo naplnené zmätkom, a keď chytili Gája a Aristarcha, mužov Macedónska, Pavlových spoločníkov na cestách, vrútili sa jednomyseľne do divadla.
30 A keď chcel Pavol vstúpiť k ľudu, učeníci mu to nedali.
31 A poslali k nemu niektorí z náčelníkov Ázie, ktorí boli jeho priateľmi, so žiadosťou, aby sa neodvážil do divadla.
32 Preto jedni kričali jedno a druhí druhí, lebo zhromaždenie bolo zmätené; a väčšia časť nevedela, prečo sa zišli.
33 A vytiahli Alexandra zo zástupu, Židia ho tlačili dopredu. A Alexander kývol rukou a chcel sa brániť pred ľudom.
34 Ale keď poznali, že je Žid, všetci jedným hlasom asi dve hodiny zvolali: Veľká je Diana z Efezanom.
35 A keď mestský úradník upokojil ľud, povedal: Efezskí muži, čo je tam človek, ktorý nevie, že mesto Efezanov uctieva veľkú bohyňu Dianu a obraz, ktorý spadol z Jupitera? ?
36 Keď teda vidíte, že proti týmto veciam nemožno hovoriť, mali by ste byť ticho a nerobiť nič unáhlene.
37 Lebo ste sem priviedli týchto mužov, ktorí nie sú ani vykrádači cirkví, ani sa rúhajú vašej bohyni.
38 Ak teda Demetrius a remeselníci, ktorí sú s ním, majú spor proti niekomu, zákon je otvorený a sú tu zástupcovia: nech sa navzájom dohovárajú.
39 Ak sa však budete pýtať na niečo iné, bude to rozhodnuté na zákonnom zhromaždení.
40 Hrozí nám totiž, že budeme spochybnení pre dnešný rozruch, pretože neexistuje dôvod, ktorým by sme sa mohli zodpovedať za toto stretnutie.
41 A keď to povedal, rozpustil zhromaždenie.

KAPITOLA 20

1 Keď vrava prestala, zavolal si Pavol k sebe učeníkov, objal ich a odišiel do Macedónska.
2 A keď prešiel cez tie končiny a veľmi ich napomínal, prišiel do Grécka,
3 A zostali tam tri mesiace. A keď naňho Židia čakali, keď sa mal plaviť do Sýrie, zamýšľal sa vrátiť cez Macedónsko.
4 Sprevádzal ho do Ázie Sopater z Berey; a Tesaloničanov Aristarchos a Secundus; a Gaius z Derbe a Timoteus; a Ázie, Tychicus a Trophimus.
5 Tí, čo išli predtým, zostali pre nás v Troade.
6 A odplávali sme z Filipp po dňoch nekvasených chlebov a prišli sme k nim do Troady o päť dní; kde sme boli sedem dní.
7 A v prvý deň týždňa, keď sa učeníci zišli, aby lámali chlieb, Pavol im kázal, pripravený na zajtrajší odchod; a pokračoval vo svojom prejave až do polnoci.
8 A v hornej sieni, kde boli zhromaždení, bolo veľa svetiel.
9 A v okne sedel istý mládenec menom Eutychus, ktorý upadol do hlbokého spánku, a keď Pavol dlho kázal, klesol v spánku, spadol z tretieho poschodia a bol vzatý mŕtvy.

10 Pavol zostúpil, padol na neho, objal ho a povedal: Netrápte sa! lebo jeho život je v ňom.
11 Keď teda opäť vyšiel hore, lámal chlieb a jedol a dlho rozprával až do rána, a tak odišiel.
12 A priviedli mladého muža živého a ani trochu sa nepotešili.
13 A my sme išli predtým naloditʼ a odplavili sme sa do Assu, tam sme chceli prijaťPavla, lebo tak určil, že chce ísť pešo.
14 A keď sa s nami stretol v Asse, vzali sme ho k sebe a prišli sme do Mitylény.
15 Odplávali sme odtiaľ a na druhý deň sme prišli proti Chiosu; a na druhý deň sme dorazili na Samos a zostali sme v Trogylliu; a na druhý deň sme prišli do Milétu.
16 Pavol sa totiž rozhodol preplaviť sa cez Efez, lebo sa nezdržoval v Ázii, lebo sa ponáhľal, keby to bolo pre neho možné, aby bol v deň Letníc v Jeruzaleme.
17 A z Milétu poslal do Efezu a zavolal starších zboru.
18 A keď prišli k nemu, povedal im: Viete, od prvého dňa, keď som prišiel do Ázie, akým spôsobom som bol s vami v každom ročnom období,
19 Slúžiť Pánovi so všetkou pokorou mysle, s mnohými slzami a pokušeniami, ktoré ma postihli úskokom Židov.
20 A ako som vám nezamlčal nič užitočné, ale ukázal som vám to a učil som vás verejne a z domu do domu,
21 Svedčiac Židom aj Grékom o pokání voči Bohu a viere v nášho Pána Ježiša Krista.
22 A teraz, hľa, idem spútaný v duchu do Jeruzalema, nevediac, čo ma tam postretne.
23 Okrem toho, že Duch Svätý dosvedčuje v každom meste a hovorí, že vo mne pretrvávajú putá a súženia.
24 Ale žiadna z týchto vecí ma nepohne, ani si nepovažujem svoj život za drahý, aby som s radosťou dokončil svoju cestu a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša, aby som svedčil o evanjeliu o milosti Božej. .
25 A teraz, hľa, viem, že vy všetci, medzi ktorými som chodil kázať kráľovstvo Božie, viac neuvidíte moju tvár.
26 Preto vás pozývam zaznamenať dnes, že som čistý od krvi všetkých ľudí.
27 Lebo som sa neštítil oznámiť vám všetky rady Božie.
28 Dávajte si teda pozor na seba a na celé stádo, nad ktorým vás Duch Svätý ustanovil dozorcami, aby ste pásli cirkev Božiu, ktorú si vykúpil vlastnou krvou.
29 Viem to totiž, že po mojom odchode vojdú medzi vás ukrutní vlci, ktorí nebudú šetriť stádo.
30 Aj z vás samých povstanú muži, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby strhli učeníkov za sebou.
31 Preto bdejte a pamätajte, že po troch rokoch som neprestal každú jednu noc a deň napomínať slzami.
32 A teraz, bratia, zverujem vás Bohu a slovu jeho milosti, ktoré je schopné vás vybudovať a dať vám dedičstvo medzi všetkými posvätenými.
33 Netúžil som po nikom striebre, ani po zlate, ani po rúchu.
34 Áno, sami viete, že tieto ruky slúžili mojim potrebám a tým, ktorí boli so mnou.
35Všetko som vám ukázal, ako sa máte tak namáhavo podporovať slabých a pamätať na slová Pána Ježiša, ako povedal: Blahoslavenejšie je dávať ako prijímať.
36 A keď to povedal, kľakol si a modlil sa so všetkými.
37 A všetci veľmi plakali, padli Pavlovi okolo krku a bozkávali ho,
38 Zo všetkého najviac žiaľ nad slovami, ktoré povedal, aby viac nevideli jeho tvár. A sprevádzali ho na loď.

KAPITOLA 21

1 A stalo sa, že keď sme sa od nich dostali a spustili, prišli sme priamym smerom na Coos a nasledujúci deň na Rodos a odtiaľ do Patary:
2 Keď sme našli loď, ktorá sa plavila do Fenície, nastúpili sme na palubu a vydali sa.
3 Keď sme objavili Cyprus, nechali sme ho na ľavej strane a odplavili sme sa do Sýrie a pristáli v Týre, lebo tam mala loď vyložiť svoje bremeno.
4 Keď sme našli učeníkov, zostali sme tam sedem dní, ktorí povedali Pavlovi skrze Ducha, aby nešiel hore do Jeruzalema.
5 A keď sme dokončili tie dni, odišli sme a išli sme svojou cestou; A všetci nás viedli so ženami a deťmi, kým sme nevyšli z mesta. Kľakli sme na breh a modlili sme sa.
6 A keď sme sa jeden od druhého rozlúčili, nalodili sme sa; a opäť sa vrátili domov.
7 Keď sme skončili cestu z Týru, prišli sme do Ptolemaidy, pozdravili sme bratov a jedného dňa sme u nich zostali.
8 Na druhý deň sme my, ktorí sme boli z Pavlovej skupiny, odišli a prišli sme do Cézarey a vošli sme do domu evanjelistu Filipa, ktorý bol jedným zo siedmich; a bývať s ním.
9 Ten istý muž mal štyri dcéry, panny, ktoré prorokovali.
10 A keď sme tam zotrvávali mnoho dní, prišiel z Judska istý prorok, menom Agabus.
11 A keď prišiel k nám, vzal Pavlov opasok, zviazal si ruky a nohy a povedal: Takto hovorí Duch Svätý: Tak zviažu Židia v Jeruzaleme muža, ktorý vlastní tento opasok, a vydajú ho do ruky pohanov.
12 A keď sme to počuli, my i oni z toho miesta sme ho prosili, aby nešiel hore do Jeruzalema.
13 Vtedy odpovedal Pavol: Čo chceš plakať a lámať mi srdce? lebo som pripravený nielen zviazať sa, ale aj zomrieť v Jeruzaleme pre meno Pána Ježiša.
14 A keď sa nedal presvedčiť, prestali sme a hovorili: Buď vôľa Pánova.
15 A po tých dňoch sme vzali svoje koče a išli sme hore do Jeruzalema.
16 Išli s nami aj niektorí učeníci z Cézarey a priviedli so sebou jedného Mnasona z Cypru, starého učeníka, u ktorého by sme mali prenocovať.
17 A keď sme prišli do Jeruzalema, bratia nás s radosťou prijali.
18 A nasledujúci deň vošiel Pavol s nami k Jakubovi; a všetci starší boli prítomní.
19 A keď ich pozdravil, vyrozprával najmä to, čo Boh svojou službou vykonal medzi pohanmi.
20 A keď to počuli, oslavovali Pána a povedali mu: Vidíš, brat, koľko tisícov Židov je veriacich; a všetci sú horliví pre zákon:
21 Dozvedeli sa o tebe, že učíš všetkých Židov, ktorí sú medzi pohanmi, opustiť Mojžiša a hovoríš, že nemajú obrezávať svoje deti ani chodiť podľa zvykov.
22 Čo to teda je? musí sa zísť zástup, lebo počujú, že si prišiel.
23 Urob teda toto, čo ti hovoríme: Máme štyroch mužov, ktorí majú na sebe sľub;

24 Vezmi a očisti sa s nimi a žaluj s nimi, aby si oholili hlavy, a všetci mohli vedieť, že tie veci, o ktorých sa o tebe dozvedeli, nie sú ničím; ale aby si aj ty chodil podľa poriadku a zachovával zákon.
25 Čo sa týka pohanov, ktorí veria, napísali sme a dospeli sme k záveru, že nič také nedodržiavajú, iba že sa zdržia od vecí obetovaných modlám, od krvi, od zadusenia a od smilstva.
26 Potom vzal Pavol mužov a na druhý deň, keď sa očisťoval s nimi, vošiel do chrámu na znak skončenia dní očisťovania, kým nebude obetovaná obeť za každého z nich.
27 A keď sa tých sedem dní takmer skončilo, Židia z Ázie, keď ho videli v chráme, pobúrili všetok ľud a položili na neho ruky,
28 Volajte, muži izraelskí, pomôžte: Toto je muž, ktorý všade učí všetkých proti ľudu, zákonu a tomuto miestu, a ešte aj Grékov priviedol do chrámu a poškvrnil toto sväté miesto.
29 (Veď už predtým s ním videli v meste Trofima Efezského, o ktorom sa domnievali, že ho Pavol priviedol do chrámu.)
30 A celé mesto sa pohlo a ľud sa zbehol spolu, a vzali Pavla a vytiahli ho z chrámu, a dvere sa hneď zatvorili.
31 A keď sa ho chystali zabiť, hlavnému veliteľovi skupiny sa dozvedeli, že celý Jeruzalem sa búri.
32 Ktorí hneď vzali vojakov a stotníkov a zbehli k nim, a keď videli veliteľa a vojakov, nechali Pavla zbiť.
33 Potom pristúpil veliteľ, vzal ho a rozkázal ho zviazať dvoma reťazami. a pýtal sa, kto je a čo urobil.
34 A jedni kričali jedno, druhí druhí medzi zástupom, a keď nevedel s istotou vravy, rozkázal, aby ho zaniesli do hradu.
35 A keď prišiel na schody, stalo sa, že ho niesli vojaci za násilie ľudu.
36 Lebo ho nasledovalo množstvo ľudu a kričalo: Preč s ním!
37 Keď mal byť Pavol vedený do hradu, povedal hlavnému kapitánovi: Môžem s tebou hovoriť? Kto povedal: Vieš hovoriť po grécky?
38 Či nie si ty ten Egypťan, ktorý pred týmito dňami vyvolal rozruch a vyviedol si na púšť štyritisíc mužov, ktorí boli vrahmi?
39 Ale Pavol povedal: Som muž, ktorý som Žid z Tarzu, mesta v Cilícii, občan žiadneho zlého mesta, a prosím, dovoľ mi, aby som prehovoril k ľudu.
40 A keď mu dal povolenie, postavil sa Pavol na schody a kývol rukou na ľud. A keď nastalo veľké ticho, prehovoril k nim po hebrejsky a povedal:

KAPITOLA 22

1 Muži, bratia a otcovia, počujte moju obranu, ktorú vám teraz predkladám.
2 (A keď počuli, že k nim hovorí po hebrejsky, mlčali a on povedal:)
3 Som skutočne Žid, narodený v Tarze, meste v Kilíkii, no vychovaný v tomto meste pri Gamalielových nohách a vyučovaný podľa dokonalého spôsobu zákona otcov a horlil som za to. Bože, ako vy všetci ste dnes.
4 A túto cestu som prenasledoval až na smrť, zväzoval a dával do väzenia mužov i ženy.
5 Ako mi dosvedčuje veľkňaz a celý majetok starších, od ktorých som tiež dostal listy bratom a odišiel som do Damasku, aby som tam zviazaných priviedol do Jeruzalema, aby boli potrestaní.
6 A stalo sa, keď som išiel na cestu a okolo poludnia som sa priblížil k Damasku, zrazu okolo mňa zažiarilo z neba veľké svetlo.
7 A padol som na zem a počul som hlas, ktorý mi hovoril: Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ?
8 A ja som odpovedal: Kto si, Pane? A on mi povedal: Ja som Ježiš Nazaretský, ktorého ty prenasleduješ.
9 A tí, ktorí boli so mnou, skutočne videli svetlo a báli sa; ale nepočuli hlas toho, ktorý ku mne hovoril.
10 A povedal som: Čo mám robiť, Pane? A Pán mi povedal: Vstaň a choď do Damasku! a tam ti bude povedané o všetkom, čo ti bude uložené robiť.
11 A keď som nemohol vidieť pre slávu toho svetla, vedený rukou tých, ktorí boli so mnou, prišiel som do Damasku.
12 A jeden Ananiáš, zbožný muž podľa zákona, ktorý má dobrú správu o všetkých Židoch, ktorí tam bývali,
13 Prišiel ku mne, postavil sa a povedal mi: Brat Saul, prezri sa! A v tú istú hodinu som naňho vzhliadol.
14 A on povedal: Boh našich otcov si ťa vyvolil, aby si poznal jeho vôľu a videl Spravodlivého a aby si počul hlas jeho úst.
15 Lebo budeš jeho svedkom všetkým ľuďom o tom, čo si videl a počul.
16 A teraz prečo sa zdržuješ? vstaň a daj sa pokrstiť a zmy svoje hriechy vzývajúc meno Pánovo.
17 A stalo sa, že keď som sa vrátil do Jeruzalema, bol som vo vytržení, keď som sa modlil v chráme;
18 A videl som ho, ako mi hovorí: Ponáhľaj sa a rýchlo vyjdi z Jeruzalema, lebo neprijmú tvoje svedectvo o mne.
19 A povedal som: Pane, vedia, že som väznil a bil v každej synagóge tých, ktorí uverili v teba.
20 A keď bola preliata krv tvojho mučeníka Štefana, aj ja som stál vedľa a súhlasil som s jeho smrťou a strážil som rúcho tých, ktorí ho zabili.
21 A povedal mi: Odíď, lebo ťa pošlem ďaleko k pohanom.
22 A dali mu poslucháčov k tomuto slovu, potom pozdvihli svoj hlas a povedali: Preč s takým človekom zo zeme, lebo sa nehodí, aby žil.
23 A keď kričali, zhadzovali svoje šaty a hádzali prach do vzduchu,
24 Hlavný kapitán rozkázal, aby ho priviedli do hradu, a prikázal, aby ho vyšetrili bičovaním. aby vedel, prečo proti nemu tak kričali.
25 A keď ho obviazali remienky, povedal Pavol stotníkovi, ktorý tam stál: Je dovolené, aby ste bičovali muža, ktorý je Rimanom a neodsúdeným?
26 Keď to stotník počul, odišiel a povedal veliteľovi: Dávaj si pozor, čo robíš, lebo tento je Riman.
27 Vtedy prišiel veliteľ a povedal mu: Povedz mi, si Riman? Povedal: Áno.
28 A veliteľ odpovedal: Za veľkú sumu som získal túto slobodu. A Pavol povedal: Ale ja som sa narodil slobodne.
29 A hneď odišli od neho, ktorý ho mal preskúšať, a bál sa aj veliteľ, keď poznal, že je Riman, a preto, že ho zviazal.
30 Na druhý deň, pretože vedel s istotou, že ho obvinili zo Židov, oslobodil ho z jeho tlup a prikázal predstúpiť

veľkňazom a celej ich rade, priviedol Pavla a postavil ho pred nich.

KAPITOLA 23

1 A Pavel pozorne hľadel na radu a povedal: Muži a bratia, až do dnešného dňa som žil pred Bohom so všetkým dobrým svedomím.
2 A veľkňaz Ananiáš prikázal tým, ktorí stáli pri ňom, aby ho udreli po ústach.
3 Vtedy mu povedal Pavol: Bôh ťa bije, ty obielená stena, lebo ty sedíš, aby si ma súdil podľa zákona, a v rozpore so zákonom mi prikazuješ byť bitý?
4 A tí, čo tam stáli, povedali: Zlorečíš veľkňazu Božiemu?
5 Vtedy povedal Pavol: Nevedel som, bratia, že to bol veľkňaz, lebo je napísané: Nebudeš zle hovoriť o vládcovi svojho ľudu.
6 Ale keď Pavol zbadal, že jedna časť sú saduceji a druhá farizeji, zvolal vo veľrade: Muži a bratia, ja som farizej, syn farizeja, o nádeji a vzkriesení z mŕtvych som povolaný v otázke.
7 A keď to povedal, medzi farizejmi a saducejmi nastal rozbroj a zástup sa rozdelil.
8 Sadduceji totiž hovoria, že niet zmŕtvychvstania, ani anjela, ani ducha, ale farizeji vyznávajú oboje.
9 A povstal veľký krik a zákonníci, ktorí boli zo strany farizejov, vstali a hádali sa a hovorili: Na tomto človeku nenachádzame nič zlé, ale ak k nemu prehovoril duch alebo anjel, nebojujme proti Bože.
10 A keď došlo k veľkému rozbroju, hlavný kapitán, ktorý sa bál, aby ich Pavol neroztrhali, prikázal vojakom, aby zostúpili a násilím ho vzali spomedzi seba a priviedli do hradu.
11 Nasledujúcu noc stál Pán pri ňom a povedal: Buď dobrej mysle, Pavol, lebo ako si o mne svedčil v Jeruzaleme, tak musíš svedčiť aj v Ríme.
12 A keď bol deň, niektorí zo Židov sa spojili a zakliali a povedali, že nebudú jesť ani piť, kým nezabijú Pavla.
13 A bolo ich viac ako štyridsať, ktorí urobili toto sprisahanie.
14 Prišli k veľkňazom a starším a povedali: Zaviazali sme sa veľkou kliatbou, že nebudeme nič jesť, kým Pavla nezabijeme.
15 Teraz teda vy s veľradou povedzte hlavnému kapitánovi, aby vám ho zajtra priviedol dolu, ako by ste sa chceli o ňom dozvedieť niečo dokonalejšie; a my, alebo kedykoľvek sa priblíži, sme pripravení ho zabiť.
16 A keď sa syn Pavlovej sestry dopočul o ich číhaní, odišiel, vošiel do hradu a oznámil to Pavlovi.
17 Potom si Pavol zavolal jedného zo stotníkov a povedal: Priveď tohto mládenca k veliteľovi, lebo mu má niečo povedať.
18 Vzal ho teda, priviedol k veliteľovi a povedal: Väzeň Pavol ma zavolal k sebe a prosil ma, aby som k tebe priviedol tohto mladíka, ktorý ti má čo povedať.
19 Potom ho chytil veliteľ za ruku, odišiel s ním súkromne a spýtal sa ho: Čo mi to chceš povedať?
20 A on povedal: Židia sa dohodli, že si budú želať, aby si zajtra priviedol Pavla do veľrady, akoby sa ho chceli o niečo dokonalejšie vypytovať.
21 Ale ty sa im nevzdávaj, lebo naňho číha z nich viac ako štyridsať mužov, ktorí sa zaviazali prísahou, že nebudú jesť ani piť, kým ho nezabijú, a teraz sú pripravení, hľadám od teba prísľub.
22 Hlavný veliteľ teda nechal mládenca odísť a prikázal mu: Hľaď, aby si nikomu nepovedal, že si mi to ukázal.
23 A zavolal k sebe dvoch stotníkov a povedal: Pripravte dvesto vojakov na cestu do Cézarey, jazdcov šesťdesiat a dvesto kopijníkov na tretiu hodinu v noci.
24 A zaobstarajte im zvieratá, aby nasadili Pavla a priviedli ho v bezpečí k vladárovi Felixovi.
25 A napísal list týmto spôsobom:
26 Claudius Lysias pozdravuje najúžasnejšieho vladára Félixa.
27 Tento muž bol vzatý zo Židov a mal byť od nich zabitý. Potom som prišiel s vojskom a zachránil som ho, keďže som vedel, že je Riman.
28 A keď som chcel poznať príčinu, z ktorej ho obvinili, priviedol som ho do ich rady.
29 O ktorých som videl, že sú obvinení z otázok ich zákona, ale nemajú na seba nič, čo by bolo hodné smrti alebo otroctva.
30 A keď mi bolo oznámené, že Židia na toho muža číhali, poslal som hneď k tebe a prikázal som aj jeho žalobcom, aby pred tebou povedali, čo majú proti nemu. Zbohom.
31 Potom vojaci, ako im bolo prikázané, zajali Pavla a v noci ho priviedli do Antipatridy.
32 Na druhý deň nechali jazdcov, aby išli s ním, a vrátili sa do hradu.
33 Keď prišli do Cézarey a doručili vladárovi list, postavili pred neho aj Pavla.
34 A keď si miestodržiteľ list prečítal, spýtal sa, v ktorej provincii je. A keď pochopil, že je z Cilície;
35 Vypočujem ťa, povedal, keď prídu aj tvoji žalobcovia. A prikázal, aby ho strážili v Herodesovej súdnej sieni.

KAPITOLA 24

1 Po piatich dňoch zostúpil veľkňaz Ananiáš so staršími a s istým rečníkom menom Tertullus, ktorý oznámil vladárovi proti Pavlovi.
2 A keď bol zavolaný, Tertullus ho začal obviňovať a hovoril: Vidiac, že sa pri tebe tešíme z veľkého pokoja a že tvoja prozreteľnosť robí tomuto národu veľmi hodné skutky,
3 Prijímame to vždy a na všetkých miestach, najvznešenejší Felix, so všetkou vďakou.
4 Napriek tomu, že ťa už nebudem nudiť, modlím sa, aby si nás o svojej milosti vypočul niekoľkými slovami.
5 Zistili sme totiž, že tento muž je morom a vyvolávateľom vzbury medzi všetkými Židmi na celom svete a vodcom sekty Nazarénov.
6 Ktorý išiel poškvrniť chrám, ktorého sme vzali a boli by sme súdili podľa nášho zákona.
7 Ale prišiel na nás veliteľ Lyziáš a s veľkým násilím nám ho vzal z rúk,
8 Prikazuj svojim žalobcom, aby prišli k tebe, a skúmajúc, koho môžeš ty sám poznať o všetkých týchto veciach, z čoho ho žalujeme.
9 Aj Židia súhlasili a hovorili, že je to tak.
10 Potom Pavol, keď mu miestodržiteľ prikázal, aby prehovoril, odpovedal: Keďže viem, že si bol mnoho rokov sudcom tohto národa, odpovedám si veselšie:

11 Lebo aby si pochopil, že je ešte len dvanásť dní, čo som išiel hore do Jeruzalema pokloniť sa.
12 A nenašli ma v chráme, ako sa hádam s nikým, ani nebudím ľud, ani v synagógach, ani v meste.
13 Ani nemôžu dokázať veci, z ktorých ma teraz obviňujú.
14 Ale toto ti vyznávam, že podľa cesty, ktorú oni nazývajú kacírstvom, tak sa klaňam Bohu svojich otcov a verím vo všetko, čo je napísané v zákone a v prorokoch.
15 A majte nádej v Boha, čo aj oni sami pripúšťajú, že bude vzkriesenie mŕtvych, spravodlivých i nespravodlivých.
16 A tu sa cvičím, aby som mal vždy svedomie bez urážky voči Bohu a voči ľuďom.
17 Po mnohých rokoch som prišiel, aby som svojmu národu priniesol almužnu a obety.
18 Nato ma istí Židia z Ázie našli očisteného v chráme ani od množstva, ani od nepokoja.
19 Kto tu mal byť pred tebou a namietať, keby bol mal proti mne.
20 Alebo nech povedia títo, ak našli na mne zlé skutky, kým som stál pred veľradou,
21 Iba pre tento jediný hlas som volal stojac medzi nimi: Dotknutím sa zmŕtvychvstania ma dnes spochybňujete.
22 A keď to počul Félix, dokonalejšie poznal tú cestu, odložil to a povedal: Keď zostúpi veliteľ Lyziáš, dozviem sa všetko o vašej veci.
23 A stotníkovi prikázal, aby Pavla strážil a doprial mu slobodu a aby nikomu zo svojich známych nezakazoval slúžiť alebo k nemu prichádzať.
24 A po niekoľkých dňoch, keď prišiel Félix so svojou manželkou Drusillou, ktorá bola Židovka, poslal po Pavla a vypočul ho o viere v Krista.
25 A keď uvažoval o spravodlivosti, zdržanlivosti a budúcom súde, Félix sa triasol a odpovedal: Tentoraz choď! keď budem mať vhodnú sezónu, zavolám ťa.
26 Dúfal tiež, že mu mali dať peniaze od Pavla, aby ho mohol stratiť, a preto po neho častejšie posielal a rozprával sa s ním.
27 Ale po dvoch rokoch vošiel do Félixovej izby Porcius Festus a Félix, ktorý chcel urobiť Židom radosť, nechal Pavla spútaného.

KAPITOLA 25

1 Keď Festus prišiel do provincie, po troch dňoch vystúpil z Cézarey do Jeruzalema.
2 Vtedy mu veľkňaz a náčelník Židov oznámili proti Pavlovi a prosili ho:
3 A prosil si proti nemu priazeň, aby po neho poslal do Jeruzalema, aby ho zabil na ceste.
4 Ale Festus odpovedal, že Pavla nech budú strážiť v Cézarei a že on sám tam čoskoro odíde.
5 Nech teda idú so mnou, povedal ten, ktorí z vás sú schopní, a obvinia tohto človeka, ak je v ňom nejaká neprávosť.
6 A keď zostal medzi nimi viac ako desať dní, zišiel dolu do Cézarey; a na druhý deň sediaci na súdnej stolici rozkázal priviesť Pavla.
7 A keď prišiel, Židia, ktorí prišli dolu z Jeruzalema, stáli dookola a vzniesli proti Pavlovi mnohé a ťažké sťažnosti, ktoré nemohli dokázať.
8 Kým si odpovedal: Ani proti židovskému zákonu, ani proti chrámu, ani proti cisárovi som sa vôbec neprevinil.
9 Ale Festus, ktorý chcel urobiť Židom radosť, odpovedal Pavlovi a riekol: Či pôjdeš hore do Jeruzalema, a tam ťa budú z týchto vecí súdiť predo mnou?
10 Vtedy povedal Pavol: Stojím na cisárskom súdnom stolci, kde by som mal byť súdený. Židom som neurobil nič zlé, ako dobre vieš.
11 Lebo ak som previnilec alebo som spáchal niečo hodné smrti, odmietam zomrieť, ale ak nie je nič z toho, z čoho ma obviňujú, nikto im ma nemôže vydať. Apelujem na Caesara.
12 Keď sa Festus poradil s veľradou, odpovedal: Odvolal si sa k cisárovi? k cisárovi pôjdeš.
13 Po niekoľkých dňoch prišli kráľ Agrippa a Bernika do Cézarey pozdraviť Festa.
14 A keď tam boli mnoho dní, Festus oznámil kráľovi Pavlov prípad a povedal: Istý muž zostal vo väzbe od Félixa.
15 O ktorom ma informovali veľkňazi a židovskí starší, keď som bol v Jeruzaleme, a chceli ho súdiť.
16 Tomu, ktorému som odpovedal: Rimanom nie je zvykom vydávať nikoho na smrť, kým obžalovaný musí čeliť žalobcom tvárou v tvár a má právo sám sa zodpovedať zo zločinu, ktorý bol proti nemu spáchaný.
17 Preto, keď sem prišli, na druhý deň som si bez meškania sadol na súdnu stolicu a rozkázal som toho človeka priviesť.
18 Proti ktorým, keď sa žalobcovia postavili, neobvinili z toho, čo som ja predpokladal:
19 Ale mali proti nemu isté otázky týkajúce sa ich vlastnej povery a jedného Ježiša, ktorý bol mŕtvy, o ktorom Pavol tvrdil, že je nažive.
20 A keďže som pochyboval o takých otázkach, opýtal som sa ho, či by išiel do Jeruzalema, aby tam bol o týchto veciach súdený.
21 Ale keď Pavol prosil, aby bol vyhradený na vypočutie Augusta, prikázal som, aby ho zadržali, kým ho nepošlem k cisárovi.
22 Potom Agrippa povedal Festovi: Vypočujem si aj toho muža. Zajtra, povedal, budeš ho počuť.
23 A na druhý deň, keď prišiel Agrippa a Bernika s veľkou okázalosťou a boli vošli na miesto vypočutia s veliteľmi a hlavnými mužmi mesta, na Festov rozkaz priviedli Pavla.
24 A Festus povedal: Kráľ Agrippa a všetci muži, ktorí sú tu s nami prítomní, vidíte tohto muža, o ktorom sa so mnou vysporiadalo celé množstvo Židov, tak v Jeruzaleme, ako aj tu, ako kričí, že by nemal žiť dlhšie.
25 Ale keď som zistil, že sa nedopustil ničoho, čo by bolo hodné smrti, a že sa sám odvolal k Augustovi, rozhodol som sa ho poslať.
26 O ktorých nemám čo napísať svojmu pánovi. Preto som ho priviedol pred teba a zvlášť pred teba, kráľ Agrippa, aby som po preskúmaní mohol niečo napísať.
27 Zdá sa mi totiž nerozumné poslať zajatca, a nie naznačovať zločiny, ktoré boli na ňom spáchané.

KAPITOLA 26

1 Agrippa povedal Pavlovi: Ty môžeš hovoriť sám za seba. Potom Pavol vystrel ruku a odpovedal si:
2 Myslím si, že som šťastný, kráľ Agrippa, pretože sa dnes pred tebou zodpoviem všetkým tým, z čoho ma Židia obviňujú:

3 Najmä preto, že viem, že si skúsený vo všetkých zvykoch a otázkach, ktoré sú medzi Židmi, a preto ťa prosím, aby si ma trpezlivo vypočul.
4 Môj spôsob života od mladosti, ktorý bol najprv medzi mojím národom v Jeruzaleme, poznajú všetci Židia;
5 Ktorí ma poznali od začiatku, ak by dosvedčili, že po najprísnejšej sekte nášho náboženstva som žil ako farizej.
6 A teraz stojím a som súdený pre nádej zasľúbenia, ktoré dal Boh našim otcom:
7 Na čo dúfa, že príde zasľúbenie našich dvanástich kmeňov, okamžite slúžiacich Bohu dňom i nocou. Kvôli nádeji, kráľ Agrippa, som obvinený zo Židov.
8 Prečo by sa vám malo zdať neuveriteľné, že Boh vzkriesil mŕtvych?
9 Naozaj som si myslel, že by som mal robiť veľa vecí, ktoré sú v rozpore s menom Ježiša Nazaretského.
10 Čo som urobil aj v Jeruzaleme, a mnohých svätých som zavrel do väzenia, keď som dostal právomoc od veľkňazov; a keď boli usmrtení, dal som proti nim svoj hlas.
11 A často som ich trestal v každej synagóge a nútil som ich rúhať sa; a náramne som sa proti nim rozzúril a prenasledoval som ich až po cudzie mestá.
12 Keď som potom šiel do Damasku s právomocou a poverením veľkňazov,
13 Na poludnie, ó, kráľ, videl som na ceste svetlo z neba, nad jas slnka, žiariace okolo mňa a okolo tých, čo išli so mnou.
14 A keď sme všetci padli na zem, počul som hlas, ktorý ku mne hovoril a hovoril po hebrejsky: Saul, Saul, prečo ma prenasleduješ? je pre teba ťažké kopať proti bodcom.
15 A povedal som: Kto si, Pane? A on povedal: Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ.
16 Ale vstaň a postav sa na svoje nohy, lebo som sa ti zjavil za týmto účelom, aby som ťa urobil služobníkom a svedkom oboch týchto vecí, ktoré si videl, aj tých, v ktorých sa ti zjavím;
17 Oslobodením ťa od ľudu a od pohanov, ku ktorým ťa teraz posielam,
18 Otvoriť im oči a odvrátiť ich od temnoty k svetlu a od satanovej moci k Bohu, aby dostali odpustenie hriechov a dedičstvo medzi tými, ktorí sú posvätení vierou vo mňa.
19 Nato, kráľ Agrippa, som nebol neposlušný nebeskému videniu.
20 Ale najprv im ukázal Damask a Jeruzalem a po celom území Judska a potom pohanom, aby činili pokánie a obrátili sa k Bohu a konali skutky vhodné na pokánie.
21 Pre tieto príčiny ma Židia chytili v chráme a chystali sa ma zabiť.
22 Keď som teda získal Božiu pomoc, pokračujem až do dnešného dňa, dosvedčujem malým i veľkým a nehovorím nič iné ako tie, o ktorých proroci a Mojžiš hovorili, že prídu:
23 Aby Kristus trpel a aby bol prvým, ktorý vstal z mŕtvych, a aby ukázal svetlo ľuďom a pohanom.
24 A keď takto hovoril pre seba, povedal Festus silným hlasom: Pavle, si vedľa seba; veľa učenia ťa rozzúri.
25 Ale on povedal: Nie som blázon, najvznešenejší Festus; ale hovorte slová pravdy a triezvosti.
26 Lebo o týchto veciach vie kráľ, pred ktorým aj ja hovorím slobodne, lebo som presvedčený, že nič z toho nie je pred ním skryté; lebo táto vec sa nerobila v kúte.
27 Kráľ Agrippa, veríš prorokom? Viem, že veríš.
28 Potom Agrippa povedal Pavlovi: Skoro si ma presvedčil, aby som bol kresťanom.
29 A Pavol povedal: Chcel by som Bohu, aby nielen ty, ale aj všetci, ktorí ma dnes počúvajú, boli takmer a celkom takí, ako som ja, okrem týchto pút.
30 Keď to povedal, vstal kráľ, miestodržiteľ a Bernika a tí, čo sedeli s nimi.
31 A keď odišli, rozprávali sa medzi sebou a hovorili: Tento človek nerobí nič, čo by bolo hodné smrti alebo otroctva.
32 Vtedy povedal Agrippa Festovi: Tento muž by mohol byť prepustený, keby sa neodvolal k cisárovi.

KAPITOLA 27

1 A keď bolo rozhodnuté, že by sme sa mali plaviť do Talianska, odovzdali Pavla a niektorých ďalších väzňov jednému menom Július, stotníkovi z Augustovej družiny.
2 Nastúpili sme na loď Adramytium a spustili sme, aby sme sa plavili pozdĺž pobrežia Ázie; jeden Aristarchos, Macedónec zo Solúna, ktorý je s nami.
3 A na druhý deň sme sa dotkli Sidonu. A Július Pavla zdvorilo prosil a dovolil mu ísť k svojim priateľom, aby sa osviežil.
4 A keď sme odtiaľ vyplávali, plavili sme sa pod Cyprom, lebo vetry boli opačné.
5 A keď sme sa preplavili cez more Kilíkie a Pamfýlie, prišli sme do Myry, mesta Lýkie.
6 Stotník tam našiel alexandrijskú loď plaviacu sa do Itálie. a dal nás tam.
7 A keď sme sa pomaly plavili mnoho dní a málo sme sa preplavili proti Knidu, vietor nás netrápil, plavili sme sa popod Krétu, oproti Salmone;
8 A sotva ju prešli, prišli sme na miesto, ktoré sa volá Pekné prístavy; blízko toho bolo mesto Lasea.
9 Keď sa minulo veľa času a keď už bola plavba nebezpečná, pretože pôst už bol preč, Pavol ich napomínal:
10 A povedal im: Páni, chápem, že táto plavba bude so zranením a mnohými škodami nielen na náklade a lodi, ale aj na našich životoch.
11 Stotník však veril pánovi a majiteľovi lode viac ako tomu, čo hovoril Pavol.
12 A pretože útočisko nebolo vhodné na zimu, väčšia časť odporúčala odísť aj odtiaľ, ak by sa nejakým spôsobom mohli dostať do Feniky a tam prezimovať; ktorý je prístavom Kréty a leží na juhozápade a severozápade.
13 A keď ticho zafúkal južný vietor, domnievajúc sa, že dosiahli svoj zámer, stratili sa odtiaľ, priplávali blízko Kréty.
14 Ale krátko nato sa proti nej zdvihol búrlivý vietor, zvaný Euroclydon.
15 A keď bola loď zachytená a nemohla vydržať vietor, nechali sme ju riadiť.
16 A keď sme prebehli pod istým ostrovom, ktorý sa volá Clauda, mali sme veľa práce, kým sme prišli na člne:
17 Ktoré keď vzali, použili pomoc, podopásali loď; a zo strachu, aby nespadli do viatych pieskov, obviazli plachtu, a tak boli poháňaní.
18 A keď sme boli nesmierne zmietaní búrkou, na druhý deň odľahčili loď;
19 A na tretí deň sme vlastnými rukami vyhnali náčinie lode.

20 A keď sa po mnoho dní neukázalo ani slnko, ani hviezdy a nezastihla nás ani malá búrka, všetka nádej, že budeme spasení, bola odňatá.
21 Ale po dlhej zdržanlivosti sa Pavol postavil medzi nich a povedal: Páni, mali ste ma poslúchnuť a nie odísť z Kréty a získať túto škodu a stratu.
22 A teraz vás nabádam, aby ste mali dobrú náladu, lebo nikto z vás nepríde o život okrem lode.
23Lebo dnes v noci stál pri mne anjel Boží, ktorému som ja a ktorému slúžim,
24 Hovoriac: Neboj sa, Pavol; musíš byť privedený pred cisára, a hľa, Boh ti dal všetkých, ktorí sa plavia s tebou.
25 Preto, páni, buďte dobrej mysle, lebo verím Bohu, že bude tak, ako mi bolo povedané.
26 Musíme však byť uvrhnutí na istý ostrov.
27 Keď však prišla štrnásta noc, keď sme sa vozili hore-dole v Adrii, okolo polnoci sa lodníci domnievali, že sa blížia k nejakej krajine;
28 A zazneli a našli dvadsať siah, a keď išli trochu ďalej, zatrúbili znova a našli to pätnásť siah.
29 V obave, aby sme nespadli na skaly, vyhodili zo zadnej časti štyri kotvy a priali si deň.
30 A keď sa lodníci chystali utiecť z lode, keď spustili loďku do mora, pod farbou, ako keby chceli vyhodiť kotvy z lode,
31 Pavol povedal stotníkovi a vojakom: Ak títo nezostanú na lodi, nemôžete byť spasení.
32 Vojaci potom odrezali povrazy člna a nechali ju spadnúť.
33 A keď prichádzal deň, Pavol ich všetkých prosil, aby si najedli, a povedal: Toto je štrnásty deň, čo ste zostali a postili ste sa a nič ste nejedli.
34 Preto vás prosím, aby ste si vzali trochu mäsa, lebo to je na vaše zdravie, lebo nikomu z vás nespadne vlas z hlavy.
35 A keď to povedal, vzal chlieb a pred všetkými vzdával Bohu vďaky, a keď lámal, začal jesť.
36 Vtedy sa všetci dobre rozveselili a vzali si aj nejaké mäso.
37 Celkovo nás bolo na lodi dvesto šesťdesiat šestnásť duší.
38 A keď sa najedli, odľahčili loď a pšenicu vyhodili do mora.
39 A keď bol deň, nepoznali krajinu, ale objavili istý potok s brehom, do ktorého chceli, ak by to bolo možné, vraziť loď.
40 A keď zdvihli kotvy, vrhli sa na more, uvoľnili kormidlové pásy, nadvihli hlavnú plachtu proti vetru a zamierili k brehu.
41 A padli na miesto, kde sa stretávali dve moria, a nabehli s loďou na plytčinu. a predná časť sa pevne prilepila a zostala nehybná, ale zadná časť bola zlomená silou vĺn.
42 A vojaci radili, aby väzňov zabili, aby nikto z nich nevyplával a neušiel.
43 Ale stotník, ktorý chcel Pavla zachrániť, ich zdržal od ich zámeru. a prikázali, aby tí, ktorí vedia plávať, vrhli sa najprv do mora a dostali sa na súš:
44 A zvyšok, niektorí na doskách a niektorí na rozbitých kusoch lode. A tak sa stalo, že všetci bezpečne unikli na pristátie.

KAPITOLA 28

1 A keď utiekli, vedeli, že ostrov sa volá Melita.
2 A barbarský ľud nám preukázal nemalú láskavosť, lebo zapálili oheň a každého nás prijali pre dážď a pre chlad.
3 Keď Pavol nazbieral zväzok prútov a položil ich na oheň, z úpalu vyletela zmija a pripevnila sa na jeho ruku.
4 A keď barbari videli, že mu na ruke visí jedovatá šelma, povedali si: Tento muž je bezpochyby vrah, ktorý síce ušiel z mora, no pomsta ho neožije.
5 A striasol šelmu do ohňa a necítil nič zlé.
6 Pozreli sa však, keď opuchol alebo náhle padol mŕtvy, ale keď sa dlho dívali a nevideli, že by sa mu nič zlé stalo, zmenili názor a povedali, že je boh.
7 V tých istých štvrtiach bol majetok hlavného muža ostrova, ktorý sa volal Publius; ktorý nás prijal a ubytoval nás na tri dni slušne.
8 A stalo sa, že otec Publiov ležal chorý na horúčku a krvavý nával: ku ktorému vošiel Pavol a modlil sa, položil na neho ruky a uzdravil ho.
9 Keď sa to stalo, prišli aj iní, ktorí mali na ostrove choroby, a boli uzdravení.
10 Ktorý nás tiež poctil mnohými poctami; a keď sme odišli, naložili nám potrebné veci.
11 A po troch mesiacoch sme odišli na alexandrijskej lodi, ktorá prezimovala na ostrove a ktorej znakom bolo Castor a Pollux.
12 Keď sme pristáli v Syrakúzach, zostali sme tam tri dni.
13 Odtiaľ sme si vzali kompas a prišli sme do Régia a jedného dňa zavial južný vietor a na druhý deň sme prišli do Puteoli.
14 Kde sme našli bratov a chceli sme s nimi zostať sedem dní, a tak sme išli do Ríma.
15 A odtiaľ, keď sa o nás bratia dopočuli, vyšli nám v ústrety až po fórum Appii a tri krčmy, ktorých keď videl Pavol, ďakoval Bohu a nabral odvahu.
16 A keď sme prišli do Ríma, stotník vydal väzňov veliteľovi stráže, ale Pavlovi bolo dovolené bývať sám s vojakom, ktorý ho strážil.
17 A stalo sa, že po troch dňoch Pavol zvolal náčelníka Židov, a keď sa zišli, povedal im: Muži a bratia, hoci som sa ničoho nedopustil proti ľudu alebo zvykom našich otcov ale bol som vydaný ako väzeň z Jeruzalema do rúk Rimanov.
18 Kto by ma bol prepustil, keď ma vyšetrili, lebo vo mne nebola príčina smrti.
19 Ale keď Židia hovorili proti, bol som nútený odvolať sa k cisárovi; nie že by som mal obviňovať svoj národ.
20 Preto som vás volal, aby som vás videl a hovoril s vami, pretože pre nádej Izraela som spútaný touto reťazou.
21 Oni mu povedali: Ani sme nedostali listy z Judska o tebe, ani nikto z bratov, ktorí prišli, neukázal a nehovoril o tebe nič zlého.
22 My však túžime od teba počuť, čo si myslíš, lebo o tejto sekte vieme, že všade sa o nej hovorí.
23 A keď mu určili deň, mnohí prišli k nemu do jeho príbytku; ktorým vysvetľoval a svedčil o Božom kráľovstve a presviedčal ich o Ježišovi zo zákona Mojžišovho aj z prorokov od rána do večera.
24 A niektorí uverili tomu, čo bolo povedané, a niektorí neverili.
25 A keď sa medzi sebou nedohodli, odišli, keď Pavol povedal jediné slovo: Dobre povedal Duch Svätý skrze proroka Izaiáša našim otcom,

26 Hovoriac: Choďte k tomuto ľudu a povedzte: Počujúc, počujete, a nepochopíte; a uvidíte, budete vidieť a nebudete vnímať.
27 Lebo srdce tohto ľudu zhrublo a ich uši počujú a oči majú zatvorené; aby nevideli očami a nepočuli ušami a nerozumeli srdcom a neobrátili sa a neuzdravil by som ich.
28 Nech je vám teda známe, že spása Božia je poslaná k pohanom a že ju počujú.
29 A keď povedal tieto slová, Židia odišli a mali medzi sebou veľké uvažovanie.
30 A Pavol býval celé dva roky vo svojom prenajatom dome a prijímal všetko, čo k nemu prichádzalo,
31 Hlásať kráľovstvo Božie a učiť veci, ktoré sa týkajú Pána Ježiša Krista, so všetkou dôverou, nikto mu nebráni.